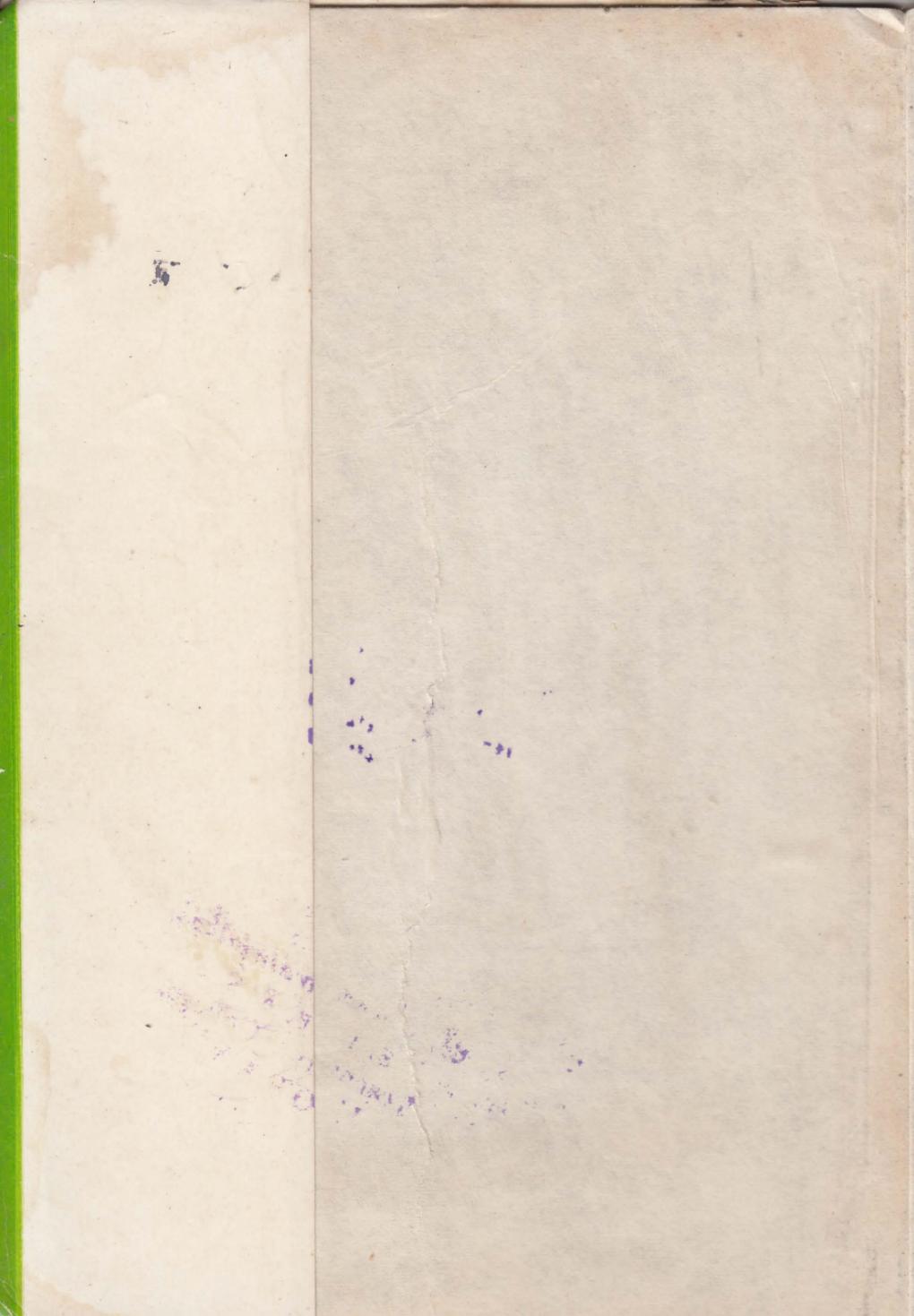

காலூர்நகர்
ஓஸ்ரஸ்

F.X.C. நடாரசன்

காந்தி வினாக்கள்

S. SUNDARAMPILLAI M.Phil., Ph.D.
Principal - Emeritus
259/39, Nallaluxmy Avenue,
Jaffna.

S. Sundarampillai,
S. L. E. A. S.
Teachers' College,
KOPAY.

காரைநகர் மான்மியம்

கல்வி காந்தி. பி.ச. குருத்துவமிகு
எண் 19, கப்பல்லூர் ஸ்ட்ரீ
பாலுப்பிரகாந்தி

வித்துவான் F. X. C. குருத்துவமிகு

D. Sundarampillai
S. T. E. A. S.
Teachers' College,
KOPAY.

வெளியீடு:

இரஞ்சனு பதிப்பகம்
98, விவேகானந்தர் மேடு,
கொழும்பு-13.

பியார்டு ரீஸர்வேஷன்

காரைநகர் மாண்மீயம்

ஆசிரியர்: வித்துவான் F. X. C. நடராசா

முதலாம் பதிப்பு: தெ '71

பிரதிகள்: 2000

விலை: ரூபா 5-00

அச்சப் பதிப்பு: திருஞ்சனு அச்சகம்
98, விவேகானந்தர் மேடு,
கொழும்பு-13 (இலங்கை)

இயம்பிடு ஆங்கிலக் கல்வியை
வியன்மிகு காரைநக ரதனில்
நயம்பெற உரைத்த நல்லாசான்
சயம்பர்க்கே இந்நால் சமர்ப்பணம்

ପାତିଲାଳ କୁମର୍ପ୍ରଦୀ. ଶ୍ରୀନାଥ
କଣ୍ଠର ରାଜମହାନ୍ତିରିଷ୍ଟି
କଣ୍ଠରାଜମହାନ୍ତିରିଷ୍ଟି କଣ୍ଠରାଜମହାନ୍ତିରିଷ୍ଟି
କଣ୍ଠରାଜମହାନ୍ତିରିଷ୍ଟି

பதிப்பு தீர்

பெற்ற தாயைப் போற்றுவது கடமை; பிறந்த ஊரைப் பெருமைப் படுத்துவதும் அவ்வாறேதான்.

காரைநகர் தனக்கெனத் தனியானதோர் வரலாற் றைக் கொண்ட பெருநகர். ஈழத் தமிழகத்தில் வேறு எக் கிராமத்திற்கும் இல்லாத பல சிறப்பு காரைநகருக்கு உண்டு.

புவியியற் பான்மையில் காரைநகர் ஈழத் தமிழகத்தின் திலகமென அமைந்து விளங்குகின்றது. நாளை அது ஈழத் தமிழகத்தில் பெருநகராகவும் மாறலாம். அதற்கு வேண்டிய அத்தனை அம்சங்களும் காரைநகரின்கண் மன்றிக் கிடக்கின்றன. இந்த உண்மையினைக் கோட்காட்டுவதாக அமைந்திருக்கின்றது காரைநகர் மான்மியம்.

மட்டக்களப்பு மான்மியம் மூலம் புகுந்த இடத்துப் பெருமையை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டிய வித்து வான் எப். எக்ஸ். சி. நடராசா அவர்கள், காரைநகர் மான்மியம் மூலம் பிறந்த இடத்துப் பழைமையை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டிவிட்டார்.

காரைநகர் மான்மியத்தை அச்சியற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் 1969 கார்த்திகைத் திங்களில் முளைவிட்டது.

அப்பொழுது என் கெழுத்தை நண்பர் கோலாலம்பூர் ஆ. கந்தசாமி கொழும்பு வந்திருந்தார். அவரும் நானும் வித்துவான் அவர்களும் பொதுவிடயங்களைப்பற்றி கலந் துரையாடிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்திலேயே காரைநகர் மான்மியம் பற்றிய பேச்சு எழுந்தது. எங்கள் கலந்துரையாடவிற் கருக் கொண்ட இம் முயற்சிக்குக் கந்தசாமி அவர்கள் திங்கள் தோறும் கடித மூலம் தூண்டுதல் கொடுத்தார். இன்று காரைநகர் மான்மியம் நூல் உருப்பெற்று விட்டது. அதனை நல்ல முறையில் வரவேற்க வேண்டிய பொறுப்பு தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு உரியது என்ற நம் பிக்கை எமக்கு உண்டு.

கி. நடராசா

இரஞ்சன பதிப்பகம்

98. விதேவகான்தர் மேடு,

கொழும்பு-13.

14-1-'71

தந்துரை

உலகமுவப்ப உயர்ந்தோங்கி நிற்கின்றது, காரைநகர். அனைத்துலகிலும் தனிப்பெருஞ் சீருடன் நிலவுகின்றது. உலக வரலாற்றில் உன்னத நிலையை வகிக்கின்றது. உலக மெங்கனுமுள்ள எந்த ஊருக்குமில்லாத பெருமையுடன் காரைநகர் திகழப் போகின்றது. பிறந்த ஊர் என்ற முறையில் அதனை மகிமைப்படுத்த வேண்டுமென்ற தன் மையில் வீண் புகழ்ச்சியாக நான் கூறவில்லை. தனி ஒரு இடத்தைப் பற்றிச் சரித்திரவரலாறு அடங்கிப் பூாஸ் ஒன் ரேனும் இதுவரை உலகில் வெளிவரவில்லை. காரைநகர் தான் அவ்வித வரலாற்றுப் பெரும்பாக்கியம் பெற்ற சிற றூர். ஆகவே பிறந்த பொன்னுட்டிற்கு என் கண்ணியமான சேவை இந்றூஸ் வடிவாகக் காட்சியளிக்கின்றது. பெரு மைப்படுகின்றேன். அளவுகடந்த மகிழ்ச்சியுமடைகின் றேன்.

மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்ற நாவினைப் பதிப்பித்த ஞானரு இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலம் அதன் தஞ்சி நோக்கி ஆயிரம் ரூபா பரிசிலாக அளித்தது. இதனையறிந்த என்னருமை நண்பர் க. வைத்தீசுவரக்குருக்கள் அவர்களும் மற்றும் அவர்களோடு சேர்ந்த என்னுற்ற நண்பர்களும் பெரியோர்களும் காரைநகரில் உபசார விழாவை நடாத்திப் பெருமைப்படுத்தினர்.

உபசார விழா நடாத்திய ஞான்று புகுந்த இடத் திற்கு நூல் வெளியிட்ட அதே பான்மையில் பிறந்த அகத்திற்கும் மான்மியம் அமைத்துத் தருதல் வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயத்தைப் பலர் தெரிவித்தனர். இது நிகழ்ந்தது 1963ஆம் ஆண்டில்.

நிகழ்ந்து பல வருடங்களாகி விட்டன. “காரைநகர் மான்மியம்” வெளிவருகின்றது என்று விளம்பரமும் வரலாயிற்று. நூல் முற்றுப் பெறுமாறில்லை. முயன்று முயன்று பார்த்தேன். தகவல்கள் பெறுமாறில்லை. உள்ளுரில் வாழ்ந்திருப்பேனேயாகில் அவற்றைப் பெற்றிருக்கலாம். இருப்பதோ இருநூறு மைல்களுக்கப்பால். நாற்பது ஆண்டுகளாக வெளியகத்தில் நிவாசங்கு செய்து கொண்டு பிறந்த அகத்தைப்பற்றி எழுதுவது சாலாக்கரும்; என்றாலும் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற முயன்று கொண்டிருந்தேன்.

இது சந்தர்ப்பத்தில் இரஞ்சனு அச்சக உரிமையாளருடன் பழக்கம் ஏற்படலாயிற்று. சொந்தப் பிறவிபோன்ற மைத்துனர் திரு. ஆ. கந்தசாமி மூலம் அச்சக உரிமையாளர் திரு. ஆ. நடராசா அவர்களின் நட்புரிமை மேலும் வளர்லாயிற்று. “காரைநகர் மான்மியம்” எழுதப்பட்டாலும் அதனை அச்சேற்றுவது எப்படியென்று அங்கலாய்த்துக் கொண்டிருந்தபோது அச்சேற்றும் பொறுப்புத் தமதாகுமென்ற உறுதியுரையை இரஞ்சனு அச்சக உரிமையாளர் திரு. ஆ. நடராசா அவர்கள் தந்தனர். தெரிந்த அத்தனையும் எழுதிவிட்டேன். தெரியாத அத்தனையும் விட்டு விட்டேன். விடுபட்டமைக்குக் காரணம் அறியாமை. அறியாமை கொண்டு நூல்கள் எழுத முடியுமோவெனின் அற்றன்று. தகுதியுமன்று. எனினும் தொட்டுக் காட்டி நூலை வெளிப்படுத்தினால் தொட்டவை விட்டவை எல்லாவற்றையும் பூரணமாக்கி நிறைவேப்பற்ற நூலாக வெளிவர வழி

வகுத்து வைத்தல் சாலச் சிறந்த தொண்டாகும் என்று மனதிற் கொண்டு இந்நாலை ஓரளவு நிறைவேற்றி வைக்கின்றேன்.

நாலுடன் காரைநகரின் படமொன்று சேர்த்தல் பொருத்தமானதென என்னி நண்பர் மு. பூபாலதுரை க. பரஞ்சோதி இவர்களிடம் உசாவினேன். இவர்களிருவரும் தேச அளவைத் துறையிற் கடமையாற்றுகின்ற வர்களாக இருந்தபடியால் இலகுவிற் படத்தை அமைத்துத் தந்தனர்.

மகேச சர்மாவின் புத்திரன் யோகீஸ்வரன் தமது பிதாப் பிதாக்கள் வரலாறு, அவர்கள் ஆக்கிய நூல் இவற்றைத் தந்துதவினர்.

நண்பர் வைத்தீசுவரக் குருக்கள் திருஉத்தரகோசமங்கையிலிருந்து வந்த பிராமணர்கள் வரலாற்று ஏட்டினையும் மற்றுந் தகவல்களையுந் தந்து உதவினர்.

இவ்வாருக இந்நால் உருப்பெற நல்லுதவிதந்த இவர்களுக்கும் மற்றும் நண்பர்களுக்கும் நன்றியுடையேன்.

வீக்க தாக்க மின்றி எழுதினேன்; விருப்பு வெறுப்பு மின்றி எழுதினேன். வாசகர்கள் விருப்புடன் நோக்கும் தகவல் இல்லையெனின், கம்பரின் இலக்கிய வழியில்

நதியின் பிழையன்று நறும்புன விள்ளை யற்றே பதியின் பிழையன்று பயக்கு நமைப்பு ரந்தான் மதியின் பிழையன்று மகன்பிழை யன்று மைந்த விதியின் பிழை யிதற்கென்னை வெகுண்ட தென்றூன்.

என்று விதந்தோதப்பட்டது போல, அவ்வகைத் தகவலின்மை என் பிழையன்று; வெகுளற்க.

எழுதக்கூடியவை யெல்லாம் எழுதிவிட்டேன். இன் னுங் குறிப்பிட்டும் விரித்தும் எழுதவேண்டிய விடயங்கள் இந்நாலிலமெந்துள்ள அதிகாரங்களைச் சார்ந்து இருக்கின்றன. விசேடமாக இடப்பெயர் விளக்கத்திலும் பெருமக்கள் வரலாற்றிலுஞ் சேர்க்கப்படவேண்டிய இடங்கள், பெரியார் நாமங்கள் உள். பெரியார்கள் பலர் இந்நாலில் மேலும் இடம் பெறவேண்டும். இக் குறையைக் காரைநகர் மக்கள் தீர்த்து வைத்தல் வேண்டும். காரைநகர் மண்ணிற் பிறந்தார். பெருமையை எடுத்துரைக்கும் பணி அம்மன் னிற் பிறந்தார்க்கே உரியது. அப்பணியை பூரணமாகச் செய்து முடிக்குங் கடமையை அவர்களிடம் ஒப்படைத்து என்று தந்துரையை முடிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

க்ஷோகரோத்துறை கலைக்குறுக்குமாறு பொது
முதிர்ச்சியை கூறுவதை சொல்லியிருப்பது குறிப்பிடுவது

53, மத்திய வீதி, மட்டக்களப்பு.

F. X. C. நடராசா

14-1-1971

நாவிடார்மி குடும்பத்தினருக்கு காலாந்தி

பிழைக்கி பிழைக்கி நீண்டில்லை கிழவிக் காலாந்தி
மதுக்காரி கட்டுப்புக்கு காலாந்தி நீண்டில்லை கிழவிக்
கிழவிக் கிழவிக்கு கிழவிக்கு, நீண்டில்லை காலாந்தி

ஏதேனும் காலாந்தி காலாந்தி காலாந்தி காலாந்தி
காலாந்தி காலாந்தி காலாந்தி காலாந்தி காலாந்தி
காலாந்தி காலாந்தி காலாந்தி காலாந்தி காலாந்தி
காலாந்தி காலாந்தி காலாந்தி காலாந்தி காலாந்தி

காலாந்தி காலாந்தி, காலாந்தி காலாந்தி காலாந்தி காலாந்தி
காலாந்தி காலாந்தி காலாந்தி காலாந்தி காலாந்தி காலாந்தி

காரைநகர் மான்மியம்

பொருள்க்கம்

இடவிளக்கம்	1
இயற்கைத் தோற்றம்	6
பழுமை	10
புதுமை	54
சமயம்	58
கல்வி	66
மடங்கள்	72
காரைநகர்ச் சபைகள்	75
இடப்பெயர் விளக்கம்	77
பெருமக்கள்	86
வகையுங் தொகையும்	158

நூல்களை விடுவது என்று அவர்கள் கொண்டுகொண்டு
நூல்களைப்போன்று விடுவது என்று கொண்டுகொண்டு

நூல்களையிருப்பதாக்கூறுபடி இருப்பது
இல்லை.

நூலை சீலி மூலமாக விடுகிறுபடி இருப்பது
நூலை சீலி மூலமாக விடுகிறுபடி மீண்டுமிருப்பது
நூலை சீலி மூலமாக விடுகிறுபடி இருப்பது

நூலை சீலி மூலமாக விடுகிறுபடி சீலித்திட்டமிருப்பது
நூலை சீலி மூலமாக விடுகிறுபடி சீலித்திட்டமிருப்பது
நூலை சீலி மூலமாக விடுகிறுபடி சீலித்திட்டமிருப்பது

இடவிளக்கம்

பண்டைக் காலந்தொட்டுக் “காரைதீவு” எனும்
பெயராற் போற்றப்பட்டு வந்த இத்தீவானது அன்னமைக்
காலமாகக் “காரைநகர்” என்ற நாமத்தில் சிருஞ்சிறப்பு
முற்ற பெருவாழ்வு மிகுந்த நிலப்பரப்பாக விளங்கிவருகின்
ரது. இத்தீவின் பழைமையும், பெருமையும் நோக்கி இப்
பெயர் பெறலாயிற்றெனில் மிகையன்று.

இப்பெயர் 12-9-1923 தொட்டு ஆட்சியாளரின் அங்கீகாரத்துடன் வழங்கி வருகின்றது எனினும் முதன் முறை
யாக 1887இல் தட்சிண கைலர்ச்சுபுராணம் பதிப்பித்த சிவ-
சிதம்பர ஐயரால் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிவசிதம்
பர ஐயரின் தந்தையாராகிய கார்த்திகேயப் புலவரியற்
நியத்தின்னபுரத்திரிப்பந்தாதியின் காப்பிலும் காரைநகர்
என்ற பெயருண்டு.

திருவேலை யட்டவன் காரைநகருறுந் திண்ணபுரத்
தொருவேழை பக்கினன் மேலொந் தாதியை

யோதுதற்குப்
பெருவேலை பூண்டு பிரார்த்திக்கு மன்பர் பிறவியெனுங்
கருவேழையுந்துடைத்தானுங் கணபதி காப்பதுவே.

வாணவாஸ் செல்லையா என்பர் பாடிய பாடலிலும்
காரைநகர் என்ற பெயர் காணப்படுகிறது.

**ஊராற் பெருத்தது ஊர்காவல் யாழ்ப்பாணம் ஊர்
பருத்தி**

சீராற் பெருத்தது சீதாரி மாணிப்பாய் சேர் நவாலி
போரர்ப்பெரிய பெருத்ததும் கல்விப் பேருடனே
காராற் பெருத்தது காரைநகரேஙக் கண்டிடுமே.

நாவலந்தீவின் தென்னகத்தே கடலின் நாப்பன் இலங்
கிக் கொண்டிருக்கும் ஈழவள் நாட்டின் வடபால் அமைந்
துள்ளது யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு. இக்குடாநாட்டின்
மேற்றிசையில் ஏழு பெருந் தீவுகள் செறிந்து கிடக்கின்றன.
அவற்றுள் குடாநாட்டின் வெகு அண்மையிற் கிடக்குந்
தீவே இந்தக் காரைதீவெனப்பட்ட காரைநகர் ஆகும்.
காரைச் செடிகள் நின்றமையாற் காரைதீவு எனப்பட
லாயிற்றென்பர். இஃது யாழ்ப்பாணக் கோட்டையிலிருந்து பதின்மூன்று கல் தூரத்தில் இருக்கின்றது. நாற்
புறமும் ஒரு காலத்திற் கடலாற் சூழப்பட்டிருந்ததென்னி
னும் கற்றெருவினாற் குடாநாட்டுடன் இணக்கப்பட்டிருக்கிறது.

**கிழக்கேயுள்ள கடல் பரவைக் கடல். மற்றயவை ஆழ
மானவை. பரவைக் கடல் வழியாகவே மக்கள், ஆதி
காலத்தே நடந்து வந்து குடா நாட்டினை அடைவர். இக்
கடல் கோட்டைகாலத்தில் வற்றி வரண்டுமிருக்கும். இதிற்
மிடிபடும் மீன்கள் சுவை மிகுந்தவை என்பர். பொன்னைக்
கடல் என்றும் அழைக்கப்படும். கற்றெருவில் பாலங்கள்
ஒன்பது இருக்கின்றன. கற்றெருவையும் பாலங்களையுஞ்
சேர்த்துப் பொன்னைப் பாலம் என்பர். கற்றெருவின்
நீளம் இரண்டேகால் மைல்.**

காரைநகர் நாலரை மைல் நீளமும் மூன்றரை மைல்
அகலமுழுடையது. பரப்பால் ஏறக்குறைய பதினெட்டு
மைல் கொண்டது. கடல் மட்டத்திற் சற்று உயர
முடையது.

இதன் தென்பால் ஊர் காவற்றுறை எனப்படும் துறை முகம் அமைந்து கிடக்கின்றது. வடமேல் மூலையில் அஃதா வது கோவளம் என்ற குறிச்சியில் வெளிச்சலீடு-கலங்கரை விளக்கங் கட்டப்பட்டுண்டு.

வலந்தலை, களழுமி, பலிகாடு, கருங்காலி, தங்கோடை, கோவளம் முதலாம் பெருங் குறிச்சிகளையடையது. இவற்றினையே சிறு சிறு குறிச்சிகளுமிருக்கின்றன.

குறிச்சிப் பெயர்கள் பலவற்றை நோக்குமிடத்து அவை காரணப்பெயர்களாகத் தோன்றினும் காரணந் தெரியுமாறில்லை. வலந்தலை என்பதன் பெயரிலுள்ள வலம், தலை, என்ற இரு சொற்களும் தமிழ்ப்பதங்களாக இருந்தும் பெயர்க்காரணம் தெரிவதற்கில்லை. எனினும் காரை நகரில் வலைந்தலை எனுங்கிராமமுண்டு என்பதைக் காட்டப் பாடிய தனிப்பாடல் ஒன்றுள்ளது. அது வருமாறு;

பத்தெழுத்தில் முதலிரண்டும் மரமதாகும் பகர் நாலோ டாற்றும் கவலையாகும் நத்திடு முன்றே டேழு மெட்டு நன்மை நகர்ப்புறத்தில் மரமிருக்கும் நன்றுய்ப்பாரு ஒத்தபடியாற்றிலே தலையைப் போடு ஒவ்வொன்றுய் எடுத் தெடுத்து எனக்கேயோது சத்தியமாய் வேறுஆடம் போகவேண்டாம் சரசரென மறுமொழியைத் தருவீரோ *

களழுமி என்பதற்குப் போர்க்களம் என்று பொருள் கூறுவர். கடலையடுத்துள்ள கற்புமி என்றும் பொருள்படும். இது கருத்துப் பொருத்தமுடைத்து.

* இச்செய்யுளின் பொருள் பத்தெழுத்துக்களையடையது

முதலிரண்டும் மரம்: காரை

நாலோடாற்று: கவல

முன்றேடேழுமெட்டும்: நலம்

நகர்ப்புறத்தில் மரமிருக்கும்: காரைக்கர்

அற்றிலே தலையைப்போடு: தலை

3 4 5

காரை நகர்

6 7 8

வலந்தலை

பலிகாடு என்பதற்குப் பலிகொடுத்த காடு என்று பொருள்கூறுவர். இதற்கு ஆதாரம் எதுவுமில்லை. பாழ் காடு அதாவது அழிந்த காடு என்ற பொருள் சிறந்து தோன்றுகின்றது.

கருங்காலி, தங்கோடை இவற்றின் பொருள் விளங்கு மாறில்லை. காரைதீவினையும் தங்கோடையில் வசித்த சைவன் சமைத்த உணவு பற்றி இக்காலப் புலவர் ஒருவர் பாடல் ஓன்றுள்ளது. அது வருமாறு:

காரைதீவிற் சோறும் கடுகடுத்த பச்சடியும்
ஹராருக் கன்றி மற்றையோர்க்குவப்பில்லை-பார்மிதில்
தங்கோடைச் சைவன் சமைத்த கறிசாதம்
எங்கே போய்க்காண்பேன் இனி.

கோவளம்: இது தனித்தமிழ்ச் சொல். கட.லுள் நீண்டிருக்கும் நிலப் பரப்பினைக் கோவளம் என்று சொல்வர். காரைநகரிலுள்ள இப்பகுதி கடலுள் நீண்டிருப்பது நோக்கத்தக்கது. இவ்விடம் காரைநகர் வடமேல் மூலையில் அமைந்திருக்க வடக்கே மூலையில் தூம்பிற்பிட்டி என்றேர் இடமுண்டு. நீர்பாய்ந்தோடுமிடம் என்பதே இதன் பொருள். கோவளம், தூம்பில் என்ற இரு பெயர்களும் தனித்தமிழ்ச் சொற்களாக இருக்க மற்றையவை சிங்களச் சார்புள்ளவையாகக் காணப்படுகின்றன. தங்கோடை, பாலாவோடை, வியாவில், போசட்டி, விளானை போன்ற வையில் சிங்களச் சொற்கள் தொனிக்கின்றன எனினும் இவற்றிற்குரிய தமிழ்ச் சொற்களின் சிங்கள மொழி பெயர்ப்பு என்றே கொள்ள இடமுண்டு.*

கார்காத்த வேளாளர் பலர் பெருங்குடி மக்கள் எனத் தங்கள் குலப் பெருமை விளங்க இங்கு வாழ்கின்றனர். காரைக்காலிலிருந்து இங்குற்றன ரெனவுங் கூறிக்கொள்

*யாழ்ப்பாணத்து இடப் பெயர்கள் யாவும் சிங்களமயமானவை என்பது “வடமாகாணத்துள்ள லில இடப்பெயர்களின் வரலாறு” என்னும் நூலாசிரியரின் அபிப்பிராயமாகும்.

வர். உயர்குல மக்களுடன் பற்பல சாதி மக்களும் நெருங் கியும் பிரிந்தும் வதிகின்றனர். தாளாண்மை மிக்க வேளாண்மைத் தொழிலினரும் கற்றுத் தேறிய உத்தியோகத்தினரும் திரைகட்டலோடித் திரவியங் தேடும் வணிகரும் காரைநகரைப்பிறப்பிடமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

காரைநகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பலர் கல்வி, உத்தியோகம், வணிகம் என்று தாங்கள் மேற் கொண்ட தொழில்கள் காரணமாக இலங்கையின் வெவ் வேறு பாகங்களிலும் இந்தியா, மலாயா, இங்கிலாந்து போன்ற பிறதேசங்களிலுஞ் சென்று குடிபதிகளாகி பிறந்தகப் பெருமைக்குக் குந்தகம் விளைவிக்காது ஊரும் பேரும் போற்றச் சீரும் சிறப்புமற்றுப் பெருவாழ்வு பெற்று வாழ்ந்தும் வருகின்றனர்.

1901ஆம் ஆண்டில் இதன் குடிசன்த்தொகை 8850 ஆகும். பிற்றையாண்டுகளில் குடிசனம் பெருகிக்கொண்டே வந்துள்ளது. வறுமையால் நலிவோர் குறைவு; உறுபசி தீர்க்கவல்ல தனவந்தர் பலர் வாழ்கின்றனர். சிக்கனமாக வாழ்க்கை நடாத்தும் மத்திய வகுப்பினருக்குங் குறை வில்லை.

குதூர் குதூர்கள் இந்திய கலைகளைக் கண்டிருப்பது. முன்
கல்வி வகுக்கான ஒரு குதூர்களைக் கண்டிருப்பது. முன்
கல்வி வகுக்கான ஒரு குதூர்களைக் கண்டிருப்பது. முன்
கல்வி வகுக்கான ஒரு குதூர்களைக் கண்டிருப்பது.

குதூர் குதூர்களைக் கண்டிருப்பது. முன்
கல்வி வகுக்கான ஒரு குதூர்களைக் கண்டிருப்பது. முன்
கல்வி வகுக்கான ஒரு குதூர்களைக் கண்டிருப்பது. முன்
கல்வி வகுக்கான ஒரு குதூர்களைக் கண்டிருப்பது.

இயற்கைத் தோற்றும்

கேட்க காலத்தினாலோ கூடுதல் கூடுதல்

இலங்கை மாதாவிற்கு யாழ்ப்பாணம் திலகமெனின்
யாழ்ப்பாண த்திற்குக் காரைநகர் சூடாமணியெனின் அது
மிகைபடக்கூறல் என்ற குற்றத்தின்பாற்படாது. நாலா
பக்கமுங் கடலாற் சூழப்பட்டமையாற் காரைதீவு என்று
பண்டைப் பெயர் பெற்ற இத்தீவு அம்புவிமானுக்கு ஆளு
னுப்பும் இருபதாம் நூற்றுண்டிலே “காரைநகர்” எனப்
படலாயிற்றென்பது யாவருமறிந்த உண்மையாகும்.

இருபாற் பெயரிய இம்முதூர் கடலாற் சமுத்திரத்
தாற் சூழப்பட்டு நீரரண் பொருந்தி இயற்கை கப்
பாதுகாப்புடையதாயிருப்பினும் அந்த இயற்கையரணுக்கு
ஞ்சுத் தலைவாசல் போல்ளனர்காவற்துறையென்ற துறைமுகமும்
“ஆமன்கில்” என வழங்கும் கடற்கோட்டையும்
தென்பால் விளங்குகின்றன. கடற்கோட்டை ஒல்லாந்தரி
ஞற் கட்டப்பட்டது. துறைமுகமோ இயற்கையிலுருவா
னது. உருமென முழங்கும் ஆழ்கடவிற் செல்லுங் கலங்களை
நோக்கிக் கரைகாட்டக் கரையும் கலங்கரை விளக்கம்
வானளாவி உயர்ந்தோங்கித் தன் பேரொளியை வரை
போற் திரையெழும்பும் ஆழியெங்கனும் பரப்பி நிற்கும்.

கடற்கரைகள் தோறும் வளிசெய் மணற்குன்றுகளையும் சவுக்கு, தாழை இராவணன் மீசை போன்ற செடிகள் நிறைந்த ஓரங்களையும் தென்னை, பனை முதலான் சோலைகளையுஞ் காண்டல் கூடும்.

பெருந்தரைப்பாகத்தில் தரிசு நிலங்களுமுண்டு. தரவை நிலங்களுமுண்டு. பரந்துபட்ட வயல் வெளிகளைத் திரும்பின பாங்கர் எங்கணும் காண்டல் கூடும்.

தென்னஞ் சோலைகள் குறைவு; பனந்தோப்புகள் இனங்காட்டிச் சலசலப்படுன் காட்சியளிக்கும். கோவளப் பகுதியில் தென்னஞ்சோலைகள் அண்டியும் மண்டியும் கிடக்கின்றன.

வெளிகள் யாவும் வானம் பார்த்த வயல் வெளிகளாகக் காட்சியளிக்கும். மழைகாலத்தில் மாத்திரம் நெல்விளையிப்பர். சிறுபோகமாக எள்ஞூ, கத்தரி, குருக்கன், வெள்ளரி போன்ற பயிர்கள் செய்கை பண்ணப்படும். அங்குமிங்கும் சணலும் வினைதக்கப்படும்.

கேணி, குளம், குட்டை என்பனவற்றை எங்குங்காணலாம். வீட்டுக்கு வீடு கிணறுகளிருக்கும். ஆழமற்றவை; நன்னீர்க்கிணறுகள் குறைவு எனினும் குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு என்று சொல்லுமளவிற்கில்லை.

மணல் செறிந்த பூமியே தரையாகும். மணற்காடு, பெரியமணல் என்றபெயர் களும் குறிச்சிகளுக்கிறுக்கின்றன. வயற்பூமிகள் முற்றும் களியாலானவையல்ல. களபூமிப்பகுதி பொதுவாகக் கற்பூமி எனினும் வளம் மிக்க வயல் வெளிகளுள் பிரதேசம் அதுவாகும். செம்பாட்டுப் பிரதேசம் தங்கோடையை அடுத்துத் தெட்டந் தெட்டமாகக் காணப்படுகின்றது. கோவளக்கரையோரங்களிற் முருகைக் கற்பார்கள் வளர்ந்திருக்கும்.

மாரிகாலத்தில் மாத்திரம் மழை பெய்யும்; கோடைகாலம் வரட்சியும் வெப்பமுமாயிருக்கும் எனினும் சோளகம் வீசும் போது சுகம் பேசும். வடக்கீழ்ப்பருவப் பெயர்ச்சிக்

காற்றுக் காலத்தில் மழைபெய்யும். இக்காற்றை வாடைக் காற்றென்பர். தென்மேற் பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்றுக் காலத்தில் மழை பெய்வதுல்லை. சித்திரைத் தூக்கம் ஆவணித் தூக்கம் என்று சொல்லப்படும் பவன் அசைவின் மையும் நிலவும். சோளகம் பிறந்தால் உடம்புக்கு அலாதி யாகவுஞ் சுகமாகவுமிருக்கும்.

மூலைமுடுக்கெல்லாந் தெருக்கள் ஓடும். பெருந் தெருக்களுமுள். கையொழுங்கைகளுக்கும் குறைவில்லை. வேலி வாசல்கள் சிக்காராகக் கட்டப்பட்டிருக்கும்.

கட்டிடங்கள் வரவரக் கூடி கொண்டே வருகின்றன. வீடு வாசல்கள் பெருகிக் கொண்டேயிருக்கின்றன. கற்கட்டிடங்கள் எங்கனுங் காட்சிதரும். மாடகூடங்கள் இன்னுந் தோன்றவில்லை.

கோவில்களுக்கும் குளங்களுக்கும் பஞ்சமேயில்லை. தெருவிற்கொரு கோவில் என்றாற் புகழ்ச்சியல்ல. நித்திய நெமித்திய பூசைகள் உள்ள கோயில்கள் பல இருக்கின்றன. ஒரே யொரு சிவன்கோயில்; சமுத்துச் சிதம்பரம் என்று போற்றப்படுவதும் இக்கோயிலே. இக்கோயில் வடக்கீழ் பாலமைந்துள்ளதெனினும் காரைநகர் வாசிகள் யாவர்க்கும் பொதுவானது. பென்னம் பெரியது; பாரம் பரியம் மிக்கது. சைவ நன்மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாடும் இவ்லூரிலே அமரிக்க மிசியோன்மார் கிறித்தவ விக்வாசிகளுக்காகக் கட்டிய வேதக்கோயில் ஒன்றுண்டு.

பெரியனவுஞ் சிறியனவுமான பாடசாலைகள் பல இங்கள். கல்லூரிகள் இரண்டு. மற்றையவை சிறிய பாடசாலைகள். இவற்றுள் அநேகமானவை அமரிக்க மிசியோன்மார்க்க கட்டப்பட்டவை.

சயம்புச் சட்டம்பியாரற் கட்டப்பட்ட திருஞானசம் பந்தமுர்த்தி நாயனார் ஆங்கிலப் பாடசாலை நாளானும் பொழுதானும் வளர்ந்து இந்துப் பள்ளிக்கூடமாகி இப்பொழுது இந்துக் கல்லூரியாக மலர்ச்சியுற்று விளங்குகின்

றது. நிலத்தானும் கட்டிடத்தானும் இதனை வளப்படுத்திய வர், திரு. ந. நடராசா, கே.சி. அவர்களாவார். கல்வி வளமுட்டியவர் திரு. ஆ. தியாகராசா, எம். ஏ. அவர்கள்.

அமரிக்க மிசியோன்மாராற் கட்டப்பட்ட சாமிபள்ளிக் கூடம் சமயக்கிளர்ச்சி காரணமாக மூடப்படலாயிற்று. அதனிடத்திற்கு ஈடுமெடுப்புமாக யாழ்ரன் கல்லூரி தோன்றலாயிற்று. காரைநகர் வர்த்தகப் பெருமக்களின் பொருளுத்தவி கொண்டு இது நிறுவப்படலாயிற்று.

இந்துக் கல்லூரியும் யாழ்ரன் கல்லூரியும் கலவன் பாடசாலைகளாக அமைந்துள்ளன. பெண் களுக்கென்று தனி ததியங்கும் பெருங்கல்லூரி இங்கில்லாமை இவ்வூர் மக்களின் பண்பிற்கு இழுக்காகின்றதென்பர் பலர். பெண் களின் உயர்தரக் கல்விக்கு அத்தியாவசியகமான இத்தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதில் மக்கள் இனிமேலும் தயங்கமாட்டார்.

இயற்கை வளர்கள் காரணமாக இங்கு பிறந்து வளர்ந்த மக்களும் மனம் வாக்குக் காயங்களிலுள்ள சிறந்தும் பொலிந்தும் திடமுழுடையவர்களாக இருக்கின்றனர். இயற்றமிழ்ப்புலவர்களும் சட்ட நூல் வல்லுநரும் வான்நூல்வல்லாரும் நாடும் ஏடும் புகழ் வாழ்ந்துள்ளனர். மக்கள் வெகு முயற்சியாளர்கள்.

ଭାବିତା

பழைமைக்குப் பழைமையும் புதுமைக்குப் புதுமையும் என்ற பான்மையிற் காரைநகர் விளங்குகின்றது. பழம் பெருந்தீவு, பண்டைக்காலந் தொட்டு அறியப்பட்ட தீவு. சாதகக் கதைகளிற் பேசப்பட்ட தீவு. மணிமேகலையிற் பேசப்படும் மணி பல்லவமும் இத் தீவுதான் என்பதற்கும் ஆதாரங்கள் உள். பல்தேயக்கோதகர், மயில்வாகனப்புலவர், ஓல்லாந்தர் முதலியோரால் விதந்தோதப்பட்ட பலவரலாறுகளையுடையதும் இத்தீவு ஆகும்.

* புத்த சாதகக் கடைகளில் இதன் பெயர் வரலாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது. காரை மரங்கள் நிறைந்திருந்ததால் காரைதீவு எனப்படலாயிற்றென்கின்றது, அதில் வரும் ஒரு கடை.

காசியிலே சிருஞ்சிறப்புமுற்றேங்கிய பிராமணக் குடும்பம் ஒன்று; அக் குடும்பத்திலே அகித்தி என்பார் ஒருவர் பிறந்து வளர்ந்திருந்தார். தந்தை இறந்ததும் பெருஞ்

செல்வத்திற்கு வாரிசு ஆனார். ஏழு நாட்களுள் தமது செல் வம் முழுவதையும் அறவழியிற் செலவு செய்தனர்; துறவி வேடம் பூண்டனர். தமிழ் இராச்சியமாகிய காவேரிப்பட்டினத்திற்கு வந்தனர். அங்கு உபவனமொன்றிலிருந்து தவஞ் செய்தனர்.

காவேரிப்பட்டினம் அவருக்கு உவப்பாக இருக்கவில்லை. ஆகவே ஆகாயமார்க்கமாகக் காரைதீவிற்கு வந்தனர். காரை மரத்தின் கீழ் குடிலமைத்துத் தவம் புரிந்தனர். நோற்ற நோன்பின் ஆற்றல் இந்திரனின் பளிங்காசனத்தை நடுங்கச் செய்தது. இது கண்ட இந்திரன் அங்குற்று அவரின் தவப் பெருமையையறிந்து பணிவிடை செய்து இந்திரலோகஞ் சென்றனன் என்று புத்த சாதகக்கதை கூறுகின்றது.

இலங்கையைப் பொதுவாக புத்த சாதகக் கதைகள் நாகதீபம் என்றே வழங்கும். நாகதீபம் எதுவாயினும் அதன் வடபாலுள்ளது காரைதீவு. காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு என்பதை மேற்போந்த கதை வலியுறுத்துகின்றது. பெளத்தர்களுக்கும் இத்தீவுடன் பெருந்தொடர்பு இருந்துண்டு என்பதற்கும் இக்கதை சான்றுகின்றது.

காரைதீவு என்று வழங்கிய இத்தீவிலேயிருந்த புத்த பீடிகையின் தரிசனத்தால் மணிமேகலை தன் பூர்வங்கானம் பெற்றவள் என்று அவள் வரலாற்றில் அறிகின்றோம். இப்புத்த பீடிகை தேவர்கோனால் இடப்பட்ட தென்கின்றது மணிமேகலை.

**“தேவர் கோனிட்ட மாமணிப் பீடிகை
பிறப்பு விளங்கவிர் ஒளியறத்தகை யாசனம்”**

மணி 8. 52

தேவர் கோன் இவ்வாசனத்தை இட்டவரலாறு யாது? மேலைக் கதையில் அகித்தி என்பார் செய்த தவ வலிமை காரணமாக இந்திரனிறங்கி வந்து சேவை புரிந்தனன்

என்று வருகின்றது. ஆகவே அப்போதுதான் இவ்வாச நத்தை இட்டிருப்பான் போலும்.

மேலும் இந்தப் புத்த பீடிகை பற்றி மணிமேகலை கூறுகின்றது. நாக நாட்டரசர் இருவர் அம்மணிப் பீடிகையைப் பெற விரும்பித் தம்முட் பெரும் போர் புரிந்து வந்தனர். புத்த பகவான் இதனை உணர்ந்தனர்; அங்கு வந்து சேர்ந்தனர். தமக்குரியதென்று கூறி அதிலமர்ந்தனர்; தருமோபதேசம் புரிந்தனர். அரசர்களிருவரும் போர் மறந்தனர்; நண்பராயினர். உய்ந்தனர்.

“கீழ்நில மருங்கின் நாகநாடானும்
இருவர் மன்னவ ரொருவழித் தோன்றி
எமதிதென்று யெடுக்க வாற்றூர்
தம்பெரும் பற்று நீங்கலும் நீங்கார்
செங்கண் சிவந்து நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்துத்
தம்பெருஞ் சேலையொடு வெஞ்சமம் புரிநாள்
இருங்செரு ஒழிமின் எமதிதென்றே
பெருந்தவ முனிவன் இருந்தற முரைக்கும்
தரும பீடிகை.”

மணி 8. 54

இக்கதையினை இலங்கைச் சரித்திரமாகிய மகாவமிசம் சிறிது மாற்றங்களுடன் விரித்துரைக்கின்றது. நாகதீபத் தில் மகோதரன் குலோதரன் என்ற அரசர்களிருவர். இவர்கள் மாமனும் மருமகனுமாவர். மணியிழைத்த சிங்காதனத்திற்காகப் பெரும் போரிட்டனர். இந்தப் பீடிகை எவ்வாறு இங்குவரலாயிற்று? தேவர்கோனிட்ட மாமணிப் பீடிகை போலும். அகித்தி என்பாருக்கு இந்திரனுவிடப் பட்டது போலும். புத்தபீடிகை என்று மணி மேகலையில் விதந்தோதப்பட்ட பீடிகையும் இது போலும்.

இந்தப் புத்த பீடிகைக்கே மணிமேகலை என்பாளை மணிமேகலாதெய்வம் இட்டுச் சென்றது போலும்.

“பூங்கொடி தன்னைப் பொருந்தித் தழிடி யந்தரமானு வாறைந் தியோசனைத்

தென்றிசை மருங்கிற் சென்று திரையுடேத்த
மணிபல்லவத்திடை மணிமேகலாதெய்வம்
மணியிழை தன்னை வைத்தகன்றது தானேன்”

மணி 6. 250

மணிபல்லவம் நாகதீபத்திலுள்ளது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டை நாகதீபம் என்று அறுதியிட்டுள்ளார் ஆராய்ச்சியாளர். யாழ்ப்பாணக் குடாநாடும் அதன் தீவு கரும் ஒருகாலத்தில் பரந்துபட்டுக் கிடந்த நிலப் பரப்புப் போலும். பின்னர் தீவுகள் தோன்றியிருத்தல் கூடும். அதித்தியின் காலத்திலே காரைதீவு புறம்பாகிஷ்டது. இந்தக் காரைதீவிலே இந்திரனுற் புத்த பீடிகை தாபிக்கப் பட்டதென்பதை மேலேயறிந்தாம். மேலும் இந்தக் காரை தீவுக்கும் காவிரிப்பூம்பட்டினது கிடக்கின்றன. தூரமுங் கிட்டத்தட்ட முப்பது யோசனை. ஆகவே மணிமேகலை கொண்டு சேர்க்கப்பட்ட இடம் காரைதீவு ஆகும். ஆகவே இக்கதைகள் மூலம் காரைதீவின் பண்டைப் பெருமை அறியப்படலாயிற்று.

புத்தசாதகக் கதை மூலமும் மணிமேகலை மூலமும் அறிந்த பண்டைய வரலாறுகளுக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் காரைதீவின் சங்கதி தெரிவதற்கில்லை. ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் ஒருசில குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன.

வெடியரசன் சரித்திரத்தையே இங்கு நான் குறிப்பிடுகின்றேன். முற்றுகர், குலத்தலைவனே வெடியரசன். இவன் யாழ்ப்பாணத்துக் கரையோரங்களிலும் விசேடமாகத் தீவுப்பற்றுக்களிலும் அரசாட்சி செலுத்தி வந்தவன். இவன் பெயரால் இன்றும் நெடுந்தீவில் ஒரு கோட்டை வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. காரைதீவில் இவன் இராசதாவியிருந்தது என்பதற்கு அத்தாட்சியாக அங்கு தென்மேல் மூலையிலுள்ள ‘இராசாவின் தோட்டம்’ என்ற பெயர் அமைந்து கிடக்கின்றது. இராசாவின் தோட்டத்தின் பக்கத்தில் வியாவில்⁺ என்றேர் குறிச்சியுண்டு. இங்கு பழைமை மிக்கதோர் ஜயனார் கோவிலிருக்கிறது. இந்த ஜயனார் கோவில் வெடியரசனுல் நிறுவப்பட்ட தென்

⁺ பெருவெளி என்பதன் சிங்கள மொழி பெயர்ப்பு.

பர். முற்குகர் ஜயங்கரையே தங்கள் குலதெய்வமாக வழி பாடு செய்வர். இன்றும் காரைநகர் சிவன்கோவில் பங்குனித் திருவிழாவில் நடைபெறும் ஏழாந்திருவிழா ஜயங்கர் வேட்டைத் திருவிழாவாகும். இத்திருவிழாவுக்குரிய வர்கள் அங்கு வதியும் முற்குகர் ஆவார்.

வியாவிலிலமைந்து கிடக்கும் ஜயங்கர் கோவில் மிகவும் பழைமை வாய்ந்தது. இது போர்த்துக்கீசர் காலத்தில் இடிக்கப்பட்டது. இதன் கல் கொண்டே கடற்கோட்டை கட்டப்பட்டதென்பர். இது இடிபட்ட காலத்தே ஜயங்கர் திரு உருவத்தைக் கோயிலிலிருந்து எடுத்து வந்து சிவன் கோயிலின் ஒருபாலமைந்து கிடந்த கேணியுள் மறைத்து வைத்தார் ஆண்டி ஒருவர். இந்த ஜயங்கர் உருவந்தான் இன்று சிவன் கோவிலிற் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றதென்பர். ஆகவே தான் இவரை “ஆண்டி கேணி ஜயங்கர்” என்று இன்றும் அழைப்பார்.

வெடியரசனின் சரிதம் 14ம் 15ம் நூற்றுண்டுக்குரிய தென்பர். மீகாமனுக்குத் தோல்வியுற்ற வெடியரசன் சந்ததியார் யாழ்ப்பாணத்தினின்றும் நீங்கிப் புத்தளம் மட்டக்களப்பு ஆதியாம் இடங்களிற் குடியேறினர் என்பார். இக் கதைக்கு ஆதாரமாகப் புத்தளத்தில் ஓர் காரைதீவும் மட்டக்களப்பில் இன்னேர் காரைதீவும் என்ற இடப் பெயர் காணப்படுகின்றது.

இனி, போர்த்துக்கீசர் காலத்திற்கு வருவோம். இங்கு போர்த்துக்கீசர் தமது ஆட்சியைச் செலுத்தி வந்தனர் என்பதற்கும், தமது மதஞ்சிருமாரை இங்கு இருத்திச்சத்திய வேதபோதகஞ் செய்து வந்தனர் என்பதற்கும் சான்றுகளிருக்கின்றன.

1545ல் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்த பிராஞ்சிசு சவேரியார் தீவுப் பற்றிற்கும் போனதாகக் கதையிருக்கின்றது. சவேரியார் சங்கிலியைச் சந்தித்த பின்னர் கோட்டை பிடிபட்ட தென்பர். “சவேரியன் பறங்கி வந்து கோட்டையைப் பிடித்துக் கொடுத்தது”. என்ற பழமொழி இன்றும் வழக்கிலுண்டு. சவேரியார் காரைதீவில் அக்காலத்தில் வாழ்ந்த

மக்களின் மன்ந்திரும்பாத பிடிவாதக் குணத்தைக்கண்டு, தாம் நின்று பிரசங்கங்கள் செய்த பூவரசு மரத்தைச் சபித்து எரித்தனர் என்பதற்குச் சான்றாக “சவரியார் எரித்த பூவரசடி”, என்ற பிரயோகத்தை எடுத்துக் காட்டுவர். இது இப்படியிருப்பினும் போர் த்துக்கீசர் காலத்தில் காரை தீவிற் பல கத்தோலிக்க கோவில்கள் இருந்தன என்பதாக வரலாற்று நூல்கள் கூறுகின்றன. இங்குள்ள சில கோவில்களை இன்றும் மக்கள் “மாதாவின் கோவில்” என்பார். கா பூமியில் ஒன்றும் தங்கோடைப் பகுதியில் ஒன்றுமாக இரண்டு கோவில்கள் “மாதாவின் கோவில்” என்று வழங்கப்படுகின்றன. இன்று இவை சைவசமயக் கோவில்களாகப் பரிபாலிக்கப்பட்டு வரினும் அவற்றின் பழைய பெயரே நிலவுகின்றது. “மாதாவின் கோவில்” என்ற வழக்கு கத்தோலிக்க வேதத்திற்கே உரியது.

மேலும் களபூமியில் அமைந்து கிடந்த மாதாவின் கோவிலிற் கடமை புரிந்த சுவாமியார் + ஒருவரை அவரின் வேலைக்காரர்ன் கொலை செய்தனன் என்ற குறிப்பு “இலங்கையில் யேசு சபைக் குருமார்” என்ற நூலிற் காணப்படுகிறது. அதே நூலில் தங்கோடை, வடமூலை முதலாம் இடங்களிற் கோவில்களிருந்தன என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்று இங்கு கத்தோலிக்கர் எவருமிலர்.

போர் த்துக்கேயரின் ஆட்சியை நினைப்பூட்டும் முகமாக இங்கு வாழும் சைவநன்மக்கள் இன்றும் தங்கள் மாட்டுக் குறியாகவும், போரடித்த நெற்குவியல் மேல் சாணக்குறியாகவும் குருசினைப்போட்டுவருகின்றனர். இதே போல் ஓல்லாந்தரின் ஆட்சியை நினைப்பூட்ட விரதகாலத்து உண்டவாழையிலையைக் கூரையின் மேல் ஏறிகின்றனர். இவை மூடநம்பிக்கையாக மாறிவிட்டனபோலும்.

மேலும் போர் த்துக்கீசர் காலத்தில் யாக்கப்பட்ட “திருச் செல்வர் காவியம்” என்னும் நூல் பூலோகசிங்க

அருளப்பநாவலராற் பாடப்பட்டதாகும். இவர் காரை தீவினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்.

ஒல்லாந்தர் காலத் தில் யாழ்ப்பாணத்தில் வேதபோத கராய் இருந்த பல்தேயசு போதகர் காரைதீவைப் பற்றி யும் தமது நூலில் * எழுதியுள்ளார்.

ஆமன்கில் என்று வழங்கும் கடற்கோட்டையை ஒல்லாந்தர் போத்துக்கீசரிடமிருந்து கைப்பற்றிய போது காரைதீவிலிருந்து வெடிவைத்து வெற்றி கொண்டனராம்.

காரைதீவிற் கொண்டு வந்து சேர்த்த யானைகளைச் சோழமண்டலக் கரைக்கும் வங்காளத்திற்கும் ஊர்காவற் துறையிலேற்றியனுப்புவர்.

காரைதீவு சாயவேருக்குப் பேர்போன்தென்று பல் தேயசு எழுதியது மாத்திரமின்றி ஒல்லாந்த தேசாதிபதி களும் எழுதியுள்ளார்கள். காரைநகரில் வாழும் மக்கட சாதியினரில் “வேர்க்குத்திப்பள்ளர்” என்ற வகுப்பினர் இன்றும் வாழ்கின்றனர்.

ஒல்லாந்தர் மதக் கோயில் ஒன்று கல்லாற் கட்டப் பட்டிருந்ததாகப் பல்தேயசு எழுதியுள்ளார். இவர்களின் பாடசாலையில் 490 பிள்ளைகள் படித்தார்களென்றும் 1100 பேர் வேதானுசாரர்களாக இருந்தனர் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

காரைதீவிலும் புங்குடுதீவிலும் பாம்புகள் நிறைய இருந்தன என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இனி யாழ்ப்பாண வைவவமாலையிற் கூறியிருப்பதை நோக்குவாம்.

“அக்காலத்தில் காரைக்கால் முதலான பல இடங்களிலிருந்து பல குடிகள் வந்து வட்டுக்கோட்டையிலும் காரைதீவு முதலிய தீவுகளிலும் குடியேறினார்கள்.”

இஃதிவ்வாறு கூறியிருப்பதுனூல் காரைதீவில் வாழ்ந்த முதற் குடிமக்கள் காரைக்காலிலிருந்து வந்து குடியேறின

வர்களென்றும், அது படியாற்றுன் காரைதீவு என்று ஆயிற்று, என்றுங் கூறுவாருளர்.

மேலும் இந்நாலிற் கூறியிருப்பதாவது, “சில காலத் துக்கு முன்னே உலகுகாவல முதலி என்னுமோர் உயர்குல வேளாளன் சோழநாட்டிலிருந்து இராச கலகத்திலேற் பட்டு இராச தண்டனைக்குத் தப்பி ஒளித்தோடி வந்து காரைதீவிலே களபூமி என்னும் இடத்திலே பெருஞ் செல் வனையிருந்தான்.”

இவை சங்கதியால் இந்தியத் தென்னகத்திலிருந்து மக்கள் குடி கிளம்பி இங்கு வந்து குடியேறினர் என்பது கொள்ளக் கிடக்கின்றது.

வேளாளர்கள் அன்றிப் பிராமணர்களும் காரைதீவில் வந்து இறங்கிக் குடியேறினார்களென்றும் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை கூறுகின்றது.

அந்த நாட்களில் ஒரு பெருங்கலகம் உண்டுபட்டத னால் கலகத்துக்குப் பயந்து சில விட்டுனு சமயப் பிராமணக் குடிகளும் சிவசமயப் பிராமணக் குடிகளும் உத்தர கோசமங்கை என்னுமிடத்திலிருந்து ஆனும் பெண்ணுமாகக் காரைதீவில் வந்திரங்கி அங்கே குடியிருந்தார்கள்.

மேற்படி வரலாற்றில் பொதிந்து கிடக்கும் உண்மை களைக் காரைநகர் சிவன்கோவிற் குருக்கள் பரம்பரையினரிடமுள்ள ஏட்டுப்பிரதி வலியுறுத்துகின்றது. அவ்வேட்டுப் பிரதி* கூறுவதாவது.

வ சிவமயம்

திரு உத்தரகோசமங்கையென்னுந் திருத்தலத்திலிருந்து மங்களேஸ்வர சுவாமிக்கு இப்போ பூசை செய்கிற வர்கள் முப்பத்திரண்டு குருக்கள்மார். அந்த முப்பத்திரண்டு குருக்கள்மாருக்கும் சோமசுந்தரச் சேதுபதி மகா

* காரைநகர் சிவன்கோவில் க. வைத்தீசுவரக்குருக்கள் இந்த ஏட்டி லைத் தந்துதவினர்.

ரார்சாவாகிய என்னால் குருக்கள்மார் மூப்பத்திரண்டு பேருக் கும் ஒவ்வொரு செப்புப் பட்டயம் கொடுக்கப்படுகிறது. செப்புப்பட்டயத்திலெழுதப்படுகிற விஷயம் என்ன வானால்.

மங்களேசுவரர் துணை

கலியப்தம் நாலாயிரத்து நானூறு. சாலிவாகன சகாப் தம் ஆயிரத்தி நூற்றைம்பத்தொன்று. பிரபவாதி வருஷம் மூப்பத்திரண்டாவது விளம்பி வருஷம்* சித்திரை மாதம் இருபத்தைத்தாம் திகதியும் திங்கட்கிழமையும் சோதி நட்சத்திரமும் பூருவபக்கத்திரயோதசியும் மிதுன லக்கினமும் கூடிய சுபமுகூர்த்தத்தில் எழுதப்படுகிற சார்தனம்.

திரு உத்தரகோசமங்கையென்னும் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளி வீற்றிருக்கின்ற மங்களேசுவர சுவாமி கோயி வுக்கு இப்போ முதற் பூசைப்பங்காளராக இருக்கிற காஞ் சிபுரம் கல்யாணசுந்தரக் குருக்கள் முதலாவதுமகன் சிவகப் பிரமணியக் குருக்கள். முதல் ஸ்தானிகராகவும் மற்றவர்கள் தங்கள் தங்கள் பூசைப்பங்கு முறைப்படி ஸ்தானிகர்களாகவும் மகாராசாவாகிய என்னால் தத்துவங் கொடுக்கப்படுகிறது.

இன்று முதலாக சகவலிதமான காரியங்களையும் செய்யவும் செய்விக்கவும் தத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. மேற்படி கோயிலிலேயுள்ள ஆபரணம் முதலாக சகல விதமான சாமான்களும் கஜனுப்போக்கு முதலிய திறவுகோல்களும் மகாராசாவாகிய என்னாலேயே கொடுக்கப்படுகிறது. இன்று தொடக்கம் மேற்படி கோயிலிலே பணிவிடை செய்கிறவர்கள் எல்லோரும் பூசைசெய்கிறவர்களும் ஸ்தானிகர்களுமாயிருக்கிற அருக்கள்மார் கட்டளைப்படி நடக்கவேண்டும். மேற்படி கோயிலுக்குரிய பூமியும் இவர்களாலேயே செய்விக்கப்பட வேண்டும். இவர்களுக்கு மங்களபுக்கள் மென்னுங் கிராமத்தை சீவியத்திற்காகக் கொடுக்கிறேன். இவர்களுக்கு கோயிலிலே சம்பளம் கிடையாது.

இவர்கள் மங்களபுக்கள் மென்னும் கிராமத்தை பூசைப் பங்கு ஸ்தானிகர் பங்குபோல முப்பத்திரண்டு பங்காகப் பஞ்சதுக் கொள்ளவேண்டியது. இவர்களினால் ஒருகாலத்தி லும் கிரையத்திற்குக் கொடுக்கப்படாது. வாங்குகிறவர் களுக்கும் இராசசபையிலே தண்டம் விதிக்கப்படும். மற்றும் பணிவிடைகாரர்களுக்கும் இவர்களாலேயே சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

எப்பொழுதும் இவர்கள் மகாராசாவுக்கு வீழ்திப் பிரசாதம் அனுப்ப வேண்டியது. இந்தப் பட்டயத்தை சோமசுந்தரச் சேதுபதிமகாராசாவாகிய என்னாலும் என்னுடைய வம்சத்தினராலும் எந்தக்காலத்திலும் இராமநாதபுரத்தையும் திரு உத்தரகோசமங்கையையும் இராச்சிய பரிபாலனாம் செய்கிற இராசாக்களாலும் இந்தப் பட்டயத்தை அழிக்கப்படாது. மேற்படி கோயிலின் பூசைப் பங்காளராகவும் ஸ்தானிகர்களாகவும் தத்துவம் பெற்ற ஒருக்கள்மார்களுக்கு இந்தப் பட்டயமானது அவரவர்கள் சந்ததி உள்ளவரைக்கும் குரிய சந்திரர் உள்ளவரைக்கும் விழுதி உருத்திராட்சம் அழியாமல் இருக்கும் வரைக்கும் இந்தப் பட்டயமானது அழியாமல் மகாராசாவாகிய என்னாலேயே கொடுக்கப்படுகிறது.

இந்தப் பட்டயத்தை ஒருவராலும் அழிக்க முடியாது. இதிலே என்னுடைய கையெழுத்தும் வைக்கிறேன்.

இப்படிக்கு

சோமசுந்தரச் சேதுபதி மகாராசா.

இதற்கு முதற் சாட்சி: எனது முதலாவது மந்திரி இராமசாமி.

இரண்டாம் சாட்சி: எனது முதலாவது சேநுதிபதி சொக்கலிங்கம்.

மூன்றாவது சாட்சி: எனது புரோகிதர் கிருஷ்ணசாமி ஜயர்.

இந்தச் சாட்சிகள் முன்பாக இந்தப் பட்டயத்தை எழுதி முப்பத்திரண்டு ஒருக்கள்மார்களுக்கும் கொடுத்தேன். அவர்களும் தங்கள் கைச்சராத்திட்டு ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

இராமநாதபுரத்திலேயுள்ள திரு உத்தரகோச மங்கை தேவஸ்தானத்திலேயும் ஒரு பட்டயமிருக்கும். இவ்வளவு விஷயங்களும் சோமசுந்தரச் சேதுபதி மகாராசாவாகிய என்னுலேயே முப்பத்திரண்டு குருக்கள்மாருக்கும் எழுதிக் கொடுத்து இதோடு பட்டயமுங் கொடுக்கப்பட்டது. காஞ்சிபுரத்திலே இருந்து வந்த கல்யாணசுந்தரக் குருக்கள் முதலாவது மகன் சிவசுப்பிரமணியக் குருக்களாகிய நான் இந்தச் சரித்திரத்தை எழுதத் தொடங்குகிறேன்.

எனது தகப்பன் கல்யாணசுந்தரக் குருக்கள் காஞ்சிபுரத்திலே இருக்கிறார். எனது தம்பிமாராகிய ஏகாம்பரக் குருக்களும் சபாபதிக் குருக்களும் காஞ்சிபுரத்திலேயே இருக்கிறார்கள். நான் திரு உத்தரகோசமங்கையென்னும் இந்த இடத்திலே இருக்கிற சொக்கநாதக் குருக்கள். முதலாவது மகன் ஞானப்பூங்கோதை அம்மாளை விவாகம் செய்து இருபத்திரண்டு வருஷ காலம் முதற்பூசைப்பங்காளராக இருந்து வருகிறேன். எனக்கு முதற்பூசைப் பங்கு வந்த காரணம் நான் விவாகம் செய்து முதல்முறை இராசசபைக்குப் போன்போது இராசாவின் பேரிலே சமஸ்கிருதக் கீர்த்தனங்களைப் பாடித்கொண்டுபோய் மகாராசா முன் வாசித்தேன். என்னேடு வந்த மற்றவர்கள் மகாராசாவின் பேரிலே ஒன்றும் வாசிக்கவில்லை. நான் வாசித்தவுடன் மகாராசா சந்தோஷப்பட்டு நீர் சமஸ்கிருதம் நன்றாக வாசித்திருக்கிறீர்; மற்றவர்கள் நன்றாய் வாசித்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனதன்மையினால் நீரே இன்றுமுதலாக உத்தரகோசமங்கையிலேயுள்ள மங்களேசுவரசுவாமி கோவிலுக்கு முதற்பூசைப் பங்காளராக இருக்கவேண்டியது என்று சோமசுந்தரச் சேதுபதி மகாராசா சொன்னார்.

அந்தநாள் தொடக்கம் நானே முதற்பூசைகாரனாக இருந்துவருகிறேன். எனது மகன் (க) கார்த்திகேயக் குருக்கள்—இவர் மனைவி நீலாதாட்சி அம்மாள். (உ) திருச்சிற்றம்பலக் குருக்கள்—இவர் விவாகம் செய்யமுன் இறந்து விட்டார்.

சோமசுந்தரச் சேதுபதி மகாராசவானவர் சலியப்தம் (சச00) சாலிவாகன சகாப்தம் (கஉருக)பிரபவாதிவருஷம்

முப்பத்திரண்டாவது விளம்பி வருஷத்திலே ஸ்தானிகர் வேலையையும் செய்யும்படியும் செய்விக்கும்படியும் ஒரு செப்புப்பட்டயம் குருக்கள்மார் முப்பத்திரண்டு பேருக்கும் எழுதிக் கொடுத்துத் தத்துவமும் கொடுத்தார். மகா ராசா செப்புப்பட்டயம் கொடுத்த நாள் தொடக்கம் முப்பதிரண்டு குருக்கள்மாரும் பூசையையும் ஸ்தானிகர் வேலையையும் ஒழுங்காகவும் கிரமமாகவும் நடத்திவருகின் ரேம். இவ்வளவும் சிவசப்பிரமணியக் குருக்களாகிப என்னோலேயே எழுதப்பட்டது.

(க) கார்த்திகேசக்குருக்கள். இவர் மனைவி—நீலாதாட்சி அம்மாள். இவர் புத்திரர். (க) திருநீலகண்டக்குருக்கள் ஆதிசிதம்பரேசவரக்குருக்கள் :—

இவர் மனைவி — மங்களநாயகி அம்மாள்.

இவர் புத்திரி — (க) குப்பம்மாள்.

இவர் புத்திரர் — (க) நடராசக் குருக்கள்.

இவர் மனைவி — மீனாட்சி அம்மாள்.

(2) ஏகாம்பரக் குருக்கள் — இவர் மனைவி சவுந்தரவல்லி அம்மாள். நடராசக் குருக்கள் இவர் புத்திரர்.

(க) விசுவநாதக் குருக்கள் — இவர் மனைவி அமிர்த வல்லி அம்மாள்.

(2) ஏகாம்பரக் குருக்கள் — இவர் புத்திரர் வைத்தியேச வரக் குருக்கள். இவர் மனைவி — தெய்வயானை அம்மாள். விசுவநாதக் குருக்களாகிய எனது காலத்தில் முன்னே சொல்லப்பட்ட முப்பத்திரண்டு குருக்கள் மார்களில் நானுமலீட்டுக்காரர்ச்சந்ததியின்றி அழிந்து போனார்கள். இப்போ இருப்பவர்கள் இருபத்தெட்டு வீட்டுக்காரர். இருபத்தெட்டு வீட்டுக்காரருமே பூசைப்பங்கையும் ஸ்தானிகர் வேலையையும் பார்த்து வருகிறோம்.

இப்படிப் பார்த்து வருங்காலத்தில் இங்கே பெரும் கலகம் உண்டுபட்டது. இந்தக் கலகத்திற்குப் பயந்து எனது சிற்றப்பா மகன் வைத்தியேசவரக் குருக்களும் எங்கே வருகிறோம்.

கள் பூசைப்பங்கையும் ஸ்தானிகர் வேலையையும் எங்களது அடுத்த பங்காளர் இரத்தினசபாபதி குருக்களிடம் ஒப்பித்துவிட்டு நாங்களிருவரும் எங்கள் சமுசாரமும் காஞ்சி புரம் போய் அங்கே ஒரு வருஷம் வரையிலிருந்து மறுபடியும் திரு உத்தரகோசமங்கை வந்து பார்த்தபோது பதி னறு வீட்டுக்காரரைக் காணவில்லை. இரத்தினசபாபதி குருக்களைக் கேட்டபோது அவர் சொன்னார் பதின்மூன்று வீட்டுக்காரர். இன்ன இடம் போன்றுகளென்பது தெரிய வில்லை. மூன்று வீட்டுக்காரர் வைகுரியினுவிறந்து விட்டார்கள் என்பதாகச் சொன்னார். இப்போ இங்கே இருக்கிற வர்கள் பத்துவீட்டுக்காரர் என்பதாகவும் சொன்னார். இரண்டு வருஷ காலம் பன் னிரண்டு வீட்டுக்காரர்க்குமே, பூசைப்பங்கையும் ஸ்தானிகர் வேலையையும் பார்த்து வந்தோம். மறுபடி இராமலிங்கக் சேதுபதி மகாராஶா முன் பாக ராங்கள் பன்னிரண்டுபேரூரும் போய் பூசையை விட்டுப் போனவர்களது பங்கையும் இறந்தவர்களின்து பங்கையும் பற்றி முறையிட்டபொழுது மகாராஶா அவர்கள் சரி வரப் பன்னிரண்டு பங்காகப் பகிர்ந்து எங்களுக்குள்ளே வியரச்சியமில்லாமல் மக்களாம் புக்களாம் முதலிய வயற்கிராமங்களையும் பன்னிரண்டு பங்காகவே பங்கிட்டுத் தந்தார்.

அந்தநாள் முதல் நாங்கள் பன்னிரண்டு வீட்டுக்காரர்க்குமே பூசையையும் ஸ்தானிகர் வேலையையும் நடத்தி வருகிறோம். இவ்வளவும் விசுவநாதக் குருக்களாகிய என்னால் எழுதப்பட்டது. எனக்கு வயது என்பத்தாறு. எனது மகன் (க) காங்கேயக் குருக்கள். இவர் மனைவி பறுவதவர்த்தனி அம்மாள். இவர் புத்திரர் (க) ஆதிசிதம்பரேசவரக் குருக்கள். இவர் மனைவி மங்களாம்பிகை அம்மாள். இவர் மகன் (க) மாணிக்கவாசக் குருக்கள். இவர் மனைவி கமலாம்பிகை அம்மாள். இவர் புத்திரர் (க) பரமேசவரக் குருக்கள். இவர் மனைவி திருவேங்கிட அம்மாள். இவர் புத்திரர் பாலசுப்பிரமணியக் குருக்கள். இவர் மனைவி வாலாம்பிகை அம்மாள். இவர் புத்திரர் கனகசபாபதி குருக்கள். இவர் மனைவி நயனரோகணி அம்மாள். இவர் புத்திரி தாரமாம்பிகை அம்மாள். இவர் புத்திரர் வையாபுரிசவரக் குருக்கள். இவர் மனைவி அன்னபூரணி அம்மாள். இவர் புத-

திரர் (க) சுந்தரரேசவரக் குருக்கள். இவ்வளவும் எனது பிதாமகர் குருசாமிக் குருக்களிடம் கேட்டு மங்களேசவரக் குருக்களாகிய என்னுலேயே எழுதப்பட்டது.

எனது பிதா மாணிக்கவாசகக் குருக்களும் சுந்தரரேசவரக் குருக்களின் பிதா வையாபுரீஸ்வரக் குருக்களும் நாங்களிருவரும் சிறுவர்களாயிருக்கும் போது இறந்துவிட்டார்கள். எனது பிதா மகர் குருசாமிக் குருக்களும் நாங்களிருவரும் எங்கள் பங்குகளைப் பார்த்து வந்தோம். நாங்கள் விவாகம் செய்ய முன் எனது பிதா மகர் குருசாமிக் குருக்களும் இறந்துவிட்டார். மறுபடியும் நாங்களிருவரும் எங்கள் பங்குகளை மிக ஓழுங்காகப் பார்த்து வந்தோம். சொற்பகாலஞ் சென்ற பின் நாங்களிருவரும் விவாகம் செய்ய நினைத்து காஞ்சிபுரம் சென்று நான் கந்ததாசக் குருக்கள் (உ) வது புத்திரி உமை அம்மாளையும் எனது மகன் முறையினராகிய சுந்தரரேசவரக் குருக்கள் கச்சியப்பக் குருக்கள், ஏகபுத்திரி சேஷ அம்மாளையும் விவாகம் செய்து அவ்விடம் சொற்பகாலமிருந்து மறுபடியும் உத்தரகோசமங்கை வந்து எங்கள் பங்குகளைக் கிரமமாயும் ஓழுங்காயும் நடத்தி வந்தோம்.

இப்படி நடக்குங் காலத்தில் இங்கே பெரும் கலகம் உண்டுபட்டது. கலகமானது ஒரு வருஷ காலம் தீராமலே நெடுக நடந்து கொண்டேயிருந்தது. இந்தக் கலகத்தை மங்களேசவரச் சேதுபதி மகாராசாவினாலும் அடக்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. நாங்களும் கலகத்திற்குப் பயந்து மங்களேசவரச் சேதுபதி ராசாவிடம் முறையிட்டபோது அவர் கவனிக்கவில்லை. நாங்கள் சொல்லியதை மகாராசாவும் கவனியாதபடியால் நாங்களொருவகையாலும் இங்கேயிருந்து பூசை செய்ய முடியாதவர்களாயிருக்கிறோம். சொற்பகாலம் இந்தத் தேசத்தைவிட்டு கலகம் தீர்ந்த மின் மறுபடி வருவோமென்று மனதில் நினைத்துக் கொண்டு நாங்கள் நாலுவீட்டுக்காரரும் மங்களேசவரக் குருக்களாகிய நானும் சுந்தரரேசவரக் குருக்களும் அருணசலக்குருக்களும் இராமலிங்கக் குருக்களும் ஆகிய நாலுவீட்டுக்காரரும் மற்ற எட்டுக் குருக்கள்மார்வசம் எங்கள் பூசையை

ஒப்பித்துவிட்டு நாங்கள் நாலுபேரும் மற்றக் குருக்கள் மார்நியாதபடி எங்களிடத்திலே இருந்த ஆபரணம் முதலிய சாமான்களைல்லாவற்றையும் மங்களேசுவரசுவாமி கோயிலின் தெற்குப் பக்கத்திலேயிருக்கிற போக்கிலே அடக்கம் செய்து போக்கைக் கபாடபந்தனம் செய்து கொண்டு கோயில் மகாமண்டபத்தில் சூசானிய பாகத்தி லிருக்கும் தூணில் துவாரம் செய்து அதில் திறவுகோலை வைத்து அதன்மேல் அரக்குவைத்து அதில் யானைக்காசி முத்திரை செய்து வைத்துப் போட்டு நானுமெனது சமுசாரமும் சுந்தரரேசுவரக் குருக்களும் அருணாசலக் குருக்களும், இராமலிங்கக் குருக்களும் அவரவர்கள் சமுசாரமும் பிள்ளைகளும் சுவாமிதரிசனம் செய்து அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கிணேம்.

அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கும் போது எங்களைல்லோ ருக்கும் மனதிலே மிகுந்த துக்கமும், அழுகையுமாகவே இருந்தன. பிரயாணமாய்த் தெற்ப சயனம் வந்து வெற்றிலை மண்டபமடைந்து, இராமேசரம் வந்து ஆறுமைல் தூரமுள்ள சேதுவையடைந்து, சங்கறபழடன் ஸ்நானம் செய்து கந்தமாதனத்தைச் தெரிசித்து சேதுமாதவரையும் சேதுகாவலனையும் தெரிசித்து வருசையில் சுந்தரரேசுவரக் குருக்கள் மனைவி சேஷம்மா வைகுரி நோயாறிறந்து விட்டாள்.

சுந்தரரேசுவரக்குருக்கள் புநர்விவாகம் செய்ய மன மில்லாதவராய் இருந்தார். ஆறுமாசம் வரையில் ராமேசரத்திலிருந்தோம். அப்போதும் உத்தரகோசமங்கையில் கலகந்தீரவில்லை. எவ்விடம் போகிறதென்று தெரியாமல் அதிகமான வியாக்லமாயிருக்கையில் வித்துவசிரோன்மணியும், சைவசமையப் பிரபுவும் தனவானுமாகிய ஒருவரைக் கண்டோம். ஒருவருக் கொருவர் யோக சேஷமங்களையும் ஊர் பெயரையும் விசாரிக்கும் போது வித்துவசிரோன்மணியும் சைவசமையப் பிரபுவமாகிய தனவான் தன்னுடைய பெயர் முத்துமாணிக்க செட்டியாரெனவும் தாமிருப்பது யாழிப்பாணமெனவும் சொன்னார். யாழிப்பாணமென்ற தேசம் ஏந்த ஜில்லாவிலேயுள்ளதென்று விசாரித்தென்.

அவரதற்கு இராவணனால் இராச்சியம் செய்தஇலங்கையிலே வடக்குப் பக்கத்திலேயுள்ள ஓர் தேசம் யாழ்ப்பாணமென்றும், பெயர் வந்த காரணம், இந்தியாவாகிய இங்கே சோழதேசத்திலே தொண்டை நாட்டிலுள்ள கவி வீரராகவனென்னும் குருடன், தனது மனைவியோடு கோடித்துக் கொண்டு இலங்கையிலே மனற்றி என்னும் இடத்திலிறங்கி செங்கடக நகரிலேயிருக்கிற செயதுங்கவர ராசசிங்கனெனப் பெயரையுடைய இராசனது சபையை டைந்து இராசாவின் பேரிற் பாடி அந்தப்பிரபந்தத்தை முடித்தான். இராசா யாழ்ப்பாடியின் பேரிற் சந்தோஷப் பட்டு அவனுக்கு மனற்றி என்னும் இடத்தையும், யானை, குதிரை, பல்லக்கு முதலிய சாமானகளையும் கொடுத்து அனுப்பினார். யாழ்ப்பாடி அரசனுக்குப் பல ஆசிக்குறி அவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டு மனற்றியை அடைந்து மனற்றி எங்கும் சுற்றிப்பார்த்து நல்லாருக்குச் சமீபத்திலே பரணன் என்னும் குளத்தையும் வெட்டுவித்து அவ்விடத்தில் தனது இராச்சியத்தை நடத்தினான். தான் பரிசாகப் பெற்ற இடத்திற்கு ‘‘யாழ்ப்பாணம்’’ என்னும் பெயரை வைத்து அரசாட்சி செய்தான்.

அந்த யாழ்ப்பாணத்திற்கு வடமேற்குப்பக்கமாய் சமூத்திரத்தாற் குழப்பெற்ற காரைதிலேயுள்ள ஊர் காவற்றுறைக்குச் சமீபமாக, இப்போ இருக்கிறவர் ராம சேதுமகாராசவின் மகன் குளக்கோட்டுமகாராசாவினால் ‘‘வியாவில்’’ என்னுமிடத்திற் கட்டப்பட்ட ஐயனர் கோயிற்பூசைக்கு குருக்கள்மாரை அழைத்துவரும்படிகுளக் கோட்டு மகாராசா என்னை அனுப்பினார். குருக்கள்மாரை அழைத்தற்கு வந்து சேர்ந்தேன். என்று சொல்லியதைக் கேட்ட நான் யாழ்ப்பாணம் போவதே நல்லதென்று மனதிலே தீர்மானம் செய்து கொண்டு என்னேடு வந்த மூவரையும் கேட்டேன், கேட்டதற்கு அருணசலக்குருக்களும் இராமவிங்கக் குருக்களும் தாங்கள் யாழ்ப்பாணம் வரவில்லையென்று சொல்லிவிட்டார்கள். சந்தரேஸ்வரக்குருக்கள் என்னேடு யாழ்ப்பாணம் வருவதாகச் சொன்னார். முத்துமாணிக்கஞ் செட்டியாருக்கு நான் சொல்லியது என்னவானால், நாங்களிருவரும் சம்சாரசகிதமாய் உம்மோடு

யாழ்ப்பாணம் வருகிறோம். நீர் வேறொரிடமும் குருக்கள் மாரை அழைக்கப் போகவேண்டாம் என்று சொல்லியதை முத்துமாணிக்கஞ் செட்டியார் கேட்டு மிகச் சந்தோஷப் பட்டு நான் உங்களையே அழைத்துப் போவதாக மனதிலே நினைக்க நீங்களாகவே யாழ்ப்பாணம் வருகிறோமென்று சொல்லியது எனக்கு மிகச் சந்தோஷமாயிருக்கிறது. ஆன படியால் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள எனது தாய் தந்தையரது தபத்தினாலும், இராமலிங்கப் பெருமானுடைய அனுக்கிரகத்தினாலும் நான் குருக்கள்மாருக்குத் தேடித் திரிந்து அலையாமல் நீங்கள் வருகிறோமென்று சொல்லியது மிகச் சந்தோஷம்.

நான் காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற்குப் போய் எனது தாய் தந்தையரைக் கண்டு வருகிறேன். அதுவரையும் நீங்கள் இவ்விடத்திலிருக்கலாம் என்று சொன்னார். எங்க ஞக்குத் தான் வருமாலாம் செலவுக்கு காசு தந்துவிட்டுப் போய்விட்டார்.

போய்த் தனது ஊரிலே இரண்டுமாசம் வரையில் நின்று மறுபடி இங்கே வந்தார். வந்தவுடன் சுந்தரேசு வரக் குருக்களைப் புனர் விவாகம் செய்து கொண்டே யாழ்ப்பாணம் வரவேண்டுமென்று சொன்னார்.

அதற்கவர் சம்மதியாமல் மறுத்தார். நானும் செட்டியாரும் சொல்லியது நீர் கட்டாயம் விவாகம் செய்ய வேண்டியது என்று சொல்லி நானே விவாகச் செலவைத் தருகிறேனேன்றும் செட்டியார் சொன்னார்.

சுந்தரேசுவரக்குருக்களும் இதற்குடன்பட்டுச் செட்டியாரிடம் காசு வாங்கிக் கொண்டு நானும் எனது சம்சாரமும் சுந்தரேசுவரக்குருக்களும் திருவையாற்றுக்குப் போய் அங்கே பஞ்சந்தேஸ்வரக் குருக்களின் இரண்டாவது புத்திரி அமிருதாம்பிகை அம்மாளை விவாகம் செய்து அவ்விடம் ஒரு மாசம் வரையிலிருந்து மறுபடி இராமேசுவரம் வந்தோம்.

செட்டியாரைக் கண்டு யாழ்ப்பாணம் எப்போ போவது என்று கேட்டேன். அதற்கவர் பரிசாரகப் பிராம-

ணரைச் சம்பாதித்துக் கொண்டு புறப்படுகிறதென்று சொன்னார். நான் மனதிலே யோசனை செய்து உத்தர கோசமங்கையிலே சலகமிருக்கிறபடியால் அங்கே போனால் பரிசார கப் பிராமணரைக் கொண்டு வரலாமென்று சொன்னேன். அதைக் செட்டியார் கேட்டு நீங்களுமென்னுடன் வந்தால் இலகுவிற் கொண்டு வரலாமென்று சொன்னார்.

நானும் செட்டியாரும் உத்தரகோசமங்கைக்குப் போய் அங்கேயுள்ள நாலு வடக்கில் வைஷ்ணவப்பிராமணர்களை சம்சாரத்தோடு அழைத்துக் கொண்டு இராமேசுவரம் வந்தோம்.

செட்டியார் எங்களெல்லோரையும் எங்கள் விடுதியில் விட்டு எங்களுக்குச் செலவுக்கு ரூபாய் தந்துவிட்டு சேது விலே போய்த் தீர்த்த மாடிக் கந்தமாதனத்தைத் தெரி சித்து இராமவிங்கப் பெருமானையும் பறுவதவர்த்தினி அம் மாளையும் தெரிசித்து வந்து எங்கள் விடுதியிலேயே இருந்தார். இரண்டுநாள் சென்ற பின் யாழ்ப்பாணம் போவோ மென்று யோசனை செய்தார். அப்படி யோசனை செய்து கொண்டிருக்கும்போது முத்துமாணிக்கம் செட்டியார் கப் பலில் கொழும்பு சென்றிருந்த தைரிய லட்சமி என்று பெயர் தரித்த கப்பல் பாம்பன் வந்து விட்டதாக மாலுமி வழியாலறிந்து சந்தோஷமடைந்து என்னேடு நாங்களினி யாழ்ப்பாணம் போவதற்குப் புறப்படுவோமென்று சொன்னார். நானுமதற்குடன்பட்டு நானுமெனது சமுச்சாரமும் சுந்தரேசுவரக் குருக்களும் சமுச்சாரமும் வடக்கில் வைஷ்ணவப் பிராமணர்களும் அவர்களின் சமுச்சாரங்களும் பரம் பனை அடைந்தோம்.

செட்டியாரும் அவர் சமுச்சாரமும் பின்னொக்களும் அவர்களது தேசத்திலிருந்து கொண்டு வந்த விக்கிரகங்களையும் கொண்டு பாம்பனை அடைந்தார். எல்லோரும் நித்யகர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு காலை ஏழுமணிக்குக் கப்பலில் ஏறிப் பிரயாணமாய் சேதுக்கரையைக் கண்டு அதுமறைந்த பின் கச்சைதீவு கண்டு அது மறைய பின் சுஞ்சிவி என்னும் பொற் சீந்திலையுடைய நீடித்த ஆயுளைத் தாங்

அும் மானிடரைப் பெற்ற பூமியாகிய நெடுந்தீவு கண்டு அது மறைய நாகர்தீவு பப்பரவாகன் சல்லியன் குடியில் எழுந்திருக்கும் நாகபூரணி அம்மாள் கோயிலில் கோபுர சிகரத்தையும் நாகஞ் சுற்றிய கல்லையும் கருடன் சுற்றிய கல்லையும்* கண்டு பின் நாகேசரன் கோயிலை கண்டு அதன் பின் அனலைதீவு கண்டு பின் ஏழுகடல் ஒருமித்துச் சேரும் சுளிக்குப் பாகமாயிருக்கும் எழுவதீவு கண்டு அதன்பின் பவ எப்பூச்சிகளாலும் வருணராசன் முருகைக் கற்களாலும் உண்டுபண்ணைய காரைதீவு கண்டு ஊர்காவற்றுறை என்னும் துறைமுகத்தையடைந்து கப்பலை விட்டிறங்கினேன்.

ஊர்காவற்றுறையிலே நின்ற கொண்டு செட்டியார வர்கள் எங்கள் வரவையும் தனது வரவையும் ஏவலாளர்க

* கண்ணகி வழக்குரை: கப்பல் வைத்த காதை

சாற்றவேகேள் மிகாமா சமுத்திரயாத் திரையேகி
மாற்றுரிய தனந்தேடி வருமளவிற் கடல்மேலே
காற்றுமறித் திடக்கப்பல் கரையடுக்கக் கல்லையிட்டு
வேற்கேருவர் இறங்குமுன்னே விரையயான்
இறங்கினானோ.

இறங்கியங்கே செலுமளவில் எண்ணரிய கெநுடராசன் மறங்கொண்ட நெஞ்சனுகி மறித்திருந்தான் பேரவைத் திறம்பட்டவே அரவெங்க்குச் சேர்ந்தபயமென்றது காண் கறங்கொண்ட கெநுடனுக்குக் கனகமீந்து காத்து விட்டேன்.

கனகமீந்தே அரவினுயிர் காத்தபொழு தரவுசொல்லும் நினைவெனக்கு மீதுன்பால் நீவேண்டும் வரங்களௌல்லாம் மனதின்படி தருவேன்காண் வணிகாவென விடை கொடுத்தே அனகரத்தின மணிவாங்க ஆடுவிடுத் என்றதுநான்.

ஆளாக வள்ளவரும் அவனிதலத் துங்கையன்றித் தாளாண்மை வல்லவரும் தானுளரோ மிகாயர் நாளாகச் செலுத்தாதே நாகராசன் தீவிற் சென்று வாளாண்மை வல்லவனே மணிவாங்கித் தாருமென்றுர்.

ளால் இராசாவுக்கு அறிவிக்க அரசர் சதுரங்க சேனைகளுடன் செட்டியாரையும் எங்களையுமடைந்து எங்களை முத்துப்பல்லக்கிலும் தானும் செட்டியாரும் முத்துச் சிவிகைகளிலும்மர்ந்து சதுரங்க சேனைகளுடனும், சகலவாத்தியங்களுடனும் இராசமாளிகையை அடைந்தோம். எங்களை முத்துப்பல்லக்கிலிருந்து இறங்கும்படி செய்து, தாங்களுமிறங்கி இராசமாளிகையை அடைந்து எங்களுக்கு வேண்டிய உபசரணைகள் செய்து வேண்டி திரவிபங்களுந் தந்து மறுபடியும் எங்களை முத்துப்பல்லக்கிலேற்றி தாங்களும் முத்துச்சிவிகைகளிலேறி வியாஸில் என்றும் வழங்கும் பதியையடைந்து புதிதாய்க் கட்டப்பட்ட ஜயனூர் கோயிலுக்கு ஈசான்ய பாகத்திலே எங்களுக்காகவும் பரிசாரகார்களுக்காகவும் கட்டப்பட்ட மடவளாகத்திலே எங்களை இறக்கித் தாங்களுமிறங்கி நாங்கள் ஸ்நானம் பூசை போசனம் முடித்தபின் அவர்கட்குமன்னங் கொடுத்து அவர்கட்குவேண்டிய உபசரணைகள் செய்து அனுப்பினேம். சில நாட்கள் சென்ற பின் இராசா எங்களை அழைப்பித்துக் கும்பாபி ஷேக முகூர்த்தம் வைக்கச் சொன்னார். நாங்களிருவரும் இராச சபையை அடைந்து அரசர்க்கு முன்பாக இருந்து அதாவது முதல் நாளி கேரதாடனம் பண்ணினேம். நாளி கேரதாடனம் பண்ணும்போது கெவளி சொல்லியது. கெவளிச் சாஸ்திரம் பார்த்தோம். அது நல்லாயிருக்கவில்லை. கெவளியின் பலனை அரசர்க்குச் சொன்னேம். இராசாவும் இன்றையிற் தினத்தை விட்டு இன்னெரு நாளைக்கு முகூர்த்தம் வைப்போமென்று எங்களை அனுப்பிவிட்டார்.

இருமாசம் சென்ற பின் மறுபடியும் எங்களை அழைப்பித்துக் கும்பாபி ஷேக முகூர்த்தம் வைக்கச் சொன்னார்கள். நாங்களுமவ்விடம் போய் அரசர் முகதாவில் முகூர்த்தம் வைக்க ஆரம்பித்து நாளிகேரதாடனம் செய்தோம். நாளி கேரம் கவிழ்ந்து போய் விட்டது. அதையும் அரசர்க்கறி விக்க அரசர் வெகுவாய் யோசனை செய்துவிட்டு.

கோயில் கட்டி வெகுகாலமாகிவிட்டது ஆனபடியால் கும்பாபி ஷேகம் செய்யாமலிருக்கிறதே தூர்ச்சகுனமாய் வந்தது போலும். ஆனபடியால் முகூர்த்தம் வைப்பதே நஸ்

லது மறுபடி ஒரு தேங்காயெடுத்து உடைத்து வைத்து முகூர் த்தம் வைக்கத் தொடங்கினாலே. அதாவது, பிரப வாதி ஸ்ரீ பிலவ வருடம் வைகாசி மாதம் உருந் திகதி வெள்ளிக்கிழமையும் திருவோண நட்சத்திரமும் சிங்க லக்கினமும் கூடிய சுப்புகூர்த்தத்திலே செய்யலாமென்று சொன்னாலே. அதை இராசா கோட்டு முத்துமாணிக்கம் செட்டியாரை ஸ்தானிகராய் நியமித்து அவர் விருப்பப் படி ஞம்பாபிஷேகத்தைச் செய்யும்படி சொன்னார்கள்.

முத்துமாணிக்கஞ் செட்டியாருமிதற்குடன்பட்டு எங்களால் வைக்கப்பட்ட முகூர்த்தத்திலே கும்பாபிஷேகத் தைச் செய்து முடித்தார்கள். ஞம்பாபிஷேகமுஞ் செய்து பூசை உற்சவம் முதலியவைகளும் கிரமமாய் நடத்தி வந்தோம். வியாவில் ஜயஞர்கோவில் ஞம்பாபிஷேகஞ் செய்த தினம் கலியப்தம் நாலாயிரத்து எழுநூற்றுமுன்று. சாலி வாகன சகாப்தம் ஆயிரத்தஞ்சாற்றுப்பதினெட்டு பிரப வாதி வருஷம் முப்பத்தைந்தாவது பிலவருடம்* வைகாசி மாசம் உருந் திகதி வெள்ளிக்கிழமை நடைபெற்றது.

சொற்பகாலஞ் சென்றவின் மகாராசா அவர்களால் எங்களிருவருக்கும் செப்புப்பட்டயம் தரப்பட்டன. அந்தச் செப்புப்பட்டயமாகிய சாதனத்திலே எழுதிய வாசகம் இலங்கையிலே யாழ்ப்பாணத்தில் வடமேற்குப் பக்கமாய் சமுத்திரத்தாற் குழப்பெற்ற காரைதீவிலே வியாவில் என்னுமிடத்தில் இந்தியாவில் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் இருந்து வந்து இப்போ காரைதீவிலே ஊர்காவற்று றையில் இருக்கிறவராம் சேதுமகாராசாவின் மகன் குளக் கோட்டு மகாராசாவாகிய என்னால் முற்சொல்லிய இடத்திற் கட்டுவிக்கப்பட்ட ஜயஞர் கோயிலுக்குப் பூசகராயிருக்கிற திரு உத்தரகோசமங்கையிலிருந்து என்னால் அழைக்கப்பட்ட மங்களேசுவரக் குருக்களுக்கும் சுந்தரேசுவரக் குருக்களுக்கும் எழுதுகிற சாதனம் கலியப்தம் நாலாயிரத்து எழுநூற்றைந்து. சாலிவாகன சகாப்தம் ஆயிரத்தைஞ்சாற்றிருப்பது. பிரபவாதி வருஷம் முப்பத்தேழுவது

சோபகிருது வருவும் சித்திரை மாசம் க0-ந் திகதி வெள் விக்கிழைமடி உத்தர நட்சத்திரம் கூடிய சுபமுகர்த்தத்தில் எழுதிய சாதனம். மேலே சொல்லப்பட்ட குருக்கள்மார் இருவருக்கும் தங்களிஷ்டப்படி நித்திய நெமித்தியம் சாமியம் முதலிய சகல கிரிகைகளையும் செய்யவும் செய்விக் கவும் புராணம் வாசிக்கவும் முத்துமாணிக்கஞ் செட்டியாற்குப் பிறகு இல்தானிகராகவும் கோயிலுக்குரிய சகல சாரியங்களையும் செய்கிறவர்களாகவும் தங்களிஷ்டப்படி செய்விக்கிறவர்களாகவும் தத்துவமெபறுகிறார்கள். இத் தத்துவமானது என்றும் எனது சந்ததியாராலும் அழிக் கப்படாது குருக்கள்மாருக்கும் அவர்கள் சந்ததி உள்ள வரைக்கும் மேலே சொல்லிய தத்துவமானது குளக் கோட்டுமகாராசா என்னும் பெயரையுடைய நான் எனது கையொப்பமிட்டுக் கொடுக்கிறேன். எனது கையொப்பம் குளக்கோட்டுமகாராசா முதலாஞ் சாட்சி சி. முத்து மாணிக்கஞ் செட்டியார். இரண்டாஞ் சாட்சி வைத்திய நாதபிள்ளை இராமுப்பிள்ளை. மூன்றஞ் சாட்சி நாராயண பிள்ளை கந்தப்பிள்ளை. இவர்கள் முன்பாக இந்தப் பட்ட யத்தை எழுதி முடித்து ஒரு பிரதியை நான் எடுத்துக் கொண்டு மற்ற இரண்டையும் இரண்டு குருக்கள் மாரிட மும் கொடுத்தேன்.

அவர்களும் தங்கள் கையெழுத்திட்டு ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இராசா அவர்கள் தந்த செப்புப்பட்டயத்தை நாங்கள் பெற்றுக் கொண்டு கோயிற்பூசையும் மிக ஒழுங் காய் நடத்தி வந்தோம். சொற்பகாலஞ் சென்ற பின் எனக்கு இரண்டு புத்திரர்கள் பிறந்தார்கள். முதலாவது புத்திரி மங்களாம்பிளை அம்மாள். இரண்டாவது புத்திரன் குரியநாராயணக் குருக்கள். மறுபடியுமிருவரும் பூசை செய்து கொண்டுவந்தோம். எனது மகனுக்கு விவாகம் செய்கிறதற்கு இந்தியாவிற்குப் போய் இராமநாதபுரத்திலே யுள்ள சொக்கநாத கோயிலருச்சகர் வேதாரண்யேகவரர்க் குருக்களின் இரண்டாவது மகன் சேதுமாதவக் குருக்களுக்கு நமது பெண்ணை விவாகம் செய்து விட்டு வந்தேன்.

மறுபடியும் சிறிது காலஞ் சென்றபின் சுந்தரேசுவரக் குருக்களைப் பூசைக்கு; வைத்துவிட்டு நானும் மனைவியும் மகனும் இந்தியாவுக்குப் போய் இராமநாதபுரத்தை அடைந்து மகனையும் மருமகளையும் அழைத்துக் கொண்டு கும்பகோணம் போய் உத்தரகோசமங்கையிலிருந்து என்னேடு புறப்பட்டுப் போன அருணைசலக் குருக்கள் மூன்றாம் புத்திரி உருக்குமணியம்மாவை விவாகன் செய்து அவ்விடம் இரண்டு மாசம் வரையிலிருந்தோம். எங்களோடு உத்தரகோசமங்கையிலிருந்து புறப்பட்ட இராமலிங்கக் குருக்கள் எவ்விடம் போனாலென்று அருணைசலக் குருக்களைக் கேட்டேன். அவரதற்கு எனது சமாசாரம் கும்பகோணத்திலே யுள்ளது. நான் இங்கே வந்துவிட்டேன். அவரது தாய் செருத்தனீயிலேயுள்ளவர். அவரும் சமுசாரமும் பிள்ளைகளும் அங்கே போய் விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். மறுபடி நானும் சமுசாரமும் மகனும் மருமகனும் மகனும் மருமகனும் கும்பகோணத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு இராமநாதபுரம் வந்து அங்கே மகளையும் மருமகளையும் அனுப்பி விட்டு நாங்கள் நால்வரும் யாழ்ப்பானம் வந்தோம். இங்கே வந்து எங்கள் பூசைப்பங்கையும் ஊர்க்காரியங்களையும் நானும் எனது மகனும் பார்த்து வந்தோம். சுந்தரேசுவரக் குருக்களும் எங்களோடு ஒற்றுமையாய் தனது பங்கைப் பார்த்து வருகிறோர். இப்படியாக ஒருபத்தைந்து வருடங்களாகப் பார்த்து வருகிறோம். இவ்வளவும் மங்களேசுவரக் குருக்களாகிய என்னல் எழுதப்பட்டது. எனக்கு இப்பொழுது வயது அறுபத்தெட்டு.

இப்படியாக நாங்கள் மூவரும் பூசையையும் ஊர்க்காரியங்களையும் பார்த்துவந்தோம். சில வருஷம் சென்றபின் எனது பிதா மங்களேசுவரக் குருக்கள் இறந்து விட்டார். நானுமெனது தமையனாரும் கோயிற்பூசை செய்துவரும் காலத்தில் தமிழ் இராச்சியம் போய்விட்டது. முத்து மாண்க்கம் செட்டியாரும் இறந்துவிட்டார். போர்த்துக் கீசர் என்னும் பறங்கியர் கிறிஸ்த வருஷம் கசாகார ஆண்டு காலத்திக் வருஷம் ஊர்காவற்றுறைக்கு வந்தார்கள். அநேக சைவசமையக் கோயில்களை இடித்துப் போட்டார்.

கள். இங்கேயுள்ள ஐயனூர் கோயிலை இடிக்க வந்து கோபுர வாச வின் கதவைத் திறக்கப் போனார்கள். அவர்களின் வாயிலிருந்து இரத்தம் பறப்பட்டு இறந்துவிட்டார்கள்.

அந்தப் பயத்தினால் மறுபடி கோயிலை இடிக்க வரவில்லை. பறங்கியரசு வந்து 20 வருஷத் தின் மேல் பெரிய அம்மைநோய் வந்தது. அந்த நோயால் ஊர்களிலனேகம் பேர் இறந்துவிட்டார்கள். அந்த நேரத்தில் எனது தமையானார் சுந்தரேசுவரர் குருக்களும் அவர் மனைவியும் இறந்து விட்டார்கள். இங்கே வேறு குருக்கள்மார் ஒருவருமில்லை. நானும் வடக்கீல வைஷ்ணவப் பிராமணருமாக இருந்தோம். சுந்தரேசுவரர் குருக்களுக்கு பின்னொயில்லாதபடி யால் அவரது சுந்ததி அவவளவில் அற்றுப்போயிற்று. அம்மைநோய் அகலுவதற்காக முத்துத்தாண்டவரென்பவர் மனைற்காடு என்றழைக்கப்படும் இடத்தில் ஓர் முத்துமாரி ஆலயத்தை ஒரு மாசத்திற் கட்டி முடித்து என்னைக் கொண்டு கும்பாபிஷேகம் செய்வித்து திருவிழா வேள்வி முதலியவைகள் செய்து முடிய அம்மைநோயும் குறைந்து விட்டது. பறங்கிகள் தங்கள் சமயத்தின்படி எத்தனையோ ஆராதனை செய்தும் நோய் குறையவில்லை. ஆனபடியால் நாங்கள் செய்த வழிபாட்டைத் தடுக்க முடியவில்லை.

ஐயனூர் கோயிற் பூசையையும் மாரி அம்மன் கோயிற் பூசையையும் நானே செய்து வருகிறேன். சொற்பகாலம் சென்றபின் எனக்கு கனகசபாபதிக் குருக்கள் பிறந்தார். பறுவதம் என்னும் பெண்வின்னொயும் பிறந்தது. இவ்வளவும் சூரியநாராயணக் குருக்களாகிய என்னால் எழுதப்பட்டது.

எனது தகப்பன் சூரியநாராயணக் குருக்கள் இறக்கும் போது நானுமெனது சகோதரியும் தாயும் பரிசாரரகப் பிராமணர்களுமேயன்றி வேறொருவரும் காரைதீவில் இல்லை. நானே இரண்டு கோயிற் பூசையையும் செய்து வந்தேன். கொஞ்சக் காலத்தின் பின் எனது சகோதரிக்கு கீரிமலையிலே உள்ள சுப்பிரமணியக் குருக்களின் மகன் மகாதேவக் குருக்களை மனம் செய்து வைத்தேன். நானும் அவரது முதல் பறுவத் அம்மரை விவாகம் செய்தேன். நானுமெனது மைத்துனனுமாக இங்கேயுள்ள கோயிற் பூசையை

யும் ஊர்க்காரியங்களையும் பார்த்து வந்தோம். பின்னர் போர்த்துக்கீசராச்சியம் போய் ஒல்லாந்தராச்சியம் வந்தது. அவர்கள் கிறீஸ்து வருஷம் 1658 ஆம் ஆண்டு ஏவி ளம்பி வருஷம்* சித்திரை மாதம் ஊர்காவற்றுறையைப் பிடித்தனர். ஊர்காவற்றுறை பிடிபட்ட ஒரு மாசத்திற் குள் அநேக சைவசமயக் கோயில்களையும் இடித்துவிட்டு இந்த ஜியனர் கோவிலையும் இடிக்க வந்தபோது நாலுபேர் கண்தெரியாதவர்களாயும் இரண்டு பேர் நடக்க மாட்டா தவர்களாயும் போனர் கள். இது நடந்து கொஞ்சக்காலத் தின் பின் எங்களைப் பூசை செய்யாது தடுத்தனர். அவர்கள் போனபிற்பாடு விக்கிரகங்கள் எல்லாவற்றையும் நில அறையில் வைத்து இரகசியமாய்ப் பூசை செய்து வரும் போது ஒரு நாள் வந்து கோயிலையும் இடித்து கடலுக் குள்ளே ஓர் கோட்டையும் கட்டினார்கள்.

அதன் பின் நில அறையில் விக்கிரகங்களுக்குப் பூசை செய்வதை அறிந்து சவாமி எல்லாவற்றையும். கோயிற் சாமான்கள் சகலதையும் கிணற்றுக்குள்ளே போட்டு ‘வீரன்’ என்பவளையும் வெட்டிப் பலிகொடுத்துப் போய் விட்டார்கள். தேரையும் வாகனங்களையும் கடலிலே விட்டு விட்டார்கள். ஆபரணங்களைல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

இப்படி இருக்கும் காலத்தில் எனக்குப் பிள்ளை பிறந்தது. அவர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டிய கட்டளைச் சட்டமிருப்பதனால் அவர்களுக்கு அறிவித்தேன். அவர்கள் வந்து தண்ணீர் தெளித்து ‘தாமன்’ என்னும் பெயர் வைத்துப் போய் விட்டார்கள். குருக்கள் என்று பெயர் வைக்கப் படாதெனவும் சொன்னார்கள். நாங்கள் சாதியில் குரு இருக்கிறதேயன்றி மற்றச் சாதியில் இருக்கப்படாதெனவும் சட்டம் வைத்து இருந்தபடியால் எங்களுக்குரிய கிரி

* யாழ்ப்பரண வைபவமாலை: “இப்படிச் சாலிவாகன சகாத்தம் 1571 ஆம் ஆண்டு ஏவிளம்பி வருஷம் ஆனி மீ 1ந் தினத்திலே யாழ்ப் பரணம் உலாங்கேதர் ஆட்சியின் கீழாயிற்று” சாலிவாகன சகாத்தம் 1581 என்பதேசரி. அது ஆண்டுதான் ஏவிளம்பியாகும்.

யைகளை இரகசியமாய் முடித்து “தாமோதரஜியர்” எனப் பெயர் வைத்து வளர்த்து வந்தேன்.

சைவசமயம் என்ற பேச்சு அவர்களின் காதிற் கேட்கப்படாது. வீழ்தியும் பூசப்படாது. நான் பகலில் எங்க ஞக்ஞரிய காணிகளை உழுதுவித்து வேலை செய்து பொழுது போனபின் வீடுவந்து இரகசியமாய் வீட்டுக்குள் இருந்து பூசை முதலியவைகளை முடித்துப் பின்பே சாப்பிட வேண்டும். இந்தக் கொடுமைகளைத் தாங்க ஏலாது பரிசாரகத் திற்கு வந்த வடக்கலை வைஷ்ணவப் பிராமணர்களும் சமுசாரமும் பிள்ளைகளும் இந்தியாவுக்குப் போய்விட்டார்கள். நான் “வியாவில்” என்னும் இடத்தைவிட்டு “‘மனற்காடு’” மாரி அம்மன் கோவிலிடியில் வந்து இருந்தேன். மாரி அம்மன் கோயிலையும் இரண்டுமறை இடிக்க வந்தும் அம்மை நோயின் பயத்தால் இடிக்காமல் போய்விட்டனர்.

என்னையும் பூசை செய்யப்படாதெனத் தடுத்தனர். பூசை தவறினாலும் முத்துமாரி அம்மை வருவிப்பள். அதற்குச் சாட்சி கோயிலிடிக்க வந்தபோது உங்களுக்குத் தெரியும். உங்களுக்கேயன்றி இங்கேயுள்ள மற்றவர்களுக்கு அம்மை வந்ததில்லை. இந்தக் கோயிற் பூசைக்காகவே நான் இங்கே இருக்கிறேன். அல்லாவிடின் இந்த ஊரை விட்டுப் போய் விடுவேன் என்று சொல்ல ஒன்றும் பேசாது போய் விட்டார்கள்.

பின் எனது மகனுக்கு விவாகம் செய்ய நினைத்துகிறி மலையிலே உள்ள எனது சகோதரியின் மகள் “நாராயண அம்மாளை” விவாகம் முடித்து நானும் மகனுமாய்ப் பூசை செய்து வந்தோம். அந்த நாளில் மாரியம்மன் கோயில் கட்டிய முத்துத்தாண்டவு முதலியார் மகன் இராசரத்தின் முதலியார் அவர்கள் மகன் வரசிங்க முதலியாரால் எனது மகனுக்கு ஓர் உறுதி எழுதப்பட்டது.

அவ்வறுதி எப்படியெனில், 1749 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 28 ந்திக்கு திங்கட்கிழமை பூருவபக்கத்திருதிகையும், சோதி நட்சத்திரமும் கொண்ட சுபழகூர்த்தத்தில் எழுதிய சாசனத்தின் வாசகம்.

மேற்குறித்த ஐயமார்களே தங்களில்படப்படி இந்தக் கோயிலிலே புராணம் வாசிக்கவும் பூசை திருவிழா நடத்தவும், வேள்வி செய்யவும் அதிகாரமுடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள். இக் கோயிலின் ஆராதனைக்காக வரும் பக்தர்கள் காணிக்கையாகக் கொடுக்கும் பணத்தை குறித்த ஐயமாரே ஏற்று அதை இக் கோயிலின் விருத்திக்காக உபயோகிக்கும் அதிகாரமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவ்வதிகாரமானது இவருக்கும் இவர் சந்ததி உள்ளவரைக் கும் சூரிய சந்திரர் உள்ளவரைக்கும் வரசிங்க முதலியாராகிய என்னால் தாமோதர ஐயருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

வரசிங்க முதலியார் கையொப்பம் சாட்சிகள்; சங்கரன் சேதுவன் சங்கரன் கதிர் காமன்

இந்த உறுதி எழுதி முடிந்த சிறிது காலத்தின் பின் எனது மகனுக்குப் பிள்ளைகள் பிறந்தன. முதலாவது மகன் கண்டோபண்டித ஐயர். ஜந்து பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள். எனது மூத்த பேரனுக்கு மேருகிரி ஐயருடைய வழிசத்திலே உள்ள கணபதி ஐயருடைய மகள் உலை அம்மாவை விவாகம் செய்து வைத்தேன். இவ்வளவும் கனகசபாதிக் குருக்களாகிய என்னால் எழுதப்பட்டது. எனக்கு வயது எழுபத்திரண்டு.

எனது பேரன் தாமோதர ஐயர் அவருடைய பிள்ளைகள் ஜந்து பேர், அவருடைய முதல்மகன் கண்டோபண்டித ஐயராகிய நான். எனது தகப்பன் மற்ற நால்வரில் இரண்டாவது மகன் புங்குடுதீவுக்கும் மூன்றாவது மகன் சுன்னகத்திற்கும் நாலாவது மகன் இராவிசுக்கும் ஜந்தாவது மகன் இனுவிலுக்கும் போய்விட்டார்கள். எனது தகப்பன் காலத்திலே ஒல்லாந்தர் இராச்சியம் போய் இங்கிலீச் இராச்சியம் 1799 இல் வந்து விட்டது. எனது தகப்பனுக்கு எனது பிரபிதாமகர் கனகசபாபதி குருக்கள் விவாகம் செய்து வைத்தார். எனது தகப்பனுக்கு நாலு பிள்ளைகள்.

(க) முத்தையர்

(ஒ) இரங்கையர்

(ஞ) சுப்பையர்

(ச) தெய்வதயானை அம்மாள்.

எனது தகப்பனுகிய கண்டோ பண்டித ஜயர் முத்தையராகிய எனக்கு கோதாவரியிலே இருந்து வந்த மேருகிரி ஜயருடைய சந்ததியிலே உள்ள சுப்பையருடைய (க) மகள் இலட்சமி அம்மாவையும் எனது தம்பி இரங்கையருக்கு (ஒ) மகள் பாறுவதி அம்மாவையும் எனது இரண்டாவது தம்பி சுப்பையருக்கு சுப்பையருடைய மகள் சான்கி அம்மாவையும் எனது சகோதரி தெய்வதயானை அம்மாவுக்கு சுப்பையருடைய மகன் கதிரேச ஜயரையும் விவாகம் செய்து வைத்தார்.

நான் விவாகம் செய்து (15) வருஷம் வரையில் பிள்ளையில்லாதிருந்தது. நான் வெகுமன்றதுக்கமுடையவ னய இருக்கும் போது, திருச்செந்தூருக்குப் போய், கந்தசஷ்டி விரதம் இருப்பதாக எனது தகப்பனாகு அறிவித்தேன். அவர் எங்கள் சந்ததித் தலைவராகிய மங்களேசவரக் குருக்கள் திரு உத்தரகோசமங்கையிலிருந்து வரும் போது அவ்விடம் வைத்து விட்டு வந்த சவாமியின் ஆபரணம் முதலிய சகல சாமான்களையும் எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டு வரும்படியும், அவர் ஆங்கே மறைத்து வைத்துவிட்டு வந்தமையால் இங்கே அவர்கள் பட்ட கஷ்டம் முதலியவற்றையும் “சிவ சொத்து குலநாசம்” என்பதற்கு சந்தேகமில்லை என்பதை யும் இன்னும் அனேக புத்திமதிகளையும் சொல்லி ஏட்டையும் தந்து எனக்கு வேண்டிய பொருளும் தந்து, போய்வருமளவும் என்னேடு ஆட்களையும் தந்து எனக்கும் என் சமுசாரத்துக்கும் ஆசீர்வாதம் செய்து ஊர்காவற்றுறைவரைக் கும் எங்களோடு வந்து எங்களைக் கப்பலிலேற்றி விட்டு வீட்டுக்குத் திரும்பினார்.

நாங்கள் பிரயாணமாய்ப் பாம்பன் வந்து பாம்பனிலே இறங்கி, இராமேசுரத்துக்குப் போய் அங்கேயுள்ள ஆரியப்

பிராமணப் பிள்ளையை அழைத்துக் கொண்டு (கங்) மைல் தூரமுள்ள சேதுவையடைந்து, ஆரியரைக் கொண்டு சங் கற்பம் செய்வித்து தீர்த்தஸ்நானம் செய்து இராமேசரத்தையடைந்து, இராமலிங்கப் பெருமானையும் பறுவத வர்த்தினி அம்மாளையும் தெரிசித்து, சேதுமாதவரையும் சேதுகாவலரையும் தெரிசித்து அவ்விடத்தில் ஐந்து நாளிருந்து ஐந்தாவது நாள் உவதீர்த்தமும் ஸ்நானமும் செய்து கோடி தீர்த்தமும் ஸ்நானமும் செய்து ஆரியருக்கு என்ன வியன்ற தெட்சணையும் கொடுத்து அவரால் ஆசீர்வதிக்கப் பெற்று அந்த இடத்தை விட்டு நீங்கி மறுபடியும் பாம்பன் வந்து ஒடம் வழியாய் வெற்றிலை மண்டபம் சேர்ந்து திருப்புராணி தெற்பசயனம் போய், அங்கிருந்து பிரயாணமாய் உத்தரகோசமங்கையை அடைந்தோம்.

ஆதிசிதம்பரக் குருக்கள் வீட்டிலேயே விடுதி எடுத்து இருந்தோம். இருக்கும் போது ஆங்கேயுள்ள குருக்கள்மார்களுடைய சரித்திரத்தை விசாரித்தேன். ஆதிசிதம்பரக் குருக்கள் சொல்லுவது - முன் முப்பத்திரண்டு வீட்டுக்காரர்களிருந்ததாகவும், இங்கே கலகம் நடந்தபோது பதினெட்டு வீட்டுக்காரர் இன்ன இடம் என்பது தெரியாமற் போய்விட்டார்களென்றும் மறுபடி கால வீட்டுக்காரர் இருந்ததாகவும் மறுபடியும் இங்கே இரண்டு வருடமாகக் கலகம் நடந்ததாகவும், அப்போ நான்கு வீட்டுக்காரர் இவ்விடத்தை விட்டு வெளிக்கிட்டு ஒரு பகுதியார் கும்பகோணத்திற்கும் இன்னேரு பகுதியார் செருத்தணிக்கும் இரண்டு வீட்டுக்காரர் யாழ்ப்பரணமும் போய்விட்டார்களென்றும் இங்கேயுள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இப்போ இங்கே இருப்பவர்கள் ஏழு வீட்டுக்காரர் என்பதாகவும் சொல்லி இதெல்லாவற்றையும் நீர் ஏன் விசாரிக்கிறீர் என்று என்னையும் கேட்டுவிட்டு என்னுடைய கோத்திர சூத்திரத்தையும் விசாரித்தார். நானும் என்னுடைய கோத்திர சூத்திரத்தைச் சொல்லிச் செப்புப் பட்டயத்தையும் எடுத்துக் காண்பித்தேன். அதன் பிற்பாடு அவர் என்னித் தங்களோடு சம்பந்தியாய் வைத்துப் போசனஞ்செய்தும் மிகக் மிரியாத்தயும் வைத்திருந்தார்.

நான் அங்கேயுள்ளவன் என்பதை அறிந்த பிற்பாடு அங்கேயுள்ள சனங்களுக்கு இருந்த சந்தோஷம் அளவில்லை. நான் கொண்டுபோன ஏட்டையும் வாங்கிப் பார்த்து சுவா மியின் ஆபரணம் முதலிய சாமான்கள் இருக்கிற இடத்தை யும் திறவுகோல்கள் வைத்த இடத்தையும் அறிந்து என்னை அச்சாமான்களை எடுத்துத் தரும்படி கேட்டார்கள். நானு மதற்குடன்பட்டு முத்து இராமலிங்கம்* என்னும் பெயரை யுடைய சேதுபதி மகாராசாவை அழைப்பித்து அங்கேயுள்ள குருக்கள்மார் மற்றுஞ் சனங்களைல்லாரையும் அழைப்பித்து மங்களேசுவர சுவாமிக்கும் மங்களாம்பிகை அம்மனுக்கும் விசேஷ பூசை அபிஷேகம் செய்த பிற்பாடு மகாமண்டபத்தில் ஈசானிய மூலையில் இருக்குந் தூணில் யானைக்காசு முத்திரை இருப்பதாகவும் அதுக்குள்ளே துவாரஞ் செய்து திறவுகோல் வைத்திருப்பதாகவும் ஏட்டிலே எழுதியிருக்கிறது என்பதை சேதுபதிக்கு அறிவித்து சேதுபதியும் நானும் அங்கேயுள்ள குருக்கள்மார் முதலிய எல்லோரும் மகாமண்டபத்தில் ஈசானிய மூலையில் இருக்குந் தூணுக்குச் சமீபமாகப் போய் தூணில் யானைக்காசு முத்திரை இருப்பதை எல்லாருமாகப் பார்த்து யானைக்காசு முத்திரையை நானேயுடைத்து அதன்மேல் அரக்கு மெழுகை எடுத்து அதன்மேல் திறவுகோலை எடுத்து மங்களேசுவரசுவாமி கோயிலின் தெற்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற போக்கை அறிந்து அங்கே போய் போக்கைத் திறந்து டோக்குள்ளே எல்லாரும்போய் இரும்புப் பெட்டகத்தைத் திறந்தபோது அதற்குள்ளே சிறு தயிலாப்பெட்டி இருப்பது கண்டு அதை எடுத்துத் திறந்து பார்க்கையில் தங்க ஆபரணங்கள் வெள்ளி ஆபரணங்கள் பதக்கங்கள் பழுதில்லாமல் இருக்கவும் எடுத்தேன். முத்துமாலைகளும் பட்டுக்களும் பழுதாய்விட்டது. குடை கொடி சுருட்டி முதலிய வைகளும் பழுதாய்விட்டது. செம்பு, இரும்பு, பித்தளை, வெண்கலம் முதலிய சாமான்கள் பழுதில்லாமல் இருக்கவும் எடுத்தேன். எல்லாச் சாமான்களையும் சுவாமி சன்னி தானத்திற்கு கொண்டு போய் நகை முதலியவைகளை சுவா மிக்குச் சாத்தி மகா உற்சவம் நடத்திய பிற்பாடு ஆபரணம் முதலிய சகல சாமான்களையும் சேதுபதிராசா முகதாவில் ஓப்பிக்கும்போது உமது முன்னேர் இருந்து நடத்த

தின்படியே நீரே இருந்து இந்தச் சாமான்களையும் வைத்
 துக் கொண்டு இருக்கும்படியாகவும் எமது பிள்ளைகளுக்குப்
 பூசைப்பங்கைத் தருகிறதாகவும் இராசாவும் குருக்கள்மார்
 களும் கேட்டார்கள். இப்போ நம்முடைய பூசைப்பங்கை
 மற்றக் குருக்கள்மார்கள் செய்து தருவதாகவும் என்று என்
 ஜைக் கேட்டார்கள். நான்தற்குச் சொல்லியது யாத்திரை
 செய்வதாக வந்தேனேயன்றிப் பூசைப்பங்குக்காக வர
 வில்லையென்றும் இந்தச் சாமான்களை நான் அறிந்து
 கொண்டு எடுத்துத் தராமற்போனால் எனக்கு மகாபாத
 கம் வருமென்றும் நான் சொன்னேன். சொல்லியதை எல்
 லோரும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். இன்றுமுதலாக எனது
 பேருக்கு மாசம் மாசம் அருச்சனை செய்ய வேண்டுமென்று
 அதற்குரிய காசையும் கொடுத்து மறுபடியும் நாலைந்து
 நாள் அவ்விடத்திலிருந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்து
 கொண்டு அவ்விடத்தை விட்டுப் பிரயாணமாகும் போது
 அங்கேயுள்ளவர்கள் என்னை விடமனமில்லாதவர்களாயிருப்பதை
 அறிந்து மறுமுறை வருவதாகவும் இப்போ திருச்
 செந்தாருக்குப் போகிறதாகவும் அவர்களுக்கும் சொல்லி
 அவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்தி அவர்களுடைய ஆசி
 வார்த்தையை நான் பெற்றுக் கொண்டு அவ்விடத்தை
 விட்டு நீங்கித் திருச்செந்தாருக்குப் போய் அங்கேயுள்ள
 திரிசதந்தரப்பிராமணர்களாகிய சுப்பையர் வீட்டில் விடுதி
 எடுத்து அவரை அழைத்துக் கொண்டு கோயிலுக்குப்
 போய் அவரைக் கொண்டு சங்கற்பஞ் செய்வித்து கந்தபுட்ட
 கரணைவதாரம்பம் முதலாகிய இருபத்துநாலு தீர்த்தங்களி
 லும் ஸ்தானஞ் செய்து கோயிலுக்குள்ளே போய் சுப்பிர
 மண்யரையும் சண்முகரையும் தரிசித்து சங்கற்ப ழர்வமாய்
 கந்தசஷ்டி விரதத்தை ஆரம்பித்து நானும் எனது சம்சா
 ரமும் ஆறுநாளாய் உபவாசமாயிருந்தோம். ஆறுநாளுஞ்
 சென்ற பிற்பாடு அங்கே ஓர் மடங் கட்டுவிக்கவேணு
 மென்று நினைத்து பூஞ்சிக் காட்டிலிருக்கும் தேவர் சந்ததிய
 ரில் ஒருவர் மாற்றாய் கிரையத்திற்கு நிலம் வாங்கிச் சாத
 னம் நிறைவேறியயின் அந்த இடத்தில் ஒரு மடம் ஸ்தா
 பித்து அம்மடத்திற்கு திரிசதந்திரப்பிராமணரில் ஒருவரா
 கிய சுப்பையரை தம்பதி சமேதராய் அந்த மடத்திலிருந்த
 மடத்தைத் தருமசாதனஞ் செய்து கோயிலுக்கு அருச்சனை

கட்டளை வைத்து சணமுகரையும் சுப்பிரமணியரையுந் தரிசித்து அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கி திருப்பெருங்குன்றம் வந்து சணமுகப் பெருமாள் திருமணக்கோலத்தைக் கண்டு தெரிசித்து பேரானந்தத்தை அடைந்து அவ்விடம் விட்டு நீங்கி மதுரைக்குச் சென்று சோமசுந்தரக் கடவுளையும் மீனாட்சியையும் கண்டு தெரிசித்து அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி சீரங்கத்தை அடைந்து இரங்கைப் பெருமானைத் தரி சித்து அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி திருவாளைக்காவை அடைந்து ஐம்புகேசுரரையும் அகிலாண்டேசுவரியையுங் கண்டு தெரிசித்து அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி வைத்தீசுவரர் கோயிலுக்குப் போய் வைத்தீசுரரையும் வாலாம்பியை யும் தரிசித்து அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி சீர்காழிக்குப் போய் பிரமபுரீசுரரையும் தோணியப்பரையும் சட்டநாதரையும் திருஞான சம்பந்தருக்கு ஞானப்பாலாட்டிய பிரதி மையையுங் கண்டு தெரிசித்து அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி சிதம்பரம் போய் நடராசர் சன்னிதானத்தை அடைந்து நடராசரையும் மாணிக்கவாசககருடைய மோக்ஷமாகிய இரகசியத்தையும் கண்டு தரிசித்து கனகசபாபதியையும் படிகலிங்கத்தையும் தரிசித்து மறுபடி ஆகாசவிங்கத்தை யும் உமையம்மையாரையும் சிவகாமியையும் தரிசித்து தில்லைக் காளியையும் இளமையினர் கோயிலுக்குப் போய், அங்கேயுள்ள சுவாமிகளையும் தரிசித்து தீஷுதரால் அன்னம் அளிக்க அன்னத்தைப் பொசித்து அவ்விடத்தில் பத்து நாளிருந்து அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி இராமநாதபுரம் வந்து சேதுபதிமகாராசாவை அடைந்து மகாராசாவால் மரியாதை செய்யப்பெற்றும் அவர் கொடுத்த பட்டுப் பீதாம்பரம் ரூபாய் இவைகளையும் பெற்றுக் கொண்டு அவருக்கு ஆசீர்வதித்து அவரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு இராமநாதபுரத்தை விட்டு நீங்கி மறுபடியும் உத்தரகோசமங்கைக்குப் போய் அங்கே நாலுநாளிருந்து அங்கேயுள்ள குருக்கள்மார்க்களோடு விருந்து சாப்பிட்டு அவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்தி மங்களேசுரரையும் மங்களாம்பிகையும் தெரிசித்து அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கும் போது, அங்கே உள்ளவர்கள் சந்தோஷமாக எங்களுக்கு ஆசீர்வாதம் செய்து அனுப்பினார்கள்.

பாம்பன் வந்து கப்பலேறி ஊர்காவற்றுறை வந்து கப்பலை விட்டிறங்கி களழுமியிலே இருக்கிற எனது தகப்பனார் வீட்டுக்குப்போய் அவர்களால் நாங்களெல்லோரும் ஆசீர் வதிக்கப்பெற்று இந்தியாவுக்குப்போய் வந்த சரித்திரம் எல்லாவற்றையும் விபரமாய்ச் சொல்லியும் தகப்பனார் வீட்டிலேயே கொஞ்ச நாளிருந்து மறுபடி மணற்காட்டிலே உள்ள எனது வீட்டில் வந்து இருந்தேன். இப்படி ஆறுவருஷமும் திருச்செந்தூருக்குப் போய் கந்தசஷ்டி விரதத்தை அனுஷ்டித்து ஆருவது வருஷத்தில் சண்முகப் பிரான் சந்நிதானத்தில் விரதம் உத்தியாபனஞ் செய்து முடித்து வீடு வந்து சேர்ந்தேன். சொற்பகாலம் சென்ற பின் இந்தியாவுக்குப் போய் அநேக ஸ்தலங்களைக் கண்டு தெரிசித்து திருப்பெருந்துறைக்குப் போய் அங்கே மாணிக்கவாசகருடைய உபதேசம் செய்த இடத்தைப் பார்த்து அங்குள்ள திருப்பணி விசேஷங்களையும் மடந்தைநாதரையும் யோகாம்பிகையையும் தரிசித்து அவ்விடத்திற் சில நாள் தங்கி அங்கேயுள்ள விநோதங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு அவ்விடத்தை விட்டுப் பிரயாணமாய் வேதாரண்ணையம் வந்து சுவாமி தெரிசனம் செய்து பிரயாணமாய்க் கோடிக்கரைக்கு முத்து மீண்டும் என்னும் படகில் பிரயாணமாய் ஊர்காவற்றுறையை அடைந்து மணற்காடு என்னும் பதியில் அக்கிரகாரத்தை அடைந்து முதியோர்களை நமஸ்கரித்து, இலையோர்களை ஆசீர்வதித்து இருந்தேன்.

சிற்து காலத்தின்பின் எங்கள் முதியோரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட முத்துமாரி அம்மை ஆலையம் பழுதாயிருப்பதை அறிந்த அதைப் புதுப்பிக்க நினைத்து இலங்கையிலே அநேக இடங்களுக்குச் சென்று காசுவாங்கிவந்து திருப்பணி வேலை செய்து, மூலமூர்த்தி, உற்சவமூர்த்திகளை ஸ்தாபனம் செய்து துவசாரோகணத்திருவிழா வேள்வி முதலிய சிறப்பு களும் வெகுசிரத்தையுடனும் மன அன்பாயும் நடத்தி வருகிறேன்.

எனது பிள்ளைகள் பத்துப்பேர் நாலூற்பிள்ளைகள் சிறுவயதில் இறந்து விட்டார்கள் இப்போ ஆறு பிள்ளைகள் இருக்கின்றனர்.

இராமசாமி ஐயர். இவரது மனைவி சுந்தரேசையர் சின் ஜெயா மகள் வேதநாயக அம்மா.

குமாரசாமி ஐயர். இவரது மனைவி பரமசாமி ஐயர் மகள் அம்மணி அம்மா.

சீனி ஐயர்.. இவரது மனைவி மார்க்கண்டேய ஐயர் மகள் தையல் நாயக அம்மா. இரண்டாவது மனைவி முருகேசு ஐயர் மகள் பொன்னம்மா.

உமையம்மா. இவவின் கணவன் முருகேசு ஐயர் மகன் பரமசாமி ஐயர்.

தையல்நாயக அம்மா. இவவின் கணவன் கந்த ரோடை சின்ஜெயாவின் மகன் நீலகண்டக்குருக்கள்.

இராமசாமி ஐயர். இவர் மகன் சுந்தரேசைவர ஐயர். இவர் மனைவி கார்த்திகேசு ஐயர் மகள். தெய்வத யானை அம்மா.

இவர் மகள் மங்கள அம்மா. இவவின் கணவன் கார்த்திகேச ஐயர் மகன் விசவநாத ஐயர். சுந்தரேசைவர ஐயர் இவர் மகன்.

சரவணபவக (ஐயர்)க் குருக்கள்.

குமாரசாமி ஐயர் – இவரது மகன்.

நாகமுத்து அம்மா இவவின் கணவன் கார்த்திகேசு ஐயர் மகன். வேதக்குட்டி ஐயர்.

விசவநாத ஐயர்

சிவானந்த ஐயர்

சதாசிவ ஐயர்

சீனி ஐயர் இவரது மகன்.

இராமலிங்க ஐயர். எனது தம்பி

இரங்கையர் இவர் புத்திரர்கள்.

மார்க்கண்ட ஐயர் இவரது மனைவி முருகேசு ஐயர் மகள் பொன்னம்மா.

கமலாம்பாள். இவ்வின் கணவன் முருகேச ஐயர் மகன் கார்த்திகேச ஐயர்.

சபாபதி ஐயர் இவரது மனைவி வெங்கடேச ஐயர் மகன் புவனம்மா.

எனது தம்பி இரங்கையர் வாகட சாஸ்திரத்திலே வல்லவர். கடவுள் பக்தியுள்ளவர். எனது தம்பி சுப்பையர். இவரது புத்திரர்கள்

கார்த்திகேச ஐயர்.

காமாட்சி அம்மா. தாமோதர ஐயர் இவர்களிருவரும் போன இடம் தெரியாது.

காமாட்சி அம்மா. இவளின் கணவன் சபாபதி ஐயர். மகன் சதாசிவ ஐயர். இதில் என்னால் எழுதப்பட்ட விஷயம் இவ்வளவும் எனது தகப்பன் சொல்லியது. எனது காலத்திலே நடைபெற்ற துமாயுள்ளது. எனக்கு வயது என்பத்தைந்து. திண்ணைக்களியிலே இருக்கிற பூரணபுட் கலாசமேத ஐயரும் சௌந்தரிநாயகீச மேத சந்தரேசவரும் எனது ஆன்மாவை இரட்சிப் பார்களாக.

முத்தையரது தம்பி இரங்கையர். இவரது புத்திரர்கள் - (க) மார்க்கண்ட ஐயர். இவரது மனைவி முருகேச ஐயர் மகன் பொன்னம்மா. இவர் சந்தானமற்றவராய்க் கைலாயமடைந்தார்.

சபாபதி ஐயர் இவர் மனைவி வெங்கடேச ஐயர் மகன். புவனம்மா. இவர் புத்திரர்கள்.

குட்டி அம்மா. இவளின் கணவன் உடுவில் சிகிவாகனக் குருக்கள் மகன் சின்னையாக் குருக்கள்.

தெய்வதயானை அம்மா. இவவிவாகத்துக்கு முன் கைலையை அடைந்து விட்டா.

இரங்கநாத ஐயர். இவரும் விவாகமில்லாதவராய் இறந்து விட்டார்.

முத்தையரது தம்பி சுப்பையர். இவரது புத்திரர்கள்.

கார்த்திகேய ஐயர்.

தாமோதர ஐயர். இவர்களிருவரும் போன இடம் தெரியாது.

காமாட்சி அம்மா. இவ்வின் கணவன் சபாபதி ஐயர் மகன் சதாசிவ ஐயர் - சரவணபவக் குருக்கள் இவரது மனைவி கொட்டைக்காடு. அனந்தநாராயண ஐயர் மகள் திருவேங்கட அம்மா. இவரது புத்திரர் -

சோமசுந்த ஐயர். இவரது மனைவி விசுவநாத ஐயர் மகள் விசாலாட்சி அம்மா.

இவரது புத்திரர்கள் -

சிபாக்கிய அம்மா. இவ்வின் கணவன் வட்டுக் கோட்டை வைத்திசுவரக் குருக்கள் மகன் முமார் சாயிக் குருக்கள்.

சபாரத்தின ஐயர். இவரது மனைவி பாலீக்காடு மாத் தார் இரங்கநாத ஐயர் மகள் ஆனந்த இலட்சமி அம்மா.

இவரது புத்திரர் -

சகவர சர்மா.

நடராசா சர்மா

கெணேச சர்மா

சகவரி அம்மா

ஐயலட்சமி

சதாசிவ ஐயர். இவரது மனைவி நீர்வேலி செல்லக் குருக்கள் மகள் புவணேசவரி அம்மா. இவரது புத்திரி ஞானம்பா

சதயோஜாத சர்மா

விமலாவதி

தேவசேநுவதி

சிவகடாட்ச ஐயர். (இவர் சிறுவயதிலிறந்துவிட்டார்.)

சிவகடாட்சஜயர். இவரது மனைவி பாலீக்காடு மாத்தூர் சீதாராமையர் மகள். தங்கம்மா இவரது புத்திரி -

யோகாம்பா. இவ சிறுவயதிலிறந்து விட்டா.

சிவசர்மா ஜயர். இவரது மனைவி சுளிபுரம் முத்துச் சாமி குருக்கள் மகள். சாரதாம்பா இவ சிறுவயதிலி றந்துவிட்டா.

சியாமளாதேவி. இவவும் சிறுவயதிலிறந்துவிட்டா. சாம்பசிவ ஜயர் இவரது மனைவி நீராவி சபாரத்தின ஜயர் மகள். சரகவதி அம்மா - இவரது புத்திரன் -

(க) குமாரசாமி ஜயர்

(உ) சிவானந்த ஜயர்

(ங) பரமேசவர ஜயர்

வள்ளிநாயக அம்மா. இவவின் கணவன் தியாகரா சாக குருக்கள். மகன் மார்க்கண்டேய ஜயர்.

தெய்வானை அம்மா. இவவின் கணவன் உடுவில் சிகிவாகனக் குருக்கள் மகன் நடராசா ஜயர்

இலட்சுமி அம்மா இவவின் கணவன் கந்தரோடை கனகசபாபதிக் குருக்கள் மகன் சுவாமிநாதக் குருக்கள்.

கணபதீசவரக் குருக்கள். இவரது மனைவி சிவசிதம்பர ஜயர் மகள். சிவயோக சுந்தராம்பா. இவரது புத்திரர்கள் -

சௌந்தராம்மா. இவவின் கணவன் கந்தரோடை சுவாமிநாதக் குருக்கள் மகன் சிவசுப்பிரமணிய ஜயர்.

மங்களேசுவரக்குருக்கள். இவரது மனைவி கந்தரோடை சதாசிவக் குருக்கள் மகள் புவனேசுவரி அம்மா. இவரது புத்திரர்கள்

நடராசாக் குருக்கள் - இவர் இறந்துவிட்டார் (சிறுவயதில்) இட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். பாடு உடையாகிற

வாலாம்பிகை அம்மா. இவவின் கணவன் வட்டவி
அடைப்பு பரமசாமிக்குருக்கள். மகன் கணேசசர்மா.
மகன் கணேசசர்மா.

திவசப்பிரமணியக் குருக்கள்.

சரவணபவக் குருக்கள்

கௌரி அம்மா

பத்மாவதி அம்மா

பெரியநாயகி அம்மா.

இரத்தின சபாபதிக் குருக்கள் இவரது மனைவி கந்த
ரோடை சவாமிநாதக் குருக்கள் மகள். அருந்ததி
அம்மா. இவரது புத்திரர் திவசிதம்பரசர்மா. சிறுவய
திலே இறந்துவிட்டார்.

வைத்தீசவரக்குருக்கள். இவர் மனைவி சன்னகம் மயி
லணி சிவராமலிங்க ஜயரின் மகள் சாரதாம்பா. புத்தி
ரர்கள்.

வேதாரணயேசவரக்குருக்கள்.

சிவயோகசந்தராம்பாள். சிறுவயதிலிறந்துவிட்டார்.

பரமேசவர சச்சிதானந்த சர்மா. சிறுவயதிலே
இறந்துவிட்டார். சச்சிதானந்த சர்மா

சிவயோக சந்தரம்மா. வேதக்குருக்கள் மகள்
சாவித்திரி

திருவேங்கிடநாயகி அம்மா. இவர் கணவன் கார்த்தி
கேய ஜயர் மகள். விசவநாத ஜயர்.

முத்துச்சாமிக்குருக்கள். இவரது மனைவி வேதக்குட்டி
ஜயர் மகள் உமையம்மா. இவரது புத்திரர்கள் -
கணக்சபாபதிக் குருக்கள். இவர் பிறந்த உடன் இறந்து
விட்டார்.

கௌரியம்மா. இவவின் கணவன் சன்முக ஜயர் மகன்
சந்தர ஜயர். சிசசர்மா ஜயர். இவர் மனைவி சபாரத்

தின ஜூயர் மகள் நீலாய தாட்சி அம்மா. இவரது புத்திரி சிவகாம செளந்தரி. இவ சிறு வயதிலிறந்துவிட்டா. மனைவி யாழ். நீராவி சபாரத்தின ஜூயர் மகள் அம்பிகை அம்மா.

ம ஜை வி தம்பலகாமம் வைத்தீசுவரக் குருக்கள் மகள்.

சோமஸ்கந்த ஜூயர். இவர் சிறுவயதிலிறந்துவிட்டார். காமாட்சி அம்மா. இவவின் கணவன் கோப்பாய் பொன்னையா மகன் குமாரசாமி ஜூயர்.

சிவசப்பிரமணிய ஜூயர். சிறுவயதிலிறந்து விட்டார்.

இராசஜிலட்சுமி அம்மா. இவவின் கணவன் ஆளவோலை ரத்தின ஜூயர் மகன். கணேச ஜூயர் குமாரசாமி ஜூயர். மகன் விசுவநாத ஜூயர். இவரது மனைவி உடுவில் சிசு வாகனக் குருக்கள் மகள் பராசத்தி அம்மா. இவர் புத்திரர் -

சுப்பையர். இவர் மனைவி செருவில் முத்துக் குருக்கள் மகள் நாசரத்தின அம்மா. இவர் புத்திரர்கள் -

வேதக்ஞுட்டி ஜூயர்.

குமாரசாமி ஜூயர். இவர் கள் சிறுவயதிலிறந்து விட்டார்கள்.

சிவானந்த ஜூயர். இவர் மனைவி கார்த்திகேச ஜூயர் மகள் சுந்தரம்மா. இவர் புத்திரர்கள் -

ஞாமேம்பா. இவவின் கணவன் சுன்னகம் மயிலணி சபாபதிக் குருக்கள் மகன். சிவராமலிங்க ஜூயர்.

முத்துக் குமாரசாமி ஜூயர். இவரது மனைவி கோபால ஜூயர் மகள் உமையம்மா. இவர் புத்திரர்கள் -

இராச இராசேசுவரி அம்மா. இவவின் கணவன் கொட்டைக்காடு சபாபதி ஜூயர் மகன் தியாகராச ஜூயர்.

இராச இராசேசுவர சர்மா.

செகன்நாத ஜூயர்.

சோமாஸ்கந்த ஐயர். இவர்கள் சிறுவயதிலிறந்து விட்டார்கள்.

அமிர்தேசுவர சர்மா

மனேன்மணி அம்மா

சோமநாத சர்மா சோமவதி இரட்டைப்பிள்ளைகள். சதாதலை ஐயர். இவர் மனைவி இராமசாமி ஐயர் மகள் விசாலாட்சி அம்மா—இவரது புத்திரர்கள்.

விசுவநாத ஐயர். இவர் மனைவி சிவசிதம்பர ஐயர் மகள் சிவபாக்கிய சந்தரம்மா. இவர் புத்திரர்கள்.

ஜெகதாம்பா. இவளின் கணவன் கந்தரோடை சாமி ஐயர் மகன் சேதுமாதவ ஐயர்.

மகாதேவசர்மா. இவர் மனைவி சண்டிருப்பாய் சண்முகரத்தினக் குருக்கள் மகள்.

நாகமுத்து ஐயர் இவரது மனைவி கார்த்திகேச ஐயர் மகள் நாகரத்தின அம்மா. இவர் புத்திரர்கள்.

கணேச ஐயர்.

ஹரி ஹர ஐவர்.

பத்மநாப ஐயர். சிறுவயதிலிறந்துவிட்டார்.

மாணிக்கவாசக ஐயர்.

திருஞானசம்பந்த ஐயர்.

சுலோசனு தேவி.

சுலோதேவி

சிவஞானசந்தர அம்மா. இவளின் கணவன் வட்டுக் கோட்டை வைத்தீசுவரக் குருக்கள் மகன் குமார சாமிக் குருக்கள். (ச) கமலாம்பா இவளின் கணவன் முத்துக்குருக்கள் மகன் சபாரத்தின ஐயர். சபாரத்தின ஐயர்.

சிவயோக சுந்தர அம்மா. சிறுவயதிலிறந்துவிட்டா.

சீனி ஐயர். புத்திரர் இராமலிங்க ஐயர். இவர் மனைவி அளவெட்டி தியாகராசக் குருக்களின் மகள். விசாலாட்சி அம்மா இவர் புத்திரி.

செளந்தரம்மா. இவளின் கணவன் கணபதி ஐயரின் மகன் ஏரம்பு ஐயர். சீனி ஐயர் இரண்டாவது மனைவி. முருகேச ஐயர் மகள் பொன்னம்மா. இவர் புத்திரர்கள்.

பராசக்தி அம்மா. இவவின் கணவன் உடுவில் சேது
மாதவக் குருக்கள் மகன். இராமசாமிக் குருக்கள்.

தேவகுஞ்சர அம்மா. இவவின் கணவன் கார்த்திகேச
ஜயர் மகன். கோபால ஜயர்.

இரத்தின சபாபதிக் குருக்கள். இவர் மனைவி திரு
கோணமலை முத்துச்சாமி ஜயர் மகன் கமலாம்பா.

இவர் புத்திரர்கள்.

கெங்காபவானி அம்மா. இவளின் கணவன் கோபாலை
யர் மகன். குமாரசாமி ஜயர்.

வோகநாத ஜயர். சிறுவயதிலிறந்துவிட்டார்.

சுதர்சனம்பா. இவவின் கணவன் தஞ்சாவூர் இரங்க
சாமி ஜயர் மகன். கிருஷ்ண ஜயர்.

கருணாகர ஜயர். இவர் மனைவி நீர்வேலி தியாகராசக்
குருக்கள் மகன். காமாட்சி அம்மா. இவர் புத்திரர்.

சடாஷீர அம்மா.

கமலாம்பிகை அம்மா.

சுரேஸ்வர சர்மா.

கெளரிபதேசவரி அம்மா. இவவின் கணவன் முத்துக்
குருக்கள் மகன் நவரத்தின சர்மா.

வட்டய்யர் இவர் சிறுவயதிலிறந்துவிட்டார்.

குருக்கள்மார் பரம்பரை

1. கல்யாணசந்தரக்குருக்கள்

2. சிவசப்பிரமணியக்குருக்கள்

3. கார்த்திகேயக்குருக்கள்

4. நடராசக்குருக்கள்

5. விசுவநாதக்குருக்கள்

6. காங்கேயக்ஞருக்கள்

ஸ்ரீமதிராமாயணம் ஸ்ரீமதிராமாயணம்

7. ஆதிசிதம்பரக்ஞருக்கள்

ஸ்ரீமதிராமாயணம் ஸ்ரீமதிராமாயணம்

8. மாணிக்கவாசகக்ஞருக்கள்

9. பரமேசுவரக்ஞருக்கள்

ஸ்ரீமதிராமாயணம் ஸ்ரீமதிராமாயணம்

10. பாலசுப்பிரமணியக்ஞருக்கள்

ஸ்ரீமதிராமாயணம் ஸ்ரீமதிராமாயணம்

11. கனகசபாபதிக்ஞருக்கள்

ஸ்ரீமதிராமாயணம் ஸ்ரீமதிராமாயணம்

12. வையாபுரிக்ஞருக்கள்

13. குருசாமிக்ஞருக்கள்

14. மாணிக்கவாசகக்ஞருக்கள்

15. மங்களேசுவரக்ஞருக்கள்

16. சூரியநாரயணக்ஞருக்கள்

17. கனகசபாபதிக்ஞருக்கள்

18. தாமோதரஜயர்

19. கண்டோபண்டிதஜயர்

20. முத்தையர்

இராமசாமிஜயர்	குமாரசுவாமிஜயர்	சீனிஜயர்
விசுவநாதஜயர்	சிவானந்தஜயர்	சதாசிவஜயர்
சுப்பிரமணியஜயர்	குமாரசுவாமிஜயர்	
தியாகராஜஜயர்	நாகமுத்துஜயர்	சபாரத்தினஜயர்
சந்தரேசவரஜயர்	இராமலிங்கஜயர்	இரத்தினசபாபதி குருக்கள்
சரவணபவக்குருக்கள்		கருணைகரேசவரஜயர்
சோமசந்தரக்குருக்கள்	கணபதீசுவரக்குருக்கள்	முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்கள்
1. சிவபாக்கியம்	1. சௌந்தராம்பிளை	1. தெளரியம்மா
2. சபாரத்தினஜயர்	2. மங்களேசுவரக்குருக்கள்	2. சிவராசாஜயர்
3. சதாசிவஜயர்	3. இரத்தினசபாபதி	3. காமாட்சியம்மாள் குருக்கள்
4. சிவகடாட்சஜயர்	4. வைத்தீசுவரக்குருக்கள்	4. இராசலட்சமி
5. சிவசர்மா	5. திருவேங்கடம்மாள்	
6. சாம்பசிவஜயர்		

இஃதிவ்வாறு வளர்ந்து வந்த அந்தனர் பரம்பரை இன்று யாழ்ப்பாணம் எங்கனும் பரந்து நிலவுகின்றது. காரைநகரில் இன்றும் கோயில்கள் தோறும் இவர்கள் குடி பதிகளாக இருந்து சந்ததி சந்ததியாக கோயில்களிற் பூசகர்களாக விளங்குகின்றமையை நாம் காண்டல் கூடும். இவர்களின் வழி முறையில் வந்த சுப்பையர் கார்த்திகேசஜயர் நாசமுத்தையர், சிவசிதம்பராஜயர் கணபதீசுவரக்குருக்கள் இவர்கள் பெரும் புலவர்களாகவும் தமிழ்றிஞர்களாகவும் விளங்கியுள்ளார்கள். காரைநகர் மக்களின் அபிமான

புருட்டாகவும் நற்குணசிலராகவும், வானசாத்திர நிபுணராகவும் பிரசித்த நொத்தாரிசாகவும் ஊரும் உலகமும் போற்ற வாழ்ந்த கா. சி. மகேச சர்மா அவர்களும் இப்பரம்பரையைச் சார்ந்தவராவர்.

இது இவ்வாறு அந்தனர் குடும்ப உற்பத்தி அமைந்து கிடக்க, கார் காத்த வேளாளர் பரம்பரையினைப் பற்றி யுள்ள சங்கதிகளை ஓரளவுங் கூறுவதற்கில்லை. வேளாளர் பரம்பரையினைப் பற்றி எடுத்துரைக்க விரிவான ஆதாரங்கள் கிடைப்பதாக இல்லை. இங்குமங்கும் ஒன்றிரண்டு கூறப்பட்டுள்ளன. வேளாளருக்கு உறுதுணையாகப் பல்வகைக் குடிமக்களும் இங்கு வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

Կ Տ Թ Ա

III முந்கர்த் தீவுப் பகுதிகளுள் முதற் தீவு என விளங்கும் காரைதீவு ஆனது தனது தீவுத் தன்மையை இழந்து குடாநாட்டுடன், ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்திலே கற்றெரு மூலம் சேர்க்கப்படலாயிற்று. பொன்னிலைக் கடலுக்கூடாகப் பாலங்களும் கற்றெருவும் போடப்பட்டு இனைக்கப்படலாயிற்று.

1878இல் யாழ்ப்பாணத்தில் இஞ்சினியர் வேலையில் மர்ந்திருந்த முதலியார் F.M. ஆம்ஸ்ட்ராங் (Mudalyar F.M. Armstrong) அவர்கள் பொன்னுலைக் கடலுக்கூடாகக் கற்றெற்றுவும் பாலங்களும் தொப்பிக்கட்டும் அமைத்துக் காரை தீவினைக் குடாநாட்டுடன் இணைத்தனர். இவர் செய்து முடித்த பொதுக்கட்டு வேலைகளில் இதனையே பெரும் பணி யாக மக்கள் கருதினர்.

இந்தக் கற்றெரு போடப்பட்டதன் காரணமாக மக்கள் காரைத்திலீனக் காரைநகர் என்று புதுநாமமிட்டு அழைக்க முன்வரலாயினர். கார்த்திகேயஜையர் மகன் சிவ சிதம்பரஜையர் அவர்கள், தாம் பதிப்பித்த தட்சிணகைலாச

புராணத்தில் 1887இல் முதன்முதலாகக் காரைநகர் என்று எழுதிக் காட்டியுள்ளார்.

இதன் பின்னர் 1922இல் காரைதீவினைத் தரிசித்த சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்கள், இவ்வூர் மக்கள் தமக்களித்த வரவேற்பில் பெரிதும் குதுகலமடைந்து “இது தீவு அல்ல; நகர்” என்று கூறிக் காரைநகர் என்ற பெயரினைச் சூட்டினார்.

மேலும் இலங்கைத் தீவில் ஒன்றுக்கு இரண்டு மூன்று காரைதீவுகள் வடக்குங் கிழக்கும் மேற்கும் அமைந்து கிடக்குந் தன்மை காரணமாக அரசாங்கத்தின் தந்தி தபாற் போக்குவரத்துக்கு இடையூறும் குந்தகமுமாக இந்த மூன்று காரைதீவுகளும் இருந்து வந்தன. இவற்றுள் மேல் பாலமைந்த காரைதீவு அவ்வளவு தொல்லை கொடுக்க வில்லை. அங்கு முக்கள் நிரந்தரமாகக் குடியிருக்காமையே தொல்லைக் குறைவுக்குக் காரணமாகும். வடக்குங் கிழக்கு மூள்ளவை தொல்லை கொடுத்தன. ஆகவே ஆட்சியாளர் ஏதாவதொரு தீவின் பெயரை மாற்ற முயன்றனர்.

நாகரிகத்திலும் கலாசார பண்பாட்டிலும் கன்னத்திலும் சீர்சிறப்பிலும் மிக்கிருந்த யாழ்ப்பாணத்துக் காரைதீவு மக்களுக்கு அவர்கள் ஊர்ப் பெயரை மாற்றுவதில் முதலுரிமை அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படலாயிற்று. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்கள் ஏலவே சூட்டிய “காரைநகர்” என்ற பெயரினை 12. 9. 1923 தொடக்கம் ஆட்சியாளர் தகவுரையுடன் சூட்டி மகிழ்வாராயினர்.

பொன்னுலைக் கற்றெருவைத் தொடர்ந்து கரரைநகரில் இருபாதைகள் திறக்கப்படலாயின. வலந்துலைச் சந்தியிலிருந்து ஒருதெரு தங்கோடை கருங்காலி பலிகாடு ஊட்டாகக் செல்ல மற்றெருந்து களழுமிவழியாகச் சென்று இரண்டும் *ஊர்காவற்றுறையிற் சேரலாயின.

* ஊர்காவற்றுறை என்பது Kayts என்ற ஒல்லாந்த சொல்லின் மொழி பெயர்ப்பு. Kaytsஎன்பதற்குக் “காவற்றுறை” என்பது பொருள். இந்தக் காவற்றுறையில் கடலுள் ஒரு கோட்டையும் கரையில் ஒரு தோட்டையுமிருந்தன. கரையிலிருந்தது அழிந்துவிட்டது. கடலிலிருப்பது Hamen Kiel என்று பெயர் பெற்றது.

அரசாட்சியார் இவ்விரு தெருக்களையுந் திறந்துவிட்டு ஒம்ந்து நிற்கையில் கிளவ் மக்களில் ஒருவராகிய சின்னக் கிளவ்* காரைநகரில் வாழ்ந்திருந்து தாம் வதிந்திருந்த தெருவினைக் கற்பாதையாக மாற்றுவதில் முயன்று தமது சொந்தப் பணத்தில் கற்றெரு ஒன்று போடுவாராயினர். இதனை மக்கள் அக்காலத்தில் புது “உரோட்டு” என்று அழைக்கலாயினர். இப்பொழுது இது சிவன்கோவில் வீதி என அழைக்கப்படுகிறது. இந்தக் கற்றெரு கிராமச் சங்கத் தின் மேற்பார்வையிலிருக்கிறது.

கிராமச்சங்கம் ஏற்பட்ட காலத்திலிருந்து காரைநகரிற் பற்பல கற்றெருக்கள் தோன்றலாயின. மணற்றெருக்களாக இருந்த பெருந்தெருக்கள் யாவும் கற்றெருக்களாக மாறியிருந்தும் அவை செம்மை நிலைக்கு இன்னும் வரவில்லை. இவற்றுள் ஒன்று நடுத்தெரு வழியாகச் சென்று சடையாளியை வந்தடைகின்றது. சடையாளியை வதிவிடமாகக் கொண்ட வைத்திய கலாநிதி கு. தண்டாயுதபாணி அவர்கள் தமது சொந்தச் செலவில் தமது வீட்டடி மட்டும் வந்து நின்ற கற்றெருவைச் சிவன் கோவிலடிவரை நீட்டித் தாரிட்ட கற்றெருவாக மாற்றிவிட்டனர். சயம்புவீதி சயம்புச் சட்டம்பியாரின் பெயரால் இந்துக் கல்லூரி யிலிருந்து சிவன் கோயில் சென்றடைகின்றது.

ஆலடிச் சந்தியிலிருந்து கோவளம் வெளிச்சவீடு வரையும் கற்றெரு ஒன்று ஒடுகின்றது.

காரைநகர் சிவன்கோவிற் திருப்பணிச் சபையாரின் பெரு முயற்சி காரணமாகக் கோயில் புனருத்தாரணஞ்

* William Adam Clough retired surveyor of the F. M. S. was presented by H. E. the Governor at the Garden party at the old park on the 16th inst. with the I. S. O medal granted to him for his efficient and faithful services in the F. M. S. His excellency conversed with Mr. Clough for some time and then said that it gave him great pleasure to present the medal granted by His Majesty the King. Mr. Clough is an old boy of Jaffna College and a native of Karaidivu - Morning Star January 1919.

செய்யப்பட்டு அபிசோகம் நடைபெற்ற சமயத்தில் மின் சார் வெளிச்சத்தைக் கோயிலுக்கு மட்டும் அரசாங்கம் 1970 ஆடி மாதத்தில் வழங்கியது.

தந்தி தபாற் கந்தோர் ஒன்றும் உபதபாற் கந்தோர் நாலும் இங்கு அரசாங்கத்தாற் தாபிக்கப்பட்டுள்ளன.

1898ல் S. F. கிறீன் வைத்தியர் நூபகமாகக் காரை நகரில், தபாற் கந்தோருக்கு முன்னேயுள்ள வளவில் ஆசப் பத்திரி ஒன்று திறக்கப்படலாயிற்று. இங்கு இடாக்குத்தர் ஒருவர் கடமையாற்றினார். இப்பொழுது மூடப்பட்டு விட்டது.

ஷாமி கடிதாலை செல்லுவதே போன்றீடு. பொய்யால்களே
பிரச்சாரம் செய்து கூறுவதே நீண்டதீவிவரி என்று
நூல்களிலே மத்துவம் கூறுகின்றன.

ஏதுமிரும் தூப்புரை என்று பொய்தீவு தூப்பு
பூத்துப்புரை என்றுமிரும் தூப்புத்தூப்புக்காலம் அங்கு போன்று

ஏதுமிரும் தூப்புரை என்றுமிரும் தூப்பு, 1,2 என்று
பிரச்சாரம் நூல்களிலே அங்கு போன்று என்றும் போன்று
நூல்களை ஒத்தி வெளிக்கொண்டு போன்று கிடைவது
ஏதுமிரும் தூப்புரை என்றுமிரும் தூப்புத்தூப்புக்காலம் அங்கு

சுமியம்

குரைநகரில் வாழும் மக்கள் யாவரும் சமயத்தாற்
சைவர்களே. சைவாசார சீலராய் பத்திநெறியிற் திளைத்
தவராய், மக்கள் யாவரும் விடாப்பிடியாகத் தூய சைவ
நெறியைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவதை இங்கு காணலாம்.
வடபால் காரைநகர் முழுவதற்கும் சொந்தமான சிவன்
கோவில் பெருந்தலமாக ஈழத்துச் சிதம்பரமென நன்மக்
களால் போற்றப்படத்தக்க வண்ணம் அமைந்து கிடக்கத்
தீவின் பாகமாகிய குறிச்சிதோறும் கோயில்கள்; தெருக்
கள் தோறும் கோயில்கள்; வீடுகள் தோறும் கோயில்கள்
என்ற பாங்கரில் திரும்பிப்பார்க்குமிடமெல்லாங் கோயில்
கள் இங்கு காட்சியளிக்கின்றன. பேரும் புகழும் வாய்ந்த
சிவன் கோவில் ஒருபுறமிருக்க, சிவகாமியம்மன், பிள்ளை
யார், முருகன் முதலானேர்க்குத் திருக்கோயில்கள் பல
எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. காளி, வைரவர், ஐயனர், கண்
ணகை, முதலியார் அம்மன் முதலாம் தெய்வங்களுக்கும்
கோயில்களுள். ஆகவே காரைநகர் திருக்கோயிலில்லாத
திருவில்லூரும், திருவெண்ணீறணியாத திருவில்லாரு
மல்ல, வீடுகள் தோறும் தேவார திருவாசகங்கள் ஒத்ப்படு
வதைத் தெருநீளம் கேட்கலாம். காலந்தோறும் கோயில்

களிற் புராணங்கள் படித்துப்பயன் சொல்லப்படுவதைக் காதுகுளிரக் கேட்கலாம். கொட்டு மத்தளம் முழங்க இன் னிசைச் சல்லிதாளமிட சங்கு நாதம் ஒலிக்கப் பாட்டுக் கச்சேரிகள் நடைபெறுவதைக் கோயில் வீதிகளெங்கும் கேட்கலாம்.

ஸமத்துச் சிதம்பரம் என்று போற்றப்படுகின்ற சிவன் ஹோவில் காரைநகரின் ஈசானத்தில் பரந்தகன்ற பெரு வெளியில் அமைந்து கிடந்து ஊருக்குப் பெருந்திருவாக விளங்குகின்றது. இங்குள்ள கோயில்களிற் காலத்தாற் பழைமையானது; நீள் அகலத்தாற் பென்னம்பெரியது. கோயிலின் மூன்றாம் வீதிபோற்பெருத்தவீதி யாமெங்க ஞூம் கண்டதில்லை.

இக்கோயில் ஆதியில் ஜயனார் கோயில் என்றே அழைக்கப்பட்டது. ஏனெனில் ஜயனார் கோயிலே முதலிற் தோன்றியதாகும். இப்பொழுதும் கோயிலுக்குட் பிரவே சிக்கும்போது ஜயனார் வாசல் வழியாகச் சென்று முதலில் ஜயனாரை வணங்கிப் பின்னர் சிவனை வணங்கிவலம் வந்து சிவன் வாசலால் வெளிவரவேண்டு மென்ற விதி தொன்று தொட்டு இருந்துவருகின்றது. திருவிழாக்காலங்களில் ஏறு படி மேளங்கள் வந்தால் அவர்கள் முதலில் ஜயனார் வாசல் வழிச் சென்று அவர்வாசலிற் சேவித்த பின்னரே தங்கள் சேவிப்பினைத் தொடங்குவர். ஜயனார் கோயில் தனித்தி ருந்த காலத்தே அவரை வணங்கித் திரும்பி முதுகுகாட்டி வருதல் வழக்கமில்லையென்று பெரியோர்கள் சொல்லக் கேள்வி. ஜயனாரின் அட்டகாசம் அக்காலத்திலதிக மென்றும் சிவனுக்கு ஆலயம் எடுத்தபின் அடக்கம் என்றுங் கூறியுள்ளார், இதில் உண்மையுண்டு. ஆகவே முதலில் ஜயனார் கோயில் வரலாற்றை முன்னர் கூறுவாம்.

ஆரியச் சக்கரவர் த்திகள் காலத்தே சேதுபதி இராச்சியமும் இராமேசவரமும் யாழ்ப்பாண அரசடன் தொடர்புற்றிருந்தமைக்குச் சான்றுகள் பல உள். ஆரியச்சக்கரவர் த்திகள் நாணயத்தில் “சேது” என்ற சொல் பொறிக் கப்பட்டிருந்தது. இதனை அவ்வகைக் காசகளிற் பார்க்கலாம். இத்தொடர்பு காரணமாக அங்குள்ளார் இங்கு

சமும் வருதலும் இங்குள்ளார் அங்கு தென்னகத் தமிழகஞ் சேறலும் பெருவழக்கமாயிற்று. சேதுக்கரையினைக் காவல் புரிந்த வம்சத்தின் வழித்தோன்றலாகிய ‘‘ஆண்டி’’¹ என்னும் பெயரிய பெரியார் ஒருவர் காரைநகருக்கு வருவாராயினர். இவர் வியாவில் ஜயங்கர் கோயிலை வந்தடைந்து அங்குக் கோயில் அருச்சகராயிருந்த தாமோதர ஜயர் அக்கிரகாரத்திற் தங்கியிருந்தார். இருவரும் அதாவது ஆண்டியும் தாமோதர ஜயரும் ஒட்டிப்பிறவா இரட்டையரானானாக்கள்.

ஆண்டி இங்குற்ற காலத்தில்² ஜயங்கர் கோயில் சீரற்ற நிலையிலிருந்தது, இக்கோயில் வெடியரசன்³ சந்ததியினர் கட்டியெழுப்பிப் பூசித்துவந்தவர் என்ற ஜதிகக் கதை யுண்டு. வெடியரசன் சந்ததியினராகிய முற்குகர் ‘‘பத்தினித்தெய்வமாகிய கண்ணகியை வணங்கவே மாட்டோம்’’ என்று மீகாமனுக்குக் கூற்ற சூரிய சூரியரக்கு இனங்க ஜயங்கர அன்பர்களானானாக்கள்.

போர்த்துக்கீசர் ஆட்சிக்காலத்திற்கு முன்னர் கட்டப் பட்ட இக்கோயிலை முதலிற் போர்த்துக்கீசர் இடிக்கமுயன் றனர். கோயிலின் சிலபாகங்களை இடித்துப் பாழாக்கினர் எனினும் முற்றுக இடித்தார்கள்லர். ஆனால் ஓல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் இடிக்கப்படலாயிற்று. போர்த்துக்கீசர் டமிருந்து கைப்பற்றிய கோட்டைகளைத் திருத்தவும் புதுப் பிக்கவும் விரும்பிய ஓல்லாந்தர் பலசைவக்கோயில்களை இடித்துக் கல்லுகளை எடுத்துச் சென்று தங்களுக்கு வேண்டிய கட்டிடங்களைக் கட்டலாயினர். ஆமன்கீல் எனுங்கடற்கோட்டையைக்கட்ட பொன்னைலைத் திருமால் கோயிலும் வியாவில் ஜயங்கர் ஆலயமும் அழிக்கப்பட்டனவாகச் சரித்திராசிரியர் கூறுவர். அவ்வாறு ஜயங்கர் கோயில்

1. ஆண்டி என்பது இவரது தியற்பெயர்ன்று. ஆண்டிக்கோலங்களான டமையால் ஏற்பட்டதுபோலும். மன்றகாட்டு மாரியம்மன் கோயிற் பூசகரும் மணியமுமாகிய தாமோதர ஜயர் காலத்தவர் (1749).
2. ஓல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலம்.
3. வெடியரசன் 14-ம் நூற்றுண்டிற்குரியவன் என்பர்.

அழிக்கப்பட்டபோது அங்குவதிந்த ஆண்டி, ஜயனர் விக்கிரகத்தை எடுத்துப்போய் தின்னெப்பிட்டி எனவழங்கும் தின்கரன் பிட்டி¹ யண்மையிலிருந்த கேணிக்குள் மறைத்து வைத்தனர், ஆங்கர் ஆண்டி இருக்கவுந்தொடங்கினார். பாங்கரில் ஓர் அரசமரமுமிருந்தது. அந்தக்காலத்தில் அரசமரங்கள் தோறும் வைரவகுலம் வைப்பது பெருவழக் காயிருந்தது. கி. பி. ஏழாம் நூற்றுண்டு தொடக்கம் இந்தியத் தென்னகத்தில் சைவ நாயன்மாரின் ஆதிக்கம் பெருகிய காலத்திற் சமயகலாபனைகள் ஏற்படப்படுத்தர் சமனர் ஆதிக்கம் வீழ்ச்சியடையலாயிற்று. மக்கள் சைவசமயத் தைத் தழுவலாயினர். அதே காலங்களில் இலங்கையிலும் சிறப்பாக யாழ்ப்பாணத்திலும் சமயகலாபனை ஏற்படப்படுத்தசமயத்தவர்களாயிருந்த தமிழர்கள் சைவசமயத்தவர்களானார்கள். அதன் பின்னர் அரசமரங்களினடியில் வைரவ சூலங்களை வைத்து வணங்கலாயினர். இதே பிரகாரம் இங்குற்ற ஆண்டி வைரவ சூலம் ஒன்றினை அரசமரத்தடியிற் தாபித்தனர்; பூசைவழிபாடுகளும் இபற்றுவாராயினர். ஜயனர் விக்கிரகம் கேணிக்குள் மறைந்துகிடந்தது. பின்னர் ஒல்லாந்தரின் கெடுபிடி ஒய ஜயனர் விக்கிரகம் வெளியே எடுக்கப்பட்டு வைரவ ஆலயத்தின் பாங்கரவைக்கப்பட்டு வணங்கப்படலாயிற்று. இதனால் கேணி ஆண்டிகேணியானதுபோல் ஜயனரும் ஆண்டிக்கேணி ஜயனரானார். இன்னும் இந்த அரசமரம் சிவன்கோவில் இரண்டாம் வீதியிலே அக்கினி திசையிலிருப்பதைக் காணலாம். இதனால் வைரவ சூலமும் ஜயனர் விக்கிரகமும் ஒட்டிப்பிறவா இரட்டையரானார்கள்.

ஆண்டி கேணி ஜயனருஞ் சூலமும் மங்களின் பூசை வழிப்பாடுகளுக்கும் இலக்காகக் கோயில் பிரசித்தமாயிற்று. இஃதிவ்வாறு இருக்கின்ற காலத்தே அம்பலவி முருகர்² என்ற பெரியார் ஒருவர் வாழ்ந்துவந்தார். பத்தியிற்

1. தின்கரன் என்ற நாமத்தையடைய பிராமணன் வாழ்ந்த இடம் தின்கரன் பிட்டி ஆயிற்று. பிட்டி என்பது புஷ்டி என்ற சங்கதமொழி யின் சிதைவுபோலும்.
2. அம்பலவி முருகர் தோப்பு என்றேர் வளவு இன்றும் விளாஜை என்ற இடத்திலிருக்கிறது.

சிறந்தவர்; சௌகாரத்தில் கதித்தவர்; அடக்க ஒடுக்கம் நிறைந்தவர்; தருமசிந்தனையாளர். மரபாலுயர்ந்தவர்; களழுமியை வசிப்பிடமாகக் கொண்டவர், மானு முதலி யார் வம்சத்தில் வந்தவர். வாய்மை தூய்மை மெய்யன்பு மிக்க அம்பலவி முருகர் இந்த ஜயனார் விக்கிரகத்திற்குத் தனியாகக் கோயில் கட்டி எழுப்பி நித்திய நெமித்திய வழிபாடுகளியற்ற விருப்பங்கொண்டு தமது பேரவாவினை நிறைவேற்றினர். இதனால் “அம்பலவி முருகன் வைத்த கல் மெய்யென்றால்” என்று மக்கள் இன்றும் சூரை கூறு வதைக் கேட்கலாம். சிலகாலஞ் சென்றபின் அம்பலவி முருகர் ஜயனார் உற்சவமூர்த்தியையும் கோயிலிற் பிரதிட்டை. செய்வித்தனர். இதனால் ஆண்டியும் அம்பலவி முருகரும் ஓட்டிப்பிறவா இரட்டையரானார்கள்.

கோயிற் திருப்பணிக்காகவும் பூசைக்காகவும் கமக்காரரிடம் நெல்லுத்தண்டியும் வந்தார் அம்பலவிமுருகர். கமக்காரர் சிலர் இவரைக் கண்டு சலிப்பதுமுண்டு. “அம்பலவி முருகனும் வயிறுவளர்க்க வந்துவிட்டான்” என்று வாயார வாழ்த்தியும் விட்டார்கள். இதனைக்கேட்ட அம்பலவி முருகர் அன்று தொடக்கம் சோறு சாப்பிடுவதை விட்டனர். உப்பின்றிச் சமைத்த இலைக்கறிகளையே உண்டுவந்தார். இதனால் கோயில் வளவில் முசுட்டை மூலஸீல அதிகமாக வளர்ந்தன. முசுட்டை தான் அம்பலவி முருகரின் பிரதான உணவாயிற்று. உப்பின்றித்தானுஞ் சாப்பிடக் கோயில் நிவேதனமும் அவ்வாரூபிற்று.

இஃதிவ்வாறிருக்கையில் சிவாலயம் ஓன்றினை எழுப்ப வும் அம்பலவி முருகர் உளங்கொண்டனர் கட்டினார். சிவலிங்கமும் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டது, பிரதிட்டா கும்பாபிசேகமும் நடைபெற்றது. இதனால் ஜயனார்கோயிலும் சிவன்கோயிலும் ஓட்டிப்பிறவா இரட்டையாயின. சோழஸ்கந்த முர்த்தியையும் தாபிக்க நினைத்து தன் மகன் சண்முகத்தாருடன் இந்தியா சென்று தமது பொற்கடுக்கண்களையும் உருக்குவித்து வார்ப்பித்தனர். செவ்விதாக வார்ப்பு முடிந்தது. அம்பலவி முருகரின்

ஆருயிரும் நீங்கியது. மகன் சண்முகத்தார்¹ சோமஸ்கந்த மூர்த்தியைக் கொண்டு வந்து பிரதிட்டைசெய்தனர். பின் னர் சண்முகத்தாரால் பரிவார மூர்த்திகளாகிய விநாயகர் சுப்பிரமணியர் இவர்களுக்குங் கோயில் கட்டப்பட்டன. நடேசர் கோயிலும் சனீசுவரன் கோயிலும் இவர்காலத்தி லேயே கட்டப்பட்டன. நடேசர் கோயில் கீலகவருடங் கட்டப்பட்டது. இது சம்பவத்தால் அம்பல்வி முருகரும்² சண்முகத்தாரும் ஒட்டிப்பிறவா இரட்டையரானார்கள்.

நடராசர் திருவருவம் சிவன்கோவிலிலேயே வார்க்கப் பட்டது. இதனை வார்க்க உபகாரியாக இருந்தவர் மீசைக் காரன் சண்முகம் எனப்படுவார். பேய்க்காசி வம்மிசத்த வர். இவருந் தமது கடுக்கணையும் உருக்கி நடேசர் உரு வத்தை வார்ப்பித்தவர். சோழபுரத்துக் குருசாமி ஆசாரியர் இதனை வார்த்தவராவார். நடராசர் உருவம் வார்த்த பின் உருவ ஊர்வலம் 1907 ஆண்டு நடைபெற்றும் கும்பா பிசேகம் நடைபெறவில்லை. கும்பாபிசேகத்திற்கான பொருள் சேரவில்லை. இது கண்ட மீசைக்காரன் சண்முகம் ஆறுமாதகாலமாக அரிகண்டம் இட்டுக் கொண்டனர் என்பார். நடேசர் உருவம் ஏழூட்டு ஆண்டுகளாக, அபிசே கம் செய்யும்வரை நெல்லுக்குள் வைக்கப்பட்டதாகவும் கூறுவார். இக்காலத்தில் கோயில் மணியமரக இருந்த மாசி லாமணி அவர்கள் கும்பாபிசேகத்தை நிறைவேற்றிவைத்தனர்.

இவ்வகையில் விருத்தியடைந்த சிவன் கோவிலில் புனருத்தாரண வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டே வருகின்றன. அற்புதமாகத் தோன்றிப் பென்னம் பெரியதோர் கோயிலாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் இத்திவ்விய தலம்

1. சோமாஸ்கந்த மூர்த்தி எனவே ஒட்டிப்பிறவா இரட்டையர்.
2. சண்முகத்தாருக்குக் கடலிலாபத்து கேரிட்டுக் கரையடைக்கப்போது காப்பாற்றிய அதிராமப்பட்டினத்துச் சோன்கரின் உதவிக்கு நன்றி யறிதலாகக் காரணகர் கிழக்குக் கடற்கரையைடுத்த வளவு அவர்கள் பேருக்கு எழுதிக்கொடுக்கப்படலாயிற்று. அது இன்று ஞானகவனாவெனப்படும். மற்றும் விபரங்களுக்கு கணபதிக்கவர்க்குருக்கள் எழுதிப் பழுத்துச் சிதம்பரம் என்ற நூல் பார்க்கவும்.

உருப்பெற உதவியாக இருந்தவர்கள் யாவரும் ஓட்டிப் பிறவா இரட்டையர்களாக இருந்துள்ளார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்விரட்டையர்களை வரிசைப்படுத் திக் காட்டுவாம்.

ஆண்டியும் தாமோதர ஜயரும்
வைவதூலமும் ஜயஞர் விக்கிரகமும்
ஆண்டியும் அம்பலவிமுருகரும்¹
தந்தன், சங்கரன் என்ற ஏருதுகள்.
கூழையன், வாலன் என்ற நாகபாம்புகள்
அம்பலவி முருகர், சண்முகத்தார்—மணியம்
சண்முகத்தார், சின்னத்தம்பி—மணியம்
சின்னத்தம்பி, மாசிலாமணி—மணியம்
மாசிலாமணி, துரையப்பா—மணியம்
சரவணபவக்குருக்கள், கணபதிசுவரக்குருக்கள்
(பெரிய குருக்கள் சின்னக்குருக்கள்)
சுப்பன், முருகன்—திருப்பணிக்காரர்
துரையப்பா, முருகேசு—மணியம்
முருகேசு, ஆண்டிஜயா—மணியம்

காரைநகரில் ஜயஞர் சிவன் கோவிலோடு ஆங்காங்கு மற்றும் கோயில்களும். மணற்காட்டு மாரியம்மன் கோவிலும் சரித்திரப் பெருமை வாய்ந்ததாகும். போர்த் துக்கீச ஒல்லாந்தர் காலத்திற் கட்டப்பட்டதாக அறிகி ரேம். பழைய மாதாங்கோயில்களும்.

1. அம்பலவி முருகனின் வய்மிசம்.

அம்பலவி முருகர்.

|

சண்முகத்தார்

|

சின்னத்தம்பி

|

மாசிலாமணி

|

துரையப்பா

|

அப்பாக்குட்டி

|

முருகேசு

|

ஆண்டிஜயா.

காரைநகரிற் கிறித்தவர்களும் உள்ளனர். இவர்கள் அமரிக்கன் மிசியோன்மாரைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்த மிசியோன் மார், ஆறு தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களும் ஒரு ஆங்கில பாடசாலையுங் கட்டியவர் கள். வேதக்கோயில் ஒன்றுண்டு. இவர்களின் தொகை குறைவு. இவர்களிற் பெரும்பாலோர் சின்னானிச் சட்டம்பியார் பரம்பரையினர். இவர்களுட் கல்வி யாலும் கனதனத்தாலும் பேர்புகழாலும் மிக்கவர் அல்லின் ஏபிரகாம் ஆவார். ஆசிரியராகவும் வான்நூல் வல்லாராகவுந் திகழ்ந்தவர்.

క ల వ

காரைநகர் பரப்பாலும் சனத்தொகையாலும் குறைவுள்ளதெனினும் வளத்தாலுங் கல்வியானுஞ் சிறந்து விளங்குகின்றது. இந்த நூற்றுண்டின் தொடக்கத்திலிருந்தே பதினைந்துக்கு மேற்பட்ட பாடசாலைகளிலிருந்து வருகின்றன. பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் ஆங்கில பாடசாலைகள் இரண்டு இருந்து வந்தன. ஒன்று சயம்புச் சட்டம்பியாரின் தனிப்பெரும் ஆற்றலினாலுருவாயது. மற்றையது அமரிக்கன் மிசியோன்மாரின் தாபனம், அமரிக்கன் மிசியோன்மார் வேறும் பல தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள் தாபித்திருந்தனர். இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் காரைநகர் வாசிகளும் அச்சமயத்தைத் தழுவியவர்களுமான அப்புத்துரையும் அவர் பாரியராகிய சின்னக்குடியும், பேரார் ஆறுமுகம், சிவலீஸ்சபாடி, கறுவற் சபாபதி, கோவிந்தர், நல்லதம்பி, ஆகியோர் தலைமையாசிரியர்களாகக் கடமையாற்றியுள்ளார்கள்.

சைவசமயப்பாடசாலை என்ற முறையில் சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலை, வியாவிற்பாடசாலை என்பனவுமிருந்தன. மேலும் இந்த இருபதாம் நூற்றுண்டில் சுந்தரமூர்த்தி நாய

ஞேர் பாடசாலை, மெய்கண்டான் பாடசாலை என்பன தாபிக்கப்படலாயின.

கப்பிரமணியவித்தியாசாலையில் நாகமுத்துச் சட்டம்பி யார், பஞ்சாட்சர ஐயர், கப்பிரமணிய தேசிகர் முதலா ஞேர் கல்விகற்பித்து வந்தனர்.

இவ்வகையிற் தோன்றிய தமிழ்ப்பாடசாலைகளில் மூன்றும் அல்லது நாலாம் வகுப்பிற் தேறிய மாணுக்கர் அக்காலத்தில் ஆங்கில பாடசாலைகளாகிய சயம்புச் சட்டம்பி யாரின் இந்துக் கல்லூரிக்கும் அமரிக்கன் மிசியோன் பாடசாலையாகிய சாமிபள்ளிக்கூடத்திற்குஞ் சென்று ஆங்கிலம் படித்து வந்தனர். சாமிபள்ளிக்கூடத்திற் படித்த கிறித்தவர் பலர் கல்விமாண்களாகத் திகழ்ந்துள்ளார்கள். பொது வாகச் சைவசமயப் பிள்ளைகள் சயம்புச் சட்டம்பியாரின் பள்ளிக்கூடத்தை நாடவே சாமிபள்ளிக்கூடம் மூடப்படலாயிற்று. அதனிடத்தை இப்போது யாழ்ரன் கல்லூரி வகித்து வருகின்றது.

சயம்புச்சட்டம்பியார் என்பவர் காரைநகருக்கு வந்திலரேல் இப்போது காரைநகரிற் பெருங்குடிமக்களாகத் திகழும் மலாய்நாட்டு பெஞ்சஸியர்மார் தோன்றியிருக்கவே மாட்டார்கள். சயம்புச்சட்டம்பியார் காரைநகருக்கு ஆற்றிய தொண்டு அளப்பரியது. தன்னலங்கருதாது பொதுநலநோக்குடன் ஆங்கிலக்கல்வியைப் போதித்து வந்தனர். அந்த நாளையில் ஆங்கிலத்திற்குப் பெருமதிப்பு. ஆங்கிலமோகமே தலையாய இடத்தை வகித்து வந்தது. அவ்வாறு பெரும் மானமிருந்தும் அக்கல்வியை மாணுக்கருக்கு ஊட்டுவதில் சலியாது உழைத்தனர் சயம்புச்சட்டம்பியார். காலையில் மாலையில் பிள்ளைகளைத் தமது வீட்டுக் கழைத்துக் காசு பணம் வேண்டாது இலவசமாகவே பாடங்கற்பித்து வந்தனர். இவரிடத்தில் ஆங்கிலம் ஐந்தாம் வகுப்பு மட்டும் படித்த எத்தனையோ மாணுக்கர் மலாயா சென்று அரசாங்க உத்தியோகத்திலமர்ந்து அவர் பெற்ற சம்பளத்திலும் பார்க்கக் கூடிய பெஞ்சன் பெற்று வந்துள்ளார்கள்.

சயம்புச்சட்டம்பியார் கல்வியை மாத்திரம் மாணக் கருக்கு ஊட்டினவரல்லர். ஒழுக்கத்தையுங் கவனித்து வந்தார். சைவாசார முறைப்படி நெற்றியிற் திருநீறு பொட்டுடன் மாணுக்கரை வரும்படி கட்டளையிடுவர். கெளபீனம் அணிந்திருக்காவிடில் மாணுக்கர் அடிபடுவர். கடதாசிவிளையாடல் காசு கட்டல் விலக்கப்பட்டகாரியம்.

வெள்ளிக்கிழமை தோறும் மாணுக்கரைக் காலையிற் சிவன்கோவிலுக்கு வரவழைத்துப் பசனை செய்வர். வராதவரைத் தண்டிக்கவும் மறவார். சைவ விஞாவிடை பாடமாக்கிச் சமர்ப்பிக்கப்படல் வேண்டும்.

சயம்புச்சட்டம்பியார் தமது ஆற்றல் கொண்டு உருவாக்கிய ஆங்கிலபாடசாலைக்குத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனர் பாடசாலையெனவும் பின்னர் இந்து ஆங்கிலபாடசாலை எனவும் பெயரிட்டு வழங்கினர். தன்னந்தனியாகக் கொண்டு நடாத்த முடியாதபோது அதனை யாழிப்பான இந்துக்கல்லூரியை நடாத்தி வந்த சபைக்குக் கையளித்து அச்சபையின் முகாமையில் நடைபெறவிட்டனர்.

ஆங்கிலக்கல்வியின் வளர்ச்சியைச் சயம்புச்சட்டம்பியார் கவனித்துக் கொண்டுவர அவருக்கு உறுதுணையாக நின்று தமிழ்க் கல்வியைப் போதித்துவந்தார் அம்பலச்சட்டம்பியார். அம்பலச்சட்டம்பியார் தமிழ் இலக்கணத்தில் மிகுந்த திறமைசாலியாக இருந்தார். கணிதத்திலும் வல்லுநர். இந்த ஆங்கிலபாடசாலையிற் கற்றுத் தேறிய யாவரும் தமிழிலும் சிறந்த அறிவுடையவர்களாகவு மிருந்தனர். இந்தப் பெருமை அம்பலச்சட்டம்பியாரையேசாரும்.

இந்த ஆங்கிலபாடசாலையின் முதற் தலைமை ஆசிரியர் சயம்பு ஆவார். அவருக்குப் பின்னர் ஈ. கே. சிவகப்பிரமணிய ஜெயர் பி. ஏ. என்பவர் தலைமையாசிரியரானார். 1914ம் ஆண்டு மட்டில் இருந்துள்ளார். அடுத்து காரைநகர் வாசியும் பெருங்குடிப்புதல்வரும் நல்லறிவாளருமாகிய பொன்னுடையார் வேலுப்பிள்ளை தலைமை ஆசிரியரானார். இவர் இளைப்பாறியதும் சயம்புச்சட்டம்பியாரின் மருகர் என். கந்தையா அவர்கள் தலைமையாசிரியராக

இருந்து முதுமை பிறக்க முன்னரே மரணத்திரையால் மறைக்கப்பட்டனர். இவர் தலைமையாசிரியராக இருந்த காலத்திலேதான் மாணுக்கர் சட்டைபெணியன் போட்டுப் பாடசாலைக்கு வரலாயினர். அவர்காலந்தொட்டுப் பிள்ளைகள் வெறும் மேலுடன் பாடசாலை வருவதில்லை. இவரி னிடத்தைச் சீதாராமையர் B.A. அவர்கள் எடுத்தனர். சீதாராமையருக்குப் பின்னர் திரு. ஏ. சரவணமுத்து அவர்கள் தலைமையாசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். திரு. ஏ. சரவணமுத்து அவர்கள் காலத்திலே தான் பழைய மாணுக்கர் சங்கம் உருவாகியது. பழைய மாணுக்கர் சங்கத்தை உருவாக்கி அதனைக் கொண்டு நடத்துவதிற் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்தவர் காலஞ்சென்ற நா. பொன்னம் பலம் ஆவார். இவர் கணக்களார் பதவியிலிருந்த சமயத் தில் அகால மரணமடையலாயினார்.

திரு. சரவணமுத்து அவர்கள் வித்தியாதரிசியாக நியமனம் பெற்று பாடசாலையை நீங்க திரு. இராசரத்தின மும் அவருக்குப்பின் திரு. கனகசபையும் பாடசாலைத் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். திரு. கனகசபை கல்லூரியின் முதலிபராக்கக் கடமையாற்றி இளைப்பாற திரு. ஆ. தியாகராசா M.A;M.Lit அதிபராக நியமனம் பெற்றனர். 1927ம் ஆண்டு தொடக்கம் வெளியூர் ஆசிரியர்களே தலைமையாசிரியர்களாக இருந்து வந்தநிலைமையை இவரின் நியமனம் மாற்றியமைத்தது. கல்லூரிக்கும் இவரின் நியமனம் திருப்புமுனையாக மாறலாயிற்று. இருபத்தைந்து வருடங்களுக்குத் தொடர்ந்து அதிபராக இருந்த இவர் பாடசாலையின் நலனுக்கும் விருத்திக்கும் பெரிதும் உழைத்து வந்தார். இவருடைய காலத்திலே தான் கட்டிடங்கள் புதிதாகத் தோன்றலாயின. இலங்கையிலும் மலாயாவிலும் கட்டிட நிதிக்காகப் பணஞ் சேர்த்தனர். இதே சமயத்தில் திரு. ந. நடராசா K.C. அவர்களின் ஞாபகாரர்த்த மண்டபமும் அதனேடு சேர்ந்தநிலமும் இந்துக்கல்லூரியின் பிரயோகத்திற்கு விடப்படலாயின. விஞ்ஞான வகுப்புகளும் பரிசோதனைக்கூடமும் வளர்ந்து வரலாயிற்று. கல்லூரித்தரமுழைர்ந்தது; அதிபரின் தரமும் உச்சமாய் உயர்ந்தது. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஒருசில கல்

லூரிகளே சிறப்புத்தர அதிபரையுடையனவாக இருந்தன. அவற்றுள் ஒன்று காரைநகர் இந்துக்கல் லூரியாகும். அதனை முதன் முறையாக வகித்தவர் திரு. ஆ. தியாக ராசா M. A. M. Lit. அவர்களாவார்.

இவ்வாறு வளர்ந்து வந்த கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு உறு துணையாக இருந்த உதவி ஆசிரியர்களையும் நாம் மறக்க வாகாது. ஒரே போக்கில் ஒரே வாக்கில், வாழ்க்கையிலும் ஒழுங்கு முறையிலும் எதுவித மாற்ற முமில்லாதது போல் இக்கல்லூரியிலிருந்து மாற்றம் பெறுது இரு தலை முறைக்குமேல் மாணுக்கருக்குக் கல்வியிலிருட்டிய பெருமை திரு. ஆர். கந்தையா அவர்களுக்கே உரியதாகும். மாணுக்கர் வழியாகவோ பெற்றுர் வழியாகவோ ஒரு சிறு பிரச்சினைக்கும் ஆளாகாதவர்; பிரமச்சாரியாக இருந்தகாலத்திலுள்ளர் மணம் முடித்து வயதேறிய காலத்துஞ்சரி இவர்களையிட்டு எதுவித தகராறும் கிளம்பவில்லை எனலாம். குணத்தால் நடையால் தோற்றத்தால் தங்கம். படிப்பிக்கும்போது இடையிடையே நல்ல பகிடிகளைவிட்டு மாணுக்கருக்கு வெறுப்புத்தட்டாது பாடத்தை நடாத்திச் செல்வர். இவர்கள் படிப்பித்த காலத்தில் செ. கணகசபை என்பவரும் மகேசசர்மா அவர்களும் படிப்பித்து வந்தனர். முன்னேயவர் இளம்பிராயத்திலே மரணம் அடைந்தனர். மகேசசர்மா அவர்கள் நொத்தாரிசாகக் கடமையாற்றுவதற்காக பாடசாலையைவிட்டு நீங்கினர். பாடசாலையில் பிள்ளைகளின் தொகையும் அதிகரித்தது. சாமிபள்ளிக்கூடமும் மூடப்படலாயிற்று. ஆசிரியர்களின் தொகை கூடலாயிற்று. திரு. மு. பொன்னம்பலவானர், வே. சுப்பிரமணியம், க. கணபதிப்பிள்ளை முதலானேர் ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்படலாயினர். திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பாடசாலையின் வெளிக்கருமங்களில் விசேஷமாக விளையாட்டுப் பழுதியில் பெரிதும் உழைத்துவந்தவர். அகாலமரணமடையப் பாடசாலை அவரின் நற்சேவையை இழந்தது. திரு. பொன்னம்பலவானர், திரு. சுப்பிரமணியம் இருவரும் சேவைக்காலம் முழு வதும் இப்பாடசாலையிற் படிப்பித்து இளைப்பாறியுள்ளனர். இதேபான்மையில் ப. நாகலிங்கம்

எஸ். கந்தையா, ஆ. சிதம்பரப்பிளை, நாகமுத்துப் புலவர் மகன் திரு. கணகசுந்தரம் என்பவர்களும் இப்பாடசாலையிற் படிப்பித்து இளைப்பாறியுள்ளார். சாமிபள்ளிக்கூடம் மூடப்பட அங்கு படிப்பித்த இருவர் இப்பாடசாலையில் ஆசிரியராக நியமிக்கப்படலாயினர். திரு. செல்லையா, திரு. ஐயம்பிளை என்பவர்களே அவர்கள். இருவரும் இப்போது இளைப்பாறியுள்ளார்கள்.

இவ்வாறு வளர்ந்துவந்த பாடசாலைகள், கல்லூரிகள் இவற்றால் காரைநகர் வாசிகள் கல்வியாற்பெறிதும் முன் ணேற்யுள்ளனர். சகலவிதமான உயர்தொழில்களில் அமர்ந்திருக்கின்றனர் பலர்.

சட்ட வஸ்து நராகப் பலர் திகழ்ந்தனர்; திகழ்ந்து கொண்டுமிருக்கின்றனர். வானசாத்திரிகளாக உலகப்புகழ் பெற்றுருமிருந்திருக்கின்றனர்.. நூலாசிரியர் களாக விளங்கினாருமளர். உரையாசிரியருமிருந்தனர். பத்திரிகை ஆசிரியராகவுமிருந்துள்ளார் சிலர். நல்லாசிரியர் களாகக் கடமையாற்றுகின்றனர். பண்டிதர் களாகவும் புலவர்களாகவும் வித்துவாண்களாகவும் பலர் இங்கு தோற்றியுள்ளனர். இவ்வாறு இங்குள்ளார் பலர் பல்லாற்றாலும் கல்வியறிவு மிக்கவராக விளங்குகின்றனர். இங்கு வதியும் மக்கள் நூற்றுக்குநாறு வீதம் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள்.

இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு தெள்ளிய ராதலும் வேறு

என்ற வள்ளுவர் வாக்கின்படி காரைநகர் வாசிகள் கல்வியாலுயர்ந்தவர்கள் ஒருபாலும் செல்வத்தால் மிக்கவர்கள் மறுபாலுமாக வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். நாட்டின் நிலம் வளங்குறைந்ததென்னினும் மக்களின் மனவளம் அவர்கள் பிறந்த பூமியைச் செழிப்பாக்கியுள்ளது.

ம. ந் கள்

மடங்கள், சத்திரங்கள், தங்குமடங்கள் இவைகள் கட்டித் தான்தருமங்கள் செய்வது பண்டைக்காலந்தொட்டுத் தமிழ் மக்களால் போற்றப்பட்டு வந்தது. இன்றும் அதனைத் தமிழ் மக்கள் செய்யத் தவறுவதில்லை. இவ்வகை யிலமைந்த மடங்கள் ஊர்கள் தோறும் கோயில்களையடுத்தும் பெருவழிகளின் பாங்கரிலும் கட்டப்பட்டிருப்பதையாழ்ப்பானத்திலே எங்குங் காணலாம்.

தெருத்திண்ணைகள் அமைத்துக் குடத்தில் தண்ணீர் வைக்கும் வழக்கம் அக்காலத்தில் நிறைய இருந்தது. நெடுந்தூரம் கால்நடையிற் பயணஞ் செய்வார்க்கு இது முறை உதவியாக இருந்தது. இக்காலத்தில் இவற்றின் தேவை குறைந்து விட்டது. எனினும் கோயில்களின் பாங்கரில் அன்னசத்திரங்கட்டும் வழக்கம் நின்றுவிடவில்லை.

பிள்ளைமடம்

இவ்வகையில் காலை நகரிலே முதன் முதலாகத் தோன்றிய மடம் “பிள்ளைமடம்” எனப்படும். ஊர்காலற்றுறை

யின் பாங்கரில் காரைநகர்க் கரையில் இது கட்டப்பட்டுள்ளது. இதனைக் கட்டியவர் கனகசபைப்பிள்ளை. அவரது பெயரின் ஈற்றிலுள்ள “பிள்ளை” என்னுஞ் சொல்லால் இன்றும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. காரைநகரிற் கிராமச் சங்கம் தோன்றியபோது இந்த மட்மே அதன் கந்தோராக அமைந்தது.

கனகசபைப்பிள்ளை காரைக்காலிலிருந்து வந்து காரைநகரிற் குடியேறியவர். மடத்துக்கு அண்மையிலுள்ள நிலங்கள் அவருக்குச் சொந்தமாக இருந்தன.

கனகசபைப்பிள்ளை கப்பற் போக்குவரத்து சரக்கேற்றல் இறக்கல் முதலாந்துறை முகத்தொழிலில் ஈடுபாடுடையவர். அதன்மூலம் பெருஞ் செல்வம் படைத்திருந்தார்.

ஒல்லாந்தர் அரசோச்சன் காலத்தில் கி. பி. 1780ல் காரைநகர் வந்தனர். ஒல்லாந்தர் இவரின் சேவையைப் பெரிதும் போற்றினர். இவரைத் தங்கள் அரச சபையிற் சேர்த்து வண்ணேர்பண்ணையில் வசிக்க மாளிகையோடு சேர்ந்த நிலமுங் கொடுத்தனர். நீர்வாவிக்குளம் இவராலேயே கட்டப்பட்டதென்பர். ஆங்குக் கோயிலுங் கட்டியுள்ளார்.

கனகசபைப்பிள்ளை விவேகமும் நற்குணமும் நேர்மையும் பொருந்தியவர். பரோபகார சிந்தனையாளர். ஒல்லாந்தர் இவரிடத்திற் பெருமதிப்படையவராயிருந்தனர்.

மணிவாசகர் மடாலயம்

சிவன் கோவில் வடக்கீழ் மூலையில் அமைந்திருக்கிறது. இற்றைக்கு நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் கட்டப்பட்டது. திரு. வீ. வே. சண்முகம் அவர்கள் இம்மடத்தில் அதிக கவனங்கு செலுத்திவந்தார். அன்னதானமுஞ் செய்து வந்தார். இப்பொழுது அன்னதானத்தை மணிவாசகர் சபை செய்து வருகின்றது.

சிவ ஆச்சிரமம்

இலட்ச ரூபாக்களுக்கு மேற் செலவு செய்து தற்கால வசதிகளுக்கு இனங்க இதனைக் கட்டி முறைமைப்பிரகாரம் பரிபாலித்து வருகின்றார் திருமதி தங்கம்மா நடராசா அவர்கள். திரு. ந. நடராசா K. C. அவர்கள் பேரும் புகழும் வாய்ந்த நியாயவாதியாகத் திகழ்ந்து நீதியரசராக உயர்நீதிமன்ற ஆசனத்திலமர்ந்து நீதிவழங்கி வந்தவர். அன்னவரின் அருமைப் பாரியாரே திருமதி தங்கம்மா அவர்கள்.

தேவாரம், திருவாசகம் ஒதுதலும் ஒதுவித்தலும், சிவ சிந்தனைக்காக மெளன் அனுட்டானம் செய்தலும், பசனை செய்தலும் இந்த ஆச்சிரமத்திற் தினந்தோறும் நடை பெற்று வருகின்றன. இவ்வகைச் சமய வழிபாடுகளில் ஈடுபடும் பக்தர்களுக்கு அன்னதானமும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. வெள்ளிக்கிழமை தோறும் பெருங்கூட்டம் இங்கு கூடுகின்றது. பெண்மணி களுக்கென்றே இந்த ஆச்சிரமம் அமைக்கப்பட்டதென்னினும் ஆண்களுக்கு விலக்கன்று.

கி புரிசுத் தேர்ச்சிச்சங்கம் கீடோ கல்வி மு
து நிலைப்படி கொடி பண

தூஷாய்தா சினியாவை பணத் திட்டமிட்டுதோக
தூஷா சினியாவைத் திட்டமிட்டுதோக அதே நிலைப்படி கொடி பண
கொடி சினியாவைத் திட்டமிட்டுதோக அதே நிலைப்படி கொடி பண
கொடி சினியாவைத் திட்டமிட்டுதோக அதே நிலைப்படி கொடி பண
கொடி சினியாவைத் திட்டமிட்டுதோக அதே நிலைப்படி கொடி பண

காரைநகர் சபைகள்

காரைநகர் சபைகள் காரைநகர் சபைகள்

காரைநகரின் கல்வி, கலாசாரம் பண்பாடு, சமயம்
பொதுநலம், தொழில் இவற்றின் அபிவிருத்திக்காகப் பல
சபைகள் காலந்தோறும் தோன்றலாயின. அவ்வாறு
தோன்றிய சபைகள் சிவால்வற்றைப்பற்றிக் கூறுவதே இதன்
நோக்கமாகும். தொகுத்துரைக்க எடுத்த சபைகள் வரு
மாறு.

1. காரை இளைஞர் கல்வித் தேர்ச்சிச்சங்கம்.
2. காரை இந்து வாலிபர் சங்கம்.
3. சைவமகாசபை.
4. காரைச்சங்கம்: Karai Union, Kuala Lumpur.
5. காரை அபிவிருத்திச்சபை.
6. மணிவாசகர் சபை.

1915ல் உருவாய காரை இளைஞர் கல்வித் தேர்ச்சிச்
சங்கம் 1918ல் ‘‘காரை இந்துவாலிபர் சங்கம்’’ ஆகி அது

வும் பின்னர் 1924ல் “சைவமகாசபை” ஆயிற்று. * இச் சபை 1967ல் பொன்விழாவுங்கண்டது.

காரைச்சங்கம் என்ற சபை மலாயாவில் உதயமானது. மலாயாவுக்குச் சென்று அங்கு உத்தியோகம் புரிந்த காரை நகர் மக்களால் உருவாயது. காரைநகரின் அபிவிருத்திக் காகப் பல்லாயிர வெள்ளிகளை உதவியுள்ளது. சிவன் கோயிற் திருப்பணி, இந்துக்கல் லூரிப் புதிய கட்டிடம் இவற்றிற்கே பெரிதும் பயன்படலாயிற்று.

காரை அபிவிருத்திச்சபை கொழும்பில் வசிக்கும் காரைநகர் மக்களால் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது. காரை ஓளி என்ற சஞ்சிகையும் இச்சபையினர் இப்போது அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர். காரைநகரின் முன் ணேற்றம் நோக்கி உழைத்து வருகின்றனர்.

மணிவாசகர் பேரால் சபையொன்று காரைநகரில் நற் பணி புரிந்து வருகின்றது. திரு. க. வைத்தீஸ்வரக்குருக் களின் விடாழுமயற்சியாலும் அயரா உழைப்பினாலும் இது உருவாயது. ஆண்டுதோறும் மார்க்கழித் திருவெம்பாவை உற்சவகாலத்தில் சொற்பொழிவாளர்களை ஈழம், தென்னகம் எங்குமிருந்தும் வரவழைத்து திருவாதிரைப் பெருவிழா வினை ஈழத்துச்சிதம்பரத்திற் சிறப்பாகக் கொண்டாட வழி வகை செய்து வருகின்றது. இச்சபை, தலதாரிசனத்திற்கும் பத்திவழிபாட்டிற்கும் வரும் அடியார்க்கு அன்னதானமுஞ் செய்து வருகின்றது.

* இதன் விபரம், “காரைநகரச் சைவமகாசபைப் பொன்விழா மலர்” என்ற சிறப்பு மலரிற் காண்டல் கூடும்.

இடப் பெயர் விளக்கம்

“எடுமாகாணத்துள்ள சில இடப்பெயர்களின் வரலாறு”* என்றார் நூலுண்டு. இந்நாலில் யாழ்ப்பாணத்து இடப்பெயர்களிற் பெரும்பாலானவை சிங்களமொழி யோடு சம்பந்தமானவை என்று எடுத்துக்காட்டியுள்ளார், அதன் ஆசிரியர். அது முற்றிலும் உண்மையன்று. தமிழ்ப் பெயர்கள் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுப் பின்னர் அம் மொழியிலிருந்து சிதைந்து வழங்குகின்றன என்பதே முற்றிலும் உண்மை. மோகப்ப (Morgappa) என்றால் ஆங்கிலத்திற் கிலப் பெயரல்ல. முருகப்பன் என்ற பெயர் ஆங்கிலத்திற் குப் போய்ப்பின்னர் அங்கிருந்து தமிழிற்கு வரலாயிற்று. அவ்வாறே வண்டக்கோன் (Vandakone) வேந்தர்கோனின் திரிபு. கொவிங்ரன் (Govington) கோவிந்தன் என்பதன் திரிபு. இவ்வாறு மாறிய பெயர்கள் பல உண்டு. மக்களின் பெயர் இவ்வாறுயின் இடங்களின் பெயர்களைப் பற்றிக் கேட்கவும் வேண்டுமா? சென்னையிலுள்ள அம்பட்டன் பாலம் போல் மாறியிருக்கும்.

* இந்நாலே எழுதியவர்: ச.குமாரசுவாமி, யாழ்ப்பாணம் பொலிசுக் கந்தோர் தலைமை இனிகிதர். தெல்லிப்பளை வாசி க. வேலூப்பிளை எழுதிய “யாழ்ப்பாண வைபவகளைமுதி” என்ற நூலின் பிற்பகுதியாக அச்சில் வந்துண்டு.

ஒரு காலத்தில் யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டில் வாழ்ந்த தமிழர் யாவரும் புத்தசமயத்தவர்களாகிப் பாலி சிங்கள மொழி களிற் தேர்ச்சியடைந்தவர்களாகவுமிருந்து ருப்பர். அரைகுறைப்படிப்பு முடையவர்களாகவுமிருந்திருப்பர். தமிழ்மொழியின் மேன்மையுணர்ந்த இக்காலத்திலும் தனித்தமிழ்ப் பெயர்களை விரும்பாது சங்கத மொழித் தேர்ச்சியில்லாமலே சங்கத மொழிப் பெயர்களைத் தங்கள் விளைகளுக்குச் சூட்டுவர். அவ்வாறே புத்தர் களாயிருந்த தமிழர் நவமும் மோடியும் நோக்கித் தங்கள் ஊர்ப்பெயர்களுக்குச் சிங்களமொழிச் சொற்கள் தேடிச் சூட்டியிருப்பர். சின்னவெளி என்ற இடப்பெயர் இனுவில் என்று மாறியுள்ளது. மேல்வெளி என்பது உடுவில் ஆயிற்று. கொக்குவெளி என்பது கொக்குவில் ஆயிற்று. பெரியவட்டை ‘மாவத்தை’ யாகிப் பின்னர் மாவட்டையாகி இருக்கின்றது. தோடையடி என்பது தோடம்பே ஆகித் தொடம்பை என நிற்கின்றது. காரைவெட்டை என்ற இடம் கரவெட்டி ஆயிற்று. இவ்வாறு தமிழில் வழங்கிய இடப்பெயர்களிற் பெரும்பாலானவை சிங்களத்திற்கு மாறிப் பின்னர் தமிழில் வந்தடைந்துள்ளன.

காரைநகரிலுள்ள சில பல குறிச்சிகள் இவ்வாறே மாற்றமடைந்துள்ளன. அவற்றை விளக்குமுகமாகவே இத்தனையும் எழுதலாயிற்று.

இடப்பெயர் விளக்கத்தை இங்கு எழுதிக்காட்டும் போதும் முதலில் மேலே எடுத்துக்காட்டிய நூலிலுள்ளதை எழுதிக்காட்டிப் பின்னர் எமது விளக்கம் தரப்பட்டதாகவே வாசகர்கள் கருதல் வேண்டும். கேள்வியடையாளம் விளக்கமுடியாமையைக் குறிக்கும்.

காரைநகர் : காரை தீவு: காரை மரங்கள் நின்ற படியால் காரை தீவு என்றுயிற்று. பின்னர் காரைநகர் ஆயிற்று.

வலந்தலை : வல-ஒருமரம், குகை, பேய், இரத்தம், சேனை. வலன் - சட்டிபானை, தல-டனை, பள்ளம், தாழ்ந்த நிலம்.

களழுமி: போர்க்களம் என்று பொருள் கூறுவர். கடலையடுத்துள்ள கற்புமியினைக் களழுமி என்றும் மக்கள் வழங்குவர். இது கருத்துப் பொருத்தமுடைத்து.

பலிகாடு: பலிகொடுத்த காடு என்று பொருள் கூறுவர். பாழ்காடு, 'அதாவது அழிந்தகாடு என்ற பொருள் சிறந்து தோன்றுகின்றது.

நீலன்காடு: நீலன் + காடு

வடகாடு: வடக்கு + காடு

தோப்புக்காடு: தோப்பு + காடு. தொகுப்பு > தோப்பு ஆயிற்று.

மணற்காடு: மணல் + காடு.

கருங்காலி: ?

தங்கோடை: தன் - நாவல், 'கொட' என்னுஞ் சிங்களச் சொல் கொடை, ஓடை, கோடை, உடை எனவிகாரப்பட்டு விளங்குகின்றது. காடு என்ற தமிழ்ச் சொல் கொட என்மாறியதுபோலும். கிராமப்புறத்தானை நாம் காட்டான் என்று வழங்குவது போல் சிங்களத்தில் கொடையா என்று வழங்குவர். இது ஆராயற் பாலது.

நாவற்காடு-தங்கோடை என மாறி யது போலும். கந்தரோடை, அங்கோடை நோக்குக.

பாலாவோடை: பாலா - தென்னை, மஞ்சள், மல்லிகை, பாலைக்காடு என்பதன் திரிபு.

சக்கலாவோடை: சவர்க்களக்காடு என்பது சக்கலாவோடை ஆயிற்றென்னலாம்.

சாம்பலோடை : சாம்பல் + ஒடை

வருப்போடை : ? + ஒடை

சணவோடை : ? + ஒடை

கோவளம் : கடலுள் நீண்டிருக்கும் தரைப்பாகம்
கோவளம் எனப்படும். தனித்தழிழ்ச்
சொல்.

தூம்பிற்பிட்டி: நீர் விழுந்தோடும் வழி தூம்பில்.
இங்கு காரைநகர் கிழக்குக்கடல்
வடக்குப் பெருங்கடலுள் விழுந்
தோடுகின்றது கொள் ஞப்பிட்டி,
உடுப்பிட்டி நோக்குக. பிட்டிய—
வெளிநிலம், விளையாடு மிடம்.
புஷ்டி > புட்டி > பிட்டி ஆயிற்று
போலும்.

இடைப்பிட்டி: இடை + பிட்டி.

தினைப்பிட்டி: தியனை—ஒரு மரம், புத்தன்.

மணற்பிட்டி: மணல் + பிட்டி

மூக்கப்பிட்டி: ? + பிட்டி

மாரும்பிட்டி: ? + பிட்டி

வேரப்பிட்டி: ? + பிட்டி

என்னங்கப்பிட்டி: ? + பிட்டி

உதிராப்பிட்டி: ? + பிட்டி

விளானை : சிங்களம் விலான். இது ‘‘விலா—வன்’’
என்பதன் சிதைவு போலும். அதன்
பொருள் செதுப்புநிலஞ் சார்ந்த காடு
அல்லது சோலை ஆகும். சேற்றுநில மென
வுங் கொள்ளத்தகும். கண்டிநாட்டிலுள்ள
‘‘விலான — பல்லகம்’’ கொழும்பைச்
சார்ந்த தன்—விலான் என்னுங் கிராமப்
பெயர் களிலேயிருக்கும் ‘‘விலான்’’ என்
னும் பதத்தைப் பார்க்க. ‘ஆன’ என்பது

‘வன’ என்னுஞ் சிங்களச் சொல்லின் சிதைவெனக் கொள்ளப்படும்.

ஆகவே விளா என்பதும் வனம் ஆகின்றது; ஆனை என்பதும் வனம் ஆகின்றது. எனவே விளங்குமாறில்லை. வெளிவனம் என்பது விளானை ஆயிற்று போலும். விளமர முள்ள இடமுமாயிருக்கும். சங்கானை, மருதானை நோக்குக.

கிணுவனை : கில—எலுமிச்சை, பாழ்நிலம், கிவிலு—விளாமரம்.

தன்னை : தன—தென்னை, தென்னையடி தன்னையாயிற்று போலும். தன்னையமக அந்தாதி ஒன்று காரைநகர் கார்த்திகேயப் புலவராற் பாடப்பட்டுண்டு.

திக்கை : திக்காய் எனவழங்கப்படுவது. இருப்பிடம் எனப்பொருள்படுவதுமான “கெய்” என்னுஞ் சொல்லை சிதைந்தது போலும்.

கெய என்பது இருக்கை என்பதன் சிங்களத்திரிபாகும். திரு—இருக்கை—திக்கை ஆயிற்றுபோலும். திக்கைத் திரிபந்தாதி என்ற நூல் கார்த்திகேயப் புலவராற் பாடப்பட்டுள்ளது. திக்கரை என்று வழங்குவர். துறட்டிக்கை, வேரக்கை நோக்குக போசிட்டி:

போசிட்டி : போயிட்டி என்றும் வழங்குவர் “சிட்டி என்பது இருக்கை எனப்பொருள்படுவதும் சிங்கள இடப்பெயர்கள் பலவற்றிற் காணப்படுவதுமான “ஹிட்டிய்” அல்லது “சிட்டிய்” என்னும் சிங்களச் சொல்லின் சிதைவென்க”. போசிட்டியிலுள்ள போ” அரசமரம்.

திருப்போசை வெண்பா என்னும் நூல் கார்த்திகேயப் புலவராற் பாடப்பட்டது கருங்காலி முருகமூர்த்தி கோயில் இங்குண்டு. மயிலிட்டி, தம்பசிட்டி நோக்குக.

நீலிப்பந்தனை: நீலி என்பது கண்ணகி. கண்ணகி அம் மன் இருக்கும் இடம் நீலிப்பந்தனை. பத்தனை என்பது பந்தனை ஆயிற்று. பத்தனை என்பது புற்றரை.

சடையந்தனை: ?

கரப்பிட்டியந்தனை: ?

வாரிவளை: “வளை, வல—காடு, வளை வல என்பன தமிழ்ச் சொல்லன்று என்பதாலும் சிங்களச் சொல்லின் சிதைவே என்பதா உம் தெளிவாகும்.”

வாரி வெளி என்பது வாரிவளை ஆயிற் ரென்பதே பொருத்தமுடைத்து. வாரி என்பது வெள்ளாம் எனப்பொருள்படும்.

பொன்னேவளை: கல்வளை கழுதாவளை நோக்குக.

யாத்தரவை: பெருந்தரவை என்பதின் சிங்களத் திரிபு.

தரவை: பன்படுத்த முடியாத இடத்தைத் தரவை என்பர்.

வியாவில்: சிங்: யாயவில். யாய — பெருவெளி. பெருவெளி என்பதன் சிங்களமாற்றம். இனுவில், உடுவில் நோக்குக.

நந்தாவில்: “சவர்க்கலோகத்திலே சக்கரன் ஸ்நானம் செய்யும் வாவி, வண்ணுத்தி. சிங்களவர் வண்ணைன மாமா என்பர். வண்ணுத்தியை நந்தா என்பர்.”

கொதிராவில்: ?

விக்காவில்: ?

மொந்திபுலம்: புலம் என்பது தமிழ்ச் சொல். வயல் என்பது கருத்து.

கோதிப்புலம்: கோதி + புலம்

அறுகம்புலம்: அறுகு + புலம்

- கொட்டைப்புலம்: கொட்டை + புலம்
வேதராடைப்பு. அடைப்பு தமிழ்ச் சொல்
- பூதனடைப்பு: பூதன் + அடைப்பு
- கொள்ளடைப்பு: கொள் + அடைப்பு
- வாழையடைப்பு: வாழை + அடைப்பு
- கொத்தாகியடைப்பு: ?
- மடத்துக்கரை: மடம் + கரை. அத்துச்சாரியைப் பெற்றுப்புனர்ந்தது.
- ஓடற்கரை: ஓடல் + கரை.
- குண்டங்கரை: ? + கரை
- ஆலடி: ஆல் + அடி. மரத்தின் பெயரைக் குறித்து அதனேடு ‘அடி’ என்பதை ஈற்றில் வைத்து இடங்களுக்குப் பெயர் வழங்கும் வழக்கம் தமிழ் மக்களிடத்தே பாரம்பரியமாக வளர்ந்துவந்தி ருக்கிறது. புளியடி, நாவலடி, மகிழடி, இத்தியடி, முதலாம் பெயர்களை நோக்குக. சிங்களமக்கள் ‘‘அடி’ என்ற சொல் லுக்குரிய சமபதமாகிய ‘பே, பை’ என்ற விகுதிகளைப்பயன் படுத்துவர். மாதம் பை மினிப்பை தொடம்பை நோக்குக. இதேபான்மையில் யாழ்ப் பாணத் தமிழ்ப் பெயர்களையும் மாற்றியுள்ளார்கள். கோப்பாய், சண்டிருப்பாய், மானிப்பாய் நோக்குக.
- சின்னலடி: சிறுமை + ஆல் + அடி.
- மருதடி: மருது + அடி.
- தச்சன்பனையடி: தச்சன் + பனை + அடி.

மாதாங்கோவிலடி: மாதாவின் கோவிலடி > மாதாங்
கோவிலடி.

ஆயிலி: ஆயிலி மரம் நின்ற இடம்.

செம்பாடு: செம்மை + பாடு. செம்பாடு

மாவட்டை: மகா + வட்டை. மாவட்டை

சின்னமாவட்டை: சின்ன + மா + வட்டை

ஊரி: ?

மாப்பாண்ணூரி: ? + ஊரி

நடுத்தெரு: நடு + தெரு

கள்ளித்தெரு: கள்ளி + தெரு

பறையகண்டி: பறையர் + கண்டி

மல்லிகை: ?

நட்டுப்பாளி: ?

மானிடல்: ?

சத்திரந்தை: சத்தா-புத்தன். இலந்த என்பதன்
திரிபேசரிலிருப்பது. சத்திர + வந்த =
சத்திரந்தை. வந்த; பற்றைக்
காடுள்ள மேட்டுப்பூமி.

எட்டுக்கட்டி: ?

தம்பன்: தம்ப ஒரு சாதிநாவல். தம்ப + வனம் =
தம்பன்.

பயிரிக்கூடல்: ?

சடையாளி: ?

இலந்தைச்சாளை: இலந்த என்ற சிங்களச்சொற்று
பற்றைக்காடுள்ள மேட்டுப்பூமி
என்று பொருள்.

ஆஸ்தோடை: ?

மாதடை: ?

உறுமாதடை: ?

சோமன்கலட்டி: ?

தலவோலை:

கொல்லை என்பதன் திரிபு ஒலையா
கும், கோலை, ஒல்லை, கொல்லை,
குலை என்பனவும் இடப்பெயர் ஈறி
லுள். கொல்லை சிங்களமாக
மாறிப்பின்னர் அதன் திரிபு தமிழில் வழங்குகின்றது.

புட்டியோலை:

புட்டி + கொல்லை=புட்டியோலை.

வேரைக்குளம்:

வெகர என்பது விகார என்பதன்
எலுமொழி வடிவம். புத்தர்
கோவில் என்பது பொருள்.
விகாரை+குளம்=வேரைக்குளம்.

பக்தர்கேணி:

பக்தர் + கேணி

கேசடை:

?

காரப்புரியல்வடவிஃ ?

இராசாவின் தோட்டம்: இராசா + தோட்டம்.

புதிடு புதிடு செல்லாம் வீட்டாலே
வீட்டாலே கீங்கி நீர்க்கி ஏது
டிரு ஸயவிப்படு முதலோகை எனு
காவாகாலே வீட்டாக கீங்கி வீட்டு
புது புதிடு செல்ல வீட்டில் ப்பிரை
கீங்கினுண்ணும் கீங்கி

வீட்டில் ப்பிரை = வீட்டாலே + டிரு
செல்லாம் கூக்கில் கூப்பாம் கூக்கில்
டிருப்பு ப்பிரை ஸயவிப்படு

பெருமக்கள்

கல்வி செல்வம் எனுமிரண்டும் பெருக வாழும் மக்கள் மத்தியில் பெருமக்கள் தொன்றுமலிருக்கவே முடியாது. காரைநகர் கல்வியாலுயர்ந்தும் செல்வத்தாற் செழித்தும் ஈழவளநாட்டில் தனக்கென ஓரிடத்தை வகித்து நிலவுகின்றது.

மக்கள் வெசு முயற்சி மிக்கவர்கள். எடுத்த கருமங்களைத் தொடுத்து முடிப்பதில் விடாப்பிடியாய் முயன்றுநிற்குந் தன்மை வாய்ந்தவர்கள். யாருக்கும் விட்டுக்கொடுக் காதமனப்பான்மையுள்ளவர்கள், நியாயம் நீதிக்குக் கட்டுப் பட்டவர்கள். உலகம் ஒப்பவும் உவக்கவும் ஒழுகுபவர்கள்; மதானுசாரம் மிக்கவர்கள்.

இல்லறமாயினுஞ் சரி துறவறமாயினுஞ்சரி அதனைச் சீர்மையுடன் கொண்டு நடத்துபவர். கணவன் மனைவி பிரிவினை மருந்துக்குங் கிடையாது. பெண்கள் மாத்திரமன்று ஆண்களும் கற்பு நெறி தவறுதவர்கள். நல்ல புதல் வர்களைப் பெற்று அவர்களைப் பெருவிருப்புடன் வளர்த் துப் பெரு வாழ்வு வாழப் பழக்கியெடுப்பர். வாயை

வயிற்றை ஒறுத்துப் பிள்ளைகளின் கல்வி உயர்ச்சிக்காகச் சிக்கன வாழ்வு நடத்துபவர்.

பொதுநல் வாழ்க்கைக்கு பெருமதிப்புக் கொடுத்துக் கோயில்குளம், பாடசாலை இவற்றைச் சிருஞ் சிறப்புமாக நிருவாகம் பண்ணி வருபவர். செல்வர்க்கழுது சூழவிருத் தல் என்ற முதுமொழிக்கிணங்க இனசனபந்துக்கள் அண்டை அயலார் புடைகுழு சகவாழ்வு நடாத்தும் தன்மை வாய்ந்தவர்கள். வீடுகள் தோறும் நடைபெறும் வைபவங்களில் இத்தன்மை தெள்ளிதிற் புலப்படும்.

ஊறிப்பழுத்த சைவநன்மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழுகின்ற காரைநகரிலே பழக்க வழக்கங்கள் பழைமை வாய்ந்தவையாகவேயிருக்கின்றன. பழைமையிற் பிடிவாத முடையவரெனினும் புதுமைக்கு இடமளியாதவர்களால்லர்.

முன்னைப் பழம் பொருட்டு முன்னைப் பழம் பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப்பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானுகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணி வோம் ஆங்கவர்க்கே
பாங்காவோம்.

அன்னவரே எங்கணவராவார் அவருகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்னவகையே யெமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையு மலேமேலோர் எம்பாவாய்.

என்ற வாசகர் பெருமான் மணிவாக்குகளை ஆண்டு தோறும் கோயில் குளத்தோடு தெருக்களெல்லாம் இரவு பகலாகக் கேட்டுக் கேட்டு அதிற் திளைத்துநிற்கும் மக்கள் எவ்வாறு பழைமையை மறக்க முடியும்; புதுமைக்கு எவ்வாறு முட்டுக்கட்டையிட முடியும்.

“உன்னடியார் தாள் பணிவோம்
ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்”

என்ற பான்மையிற் பெரிதும் ஒழுகுபவர். “உன்னைப் பிரானுகப் பெற்ற சீரடியோம் உன்னடியார் தாள்பணி

வோம்’ என்று தங்களையே தாழ்த்திக் கொள்ளும் பழக்க முடையவர்கள். ஆகவே பெருமை சிறுமை என்ற பாகு பாடின்றி மக்கள் ஒருமித்துச் சூழகமாய் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

மங்கையர் கற்புடை மகளிராகத் திகழ்கின்றனர். கற் பெணப்படுவது சொற்றிற்மபாமை என்ற வாக்கிற்கிசைய கணவரின் சொற்படி நடப்பர், மாதர். என? ‘அன்னவரே எங்கணவராவார் அவருகந்து சென்னபரிசே தொழும் பாய்ப் பணிசெய்வோம்’ என்பதே இங்கு வாழும் பெண்களின் முடுமந்திரம்.

ஊருக்கென்றே சில பழக்கவழக்கங்களிருக்கின்றன, விவாகம், மரணம் இவற்றிற்கான சிறப்பு முறைகளுள். கூடிக்குலாவிக் காரியங்களை நடத்துவர். குலகோத்திர அனுசாரங்களை முறைப்படி கடைப்பிடித்து ஒழுகுபவர்.

இவ்வகைப் பாரம் பரியத்தில் ஒழுகிவரும் மக்களிடத் திலே தான் கல்வி கலாசாரம் பண்பாடு மிகுந்திருக்கும். இந்தியாவின் மேம்பாட்டிற்கு ‘இரண்டாமிர வருடப் பண்பாடே’ காரணமென்று ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரியார் கூறி யிருந்தார். அஃதேபோல் காரைநகர் மக்களும் பாரம் பரியம் மிக்கவர்கள்; கல்வி கேள்விகளில் நிறைந்தவர்கள்; பழக்க வழக்கங்களிற் சிறந்தவர்கள்; உழைப்பால் உயர்ந்தவர்கள்; ஆகவே கலாசாரம் பண்பாடும் உடையவர்கள்.

இவ்வகை முன்னேறிய சமூகத்தில் பெருமக்கள் பலர் தோன்றுவர் என்பது அனுபவழுர்வமான உண்மை. ஆகவே காரைநகரில் பெருமக்கள் பலர் தோன்றி மறைந்துள்ள ரெனினும் மக்களின் இதயத்தில் நிலையான இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்கள். இவ்வாறு தோன்றிய பெரியார்களை யும் அவர்களின் ஆற்றல், தொண்டு, பெருமை இவற்றை எடுத்துரைத்தலே இவ்வதிகாரத்தின் நோக்கமாகும்.

சுப்பையர்

வைதீகப் பிராமணராகிய இவரது முன்னேர்கள் இந்தியாவிலே கோதாவரி நதித் தீரத்திலுள்ள ஒரு நாட்

டிலே குடியிருந்தார்கள். இவரது பிதாவாகிய மேருகிரி ஜயர் † அந்நாட்டில் நிகழ்ந்த கலககாரணத்தால் 1770ம் வருடம் வரையில் நாகபட்டினத்தில் உருவேறிக் கோவளத் துறையிலே இறங்கிக் காரைதீவிலிருந்த பிராமணருடன் சம்பந்தங் கலந்தவர். அவருக்கு முத்த மெந்தனையை இவர் தமது தந்தையைப் போலவே தெலுங்கு, ஆரியம், தமிழ்களில் வல்லவர். சங்கீதசாகியத்திலே மிக்கபாண்டித் தியமுடையவராய் வடதேசத்துக்குப் போக்கு வரவு செய்து சங்கீதச் சுப்பையர் என்று வழக்கமாய் அழைக்கப் பட்டார். நல்லை நாயக நான்மனிமாலை காரைக்குறவஞ்சி என்னும் இரண்டு பிரபந்தங்கள் இவரால் இயற்றப்பட்டன. இவர் காலம் கி. பி. 1795.

கண்டோபண்டித ஜயர் மகன் முத்தையர் இவருடைய மகளாகிய இலட்சமி அம்மாவை வதுவை செய்தனர். சுப்பையர் சந்ததி இருந்து வந்த இடம் இவையெல்லாம் உத்தரகோச மங்கைப் பிராமணர் பரம்பரையிற் கூறப்பட்டவற்றுடன் ஒத்திருக்கின்றன.

† இவர் கோதாவரி தீரத்திலே குடியிருந்த பிராசதாராகிய வேங்கடேச ஜயரின் இரண்டாம் புத்திரர். ஒரு நாள், கூத்துப் பாக்கப்போய் வந்து விடிந்து எட்டுமென்னிவரையும் உறங்கினர். ஆற்றிலே போய் நீராடி வந்த தமையானால் இவர் எட்டுமென்னிவரையும் நித்திரை செய்வதைத் தாயாரிடம் “பூ விற்ற கடையில் புல்லு விற்குங் காலஞ் சமீபித்து விட்டது; ஒன்றில் மேருகிரி என் கண்ணிற் காணுமற் போக வேண்டும் அல்லது நான் போக வேண்டும்” என்று சொல்லிப் போந்தனர். இதனைக் கேட்டுக் கொண்டு படுத்திருந்த மேருகிரி ஜயர் ஆற்றறுக்குப் போவார் போல் பாசாங்கு பண்ணிக் கொண்டு 1762ஆம் ஆண்டு வரையில் பிறந்த இடத்தை விட்ட கன்று தென் தேசத்தை நோக்கி வந்து தஞ்சாவூரிலே கரங்திட்டாக் குடியிலே, பரசிராம அக்கிரீகாரத்தில் தங்கினார். அவ்விடமிருக்குங் காலத்திலே தமிழ் மொழியினை மிகு கவனமாகக் கூற்றுச் சமர்த்தானார். அங்காளில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு இந்தியர் பலர் போக்குவரத்தாயிருப்ப அவர்களுடன் இவரும் 1770ஆம் ஆண்டு வரையில் நாகபட்டினத்தில் உருவேறிக் கோவளத் துறையிலே இறங்கிக் காரைதீவிலே திருவுத்தர கோசத் தால் வந்து குடியேறியிருந்த கனகசபாபதி குருக்கள் மரபிலே மணங்கெய்து கொண்டனர். சிவபூசாதூரந்தரர், இக்கதை பாரம்பரியமாகக் கேட்கப்பட்டு வருகின்றது.

முருகேசயர்

மேருகிரி ஜயரின் மகன் சுப்பையர். இவர் காரைக் குறவுஞ்சி பாடியவர். சுப்பையரின் மகன் கார்த்திகேய ஜயர். கார்த்திகேய ஜயரின் மகன் தான் முருகேச ஜயர் ஆகிய இவர். முருகேசயர் சிறந்த புலவர். இவரின் புதல் வராகிய கார்த்திகேய ஜயரும் (1819—1898) பெரும்புல வர். முருகேசயர் முத்தமிழ் வித்தகராக விளங்கியவர். இயற்றமிழ் நூல்களாகத் தன்னையமக வந்தாதி, திக்கை யந்தாதி, பாரதம்—மாவிந்தம் முதலிய நூல்களை ஆக்கி யுள்ளார். நாடக நூலாகிய ‘குருக்கேத்திரநாடகம்’* இவராற் பாடப்பட்டது.

* இது ‘குருக்கேத்திரன் போர்’ எனவும் அழைக்கப்படும். குருக்கேத்திரன் என்ற அரசன் தன்மனைவியுடன் ஆதாய மார்க்கமாகச் செல்லும் போது வெற்றிலை உண்டு உமிழ்ந்த எச்சில் கண்ணபிரான் கரத்தில் விழு கண்ணபிரான் வெகுண்டெழுந்து உமிழ்ந்தவளைக் கொல்லுமாறு சக்கராயுதத்தை ஏவுக் குருக்கேத்திரன் என்பான் இந்திரன் இயமன் முதலா ஞேரிடம் அபயன் கேட்டு அவர்கள் மறுக்கவே அருச்சனைடான் சென்று வணங்கி அபயமும் பெற்றனன். கண்ணபிரான் துரியோதனஞ்சியர் படையினுதவியுடன் பஞ்சபாண்டவரை எதிர்த்து அவர்களை ஒருவர் பின் ஒருவராகக் கொன்று பின்னர் மீட்டெழுப்பிக் குருக்கேத்திரனையும் மன்னித்து அருளினார். கண்ணபிரான் துரியோதனஞ்சியோரின் சேனைப் பலத்தை அழிப்பதற்கே இவ்வுபாயான் செய்தனர் என்பர்.

இந்நாடகத்தில் சுவை மிக்க பாடல்களுள். கட்டியகாரன் தரு மிக அழகாக அமைந்திருக்கிது.

வாழை கரும்புள் நாட்டுங்கோ நல்லவளமானபந்தலைப் போடுங்கோ
கொச்சி வழுதலை நாட்டுங்கோ இரண்டு கூடாரப்பந்தலைப்
போடுங்கோ

தூனுக்குத் தூனுக் நாட்டுங்கோ நல்லதூண்டாமணி
விளக்கேற்றுங்கோ
மாவிலைக் கும்பங்கள் வையுங்கோ நல்லமகாதோரணங்களைப்
போடுங்கோ.

அருச்சனன் சொல்விருத்தமொன்று காட்டுதும்.

வடிவுள்ள குருக்கேத்திரா நான்வகுத்திலொர்த்தை கேளாய்
நொடியினி லிங்கேவந்து நுடங்கி மெய்தியங்கி வாடி
யடியினில் விழுந்து போற்றி யடைக்கலமென்று சொன்ன
கெடியெலாம் எனக்கிப்போது கிளர்த்துவாய் கிளர்த்துவாயே.

தன்னையமக அந்தாதி இவராற் பாடப்பட்டு முற்றுப் பெருதிருந்தது. முதல் எழுபது பாடல்களை இவர் பாடி வைத்திருக்க மிகுதி முப்பதினையும் மகன் கார்த்திகேயப் புலவர் பாடி முடித்தாரெனக் கூறுவர். தன்னையமக அந்தாதி முற்றுப் பெற்றும் அச்சேறியதாக இல்லை. ஏட்டுப்பிரதியாகவே இன்றும் உண்டு. அதிற் சில செய்யுள்கள் வருமாறு:

காப்பு கீழ்ப்பாடுகள்

திருவளர் தாமரைச் சேக்கையிலன்னங்கள்

சேர்ந்துறவுக்கி
மருவுறு தென்றன்னை யந்தாதிபாட மலைமகளார்
உருவுறு பாகத் தரனன்பி ஞேடங் குவந்துதத்த
கருவுறு யானை முகனே யருள் செய்து காப்பதுவே.

நால்

கணபதியார் மணிந்தோ னிமையவர் கைதொழுமுக்
கணபதி யாரியை தன்குதன் மூலந் தனிறிகவினார்
கணபதி யார்வமுற் ரேண்றன்னை தன்னிற் களிப்புடன்
வாழ்
கணபதி யாரென்று சொல்வர் பிறவி கடந்தவரே.

மாழை முதற்பொருவேலினன் றன்துளை வானெழிலார்
மாழை முதற்பொரு ஓனேனைற் றன்னையில் வைகும்
பெரு
மாழை முதற்பொரு வில்லா னடியன்றன் பால்
வருங்கால்
மாழை முதற்பொரு நோய்தீர்த்து வாழ்விப்ப
நஞ்சலென்றே.

திக்கையந்தாதியில் சில பாடல்கள் பின்வருமாறு:

விநாயகர் காப்பு

திங்களஞ் சென்னிய னீன்னருளாறு முகச் செம்மன்
மேன்
மங்களஞ் சேர்த்திக்கை யந்தாதி பாடலிம்
மாநிலத்தோர்

தங்க எலமரறிர்த்திடும் யானைத் தலையுடைய
வெங்கள் பிரான்றிருப் பாதத்தை வாழ்த்தி
யிரைஞ்சுவனே.

நால்

புரந்தக னன்றா சேயா சகர்புழ கிக்கவருள்
சுரந்தக னன்றனை யன்னேர்கள் வாழ்திக்கை
யான்றுலங்கிப்
பரந்தக னன்முக ஜெக்கொன்ற வன்துளை
வன்பத்திமெய்
யரந்தக னன்று வருகினு மச்ச மடைதலின்றே

பாரதக் கதையில் மாவிந்தப் பகுதியை ‘மாவிந்தம்’ எனப்
பெயர் குட்டி நானூறு செய்யுள்கள் மட்டிற் பாடியுள்
ளார். இதுவும் ஏட்டுப் பிரதியாகவேயிருக்கின்றது. இந்த
ஏட்டினைப் புலவர் அவர்கள் தமது கைப்பட வெகுதானிய
வருடம் ஆவணிமாதம் (1878) ஏட்டில் எழுதியுள்ளார்.
அதிற் சில பாடல்கள்.

காப்பு — விநாயகர்

உம்பருக்கு மூலகுக்கு மோத்துள
தம்பமாகித் தரித்துடன் ருங்குவ
பைம்பொன் மேருவிற் பாரதந்தீடிய
கம்பமெய்க் கழியானை கழல்களே

சிவபெருமான்

திருமகட்சிறை சதுர்முகத்திறை தெளிவிலாமரு
ஏ ஸிலமையா
யருநிலத்துயர் ககன மொட்டியு மடிமுடித்தலை
யறியொனை
இருவருக்குமுன் னடுவே தித்திடு மெரியழற்கட
வளர்காண்
மருமலர்க் கொடு சதிசெய்கிற்பவர் வானமீதுறை
தேவரே.

முண்டகோப முருக்கி முளைப்புலன்
தூண்டுமாசை துடங்குதலின்றியே
யாண்டிருந்த போதினு மன்பினுல்
வேண்ட வேண்டுவதெய்திடு மெய்மையிர்;

கோத்திரம் :

மேருகிரிஜயர்

சுப்பையர்

கார்த்திகேயஜயர்

முருகேசையர்

கார்த்திகேயஜயர் — 1819 — 1898

நாகநாதையர்

நடராசக்குருக்கன் சிவசிதம்பரஜயர்

கா. சி. மகேசசர்மா F. R. A. S.

16 - 5 - 1892 — 7 - 12 - 1965

கார்த்திகேயப் புலவர்

1819 – 1898

சமூவள் நாட்டிலே, யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலே,
திருக்கோயில்கள் நிறைந்த காரைநகரிலே, சுத்தாத்து
வித சித்தாந்த வைதிக சைவப்பிராமண குலத்திலே மேரு
கிரி முனிவர் மரபிலே தயை நீதி சுத்தியம் பொறுமை முத
லாம் நற்குணங்களோடு கல்வியறிவும் பொருந்திய முரு
கேசையின் கற்புடை மனவியாரின் திருவயிற்றிலே சாலி
வாசன சகாத்தம் 1741க்குச் சமமாகிய வெகு தானியவரு
டம் பங்குனி மாதம் எட்டாந்தேதி வெள்ளிக்கிழமை
இடபலக்கினத்திலே கார்த்திகேயப்புலவர் பிறந்தனர்.

ஜிந்து வயதில் வித்தியாரம்பஞ் செய்யப்பட்டது.
ஹரில் வாழ்ந்த சுவாமிநாத தேசிகரிடம் சங்கதமொழியில்
னைப் பயின்றனர்; தந்தையாராகிய முருகேசையரிடம்
ஆத்திகுடி கொன்றை வேந்தன் வெற்றிவேற்கை நல்வழி
நன்னென்றி முதலாம் நீதி நூல்களையும் மற்றும் நிகண்டு
நைடதம் பாரதம் புராணங்களையும் வேறும் பிரபந்தங்களை
யும் கற்றும் பொருள் கேட்டும் வந்தார்.

பன்னிரண்டு வயது நடந்து வருகையில் கந்தபுராணத்
தில் தாரசன் வதைப் படலத்திலே,

செப்யவார் சட்டயீசனல்கிய சிறுவனிங் கொருவன்
பொரக்
கையிழுத்து முகத்தினுாடு கவின்கொன் கோடு மிழுந்தனன்.
மையலெய்தி விழுந்தனன் பொரும் வலியதானையு
மாண்டன
வையவீங்கொரு தமியனின்றனன முகிதாவென
தாண்மையே

என்னும்பாவை அதற்குரிய இசையோடு வாசிக்கத் தெரி
யாமற் தட்டுப்பட்டனர். தந்தையார் எவ்வளவோ தூரம்
வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொடுத்தும் அப்பாட்டின்

† வெகுதானிய வருடம் பங்குனி மாதமாகையால் இது கி.மி. 1819க்குச்
சமஞாகும்.

இசையை இவர்விளங்கிக் கொள்ளவில்லை. தந்தையார் கோபித்துக் கம்பாலடித்து வைதனர். இதனைக்கண்ட புலவரின் பாட்டியாராகிய இலட்சமியம்மாள் ‘‘உமது ஐயா வாணை அடியாதே’’ என்று சொல்லி விலக்கினர். ‘‘எனது ஐயாவாணை இவனை யான் படிப்பியேன்’’ என்று சொல்லி விட்டனர்.

இவர் அன்று தொடக்கம் ஒருவருட காலமாக மாடாடு மேய்க்கும் ஸபயன்களோடு கூடி விளையாடிக் கொண்டு திரிந்தார். இதனைக் கண்ட பாட்டியார் தங்கள் சொந்தமாகிய திக்கைத்தலத்து முருகப்பிராணை பூசிக்கும் வண்ணம் புத்தி புகட்டித்தானும் பேரனுமாக முருகப்பிராணை வழிபாடு செய்து உபாசித்துக் கொண்டு வந்தனர். தெய்வசித்தம் ஏற்பட்டது போலும். பரம்பரைச் சூவுவே ஊளரும் பெருங்கல்விமானுமாகிய சண்முக உபாத்தியாய ரிடம் கல்வி கற்க ஒப்புவிக்கப்பட்டனர். கல்வியுனு சித்தித் தது. ஏட்டிலெழுதும் பயிற்சியுமிக்கது. பதினைந்தாவது வயதில் ஏட்டில் அட்சரசுத்தியாக வடிவாக எழுதும் பயிற்சியுடையரானார். 1886ம் ஆண்டிலே இலண்டன் மாநகரத்தில் நடைபெற்ற சர்வபொருட்காட்சிச்சாலைக்கு இவரால் ஏட்டில் எழுதப்பட்ட திருக்குறள் நாலடியார் நிகண்டாதியன பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டு மெச்சப்படலாயிற்று. ஊர்காவற்றுறை நீதிபதி கு. கதிரைவேற்பிள்ளை* மூலம் ஏடு கள் அனுப்பப்பட்டன.

பின்னர் வரகவியென்று போற்றும் வண்ணம் தந்தையார் இயற்றிய ‘‘தன்னையமக அந்தாதியைப் பூர்த்தி செய்து தமது கவித்துவத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாராயினார். கங்காதர சாஸ்திரியாரால் ‘புலவர்’ எனப் பட்டஞ் சூட்டப் பெற்றவர். அப்போது இவருக்கு வது பதி ணெட்டு.

* கெளரவ பாலசிங்கம் அவர்களின் தகப்பனார். C. W. கதிரைவேற்பிள்ளை எனப் பொதுவாக அழைக்கப்படுபவர். தமிழ்ச்சொல் அகராதி இவரால் ஆக்கப்பட்டது.

அக்காலத்தில் நெல்லு முதலியவற்றை மதிக்கவும் வேறும் பல அரசாங்க அலுவலாகச் சேனுதிராய் முதலி யார்ட் காரைநகருச்சு வந்து பத்துப்பதினெட்டு நாள்கள் முருகேசையர் வீட்டிற் தங்குவது வழக்கம். இதனால் இவருக்குச் சேனுதிராய் முதலியாரைக் குருவாகப்பெறும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இராமாயணம், பாரதம், காரிகை நன்னால் முதலாம் நூல்களை முதலியாரிடம் பாடங்கேட்டனர்.

தந்தையார் பாடிவைத்திருந்த குருக்கேத்திர நாடகத்தைத் திருத்தியும், விளக்கியும், புதுக்கியும் அக்காலத்தில் களபூமியில் வசித்துக் கொண்டிருந்த உடையார் பரமநாதர், மணியகாரன் காசிநாதர், இருமரபு முயர்ந்த மாணு முதலியாரின் வழித்தோன்றலாகிய பேரம்பலம், செட்டியார் கந்தர் முதலாம் கனதனவான்களின் வேண்டுகோளின் படி விளையாடுவித்து அரங்கேற்றி வைத்தனர். (கி. பி. 1844) அப்போது இவர்க்கு வயது இருபத்தைந்து.

கார்த்திகேயப் புலவர் தமது இருபத்தெட்டாவது வயதில் அரங்கநாதபண்டிதரின் செல்வப்புதலவியாகிய கமலாம்பாளை விதிப்படி விவாகஞ் செய்தனர். மகாவைத்தியரும் புராணப் பிரசாரகரகருமமாகிய அரங்கநாத பண்டிதர் கனகசபாபதிக் குருக்களின் மரபினர்.

ஊரிலுள்ள பிரமுகர் பலர் நாடகப் பிரியராய் இவரை நாடகம் எழுதித்தருமாறு கேட்க சூரபன்மன் நாடகம், பாரதத்திற் சொல்லப்பட்ட சந்திரவன்னன் நாடகம் இவற்றைப் பாடி ஆடுவித்து அரங்கேற்றினர்.

கார்த்திகேயப்புலவர் வாழ்ந்து வந்தகாலத்திலே காரைநகரிலே மிகியோன்மாரும் போதகர்களும் வீடு வீட்டாகச் சென்று தங்கள் மார்க்கத்தைத் சமய விவாதங்கள் மூலம் பரப்பி வந்தனர். பிராமணர்களைப் பரிசுக்கும் நோக்கமாகப் பாடல்களும் பாடிக்காட்டினர். பாடலொன்று வருமாறு.

பிறந்தபோது பூணுநூல் குடும்பம் பிறந்ததோ
பிறந்துடன் பிறந்ததோ பிறங்கு நூற்களுக்கேலாம்
மறைந்த நாலுவேதமும் மனத்து ஸெய்தித்ததோ
நிலம்பிளந்து வானியிந்து நின்றதென்ன வல்லிரே.

இது பாடலைக் கேள்வியுற்றபுலவரும்.

உதித்தபோது சட்டைதொப்பி தானுங் கூடவற்றவோ
மதித்த ஞானஸ்நானமும் வலிய வந்து நேர்ந்ததோ
விதித்த பைபிலானதுங் கண்மெய்யுத் துதித்தவோ
கதித்த பேச்சைவிட்டனது கடவுளைக் கருதுமே.

என்றுபாடி நெயாண்டிசெய்தனர்.

இத்துடன் புலவர் நின்றுவிடாது “கிறிஸ்துமத சூடா
ரம்” என்னும் நூலை இயற்றினர். இந்நாலில் மூன்று சூத்தி
ரங்கள்:

- I. “வயிறு வளர்க்க மனுச் செய்ததன்றி யியல்பாய்க்
கடவுளியற்றியதன்றெனல்”.
- II. “பணமுதற் பொருளினாற் பற்றினரன்றிக் குணமத
ஞல் வந்து சூடினரன்றெனல்”.
- III. “சைவமதவழி தங்கு ஞானத்தன்றிக் கைவர முத்தி
யிற் கலத்தலரிதெனல்.”

இந்த மூன்று சூத்திரங்களின் மேல் ஓவ்வொன்றிற்கும்
ஐம்பது விருத்தமாய் நூற்றைம்பது விருத்தத்தையுடை
யது, இந்நால். இக்கண்டனநூலை எழுதியபோது இவருக்கு
யைது முப்பத்திரண்டு.

இப்படியிருக்கு நாளிலே பிள்ளைகளின் கல்வி விருத்திக்
காகப் பாடசாலை ஒன்றினைத்தாபிக்க வேண்டுமென்று புல
வர் அவர்களைப் பல்லோரும் வேண்ட விரோதிகிருது வரு
டம் தைமாதம் (கி. பி. 1852) ஓர் வித்தியாசாலையை உரு
வாக்கி வேதனம் பெற்றுக் கல்விகற்பிக்கத் தொடங்கினார்.
பலர் இவரிடத்திற் பாடங் கேட்டுள்ளனர். மு. சுமார
சுவாமி ஜயர், மு. சீனிஜயர், கா. வேதக்குட்டிஜயர்,

இராமசுவா மிஜயர், கா. மார்க்கண்டேய ஜயர், சி. கந்தப்பபிள்ளை, அ. கணபதிப்பிள்ளை, அ. சோமநாதர், இ. சண்முகம், பொ. நாரணயிள்ளை, வே. அம்பலவாணன் முதலானேர் பாடங்கேட்ட முதல்வர்களிற் சிரேட்டராவார். புலவரின் புத்திரர்களாகிய நாகநாதையர், நடராசக் குருக்கள், சிவசிதம்பர ஜயர் ஆகிய மூவரும் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து பாடங்கேட்டு வந்தனர். இவர் மற்றவர்களின் பிழைகளை நேர் நேராய்க் கண்டிக்குங் குணமுடையவர். இதனாற் சிலர் வெளுண்டெழுதலும் உண்டு எனினும் அவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது கற்றலிலும் கற்பித்தலிலும் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களுடைய பிரசங்கங்களுக்குப் போய் அவற்றைக் கேட்பதிலும் காலத்தைக்கழித்து வந்தனர். அப்பொழுது இவருக்கு வயது நாற்பத்துநாலு.

உருதிரோற்காரி வருடம் தைமாதத்தில் (1864) அர்த்தோதய புண்ணிய காலம் வந்ததால் புலவரும் அவருடைய மாணுக்கர் சிலருமாக இராமேசுவரம், திருப்பெருந்துறை, உத்தர கோசமங்கை, மதுரை, திருப்பரங்குன்றம், முதலிய புண்ணியதலங்களைத் தரிசித்துத் திரும்பிவந்து பழையபடி கல்வி கற்பிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடலாயினர். அந்நாளிலே தமது உபாசனையுர்த்தியாகிய திக்கைச் சூருக்கடவுள் மீது ‘‘திக்கைத்திரிபந்தாதி’’ எனவோர் அந்தாதி பாடினர். இதேகாலத்தில் சண்டிருப்பாயிலிருந்த தமது மைத்துஞராகிய கார்த்திகேயக்குருக்களிடம் சுத்தவாதுளம், மிருகேந்திரம், பெளவுகாரம் முதலிய நூல்களுக்குப் பாடங்கேட்டனர். அப்பொழுது இவருக்கு வயது ஐம்பத்திரண்டு ஆயிற்று.

அந்நாளிலே சிதம்பரம் முதலாந் தலங்களைத் தரிசிக்கவிரும்பினர். ஆங்குச் சென்றனர். அங்கு தங்கியிருந்த காலத்தே ‘‘திருத்தில்லைப்பல் சந்தமாலை’’ என்னுமொரு பிரபந்தத்தைச் செய்தனர். புலவருக்கு அப்போது ஐம்பத்தெட்டு வயதாயிற்று.

† திக்கை: களழுமியிலுள்ள திக்கரை என்னுமிடம்.

இஃதிவ்வாறிருக்கின்ற காலத்திலே யாழ்ப்பானத்தில் “இலங்கை நெசன்” (1875) எனப் பெயரிய புதினப் பத்திரிகை உதயமாயிற்று. அப்பத்திரிகைக்குப் பலருஞ் சிறப்புக்கவி கூறினார்கள். புலவரையும் சிறப்புக்கவி கூறுமாறு பலருங் கேட்டனர். புலவரும் வேதாகமப் பிராமணராகையால் வேதாகம புராணத்திகாசசாராதிகளையடக்கி ஓர் சிறப்புக்கவி கூறினார். அச்சிறப்புக்கவி ஈசுவரவருடம் சித்திரைமாதம் (கி.பி. 1877) வெளிவரலாயிற்று. அக்கவி யைக் கண்டு வியப்படையாதார் யாருமில்லை. அக்கவியின் மூலம் புலவர் அறிவின் நுட்பதிடப்பம் இலகுவில் அறிதற் கேதுவாயிற்று. அக்கவி வருமாறு:

நாற்றெட்டுச் சீர்க்கநிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

சீருலவுமேன்மாடமீதுலவுகுடகச்
 செங்கையார்கூந்தறநன்னைச்
 செல்லெனப்பயின்மயில்களபிநயநடந்தரத்
 தென்டிரைக்கடலைமொண்டு
 திங்களளவும்மலர் ப்பொங்கர்ப்படிகருமுகில்பெய்
 தில்லைமழையவனியதனில்
 தெள்ளிதிற்பள்ளவயலுள்ளொலராநிறையவே
 செந்நெலுயர்கண்ணலென்னை
 செழித்துத்தளிர்த்தினியக்திரீன்றுமுதிர்வுறத்
 தெரிகளமருளபுளகிதச்
 செவ்விதிற்றங்குலத்தெய்வத்தைவழிபாடு
 செய்துகதிர்கொய்துபெய்து
 செங்கணேரெடுபகடுமங்கிசைஇப்போருருத்
 தீர்த்துப்பலாலமதனைச்
 சிதைவிலாதுதறிநெற்றூற்றியேபோற்றமுன்.
 சிவபிரானுக்கியன்ற
 திறமுதவியறுமளவிலிறைகடமைமுறையீந்து
 செப்புமனுரூ லின்விதி
 தென்புலத்தவர்தெய்வமன்பொடுவிருந்துறவு
 சேர்தார்தமக்ஞமருளித்
 தினமுமறுசிகைநீக்கியுறுதவரோடுண்டுமகிழ்

செல்வருறையொல்காவியல்
 தேங்கிநீங்காதுதிருவோங்கிநல்வளப்பமலி
 தென்னிலங்காபுரத்துத்
 திருக்ககலிருக்காதிமறைகளுங்காயிகா
 தியவாகமத்துறைகளும்
 திதிகெழுமசைவமுதன்முதிருரையுமனுமதற்
 றகழுமிருதிகளினிரையுஞ்
 சிவரக்கியாதியிதிகாசமுந்கேத்ராதி
 சீர்க்கணிதபிரகாசமுஞ்
 சித்திமுதலாந்திராவிடநூலுமறிவினைத்
 தேற்றுமுபநிடதமேலுஞ்
 சிட்சையாதியனநல்லங்கமுந்நாவலர்
 செறிந்தகல்விச்சங்கமுஞ்
 செப்புகற்பாதானபும்ஸவனமோடு
 சீமந்தவுன்னயனவிஷ்ணுப்

பேருலவுபலிசாதநாமோபநிஷ்கிரமண
 பேணன்ப்ராசனகன
 பின்வியத்செளோனாபநயனசமிதாதான
 பேதில்வேதாத்தியயன
 பெற்றசதுர்விரதச்சமாவர்த்தமணமொடும்
 பேசுமெளபாசனுதி
 பிரியாதுதிரிகாலசந்தியொடனுட்டான
 பின்மிலாமறையவர்களும்
 பேணுமுவிதமானபத்தியுந்நாலதாய்ப்
 பெறுமுபாயச்சித்தியும்
 பேறுகொள்ளோந்தானவங்கமும்மிகவன்மை
 பெருகறுகுணத்துங்கமும்
 பெட்பொடுபுணர்ந்தாறுறுப்பினெடுநன்னீதி
 பிறழுமாலேபுணர்ந்து
 பேசுகாசினிமாணையாசையிற்றுங்கியாள்
 பெருமிடல்கொளிறையவர்களும்
 பீதாம்பரமுதலவானபட்டுத்துணி
 பிறங்குபலபொற்புறுபணி

பெருவிலைமதிப்பேறுமுத்துமுதனவமணி
 பேரிரசவஸ்துகளணி
 பீடுடையயவையாதிதாணியசமுகம்
 பெருத்ததெங்காதிசாகம்
 பெலமேற்றும்பாதிநவலோகமினியசெம்
 பீராதிபலமனேகம்
 பெயராத்ரகம்முதற்கந்தவகையணிதரும்
 பெட்புறுசுகந்தத்ததொகை
 பிசைபலசரக்குகளிசையயாபாரஞ்செய்
 பிரசாதமுறுவணி கரும்
 பிரபலமதாய்நிலத்திற்பொருளையீட்டிவரு
 பேரதனையெங்குநாட்டி
 பெம்மானெனப்பலுயிர்கட்குமிடுண்டுமகிழ்
 பெருமையதிகாரர்தாமும்
 பிரமசரியங்கிருகத்தநிலையும்வனப்
 பிரத்தநற்சன்னியாசமும்
 பிஞ்ஞுகனதாலயத்தலகிட்டுமெழுகியடி
 பேணுமேலானசரியை

ஏருலவுசரணபெருவிரலாதிமுலவரை
 யீருருவமாகவும்பின்
 இதுதொட்டுவதுமட்டுமோருருவமாகவு
 மிருதயங்களமுறைசெய்நா
 எய்திடும்புருவநடுகைகொடுமிரந்திரத்
 திவையினிடையிங்கலைகடாம்
 இசைந்துநடுநாடியுளசைந்துகீழாகியைந்
 திண்டுமுகுளங்களுடனே
 இரணியத்தாமரையினால்போலரந்திரமா
 விருபுறமுமிர்தமூறி
 இருப்பதாய்ச்சிந்தித்துருப்படுஞ்சமுமுனையி
 விதயகமலந்தனனிலும்
 எனசெகாலிக்கின்றதாவிடமுக்கில்வாயுவை
 யிமுத்துளேகும்பித்துமேல்
 இரையுழங்காரத்தின்மனதைவத்தவ்வளியை
 யெய்தமேனேக்கியும்பட்

டென்றிருதயாதியிற்றுன்றுமுகளத்துக்
 கிசைத்திடும்பூரகத்தால்
 எதிரதோழுகமுகைகள்விகசிதமதாவங்
 கிலங்கிடக்கும்பித்ததின்
 இயம்பாதுமேனேக்கவாயும்படென்றைந்
 திசைத்துப்பின்கரந்தியா
 வினியாவியோசனைசெய்துயர்பூதச்சிமுத
 வியற்றுமந்தரியாகமோ
 டெந்தையைந்துருவொன்றின்முந்தருச்சனைபுரிந்
 தேத்தியிடுவாய்த்தகிரியை
 இலகுமணிகரிமகிபிராத்திப்ராகாமியம்
 மீசத்துவமொடுவசித்துவம்
 இயமநியமம்மிக்கவாதனமப்ராணை
 யியல்பிற்றுத்திடல்பிர
 தயாகாரமுயர்தியானத்தொடுந்தாரஜை
 யெய்தருபெருஞ்சமாதி
 ஏற்றஞ்செமாடுபுலன்டக்கிவருவாயுவை
 யெழுப்பியிருநெறியடைத்திட
 டிறுகுமொருநெற்கிறந்தினியதாண்டவசிலம்
 பிசையொடும்போகியைந்தும்

நேருவமேகமாந்தன்மைகண்டருளொளியி
 னெறிபுக்கமுந்துயோகம்
 நிந்தனையில்பலகலைகளாகமத்துறையுமிக
 நிரவுவயிரவநன்வாமம்
 நிகரில்காளாமுகமகாவிரதபாசபத
 நெறியிலுயர்சைவமிக்க
 நேயமுறுமலகாயத்தெதாடருகம்புத்த
 நீதமாயாவாதமேல்.
 நீங்கரியமீமாஞ்சபாஞ்சராத்திரநெறிக
 னேர்மையிற்பார்த்துணர்ந்து
 நித்தியவனித்தியநெமித்திகந்தனையோரீஇ
 நீணிருவிகற்பமாகி
 நிச்சயம்முப்பொருளெனக்கண்டுமுன்புபுரி
 நிருபந்தனக்கீட்டா

நிறுவசிற்றுணர்வொழிந்துமற்றவுணர்வதாய்
 நிற்குமத்துவிதங்கான
 நிட்டையொடுதொட்டசிவசிட்டர்கண்மிகுத்திடு
 நிகரில்யாழ்ப்பாணநகரில்
 நிகழமுத்திராட்சரப்பணிசெயந்திரமெனுந்
 நேடன்னைவயினுதி த்து
 நிதியுதவமுதியவர்கள்பதியிற்கிடந்தன்பர்
 நெஞ்சமதனிற்றவழ்ந்து
 நீரூறுமெழுத்தசைசுள்கூடுசீர்பந்தமடி
 நேர்தொடையொடாகுமதுரம்
 நிறைசித்ரவித்தாரலக்யலக்கணமுணரு
 நிபுணர்நாவினினமர்ந்து
 நிலைகொள்பலபுதினமதெனுங்குதலைபேசிநன்
 னீதியினர்புடையினின்று
 தேடிவருபாதுகாவலனினியபாலியர்
 நேசனல்லுதயதாரா
 நினைவருந்தினவர்த்தமானுதிதோழுரொடு
 நீடவேகாடியாடி
 நிலவலயமெங்கணும்மலைவகலவுலவியே
 நிலைகொணலமலியிலங்கை
 நேசனென்னும்மகவுமாசின்றியேமிகவு
 நீரூவிவாழிமாதோ.

அக்காலத்தில் மிசியோன்மார் கிறித்து சமயத்தைப்
 பரப்பும் நோக்கமாகக் காரைநகரிலே அநேக பள்ளிக்
 கூடங்களைத் தாபித்து வேதனமில்லாமற் படிப்பிக்கத்
 தொடங்கினர்: இதனால் விளைகள் மிசியோன்மார் பாட
 சாலைகளுக்கே செல்வராயினர். இதனால் புலவரிடத்துக்
 கீழ் வருப்புகளிற் படித்த மாணுக்கர் குறைந்தனர் என்று
 ஒரு பாரதம் கந்தபுராணம் முதலிய நூல்களுக்குப்
 பொருள் கேட்க விரும்புவோர் தொடர்ந்து கற்றுவந்த
 னர். புலவர் சோதிடம் வைத்தியம் முதலாம் கலைகளிலும்
 தலைசிறந்தவர். அவற்றையுஞ் செய்து வந்தனர்.

விக்கிரமவருடம் ஆவணிமாதத்திலே 1880ம் ஆண்டு ‘‘உதயபானு’’* என்னும் பத்திரிகை தொடங்கலாயிற்று. சிலேடை, மடக்கு, இட்டோத்திரம், யமகம் முதலாம் பாக்கள் செய்வதிற் புலவர் யாதொரு சிரமமுமின்றிச் செய்யும் பாண்டித்தியம் வாய்ந்தவர். பத்திரிகைக்கும் பானுவுக்குஞ் செய்திருக்குஞ் சிலேடை சான்றுபகரும். உதயபானு பத்திரிகைக்கு அவ்வாறு செய்த சிறப்புச் செய்யுள் வருமாறு.

தாரகை கண்மறையத் துண்மதிசாய்ந்தோடத்
தடுத்தெதிர்வஞ்சரை யழித்துத் தங்குமந்த
காரவிருளினையேட்டி வெளியதாக்கிச் சந்தேகமன்றி
யுறுபொருளை யாரு
மோரவே தெரித்துண்மையினை யுணர்த்தியுலக
மெங்குஞ் சென்றெவரு முவந்து போற்றச்
சேருதயபானு வினையவனிமித்திற்றிகழு முதயபானு
வெனச் செப்பலாமே.

புலவர் செய்யுள் நூல் பல இயற்றியுள்ளார். அவற்றுடன் சோதிட நூலாகிய ‘விதானமாலை’ என்பதனைத் திருத்தி உரையில்லாத பாட்டுகளுக்கு உரையுஞ் செய்து விழுவாருடம் புரட்டாகி மாதம் (கி. பி. 1881) வெளிப் படுத்தியுள்ளார். விதானமாலைப் பதிப்பிற்கு சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை சதாவதானம் சுப்பிரமணிய ஜயர் முதலியவர்கள் சிறப்புக் கவிகள் கொடுத்துள்ளார்கள். அப்பொழுது இவருக்கு வயது அறுபத்து மூன்று.

புலவர் தமது அறுபத்தொன்பதாவது வயதில் சர்வ தித்து வருடம் ஐப்பசி மாதம் (கி. பி. 1887) தகணை கை லாச புராணம் என்ற தலபுராணத்தை அச்சிட்டு வெளிப் படுத்தினர். அப்பொழுது இவருக்கு வயது அறுபத்தொன் பது ஆயிற்று.

* சுவணமுத்துப்பிள்ளையால் கடாத்தப்பட்டது. “சைவ உதயபானு” என்றும் அழைப்பார்.

சித்திரபானுவருடம் சித்திரை மாதம் (கி.பி. 1882) ‘‘விஞ்ஞான வர்த்தனீ’’¹ எனப்பெயரியவோர் பத்திரிகை தொடங்கலாயிற்று. அதற்கும் புலவர் சிறப்புக்கவி கூறி யுள்ளார். அது வருமாறு:

மயக்கந் தீராகம நூஸ்பாவும் பார்த்து மனமதனைப்
புலன் வழிசெல்லா மற்போர்த்து
தயக்கவிய மார்க்க விருடன்னைத் தீர்த்துச் சர்வனருக்
கிடுக் கணுருதருளைக் கூர்த்து
பயக்க வருமரன் புகழதனைச் சொல்லியார்த்துப்
பாங்கான முத்திவழியதனிற் சேர்த்து
வியக்கவறு மெய்ஞ்ஞானிதனைப் போற்பாரின்
விஞ்ஞான வர்த்தனையுமே விற்றனரே.

அக்காலத்தில் சென்னையில் வாழ்ந்து வந்த சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்து கொழும் புத்துறையிற்² தங்கியிருந்தபொழுது புலவர் அவரைச் சந்தித்து அளவளாவலாயினார். பின்னையவர்கள் பேச்சிடையில் புலவர் கனுக்கிடையில் நடைபெறும் சம்பிரதாய முறையில் “கற்றைச்சடையடைத் தேவே கயிலைக்கறைக்கண்டனே”. என்னுங் கடைசியடியைக் கொடுத்து முதன்மூன்றடியை யும் பூர்த்தி செய்யுமாறு புலவரைக் கேட்டனர். புலவரும்,
எற்றைக்கு முன்னடிபேணுவரமே யெனக் கருள்வை பற்றைக் களைத்திடு ஞானியர் போற்றும் பழும் பொருளே

-
1. முத்தம்பிச்செட்டியாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மெய்ஞ்ஞான அச்சியங்கிராலையிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.
 2. சொழும்புத்துறையிலிருந்த வெற்றிவேலுமணியம் எனபவருடைய இல்லத்தில் தங்கியிருப்பது வழக்கம். மணியத்தின் சகோதரி மகன் குமாரசாமிச் செட்டியார். சிலப்பதிகாரம் முதலிய நூல்களைச் சாமிநாதையர் பதிப்பித்த ஞானரூ ஏட்டுப்பிரதி கொடுத்து உதவியவர்களில் குமாரசாமிச் செட்டியாரும் ஒருவர். இவர் விருப்பத்திற்கிணங்கி ஐயரவர்கள் கொழும்புத்துறை இலங்கதநகர் தண்டாணி விருத்தம் முத்துக்குமாரர் ஊசல் முதலியன் பாடியுள்ளார். வெற்றிவேலுமணியத்தன் மகன் வேலுப்பிள்ளை. வேலுப்பிள்ளையின் மகன் கனகசபை. கனகசபையின் மகனே பத்திராசிரியர் திரு. வீ. கே. பி. நாதன் அவர்கள்.

பெற்ற முகைத்திடு மங்கையொர் பங்கபிறையுலவு
கற்றைச் சடையுடைத் தேவேகயிலைக்
கறைக்கண்டனே.

இதனைக் கேட்ட பிள்ளையவர்கள் பெருவியப்பும் கெழு தகைமையுமிற்றனர். அப்பொழுது இவருக்கு வயது எழு பத்துநாலு.

புலவர் தமது அந்திய காலத்தை வீணையப்போக்காது கடவுளைப் பாடித் துதிப்பதிலும் பிரபந்தங்கள் இயற்றுவதி லுங் காலம் போக்கினர். திருப்போசைவெண்பா, நகுலே சரியமகவந்தாதி, வண்ணைத் திரிபந்தாதி, திண்ணை புரத் திரிபந்தாதி முதலிய பிரபந்தங்கள் பாடப்பெற்றன. இவற் றைப் பாடும்போது இவருக்கு வயது எழுபத்தெட்டா யிற்று.

புலவர் அவர்கள் தமது எண்பதாவது வயதிலே விளம் பிவருடம் புரட்டாதி மாதம் எட்டாந் தேதி (கி.பி. 22.9 1898) குருவாரத்தன்று மரணத்திரையால் மறைக்கப்பட ஸாயினார்.

நாகநாதையர், நடராசக்ஞருக்கள், சிவசிதம்பர ஐயர் என்ற மூன்று புதல்வர்களும் சுந்தரம்மாள் என்னும் புதல் வியுமிருந்தனர்.

காரத்திகேயப் புலவரவர்கள் தேசவியோகத்தைக் குறித்து சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, அ. வேங்மயில்வா கனச் செட்டியார், திருமயிலை வித்துவான் சன்முகம் பிள்ளை, அவரின் புதல்வர்கள் மூவரும் *சரமகவிகள் பாடியுள்ளார்கள்.

* இச்சரமகவிகளையும் வேறும் விபரங்களையும் “காரத்திகேயப் புலவர் சரித்திராம்” பார்க்குக. இது நால் புலவரின் கணிட்ட புத்திரரும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கவித்துவானும் இந்துமதபிரசாரகருமாகிய சிவசிதம்பர ஐயரால் எழுதப்பட்டு புலவரின் துவிதிய குமாரராவிய நடராசக்ஞருக்களால் கொக்குவில் சோதிட யந்திரசாலையில் 1908ல் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

அருளப்பநாவலர்:— இவர் காரைநகரிற் பிறந்தவர், தெல்லிப்பளையில் வசித்தவர், சமயாசாரத்தால் குத்தோலிக்கர். பூலோக சிங்கமுதலியார் என்ற நாமமுமுடையவர்.

திருச்செல்வர் காவியஞ் செய்த பெரும் புலவர். காவியத்தில் இருபத்துநாலு படலமும் ஆயிரத்துத் தொளாயிரம் பாடல்களுமா.

நூலின் சிறப்புப் பாயிரத்தில் பிறந்த இடம் புகுந்த இடம் இவை எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

சொல்லினருள் பெருகுதவச் செல்வரா யன்கதையைத்
தேர்ந்து நுண்ணுற்
றுல்லியமோந் திடும்புலவர் மகிழ்தூங்க விருத்தத்தாற்
சொற்றிட்டானு
னல்லிசைநா டகமியலின் தமிழ்தெரிநா வினன்சதுர
நாகரிகன்
தெல்லிநக ராணுப்பன் தென்காரைப் பூலோக சிங்கன்
ருனே.

அருணைசல உபாத்தியாயர்:— 1864 – 1920. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் கயமொழிக் கல்வி இலவசமாகக் கற்பிக்கப்பட்டது. ஆங்கிலம் சம்பளக்காசு பெற்றுப் படிப்பிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது எந்த மொழிக்கல்வியும் இலவசம். இவையெல்லாம் அரசாங்கஞ் செய்த நன்மைகள். ஆனால் இதற்கப்பால் உண்டு உறையுள்வழங்கிக் கல்வி கற்பித்த பெரியார்கள் இருவர் யாழ்ப்பாணத்திலேவாழ்ந்தார்கள். ஒருவர் நாவலர் பெருமானின் தமையனர் தம்புவின் மகன் கைலாசபிள்ளை. மற்றையவர் அருணைசல உபாத்தியாயர்.

கைலாசபிள்ளை காவிய பாடசாலை நடாத்த நினைத்தார். பாடசாலை நடாத்த மாணுக்கர் தேவை. மாணுக்கருக்கும் வேட்டையாட வேண்டியதாயிற்று. பெருமக்கள் பூலர்மூலம் சிலர் சேர்ந்தனர். உணவுச் செலவுக்காக மாதம் ரூபா 6.00 கைலாசபிள்ளை அவர்களாற் தமது

சொந்தப்பணத்திலிருந்து கொடுபடும். பாடசாலையில் வாசம்; வில்லூன்றியில் மலசலவிடுதலை, இந்தக் காவிய பாடசாலையிற்படித்த மூவர் இன்று மிருக்கின்றனர். உண்மைபொய் கேட்டுப் பார்க்கலாம். ஆனால் இன்று?

இதே மனப்பான்மையில் சைவ ஆசிரியர்களை உணவு உண்டிகொடுத்து உருவாக்க வேண்டுமென்ற பெருமைக்க என்னங்கொண்டவர் அருணசல உபாத்தியாயர். காரை நகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தெல்லிப்பளை அமரிக்கமிசியோன் பாடசாலையில் ஆசிரியராகப் பயிற்சி பெற்றவர். ஆனால் மதம் மாற மறுத்தனர். ஆகவே பயிற் சிக் காலத்தைப் பூரணமாக முடிக்கவில்லை.

கைலாசபிள்ளைக்கோ பூர்வீக சொத்தும் உத்தியோக மும்; இவருக்கோ பூர்வீகசொத்துக் கொஞ்சம். அவற்றை யும் விற்றுச் சைவாசிரியர்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று யாழ்ப்பாணமுங் கொழும்பும் அலைந்தவர். விடியுமுன்னரே கைலாசபிள்ளை வாசலில் அவர் கதவுதிறக்கும் வரை குந்தி யிருப்பர். மெலிந்து நலிந்த உடம்பினர்; கறுத்த மேனியர்; வறுமையிற் செம்மைநடையினர்; திரைசெறிந்த தேகம்; ஒடுங்கி உள்வாங்கிப் போன வயிறு; உடலாலும் உள்ளத்தாலும் சோகமுந்தாகமுமுடையார்போற் காட்சியளிப்பர். முண்டொன்றைக் கட்டித் துண்டொன்றினாற் போர் ததிக்கொள்வர். இவரின் தமிழ்த்தொண்டு பெருக்கும் புகழுக்குமல்ல. இவருக்கு ஊரும் சதமல்ல. பேருஞ்சதமல்ல. சமய வாழ்க்கையே இவரின் சிந்தனை, நினைவு, என்னங் கவலையெல்லாம்.

சிற்றம்பலம் சங்கரப்பிள்ளையின் அருந்தவப்புதல்வர். பத்தினி யம்மாள் தாய். சைவவேளாண் மரபினர். பெற்றூர் பெருநிலக்கிழாரென மதிக்கப்பட்டவர்கள்.

ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்வி எல்லாம் அமரிக்கமிசியோன் பாடசாலைகளிற் கற்றூராயினும் மதம் மாறுதவர். சைவசமய பாடசாலைகள் உருவாக்குவதிற் பெரிதும் உழைத்தவர்.

சயம்புச் சட்டம்பியாரின் ஆங்கிலபாடசாலை, சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலை, வியாவில் சைவபரிபாலன பாடசாலை இவற்றின் தோற்றத்திற்கு உறுதுணையாக இருந்தவர். 1889ல் சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலை உதயமாயிற்று. இதே காலங்களில் திரு. சயம்புச் சட்டம்பியாரின் விடாப்பிடியால் திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் ஆங்கில வித்தியாசாலை ஆரம்பமாயிற்று. திரு. கா. வேதக்குட்டி ஜயரின் சகாயத்தினால் வியாவிற் சைவபரிபாலன பாடசாலை ஆரம்பமாயிற்று. மேற்கூறிய இருதமிழ்ப் பாடசாலைகளிலும் வேதனமின்றிப் படிப்பித்தார், அருணைசல உபாத்தியாயர்; 1914ம் 1915ம் ஆண்டுகளில் வண்ணை நாவலர் பாடசாலையில் தலைமை ஆசிரியராகவும் பணிடுண்டவர்.

இவ்வாருகச் சைவத் தொண்டும் தமிழ்த் தொண்டும் புரிந்த இவர் நாவலருக்கு அடுக்கவைத்துப் போற்றப்படக் கூடியவரென்று திரு. த. கைலாசபிள்ளையவர்கள் கூறியுள்ளார். இவரின் சிறந்த சேவையினைத் தொடர்ந்து செய்தவர் யாழ்ப்பானம் இராசரத்தினம் ஆவார்.

அருணைசல உபாத்தியாயின் அருஞ்சேவைக்கு ஆதாரமாக ஆக்கமும் ஊக்கமுமளித்தார், வள்ளலார் திரு. வை. ஆறுமுகம் அவர்கள்; திரு. மு. குமாரவேலு, கா. சிவசிதம்பர ஜயர், கா. வேதக்குட்டி ஜயர் இவர்களும் பக்கபலமாகவிருந்தனர்.

கிறித்தவர்கள் தங்கள் சமயத்தைப் பரப்ப எங்ஙனம் துடித்து நின்றார்களோ அங்ஙனம் இவரும் சைவசமயத்தைப் பரப்புவதிற் தன்னந்தனியாகப் போதிய பொருள்வருவாயின்றித் துடியாய்த்துடித்தனர்.

உற்றுரை வேண்டேன், உறவினரைவேண்டேன் என்ற பான்மையிற் திரிந்த இவருக்குப் புத்திரர் மூவர். ஒருவர் இளம்வயதிலேயே இறந்துவிட்டார். சிவப்பிரகாசம், சிவபாதம் என்பவர்கள் மற்றுமிருபுத்திரர்கள். இருவரும் ஆசிரியர்களே. சிவப்பிரகாசம் பயிற்றப்படாத ஆசிரியர். சிவபாதம் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர். இன்று இளைப்பாறிப் பொதுச் சேவையில் ஈடுபட்டு உழைத்துவருகின்றார்.

பிறக்கிராசியார் காசிப்பிள்ளை:— 1857, பிறக்கிராசி காசிப்பிள்ளை என்று காரைநகர் மக்களாற் பேரன்புடன் அழைக்கப்படுமிவர்தான் முருகேசர் திசைநாயகம்* என்ற நியாயதுரந்தரர். காரைநகரிலே தங்கோடை எனுங் குறிச்சியிலே 1857ம் ஆண்டு பிறந்தனர்.

கொழும்பு இராச கல்லூரியிற் (Royal Academy) கல்வி கற்றுத் தேறியவர்; மூலமைப் பரிசில் பெற்றவர்.

நியாயதுரந்தரராகையினால் நீதி நியாயத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு நன்னெறியில் வாழ்ந்த பெருமகனார்.

தருக்கசாத்திரம், வானசாத்திரம் இவற்றில் நிபுணர்.

சமயாசாரசிலர்; தேவார திருவாசகங்களை இனிமையாக பாடவல்லார்.

அல்லின் ஏபிரகாம்:— 1865–1922. காரைநகரிலே பயிரிக்கூடல் என்னுங் குறிச்சியிலே 1865ம் ஆண்டிலே அல்லின் ஏபிரகாம் பிறந்தவர். கந்தப்பர் சுப்பிரமணியம் தந்தையாராவார். தாயார் பார்வதி. பஞ்சம் கொள்ளை நோய் நிகழ்ந்த 1876ம் ஆண்டிலே கொள்ளை நோய் காரணமாக பெற்றேர் இறந்துபட்டனர்.

அமரிக்க மிசியோன்மாரின் சேவை காரைநகரிற் பரவிக் கொண்டு வருகின்ற காலத்தில் சிறுவராக இருந்த இவர் தெல்லிப்பளை விடுதிப் பாடசாலையிற் சேர்ந்து படித்தனர். கல்விப் மூலமை காரணமாக ஆசிரியர் பயிற்சிச் சாலையிற் சேர்க்கப்பட்டனர். இப்பாடசாலையிலுள்ள ‘‘சான்டஸ்’’ மண்டபம் பாடசாலைப் பிள்ளைகளாலேயே கட்டப்பட்டதாம். மண்டப விழுந்தைக்குரிய கைமரங்கள் காரைநகர்ப்பிள்ளைகளால் உதவப்பட்டவை என்பர்.

1883ல் கல்வி அதிபதியின் சான்றுடன் பயிற்சி பெற்ற இரண்டாந்தரப் பத்திரம் பெற்றுப் பயிற்சிச் சாலையிலிருந்து வெளியேறினர்.

* காரைநகர் சைவமகாசபைப் பொன்னிமாமலரிலிருந்து இவர் சரிதம் எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

14.6.1888ல் ஐந்து வருடம் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிற் பயின்று கலைமாணிப் பட்டதாரியானார். பட்டதாரியான பின்னர் தாம் ஆசிரியராகப் பயிற்சி பெற்ற தெல்லிப்பளை ஆசிரியர் பயிற்சிச் சாலையில் மூன்று வருடங்களுக்கு ஆசிரியராக அமர்ந்திருந்தனர்.

1896ல் கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்துப் பட்டதாரிய மானார். அக்காலந்தொட்டு B. A.; F. A. வகுப்புகளுக்குத் தமிழும் கணிதமும் படிப்பித்து வந்தனர். 1908ம் ஆண்டு வரையில் தமிழ் கற்பிப்பதை நிறுத்தினாராயினும் கணிதத்தை தனது மரணபரியந்தம் படிப்பித்து வந்தனர்.

ஆர்னேல்ட் சதாசிவம்பிளோ இறந்த பின்னர் உதயதாரகைப் பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராகவும் (1897 – 1909) விளங்கினர்.

1910ம் ஆண்டிற் தோன்றிய ஆலிஸ் வால் நட்சத்திரம் பற்றி வானியல் ஆராய்ச்சி செய்து பின் நிகழ்க்கூடிய சங்கதிகளைவெளிப்படுத்திக் காட்டியமை காரணமாக 12. 1. 1922 அன்று இலண்டன் F. R. A. S. என்றசங்கத்தின் மகிழமை அங்கத்தவராகச் சேர்க்கப்பட்டனர். இச்சங்கத்திற் சேர்க்கப்பட்ட முதல் இலங்கை மகன் இவராவார்.

சமயாசார சீலராக இருந்தமையினால் தென்னிந்திய ஜக்கிய கிறித்தவ சபையின் செயலாளராகக் கடமை புரிந்துள்ளார்.

மது விலக்கு இயக்கத்திற் சேர்ந்து பெரிதும் உழைத்தனர். இவ்வழைப்பின் பலனாக அவர் இறந்த ஞான்று யாழ்ப்பாணத்தில் மது இல்லாமல் ஒழுந்தது.

இவர் நல்லாசிரியராகத் திகழ்ந்தமையினால் நல்ல அற்வ நூல்களையும் எமக்கு ஆக்கித் தந்துள்ளார். வானநூல் வல்லுநராகையால் “வானதிசயங்கள்” என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார்.

மது விலக்கில் ஈடுபட்டு உழைத்தமை காரணமாக “மது விலக்குக்கும்மி” ஒன்றினைப் பாடியுள்ளார்.

மதாநுசாரராக இருந்து பல கிறித்தவ தேவாரங்களை
யும் கீர்த்தனங்களையும் பாடியுள்ளார்.

கணி தநாலும் எழுதியதாக அறிகின்றோம். 1922ம்
ஆண்டு யூலாய் மாதம் 7ந் தேதியன்று மரணத்திரையால்
மறைக்கப்பட்டனர்.

நாகமுத்துப் புலவர்:— 1857—1939.

“தலந்திகழுங் காரைநகர்த் தலத்தின் ஞா
தனுக்கோடிப் பிள்ளைசெய்த தவத்தின் துனு
கலந்திகழு முழவர்குலங் களிக்குந் தேனு
கருதுமெய்மை சைவமின்ன கசியு மேரு
புலந்திகழு நாகமுத்துப் புலவரேறு”

என்று சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலைப் பிரதமாசிரியர்
திரு. சி. தில்லையம்பலம் அவர்களாற் போற்றப்பட்ட நாக
முத்துப்புலவர், வேலாயுதர் தனுக்கோடிப்பிள்ளைக்கும் கந்
தப்பர் சேதுநாயகிக்கும் தவப்பெருந் தனிப்புதல்வனாகப்
பிறந்து சிறியதாயாரின் பராமரிப்பில் வளர்ந்தவர். சிறு
யைதிற் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்திற் படித்தபின்பு இலக்
கண இலக்கியப்படிப்பினை நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளையி
டம் கற்றறிந்தவர். சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களையே தமது
ஆசிரியராகப் போற்றியுள்ளார்.

திருவாழ் சிவபிரான் பதாம் புயத்தினைத் தேசிகனார்
உருவாழ் சிதம்பரம்பிள்ளை நெவின்சை யுளத்திருத்தி

என்று தெய்வ வணக்கமுங் குருவணக்கமுஞ் செய்துள்
ளார்.

சிதம்பரப்பிள்ளையவர்கள் இறந்தபோது பாடிய சரம
கவிகளிலொன்று வருமாறு:

தாங்கு புகழ் கம்பன் தனிக் காளமேக கம்பன்
ஆங்கில லற்றிஸ்பாடை யாய்ந்தனரோ - பொங்குவட
தென்மொழியில் நேர்வர் சிதம்பரப்பிள்ளை யுன்போற்
பன்மொழிநேர் வாரோ பகர்.

நாகமுத்துப்புலவர் அவர்கள் எடுத்தடிமடக்காய்ப் பாடக் கூடியவர். பேசும் பொழுதும் இலக்கண அமைதி யுடன் பேசுபவர். சிறுபிள்ளைகள் போற் பழுஞ் சுபாவமுடையவர். கவிகள் பாடிய வண்ணமே காலத்தைப் போக்கும் புலவரேறு.

பள்ளிக்கூட ஆசிரியராக முப்பத்தைந்து ஆண்டுகள் படிப்பித்துள்ளாராகையால் நாகமுத்துச் சட்டம்பியார் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். இவரின் மாணுக்கர் பலர் மலாயா சென்று உத்தியோகத்திலமர்ந்திருந்தனர்.

சிதம்பரப்பிள்ளை சுப்பிரமணியம் தாபித்த சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலையிலேயே மாற்றமெதுவுமின்றிப் படிப்பித்தவர். அதேபான்மையில் இவரின் ஏக புத்திரன் காரைநகர் இந்துக்கல்லூரியிற் படிப்பித்து இளைப்பாறியுள்ளார். இவர் தம்முடைய நண்பர்கள், பரிசிலர் மேற்பாடிய சீட்டுக்கவிகளில் மாதிரிக்கொன்று காட்டுதும்; சண்முகம் ஆசைப்பிள்ளை அவர்கள்-கட்டளைக் கவித்துறை.

சகராசர் சேகரன் கோத்திரன் காரைத் தனிநகரான் மகராசன் சண்முகம் சேயாசைப் பிள்ளை மகிழ்ந்தறிக் மிகராசர் போற்றிடு நாகமுத்தாசான் விடுகூடிதம் வகராச சேகர வென்மிடி நீக்கிநீ வாழியவே.

இவ்வாருக நாற்றுக்கு மேற்பட்ட கவிகளை இயற்றியுள்ளார். இவையெல்லாவற்றையும் அடக்கி “திருமங்கலவாழ்த்துச் சீட்டுக்கவித்திரட்டு” என்றேர் நூலை உருவாக்கி அபிமானப் பிரபு ப. க. ஆ. பூபாலபிள்ளை அவர்களின் பொருளுதவியால் நாவலர் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பித்து 1914ல் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“காரைநகர் திண்ணபுர சந்தரேசர் திருப்பதிகம்” என்றேர் நூலையும் அத்துடன் திருலுஞ்சல், எச்சரிக்கை, பராக்கு என்பவை பாடியுள்ளார். இவையெல்லாம் ஈழத்துச் சிதம்பரம் என்ற நூலில் வெளிவந்துள்ளன. இவையுள்ள கலிகால வேடிக்கைக்கும்மி, மலாய் நாட்டு மனோஞ் சிதக் கும்மி என்பனவும் இவராற் பாடப்பட்டனவாகும்.

அம்பலச் சட்டம்பியார்:— 1935 சீரார் காரைத் திருவளர் பதியிற் பரம்பரையடிமை குடிமையாதிக்க மிரா சவுத்தியோக மெழிலார் செல்வம் பொருந்து பூநீதி முதலி கோத்திரத்தில் மாண்புமிக்க கனகரம்பலவாணரவர் வழித்தோன்ற லாஞ்சன் முகமென்பவருக்கும் வற்று வழி வழியதனிற் பெற்ற சட்டம்பி சங்கரப்பிள்ளையின் மகள் சின்னைச்சிப்பிள்ளையும் செய்த தவத்தினால் வந்துதித்த மகத் துவமைந்தன் அம்பலவாணர். தெல்லிப்பளையில் அமரிக் கன் மிசியோன் பாடசாலையில் திரு. ஜெருமையா, பண்டி தர் அல்லின் ஏபிரகாம், F. R. A. S. ஆகியோரிடம் இலக்கி யமும் இலக்கணமும் சோர்வுபடாது கற்றுத் தேர்ச்சிபெற்ற ஆசிரியராகப் பட்டம்பெற்று சிலநாள் ஆசிரியராக இருந்த பின்னர் மலாய் நாட்டில் ரவுண் ஓவசியராக வேலைபார்த் தனர். பின்னர் தன்தாய் நாட்டிற்குத் திரும்பி ஆங்கில வித்தியாசாலையில் (Hindu English School, Karainagar) தமிழ்ப்பண்டிதராகப் பதினெட்டு ஆண்டு தொண்டாற்றி னார். அன்றியும், அரசினரின் உதவிநின்கொடைப் பண மின்றி, பிற சமய வித்தியாசாலையாரின் எதிர்ப்பு பெறிதும் தலைப்பட்டு, இவ்வித்தியாசாலை அலைகடவில் அகப்பட்டுக் கரைகானது தத்தளிக்கும் மரக்கலம் போன்று, தனக்கு வழி காட்டுவார் யாரும் உள்ரோவென்று கதறிய 1910ம் ஆண்டில் ஓர் ஆசிரியராக அற்பவேதனத்துடனமர்ந்து மழுத்தாரென்பதை யாவரே மறுப்பார்.

கையில் கடிகாரங் கொண்டு, கடமையில் ஒரு நொடி யும் பிந்தாது, காலத்தை வீண் போக்காது கல்வியூட்டிய ஆசிரியர் ஒரு சிலரே. கற்றல் கேட்டல் கோவிற் பழக்கம் என்னும் முதுமொழிகள் மூன்றாவது வரத்தக்க அறிவுப் பயனை மாணவர்க்கு வகுப்பிலேயே அளிக்கும் ஆற்றலேர்டு வேளாண் வாழ்க்கையும், தாளாண்மையும், உலகியலறிதலும், நிலைஇயதோற்றமும், பொறையும், நிறையும், போச்சாப்பின்மையும், அறிவும், உருவும், ஆற்றலும், புகழும், சொற்பொருளுணர்த்தும் சொல்வன்மையும், கற்போர் நெஞ்சங்காமுறப்படுதலும் ஆகிய ஆசிரியர் இலக்கணங்கள் பெரிதுமடைந்து மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு முன்மாதிரியாகவும் விளங்கினார்.

இவ்வாசிரியரிடம் கற்றுத்தேறிய மாணவர்கள் மலாய் நாட்டில் பெரிய உத்தியோகங்களிலமர்ந்து தங்கள் நிலை பரத்திற்கு மூலகர் த்தாவாக இருந்த அம்பலச்சட்டம் பியாரை என்றும் போற்றுகின்றனர்.

இவருடைய தமிழின் திறமையை அறிந்த, யாழ்ப் பாண இந்துக்கல் லூரியின் அதிபர் திரு. நெவின்ஸ் செல்வத் துரை B. A, J. P, M. B. E. அவர்களால் வருடந்தோறும் நடத்தும் வகுப்பேற்றப் பரீட்சைகளுக்கு 1921, 1922, 1923 ஆண்டுகளில் சோதினை நடாத்தும்படி நியமனம் செய்தனர். இலக்கணத்தில் இவர் ஓர் திறமைவாய்ந்தவரென்ற றிந்தே இவ்வண்ணமாக திரு. நெவின்ஸ் செல்வத்துரை அவர்கள் அன்றைன் சேவையை வேண்டினர். மகாபாரதத்தை நன்றாகக் கற்று ஐயந்திரிபற உரைசொல்ல வண்மையுடையவராயிருந்தார்.

ஐந்து பெண் சகோதரங்களுக்கு ஓர் அரிய சகோதரனாக அமைந்தார். மூத்த சகோதரியின் மைந்தன், சற்குணஞ் சிறந்து புத்தியினுயர்ந்து காலமிடங்கட்கேற்கவே கருமம் யுத்தியால் முடித்திடும், கருமலீரன் ‘‘ரைம்ஸ்’’ சங்கரப்பிள்ளை ஆவார்.

1933ம் ஆண்டு ஆசிரியர் பதவியினின்று இளைப்பாறித் திண்ணைக்களிச் சௌந்தராம்பிகை சமேதரரான சுந்தரேஸ் வரப் பெருமானின் தில்வியபாதாரங்களைப் போற்றினர். 1935ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் பத்தாந்தேதி இப்புவிதன்னையிகந்தே யப்பன் சிவனருளடைந்து வாழ்ந்தனன்.

இவருக்குப் புத்திரர் நால்வர். கனகசபை சிரேட்ட புத்திரன், சிவில் சேவையிலமர்ந்து உத்தியோகம் புரிந்து இளைப்பாறியுள்ளார். சமாதான நீதவான் பட்டமும் பெற்றவர். காரைநகர்ச் சிவன்கோவிற் திருப்பணிச்சபை செயலாளராக இப்பொழுது பணிபுரிகின்றார். மற்றையவர் என்னுடன் மாணுக்கள், குலநாயகம் என்பான். நியாயதுரந்தர்.

சங்கரப்பிள்ளை கணபதிப்பிள்ளை:— (மொட்டையர்) நேர்மை நிதானஞ்சிரிய நீதி தானதருமந்தவத்தோடு செல்வமான மாண்புடைவள்ளற் பெருங்கொடையாதிய வற்றூலவ னியிலெவருமொருவாற்றூனு மொப்பிலையிவற் கென்றுலகம் புகழ்ந்திடவோங்கு புகழ் செறிபெரியோ என்னும் பெரும் பெயர் புணந்தவன்; கிராமக்கோட்டு நீதிமன்னால் யூருக்கேற்றவுயர் திருத்தங்களை வழுவாது ஏற்றுமாண்புறு மகிபன்; தன்னெயதிர்த்த தகையினர் தாழவுந் தன்னேச் சேர்ந்த தகையினரோங்கவும் திடமன் வழுதி சொற்சோர்விலாதான்; பயிற்கூடற் சுப்பிரமணி யராலயமுடனேயர் பலரேத்த மயான பூமியின் மதிப்புறு மட்டுமுலகமுள்ளவு மலைபோல் விளங்கிடத்தன்னந் தனியே தன்பொருளதற்றூபித்து நடாத்திய தகுதிசேர்வள்ளல். மேழிச் செல்வங் கோழைப்படாதென ஒளவை சொற்படியகன்ற நிலங்களையாண்டனுபவிக்கு மளப்பிலாக கமத்தோன்.

காரைநகர் சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலை முகாமையானன்; அம்பலச்சட்டம்பியாரின் அருமைசேர் மைத்துனன். சிவன்கோவில் வீதி தரவைதான்டித்தலம்வரை நீட்டினேன். இத்தகைய மாண்பினன் சங்கரப்பிள்ளை கணபதிப்பிள்ளை, இருந்தனன் காரைநகர் தன்னில். பின்னை மடத்தைப் பேணிக்காத்த பெருமகன். காரைநகர் கிராமச்சங்கத்தின் முதற்தலைவர்.

கணபதியார் பாறுபதி:— காரைநகர் களபூமியில் வசித்தவர். இவர் தமது பொருளைச் சிவன் கோயிற் திருப்பணிக்காகச் செலவு செய்தவர்.

அக்காலத்திருந்த சிவன் கோவில் ஆதிமூலம் இவரின் உபயத்தினாலேயே கட்டப்பெற்றது. தானுக நின்று மேற்பார்வை செய்து கோயிற் திருப்பணிவேலை செய்வித்து வந்தனர்.

பேச்சுச் சம்பிரதாயம் மிக்கவர். கோடேறு வழக்குப் பேசுவதிலும் தீரர். பிறக்கிராசி அப்புக்காத்தில்லாமலே வழக்காடவும் வல்லவர்.

அப்புக்காத்தர் தம்பிப்பிளை சோமசுந்தரம், ஆ. ச. சங்கரப்பிளை சகோதரர்கள் ஆகியோருக்கும் இவர் பாட்டி முறையினர்.

நொத்தாரிசு சி. கந்தர்:— இவர் களழுமியிலிருந்து நொத்தாரிசுத் தொழில் புரிந்தவர்.

இவரின் இரண்டாவது மகன் சின்னப்பிளை, வைத்தி லிங்கம் என்பவரை வதுவை செய்து புத்திரர் இருவரைப் பெற்றனர். மூத்தவர் அம்பலவாணபிளை; தமிழ் உபாத் தியாயராக இருந்து இறந்து விட்டனர். இவருடைய நற்ற வப் புதல்வனே வைத்திய கலாநிதி வைத்திலிங்கம் என்ப வர். இவர் காரைநகரின் விருத்திக்காகப் பெரிதும் உழைத்து வருகின்றார்.

இளையவராகிய எஸ். வி. கந்தையா விக்ரோநியாக் கல்லூரியிற் பயின்று சீனியர் சோதனையிலே இலங்கையில் முதலாமிடத்தைப் பெற்றுச் சித்தியடைந்தவர். இவர் சிறிது காலம் ஆசிரியராக இருந்தவர். பின்னர் தபாற் கந் தோர்ப்பகுதியில்பெரும் உத்தியோகத்திலமர்ந்திருந்தவர்.

நொத்தாரிசு சங்கரப்பிளை:— களழுமியில் வசித் தவர். இவரின் மகன் கந்தப்பர். சயம்புச் சட்டம்பியாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர் வித் தியாசாலைக்கு அத்திவாரக்கல் வைத்த பெருமை இந்தக் கந்தப்பருக்கே உரியது. தற்போது பிறக்கிராசியும் சமா தான் நீதிபதியும் ஆக இருக்கிற ஆருமுகம் கனகசபை அவர்களுக்குக் கந்தப்பர் பேரனுவார்.

காப்புக்காரப் பெரிய மணியகாரன்:— இவரின் இயற்பெயர் தெரியவில்லை. மலாயன் பெஞ்சனியர் பணக் காரரப் பொன்னம்பலத்திற்குப் பேரனுவார். இவர் திவுப் பற்றுக்கு மணியகாரனை இருந்தவர். திரு. பொன்னம் பலத்தின் மகனுகிய டாக்ரர் பரமசாமி திரு. ஆ. சங்கரப் பிளையின் மூத்தமகளை மணம்முடித்தவர்.

பொன் நுடையார் வேலூப்பிள்ளை:— நொத்தாரிசு சி. கந்தர் என்பவர் களழுமியிலிருந்து நொத்தாரிசு வேலைபார்த்தவர். இவரின் முத்தமகளின் மகளைப் பொன் நுடையார் வேலூப்பிள்ளை மணஞ்ச செய்தனர்.

இருவரும் இல்லறத்தை நல்லறமாக நடாத்தி வருதையில் இருந்தாதர், வயித்திலிங்கம், பொன்னையா, சதாசிவம், தில்லைநாதன், நாகலிங்கம் என்ற பெயர்களையுடைய புத்திரர்களைப் பெற்றனர்.

பொன்நுடையார் வேலூப்பிள்ளை கற்க வேண்டிய ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்றுத்தேறி வட்டுக்கோட்டை ஆங்கில பாடசாலையிற் படிப்பித்துப் பின்னர் ஊரிலுள்ள சாமி பள்ளிக்கூடத்தில் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தனர். அதன் பின்பு சம்புச்சட்டம்பியாரின் இந்துக்கல்லூரியில் பலவருடங்கள் தலைமை ஆசிரியராக இருந்து இளைப்பாறினார்.

இவரின் முத்தமகனுகிய இருந்தாதர் பல பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியராகத் தொழில் புரிந்தவர். இளைப்பாறிப்பல வருடங்கள் சென்று இறந்துபட்டனர். இருந்தாதரின் புத்திரனே வைத்திய கலாநிதி கனகசந்தரம். “‘ரைம்ஸ் ஒவ் சிலோன்’” (Times of Ceylon) சங்கரப்பிள்ளையின் மருதர். தற்போது சிங்கப்பூர் பல்கலைக்கழகத்தில் அங்காதிபாதப்பேராசிரியராகக் கடமையாற்றுகிறார். இவரே காரைநகரிற் தோன்றிய முதற் பேராசிரியராவார்.

வயித்திலிங்கம் சேவையராக உத்தியோகம் புரிந்து இளைப்பாறியிருக்கின்றார்.

பொன்னையா அப்போதிக்கரியாக இருந்து இளைப்பாறியிருக்கின்றார்.

தில்லைநாதன் தொடக்கத்தில் ஆசிரியராக இருந்து பின்னர் அப்புக்காத்தாகி நியாயதுரந்தரர் தொழில் புரிந்து வருகின்றார்.

**முகாந்திரம் சைவத்திறுவாளர் க. முத்துக்கு
மாரு:**— இவர் காரைநகரில் பேரும்புகழுமாய் வாழ்ந்த
சைவக் கந்தையா அவர்களின் மூத்த மகனாவர். இவர், அக்
கால முறைப்படி, சட்டம்பி கந்தர் அவர்களால் நடாத்
தப் பெற்ற திண்ணைப்பள்ளிக்கூடத்தில் ஆரம்பக் கல்வி
யைப் பெற்றார். பின், யாழ்ப்பாணம் சம்பத்திரிசியார் கல்
லூரியிற் சேர்ந்து ஆங்கிலங் கற்று, ‘கேம்பிரிட்ஸ்’ பல்
கலைக்கழகம் நடாத்தும் ‘யூனியர்’ பார்ட்சையில் தேரினார்.
காரைநகரிலிருந்து முதன் முதல் அரசபணி யில்
சேர்ந்த பெருமை இவர்க்கே உரியது. பகிரங்க வேலைப்
பகுதியில் கடமையாற்றியமை காரணமாய் இக்கிராமத்
தைச் சேர்ந்த பலர் ஒவசியர் வேலை பெறும் வாய்ப்பைப்
பெற்றனர்.

கொழும்பு மாநகரில் பல அரசாங்க பகுதிகளில் கட
மையாற்றிய பின், 1922—1927 வரை யாழ்ப்பாணம் பிஸ்
கால் கந்தோரில் பிரதம இலிகிதராய்ப் பணியாற்றி இளைப்
பாறனர். 1928ம் ஆண்டு, கிராமச்சபை ஆரம்பமானபோது
மக்களாற் தெரியப்பட்ட கிராமக்கோட்டு நீதவானுய்
1930ம் ஆண்டு வரையில் பணியாற்றினார். அரசாங்க
சேவையில் நற்பணி செய்தமைக்குச் சான்றாக, 1931ம்
ஆண்டில் ‘முகாந்திரம்’ பட்டமளித்துக் கொரிக்கப்பட்ட
டார்.

காரைநகரின் மதியமாய்ச் சிறப்புற விளங்கும் சைவ
மகாசபைக்கு, 10 வருடத்திற்கு மேலாய்த் தலைவராகப்
விளங்கியதோடு, சபை உபயோகத்திற்காகச் சபையின்
தென்மேல்பாக அறையையுங் கட்டி உதவினார்கள்.

யாழ்ப்பாண ஐக்கிய வியாபாரச்சங்க அதிகாரசபை
அங்கத்தவருள் ஒருவராய்ப் பல ஆண்டு பணிசெய்தார்.
மூளாய் ஐக்கிய சங்க வைத்தியசாலை அதிகாரசபையிலுமிருந்து, அதன் வளர்ச்சிக்காகவும் உழைத்துள்ளார்.

புளியன்குளம் விநாயகராலயப் பரிபாலகர் சன்முகம்
விதானையாருடன் சேர்ந்து ஆலயப்பணியிலும் ஈடுபட்டிருந்தார்.

“தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியனும் வாழ்ந்து 75ம் வயசில் இறையடி சேர்ந்தார்.

ஏ. ஆர். சுப்பிரமணியம்: இராமர் அம்பலவாணி மகன். காரைநகரிலே படிப்பால் மிக்க பழையை வாய்ந்தவர் இவர். தமிழ் நன்கு கற்றவர்; ஆங்கிலத்தில் பி. ஏ. பட்டதாரி. யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிற் படித்துத் தேறியவர். சட்டக்கல்லூரியிற் சேர்ந்து அப்புக்காத்தானார். நியாயதுரந்தரராகத் தொழில் புரிந்து வருகையில் நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டவர். திருக்கோணமலையில் மாவட்ட நீதிபதியாகக் கடமை புரிந்தவர்.

திரு. சுப்பிரமணியத்தின் தகப்பஞராகிய அம்பலவாணர் தமிழில் நல்லறவு வாய்க்கப் பெற்றவர். இவர் பல ருக்குத் தமிழ் கற்பித்தவர். இவர் சிறுவயதினராக இருந்த காலத்தில் அவரது தகப்பஞராகிய இராமருடன் நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயிலுக்குப் போய் அவ்விடம் நடைபெறும் கந்தபுராணப்படிப்பைக் கேட்பது வழக்கம். ஒருவிசை பயன் சொல்லிய ஒருவர் பாட்டின்பயனைச் சரியாகச் சொல்லவில்லை. அப்பிழையை அம்பலவாணர், சிறுபிள்ளையாக இருந்தும் சுட்டிக்காட்டிச் சரியான பயனையுஞ் சொல்லிச் சபையோரை மகிழ்வித்தனர்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பிரமணியத்திற்கு சிதம்பரப்பிள்ளை என்ற தமையனார் ஒருவர் இருந்தார். இவரும் ஆசிரியராயிருந்து இறந்துவிட்டார்.

திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு இருவர் புத்திரர். மகள் ஒருவர். முத்தமகனுகிய அளகு சுப்பிரமணியம் சீமையிற் படித்தவர். ஆங்கிலத்தில் சிறுக்கதை எழுதும் திறமை வாய்ந்தவர். இளையமகனுகியடி.கே. சுப்பிரமணியம் கடற்கிறுமிற் கூட்டுத்தாபனத்தின் பணிப்பாளர் சபையிலொரு வராக இருக்கின்றார்.

மகளை மணஞ்செய்தவர் திரு. சபாபதி இராசநாயகம் ஆவார். அமரிக்கமிசியோன்மார் பாடசாலையில் அக்காலத்

திற் படிப்பித்த சிவலீச் சபாபதியின் மகன் இவர். இவர் தபாற்கந்தோர்ப் பகுதியில் தந்திப்பிரிவின் பிரதான எஞ் சினியராகவும் பிரதித் தலைமை அதிபதியாகவும் உத்தியோகம் புரிந்து இளைப்பாறியுள்ளார்.

தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளாகத் திருக்கோணமலையில் மாவட்ட நீதிபதியாகக் கடமை புரிந்த திரு. அம்பலவா ணர் றிச்சேட் சுப்பிரமணியம் இளைப்பாறிய பின்னர் சில ஆண்டுகள் தமது ஊரில் வாழ்ந்த பின்பு மகனையும் மரு மகளையும் பார்ப்பதற்காகத் திருக்கோணமலை சென்ற போது அங்கே 1961 பங்குனி 27 அன்று மரணமடைந்த னர். திருக்கோணமலை அவரின் ஆவியையும் உடம்பையும் ஒரு சேர ஈர்த்துக் கொண்டது.

கணபதியார் பரமு, சின்னத்தம்பி சின்னப்பு, வேலுப்பிள்ளை சின்னக்குட்டி:— இவர்கள் மூவரும் களபூமி மக்களின் தேர்த்திருவிழாப் பிரதிநிதிகள். காரை நகர் சிவன் கோவிலிலை பங்குனியிலும், மார்கழியிலும் நடைபெறும் தேர்விழாவினைச் சீர்ப்பெற நடாத்தும் பொறுப்பு இவர்களுக்குரியது. கணபதியார் பரமு என்பவர் புரம உடையாரின் பேரன். சின்னத்தம்பி சின்னப்பு என்பவர் புரம உடையாரின் பேரன். சின்னத்தம்பி சின்னப்பு என்பவர் பேரும் புகழுமான வைத்தியர்.

வேலுப்பிள்ளை சின்னக்குட்டி என்பவர் பெருங் கமக்காரன், இவருடைய மகன் இப்பொழுது மலாயன் பெஞ் சனியராக இருக்கிறார். இவருடைய பேரனுகிய கிருஷ்ண பிள்ளை கட்டிடக் கலைஞராகக் கொழும்பில் தொழில் புரி கிண்ணர்.

இவர்களின் பெரு முயற்சியினாலே தான் சிவன் கோவிலிருக்கும் பெரிய தேர் கட்டப்படலாயிற்று.

கந்தப்பர் சுப்பிரமணியம்:— அக்காலத் தில் கொந்திருத்துச் சுப்பிரமணியம் என்றால் காரைநகர் மக்களுக்கு மாத்திரமல்ல இலங்கை வாழ் மக்கள் யாவருக்குந் தெரியும். காரைநகரிலே களூழியிற் பிறந்து வளர்ந்தவர்.

பணம் படைத்தவர். ஆகவே தான் தருமங்கள் செய்வதிற் பின்னிற்கவில்லை.

களூழி சுந்தரமூர் தத்திநாயனார் பாடசாலையைக் கட்டி யெழுப்பியவர் இவராவார். இவரே அதன் முதல் முகாமையாளர். பின்னர் திரு. ஆ. சங்கரப்பிள்ளை பொறுப்பேற்றனர்.

கிட்டங்கியடியிலிருக்கும் பிள்ளையார் கோவிலுக்குத் தனது செலவிற் தேரொன்று செய்து கொடுத்தவர்.

ஆறுமுகம் சங்கரப்பிள்ளை:— ‘உடையது விளம் பேல்’. என்ற நல்லுரைக்கு இலக்கியமாக விளங்கியவர் திரு. ஆ. சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள். பென்னம்பெரிய தான் தருமங்களும் சின்னஞ்சிறிய தான்தருமங்களும் புரிந்த புன்னியவான் இவர். வலதுகை செய்ததை இடதுகை தெரியாது இவர் செய்த உதவிகள் பல. இவரின் உதவி பெற்று நடைபெற்ற ஆலயக் கட்டிடங்கள், பள்ளிக்கூடங்கள், வீடு வாசல்கள் பல. பல வகையாலும் உதவி பெற்ற பலர் காரைநகரிலும் மற்றுமிடங்களிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

தந்தையார் கோவிந்தர் ஆறுமுகம்; தாயார் விசவர் சண்முகம் மகள் கற்பகம். தெய்வானை என்பவர் இவரின் ஏகசகோதரி. சகோதரி தெய்வானை களூழி வேலாயுதர் கந்தப்பு என்பவரை மனம் புரிந்தவர். இவர்கள் மகனே திரு. க. ஆறுமுகம். இவர் தமது தாய்மாமனையை சங்கரப்பிள்ளையின் மூன்றாம் புத்திரியை விவாகஞ்சு செய்துள்ளார்.

திரு. ஆ. சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் சிறு வயதில் தமது தாயாரை இழந்துவிட்டார். தகப்பனாரும் மறுதாரனு செய்து கொண்டார்.

இவருக்குப்படிப்பில் அதிகம் நாட்டமில்லை. தொழில் துறை செய்வதிலே அதிகம் விருப்புடையரானார். சிறிய தகப்பனார் ஓவசியர் சிதம்பரப்பிள்ளையின் கீழ் சிறு ஓவசிய ராகச் சில காலம் தொழில் புரிந்தார். இதனைச் சில காலத் தின்பின் கைவிட்டனர்.

இஃதிவ்வாறிருக்கின்ற காலத்தில் திரு. க. பரமு என் பவர் மடுவக்கொல்லையில் கொந்திருத்து வேலைகள் பல செய்து வந்தார். சங்கரப்பிள்ளை இவரிடஞ் சென்று அவரின் தொழில் முறையில் மனேச்சராகக் கடமை புரிந்தார். மிகவும் கெட்டித்தனமாகத் தொழில் புரிந்து சம்பளக் காசினை மிச்சம் பிடித்தும் மற்றும் பலரின் உதவிகொண்டும் ஆசப்பத்திரிக் கொந்திருத்தினைத் தன்பொறுப்பில் எடுத்து நடத்தத் தொடங்கினார். ஆறுமுகம் விசுவலிங்கம், கந்தப் பர் சுப்பிரமணியம் (பெருங்கொந்திருத்துகள் செய்தவர்) இவருக்குக் காலத்தாலுதவிபுரிந்தனர். இவரின் பெரு முயற்சி காரணமாகவும் மற்றும் நல்லோர்பேருதவியினாலும் முன்னேறி இலங்கை முழுவதிலுமுள்ள ஆசப்பத்திரிகள், மறியல் வீடுகள் இவற்றிற்கெல்லாம் கொந்திருத்துக்கள் எடுத்து அரசுகமெச்சச் சீராக நடத்திவந்தனர். இதனால் இவரைக் “கொந்திருத்துச் சங்கரப்பிள்ளை” என்பார்.

மதுவரிப் பகுதியினரின் சாராயத்தைப் போத்தவில் டைத்துக் கொடுக்கும் கொந்திருத்து இவருக்கே முதன் முதலாகக் கொடுக்கப்பட்டது. கொந்திருத்தினை இலங்கையின் சுகல பாகங்களிலும் நடாத்தி வந்தார். கொந்திருத்து நடாத்திய சுகல இடங்களிலும் இவருக்குச் சொந்தமான வீடு வாசல்கள் காணிப்புமிகளிருந்தன.

காணிவயல், தென்னை, இறப்பர், தேயிலைத் தோட்டங்களையும் ஆங்காங்கு விலைக்குப் பெற்றுக் காரைநகர் வாசிகளுக்கும் மற்றையோர்க்கும் வேலை வாய்ப்புச் செய்து கொடுத்தனர்.

இவ்வகையாகத் தொழிலிலும் பணத்திலும் முன்னேறிக் கோடைவரானார். சுயமுயற்சியால் முன்னேறிய பெருமகனார் என்று போற்றும் வண்ணம் சாந்தம், பொறை,

தயை என்ற அருங்குணங்கள் படைத்த பெருங்குன்றுக விளங்கினார். பணப் பெருமை அல்லது குணப்பெருமை, அல்லது குலப்பெருமை அறவே கிடையாது. சாதாரண பெணியன் முழுத்துண்டு இவற்றுடன் காட்சியளிப்பர். பெருமக்கள் சகவாசமிருந்தும் அவர்களோடு கூடிப்பழகும் சந்தர்ப்பங்களைத் தவிர்த்து நடப்பர்.

அரசாங்கத்தின் கொந்திருத்து முறை முற்றுக நீக்கப் பட்டுச் சந்தைப்படுத்துந் துறையினர் அதனை மேற்கொள்ள இவருடைய கவனம் வேறோர் திசையிற் திரும்பியது. ஆரம்பகல்வி கற்று வருங்காலத்தில் அச்சகமொன்றினைச் சுற்றிப்பார்த்து அதுபோல் அச்சகம் வைத்து நடாத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர்மனதிலுதித்தது. அந்த எண்ணம் நிறைவேறும் வாய்ப்பு 1947ல் உருவாயது. ‘‘ரெம்ஸ் ஓவ்சிலோன்’’ (Times of Ceylon) தாபனத்தை வாங்கி அதன் பணிப்பாளர் சபைத் தலைவராக இருந்தார்.

மகாதேசாதிபதியாக இருந்த சேர் ஓவிவர் குணத்தில் காவின் உற்ற நன்பராகவும் விளங்கினார். மாட்சிமை பொருந்திய எலிசபெத் II மகாராணியார் இலங்கை வந்த போது இராணியின் அழைப்பில் தமது இரண்டாம் மகளாக கிய சொர்ணம் என்பவருடன் இராணிமாளிகை சென்று இராணியின் விருந்தினராகவுமிருந்தனர். இராணியினாற் சேர்ப்பட்டம் வழங்கப்படுவதற்கு இவரிடஞ் சம்மதம் கேட்டபொழுது அதனைப்பெற மறுத்துவிட்டார்.

இவ்வாறு திரு. சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் அடக்க ஒடுக்கமாகவும் சோலிசரட்டின்றி காரைநகர் மக்களின் அபிமான புருடங்கள் விளங்கினார். அவரின் அடக்க ஒடுக்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக அவர் செய்த புண்ணிய கிருத் தியங்கள் பல. இவை பலருக்குத் தெரியாதவை.

I. காரைநகர்ச் சிவன் கோயிற் சபை கட்டப்பட்ட காலத்தில் அவ் வேலையில் ஈடுபட்டுழைத்த விநாய கர் தில்லையம்பலம் மூலமாகத் தமது பெயர் தெரிவியர்மலே பணங்கொடுத்து உதவினார்.

II. காரைநகர் சிவன்கோவில் நவக்கிரகங்களைத் தாபிக்கக் கோயில் எடுத்தார்.

III. களபூமி திக்கரை முருகமூர்த்தி கோயிலில் பிள்ளையார் மூலத்தானம் கட்டினார்.

IV. களபூமி சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடசாலையில் வகுப்பறைகள் கட்டினார். அப்பாடசாலையின் மனேச்சராகவும் இருந்தனர்.

இவ்வாறு பேருபகாரியாக உற்றூர் உறவினர் ஊரவர் மற்றையோர் போற்றும் வண்ணம் பெருவாழ்வு பெற்று வாழ்ந்தார்.

இவர் வள்ளியம்மை என்னும் பெண்மணியை மணந்து விளானை என்னுமிடத்தில் பெரியதோர் வீடுகட்டி வாழ்ந்து வருங்காலத்தில் நாலு பெண்களுக்கும் ஆண்பிள்ளை ஒரு வருக்கும் தந்தையானார்.

முதலாவது மகளாகிய பரமேஸ்வரி வைத்திய கலாநிதி பொ. பரமசாமியை மணம் முடித்துள்ளார்.

இரண்டாவது மகளாகிய சொரணம் வைத்திய கலாநிதி இ. கனகசுந்தரத்தினை விவாகன் செய்து இப்பொழுது சிங்கப்பூரில் இருக்கின்றார். அங்கு டாக்ரர் கனகசுந்தரம் பேராசிரியராக இருக்கின்றார்.

மூன்றாவது மகள் பத்மாசனி, சொந்த மைத்துனராகிய திரு. க. ஆறுமுகத்தை வதுவை செய்து மதுள்சீமாத் தோட்டத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

ஏக புத்திரனாகிய திரு. விசுவநாதன் 'ரைம்ஸ் ஓவ் சிலோன்' தாபனத்து நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்களில் ஒருவராக இருந்து வருகிறார்.

கடைசி மகளாகிய சிவகாமசுந்தரி வைத்திய கலாநிதி கனகரத்தினத்தை முடித்து அவரிறந்துபட வேறொருவரை முடித்து வாழ்ந்து வருகிறார்.

திரு. சங்கரப்பிள்ளை நிறத்தாலும் குணத்தாலும் தங்கம், சாதாரண உயரமுடையவர். சாதாரண உடையினர்; சௌகாரம் மிக்கவர். கோயிற் தரிசனை மறவாதவர். சிறுவதிற் பழகின பழக்கத்தின்படி காரைநகர் சிவன் கோவில் விடியற்காலப் பூசையினையே பெரிதும் விரும்பியவர். மற்றவர்கள் கண்ணுக்குப்படாமலே மெல்ல ஆலயவழிபாடு செய்து கொள்பவர். காரைநகர் ஈழத்துச் சிதம் பரமாகிய சிவன் கோவிலில் நடைபெறும் திருவெம்பாவைத் திருவிழாக் காலத்தில் பூபாள இராகத்திற் திருப்பள்ளியெழுச்சிபாடும் நேரத்தில் கோயில் திறப்பதற்கு முன்னரே களபூமியிலிருந்து நடந்து வந்து நிறபவர் திரு. சங்கரப்பிள்ளை ஆவார். கோயில் வழிபாட்டிற்கு அவர் அங்கு நிற்பது மற்றவர்களுக்குத் தெரிந்தாலும் சிவன் கோயிற் கதவை அக்காலத்திற் திறக்கவரும் மொட்டை அம்மாவுக்கு இந்த மகான் கொடுப்பது தெரியாது; கொடுக்குந் தொகையும் எவ்வளவென்று யாருக்குந்தெரியாது. ஆருக்குத்தான் தெரியும் இவர் பெருமை.

வைரமுத்து சபாபதிப்பிள்ளை, வைரமுத்து ஆறுமுகம்:— அண்ணன் தம்பி இருவருஞ் சைவாசாரம் மிக்க நற்பெருங்குடியிற் பிறந்தவர்கள். மற்றையோர் காணப் போசனஞ் செய்யாதவர்கள். சிவபூசாதூரந்தரர். நாளும் பொழுதும் இறைவனை மறவாதவர்கள். வர்த்தகப் பெருமக்கள். துறைமுகத்தடி வர்த்தகர்கள்.

வியாபாரத்தொடு கப்பல் வைத்து ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்தவர்கள். பர்மாவரை உருக்களையனுப்பி நெல் அரிசி கொணர்ந்தவர்கள்.

சபாபதிப்பிள்ளை முதலாம் உலகயுத்த காலத்தில் கப்பல்வைத்து ஈட்டிய பொருளைக் கொண்டு துறைமுகச் சித்திரகூடச் சித்திவிநாயகர் கோவிலைச் சொந்த முறையிறகட்டிமுடித்தார்.

துறைமுகத்தில் மாத்திரமன்று யாழ்ப்பாண நகரிலும் வியாபாரதாபனத்தை நிறுவிக் காரைநகர் மக்களுக்கு முன்னேடியாக விளங்கினார்களிருவரும்.

ஆறுமுகம் போதிய தானதருமங்கள் செய்தவர். கோப்பாய் ஆசிரியர்கலாசாலையை அருணைசல உபாத்தியாயர் தொடங்கிய காலத்தே அதன் பராமரிப்புக்கும் பயிலும் ஆசிரியரின் உண்டு உணவிற்கும் தோன்றுத்துணையாக நின்று உதவியவர். வியாவிற் பாடசாலை கட்ட உபகரித்தவர்.

தற்போது யாழ்ப்பாணத்தில் வீரகத்திப்பிள்ளை அன்சன்ஸ் என்ற தாபனக் கட்டிடம் ஆறுமுகத்திற்கே முன்னர் சொந்தமாக இருந்தது. யாழ்ப்பாணம் ஐக்கிய பண்டசாலை தாபித்த முக்கியத்தர்களில் ஒருவர் இவர்.

முத்தவராகிய சபாபதிப்பிள்ளைக்குப் புத்திரி கள் மூவர். புத்திரன் ஒருவர். சுவாமிநாதன் அவர் பெயராகும். முத்த புத்திரியைக் காரைநகர் கிழக்கு விதானையராக நற்பணி பல புரிந்த இ. வைத்திலிங்கம் வதுவை செய்தனர். இவர் 1865-ற் பிறந்தனர்; 1925-ல் இவ்வுலக வாழ்வு துறந்தனர்.

இளையவராகிய ஆறுமுகத்திற்கு மகனென்றுவருளர். கணபதிப்பிள்ளை என்ற நாமமுடையார். புகைவண்டிப் பகுதியில் உள்ளகக் கணக்காய்வாளராக உத்தியோகம் புரிகின்றார். ஆறுமுகத்திற்கு மகனுமொருவர்; மீண்டபாள் என்றபெயருடையாள். வியாவிற் பாடசாலையில் என்னிடம் படித்தவர். கட்டுவன் வாசியான தாமோதரம்பிள்ளைய முடித்துப் பெண்கள் மூவரையும் ஆண் ஒருவரையும் பெற்றவர். மீண்டபாளின் முத்த மகளாகிய இந்திராணி பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்; கெளரி என்ற புத்திரி புவியியற் சிறப்புப் பட்டதாரி. இளைய மகள் பவானி, காரைநகர் மக்களின் அபிமான புருடராகிய சுப்பிரமணியதேசிகர் அவர்களின் இளைய மகளை—பட்டதாரி—வதுவை செய்துள்ளார்.

வேலாயுதர் சண்முகம்:— நற் பெருங்குடியிற் பிறந்த இவர் யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தில் புடைவை வியாபாரத்தில் பெருஞ் செல்வம்படைத்தவர். கந்தையா, வேலுப்பிள்ளை, காங்கேசபிள்ளை என்ற புத்திரர் மூவர்.

வேலுப்பிள்ளை பட்டதாரி ஆசிரியராக இருந்து நடுத்தர வயதிலிருந்து விட்டனர்.

சண்முகம் என்பவருக்கு ஆறுமுகம் என்பவர் இளைய சகோதரர். இவரும் தமையனைப் போல் புடைவை வியாபாரத்தில் செல்வம் படைத்துச் சீரும்சிறப்புமாக வாழ்ந்தவர். இவரின் மகன் குமாரவேலு. குமாரவேலுவின் புத்திரரே வைத்தியகலாநிதி தண்டாடுதபாணி ஆவார்.

க. செல்லப்பா, க. சிவகுருநாதர்:— (எட்டியாந் தோட்டை) எட்டியாந்தோட்டையில் பெரியதோர் வியாபாரத் தாபனத்தை நடாத்தியவர்களாகையால் இவர்களை ஊரவர்கள் எட்டியாந்தோட்டைச் செல்லப்பா, எட்டியாந்தோட்டைச் சிவகுருநாதர் என்றழைப்பபர்.

திரு. செல்லப்பா தருமசிந்தனையாளர். உள்ளத்தாலும் பேச்சாலும் ஒன்றுபட்டவர். உள்ளத்திலுள்ளதே இவரின் பேச்சினால் வெளிவரும். உள்ளொன்றுவைத்துப் புறம் பொன்று பேசுவார். உறவு கலவாமை வேண்டுமென்ற வாக்கியத்திற்கு இலக்கியமானவர்.

சாதாரண உடையினர்; சாதாரண போக்கினர். இவ்வகைப் போக்குவாக்கினைச் செல்வந்தரிடத்துக் காணபது அரிது. யாரெவரென்று பாராது யாவருடனும் அன்பாகப் பேசும் பழக்கமுடையவர்.

ஊரின் விருத்திக்காகப் பல தொண்டுகள் புரிந்தார். சைவமகாசபையில் எப்பொழுதுங் காணலாம். காரைநகர் சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலைக்கு முகாமையாளர் இல்லாது. ஊரவர்கள் சலித்துக்கொண்டபோது அதனைக்கையேற்று நடாத்திவந்தவர். முகாமையாளராக இருந்த காலத்தில் பாடசாலையைத் தினசரி தரிசித்து வந்து கடமையைச் சரிவர நடாத்திவந்தார்.

இவரின் மகன் வேலுப்பிள்ளை தொடர்ந்து தந்தையின் வியாபாரத்தில் ஈடுபாடுடையவராக உழைத்துவருகின்றார். கொழும்பு பாலத்துறையிலோர் தாபனமும் காரை

நகரில் இன்னோர்தாபனமும் தந்தை பேரால் நடாத்திவருகின்றார்.

திரு. செல்லப்பாவின் தமியார் சிவகுருநாதர். சிவகுருநாதர் அவர்களும் எட்டியாந்தோட்டையில் வியாபார தாபனம் வைத்திருந்தவர். செல்வம் பெருக்கியவர். தருமகருமங்கள் பல செய்துள்ளார்.

இவரது மகனுகிய நடராசா தந்தையைப்போல் பெரிய வியாபாரதாபனத்தைக் கொழும்பில் தோற்றுவித்துள்ளார். ‘‘யாழ்ரன்’’ தாபனம் கொழும்பு முதலாங்குறுக்குத்தெருவில் பெரும்புடைவைக் கடையாக விளங்குகின்றது. நடராசாவின் மகன் சிவராமனும் வியாபாரத் துறையில் சிறப்புற்று விளங்குகின்றார். சிவகுருநாதரின் மகளை வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதியின் பாராளுமன்றத்துப் பிரதிநிதியாகிய திரு. ஆ. தியாகராசா M. A. M. Lit. மணம் புரிந்துள்ளார்.

கந்தானைக் கந்தையா:— இலங்கையின் மேல்பாலுள்ள கந்தானையிற் கடைவைத்துப் பெருஞ் செல்வம் படைத்தவராகையாற் கந்தானைக் கந்தையா என்று மக்களால் அழைக்கப்பட்டார்.

சிவன்கோவிலில் நடைபெறும் திருக்கலியாண் விழாவினைப் பெரும் எடுப்பில் உற்றார் உறவினர் ஊரார் போற்றப் பலவருடங்களாக நடாத்திவந்துள்ளார்.

இவருக்கு சண்முகநாதன், வைத்திலிங்கம், சுப்பிரமணியம் என்ற புத்திரர்கள் முதற்தாரத்தாலுள்ளர். இவர்கள் மூவரும் தந்தையின் வர்த்தகதாபனத்தைத் தொடர்ந்து நடாத்திவருகின்றனர்.

சண்முகம் வேலுப்பிள்ளை பொன்னம்பலம்:— 1901 – 1963. காரைநகர் தங்கோடையிற் பிறந்தவர். வர்த்தகத் துறையில் பெரும் ஈடுபாடுடையவர். கொழும்பிலே பெரிய வர்த்தக தாபனத்தை உருவாக்கிய பெருமை இவருக்கு உரியதாகும்.

பீடித் தொழிலை இலங்கையில் முதன் முதலாக செய்து காட்டியவர் இவர். இலங்கையில் மாத்திரமல்ல இந்தியா

விலும் இத்தொழிற்தாபனத்தை உருவாக்கி அங்குள்ளார் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்த பெருமை காரைநகரிற் பிறந்த இலங்கை வாசியாகிய இவருக்குண்டு.

வர்த்தக தாபனங்கள் மூலம் படைத்த செல்வத்தைத் தான் தருமங்களிற் செலவு செய்தனர். யாழ்ரன் கல்லூரியைக் கட்ட உதவினர். மூளாய் ஆசுப்பத்திரியில் சிகிச்சை மண்டபம் ஒன்றினைக் கட்டியுள்ளார். குதிர்காம யாத் திரைகாரருக்கென ஆங்கோர் மடம் கட்டியிருக்கிறார். கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மடத்து நூல்நிலையம் இவரின் பொருஞ்சுவி பெற்று உருவானது.

7. 3. 1901ல் பிறந்து 30. 9. 1963ல் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தவர்.

இவருக்கு ஆண்கள் இருவர், பெண்கள் இருவராக மக்கள் நால்வருளர். சீவரத்தினம், செல்வரத்தினம் என்ப வர்கள் புதல்வர்கள். சீவரத்தினம் வர்த்தகப் பட்டதாரி. உலத்தர் சபையில் அங்கத்துவம் பெற்றுள்ளார். கமலா தாபனத்தின் சொந்தக்காரர்.

இளைய மகன் செல்வரத்தினம். எஸ். வி. பொன்னம் பலம் அன் சன்ஸ் தாபனத்தின் முதலாளியாக தொழில் புரிகின்றார்.

புத்திரிகளிலொருவர் இராச கல்லூரியில் (Royal College) படிப்பிக்கும் பட்டதாரியாகிய திரு. தர்மவிங்கம் ஆவர்களை மணம் முடித்துள்ளார். மற்ற மகள் அப்பலவாணர் என்பவரை விவாகஞ்சு செய்துள்ளார்.

பண்டாரவளை வேலுப்பிள்ளை : காரைநகர் கோவளத்திற் பிறந்தவர். வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுப் பண்டாரவளை சென்று பெரியதோர் வியாபார தாபனத்தை உருவாக்கிச் செல்வம் பெருக வாழ்ந்தவர்.

இவரின் செல்வம் செல்வாக்குக் காரணமாக இவருடைய மகன் துரைராசா பண்டாரவளையிற் கண்ணியம் மரியாதையுடன் நல்ல வழியில் வந்த சம்பாத்தியத்தைக்

காப்பாற்றி அதனை விருத்தியாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றார். இதனால் பண்டாரவளையில் இரு வியாபார தாபனங்களை முடியவராய் விளங்குவதுடன் அப்புத்தளையிலும் ஓர் தாபனத்தையுந் திறந்துள்ளார்.

பண்டாரவளை நகரசபையில் அங்கத்தவராக இருப்ப துடன் பல ஆண்டுகளாக அதன் உபதலைவராகவுமிருந்து வருகின்றார்.

வேலுப்பிள்ளையின் மகனை எஸ். ஆர். செல்லத்துறையின் மகனும் பட்டதாரியுமாகிய தேவராசன் வதுவை செய்துள்ளார்.

சி கி. ஆறுமுகர்—: வெள்ளையர் ஆறுமுகம் என்று மக்களால் அழைக்கப்படுபவர். மிரபலதுறைமுக வியாபாரி. துறைமுகத்தடியில் பெருஞ் செல்வாக்குடையவர். வியாபாரத்தினாற் பெரும் பொருளீட்டியவர்.

வியாவிற் சைவபரிபாலன பாடசாலைக்கு உடையார் நாகலிங்கம் முகாமையாளராக இருந்த போதிலும் ஆசிரியர் கருக்குச் சம்பளம் கொடுக்கும் முகாமையாளராக இவரிருந்து பெருஞ் சேவை புரிந்தனர்.

இவரின் மக்களில் ஒருவராகிய கதிரவேலு தந்தையின் வர்த்தகத் தொழிலை நடாத்துகின்றார். இளைய மகனுகிய சின்னத்தம்பி சோதிடம் மருத்துவம் பொதுச் சேவை இவற்றில் ஈடுபாடுடையவராக இருக்கின்றார்.

சண்முகம் வேலுப்பிள்ளை:— இவரின் தந்தையாரை ஆலடிச்சண்முகத்தார் என்பர். தந்தையைப் போல் தனையனும் நல்ல உயரமும் தோற்றமும் வாய்ந்தவர்.

முதலில் இவர் புகையிலைவியாபாரஞ் செய்தமையினால் புகையிலைக்கார வேலுப்பிள்ளை என்று அழைக்கப்பட்டனர். பின்னர் நகைவியாபாரஞ் செய்தனர். இதனால் நகைக்கார வேலுப்பிள்ளை என்றும் அழைத்தனர்.

இவருக்கு ஒரேயொரு மகன். திரு. அ. முருகேசு அவர்கள் இவரின் மருகர். திரு. முருகேசு அவர்கள் தபாற் கந்தோர்ப் பகுதியில் பெரும் பதவியினராக உத்தியோகம் புரிந்து இளைப்பாறியவர்.

அக்காலத்திலே காரைநகரில் முதன்முதலாகப் பெருந்தொகைப் பணத்தையும் வீடுவாசல் களையும் தமது ஏக புத்திரிக்குச் சீதனமாகக் கொடுத்தவர் என்பர். உள்ளுரிலிருந்து உழைப்பாலுயர்ந்த தனவந்தர் இவர்.

ஆசைப்பிள்ளை, செல்லையா இருவரும் இவரின் சகோதரர்கள். இருவரும் மலாயாவில் உத்தியோகம் பார்த்து இளைப்பாறி ஊரிற் சீருஞ்சிறப்புமாக இருந்தவர்கள்.

நகைக்கார ஆறுமுகம்:— யாழ்ப்பாணப் பட்டி னத்தில் நகை வியாபாரத் தாபனத்தை நிறுவிய காரைநகர் மக்களுள் முதலிடத்தை வகிப்பவர் இவர். பொதுவாக நகைக்காரன் என்பர். மொந்திபுலத்திற் பிறந்தவர். யாழ்ப்பாணப்பட்டினத்தில் வாழ்ந்தவரெனினும் காரைநகர் சிவன்கோயில் பங்குணி உற்சவ நாலாந்திருவிழா இவருடைய உபயம். அன்றையத் திருவிழா மக்களுக்கெல்லாம் பெருவிழா.

இவரது தொழிலையும் இந்தத் திருவிழாவினையும் பெருமைப்படு முறையில் இவரின் மகன் யப்பான் கணக்கைபைந்டாத்தி வந்தமை யாவருமற்றந்ததே. கணக்கைபையின் மகன் லோகநாதன் பட்டதாரியாகவும் பட்டயம் பெற்ற கணக்காளராகவும் இருக்கின்றார்.

உடையார் இ. நாகலிங்கம்:— இவர் உடையாரல்லர். ஆனற் குணசிலம் உடையவர். நற்பண்புடையவர். செல்வம் செல்வாக்குடையவர். இவரின் தந்தையார் அரசாங்கத்தில் அந்தக்காலத்திலே உள்ள “உடையார் வேலை” பார்த்தவர். ஊரிற் பெருஞ் செல்வாக்குடன் உடையார் வேலை பார்த்தவர் எனினும் உடையார் மிடுக்கு என்ற அற்பகுணம் படைத்தவரல்லர்.

உடையார் மகனுணபடியால் இவரை “உடையார் நாகலிங்கம்” என்றே மக்கள் அழைப்பார்.

காந்தித்தொப்பி கதர்வேட்டி சேட்டு அணிந்த ஆசா னுபாகராய்க்காட்சி அளிப்பவர். செக்கச்சிவந்த மேனி. அளவான உயரம். இளமையிற் பாதரட்சையின்றி பல மைல் தூரம் நடக்கவல்லவர். தினசரி சைவமகாசபைக் கும் தமது இல்லத்திற்கும் இடைப்பட்ட இருமைல் தூரத்தை நடைபோட்டுப் பழகியவர்.

பொதுநலச் சேவையே தமது பெருந்தொண்டாகக் கருதியவர். இவர் இந்தியாவிற் படித்தகாலத்தில் அங்குள்ள பெரியாரின் போதனைசாதனைகளை நேரிற் கண்டறி யும் வாய்ப்புப்பெற்றவர். இளம் முறுக்குள்ள வயதில் சைவமகாசபை இவரின் சீவநாடி; மின்னிட்ட காலங்களில் வியாவிற் பாடசாலை இவரின் கண்ணுங்கருத்து. இவரே அதற்கு முகாமையாளரெனினும் தமது கையால் உதவி நன்கொடையைப் பெற்று அதில் ஒருபங்கு வீத்தை வெட்டியெடுத்து ஆசிரியருக்குச் சம்பளங் கொடுத்தாரால் ஸர். அந்தப்பொறுப்பு பலிகாடு ஆறுமுகம் முதலாளியாரி டம் ஓப்படைக்கப்பட்டிருந்தது.

அந்தக்காலத்துப் பாடசாலை முகாமையாளருக்குள் இவர் தனித்தன்மைவாய்ந்தவர். பாடசாலைக்கு நாள் தவ றுது செல்லும்பான்மையுடையவர். காலையிலும் போவார்; மாலையிலும் போவார். மாலையிற் போகும்போது மல்லித் தண்ணீர்கொண்டு செல்வர். வரமுடியாத ஆசிரியருக்குப் பதிலாகப் படிப்பித்துங்காட்டுவர். பாடசாலையை நாள் தோறும் தொடக்கிவைப்பவரும் இவர்; முடித்துவைப்பவரும் இவர். அடியேனும் அங்கு ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த வன். இந்த முகாமையாளர் எனக்கு வாய்க்காதுபோயிருந்தால் நான் ஆசிரியராகப்பயிற்சி பெற்றிருக்கவேமாட்டேன். நிலைபேருன் ஆசிரியராக்கிய பெருமை இவருக்கே உரியது. என்னைப்போல் வேறும் பலரை இவர் ஊக்குவித்து உயர்த்தியுள்ளார்.

சைவமகாசனப்யிலும், பாடசாலையிலும் நெசவு நிலையங்களையுண்டாக்கிக் காரைநகரில் முதன்முதலாக நெசவுத் தொழில் பறப்ப உபகாரமாக இருந்தவர்.

காரைநகரிற் பேச்சுக்கலைப்பை வளர்த்தவர். பெரியார்களை அழைப்பித்துச் சொற்பொழிவாற்றுவிப்பதிற் சலியாது உழைத்தவர்.

பழக இனியர்; பேச இனியர்; கள்ளங்கபடமில்லாதவர். பொதுத்தொண்டே இவரின் ஆசையும்பாசமும்.

உத்தியோகத்தை நாடாது, தமது உயர்ச்சியைவிரும்பாது காரைநகரின் பொதுநலனுக்காக உழைத்த உத்தமர். என்றென்றும் இவர் நினைக்கப்படுவாராக.

உடையார் நாகலிந்கத்தின் மக்களில் ஒருவராகிய திருநாவுக்கரசு காரைநகரில் கிராமசேவகராகக் கடமையாற்றுகிறார்.

பஞ்சாட்சா ஜூயர்: — 1889 – 1953 காரைநகர் சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலையில் நெடுங்காலமாகத் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தவர். நாகமுத்துப்புலவர், சுப்பிரமணியதேசிகர் முதலானேர் உடனுசிரியர்களாக இருந்தவர்கள்.

ஓழுக்கமும் நேர்மையும் நிறைந்தவர். செம்பொன் மேனியர். சிவபூஷை தவறாதவர். சோதிடசாத்திரத்திலும் வல்லவர். கோயில்களில் நடைபெறும் புராணப்படிப்புக்கு உரை சொல்லும் தகைமை வாய்ந்தவர்.

திண்ணைப்புரவெண்பா என்ற நாலினை இயற்றியவர். சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலைப் பழைய மாணுக்கரால் அச்சேற்றப்பட்டது.

தமிழ் மக்களாற் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டவரும், தமிழரினாரும் வித்தியாதரிசியுமாயிருந்த முகாந்திரம் சதாசிவஜயரின் சகோதரி மகனுவார் இவர்.

பஞ்சாட்சர ஐயர் மருதடிப்பிள்ளையார் கோயி லூடன் நெருங்கிய தொடர்புவாய்ந்தவர். மருதடி இரட்டைமணி மாலை என்ற நூலையும் இயற்றியுள்ளார்.

கா. சி. மகேச சுமா, F. R. A. S.:— 1892 — 1965
முருகேசயரின் மகன் கார்த்திகேயப் புலவர்; கார்த்தி கேயப் புலவரின் இளைய மகன் சிவசிதம்பர ஐயர். சிவசிதம் பர ஐயரின் மகனே மகேசர்மா. தந்தையாராவிடப் பட்ட பெயர் சிவஞானசந்தரசர்மா. வியாவிற் பாடசாலையிற் தமிழ் கற்றனர். பின்னர் காரைநகர் இந்துக்கல்லூரி யில் ஆங்கிலம் கற்றனர்.

தந்தையார் இறந்ததன் காரணமாகப் பெரியதந்தையாரின் முயற்சியினால் பருத்தித்துறை ஆட்லி கல்லூரியிற் படித்து சீனியர் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தனர். அங்குள்ள வேலாயுதம்பிள்ளை பாடசாலையிற் சிலகாலம் படிப்பித்தனர். சொந்தஜனர் வந்து இந்துக்கல்லூரியிற் படிப்பித்துவருகையில் அரசாங்க இலிகிதர் சேவையிற் சேர்ந்து கேகாலைக் கச்சேரியில் நியமனம்பெற்றார். உணவுப்பிரச்சினை காரணமாக 22 நாள் வேலைபார்த்துவிட்டு இலிகிதர் வேலையைத்துறந்து மறுபடியும் இந்துக்கல்லூரியிற் சேர்ந்து படிப்பித்தனர்.

மூன்றுவாரக் கேகாலைக் கச்சேரி வேலை இவரை நொத்தாரிசு வேலையிலிருத்தல் வேண்டுமென்ற ஆசையினை ஊட்டியது. 1923-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற நொத்தாரிசுப் பிரவேச பரீட்சையில் முதலாவதாகச் சித்தியடைந்தனர்.

வானசாத்திரத்திலும் கருத்துக்கொண்டு அதனைத் தன்வலியப்படித்துத் தேர்ச்சியடைந்தனர். திசைநாயகம் பிறக்கிராசியாரும் (காசிப்பிள்ளை) இப்படிப்பில் இவருக்கு உதவி செய்தனர்,

நொத்தாரிசு இறுதிப்பரீட்சையில் தேறிச் சங்காஜையி லிருந்து தொழில்புரிந்தனர். 1928 ஆவணி மாசத்தில் இவரின் முதலாம் உறுதி எழுதப்படலாயிற்று. பின்பு புத்தா

வில் நொத்தாரிசாக இருந்தனர். 1930-ம் ஆண்டில் காரை நகரிற் கடமையாற்றத் தொடங்கினார்.

1936-ல் வானசாத்திரத்துறையில் மேலும் முயன்று பிரித்தானிய வானசாத்திர சங்கத்தில் அங்கத்தவரானார். 1943-ல் F.R.A.S. மகிமை அங்கத்துவம் கிடைத்தது. சாதகம் கணிப்பதில் வெகுநிபுணராகவுமிருந்தனர்.

நொத்தாரிசு வேலையை நேர்மையாகவும் நீதியாகவும் யாவரும் போற்றும்வண்ணம் பார்த்தனர். மக்களின் அபிமான புருட்டனுகத்திகழ்ந்தனர்.

1965-ம் ஆண்டு தசம்பர் மாதம் 7 ந் தேதி இறைவனடி சேர்ந்தனர்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர்:— இவர் பருத்தித்துறை யூரினரெனினும் காரைநகரில் மணம்முடித்திருந்தவர். சமக்கிரிகைச் சைவக் குருக்களாக மக்களின் மனத்திருத்திக்கிசையப் பணிபுரிந்தவர். பெரியோர்சிறியோர் என்ற பாகுபாடின்றிக் கிரிகையினைச் சீரும்சிறப்புமாக முற்றும் முழுவதுமாக நிறைவேற்றிவைப்பர்.

காரைநகர் சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலையில் கல்வி கற்பித்தவர். பஞ்சாட்சர ஐயருடன் நெருங்கிப் பழகியவர்.

சைவமகாசபையுடன் மிகுந்த தொடர்புகொண்டு வேதாகம சாரங்களையுடைய சைவப்பிரசங்கங்கள் மூலம் சமயமும், சங்கநூல்கள், புராணங்கள் இவற்றைப் பயன்படுத்திச் செய்யும் சொற்பொழிவுகள் மூலம் தமிழும் வளர்த்தவர்.

இன்று இவரின் மகன் தந்தையின் தொழிலைத் தகவற நடாத்திவருகின்றார்.

விசுவநாதர் துரையப்பா:— பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியராக இலங்கை அரசாங்க பாடசாலைகளிற் தலைமை ஆசிரியராக விளங்கியவர். நெல்லியடி கோப்பாய்ப் பாடசாலை

களின் தலைமை ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் பேரும் புகமு மாகக் கடமை புரிந்தவர்.

கோப்பாய் சாதன பாடசாலையிற் தலைமை ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் காரைநகர் மாணுக்கர் பலர் அப் பாடசாலையிற் சேர்ந்து படித்து ஆசிரியர் களாக முன்னேற நல்வாய்ப்புகள் செய்து கொடுத்தவர்.

இவருக்கு இருவர் புத்திரர். முத்தவராகிய குமாரசவாமி கணக்காளர் உத்தியோகத்திலிருக்கிறார். இளையவராகிய விசவநாதன் பட்டதாரியாகி யாழ்ப்பாணக்கல் ஹரியிற் படிப்பிக்கின்றார்.

ஆறுமுகம் சங்கரப்பிள்ளை:— ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்து இளைப்பாறியவர். இலங்கையின் பலபாகங்களில் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தவர். இவரின் சகோதரர் கணபதிப்பிள்ளையும் சாமி பள்ளிக்கூடத்தில் ஆசிரியராக இருந்தவர்.

சங்கரப்பிள்ளை ஆசிரியருக்கு பிள்ளைகள் நால்வர். முத்தமகளாகிய மங்கையர்க்கரசி சொந்த மைத்துனராகிய திரு. முருகேசுவை மணம் முடித்துக் கிராம முன்னேற றத்திற்காக உழைத்து வருகின்றனர். இவரின் பெருமுயற்சியால் நீலிப்பந்தனையில் நெசுவுசாலை உருவாகி நடைபெற்று வருகின்றது. சமூகசேவையிலும் முன்னின்று உழைத்து வருகின்றார்.

எஸ். ஏ. நாதன்:— ஆறுமுகநாதன் என்பது இவரின் முழுப் பெயர். மலாயாவில் பத்திரிகை ஆசிரியராக அமர்ந்து பின்னர் தாய்' நாடாகிய காரைநகருக்குத் திரும்பி வந்து ஆசிரியராகப் பணி புரிந்தனர்.

சாதுரியமாகவும் கலகலப்பாகவும் கேட்டார்ப்பினிக்குந்தகையதாகவும் பேசவல்லவர். ஆங்கிலம் தமிழ் இரண்டும் சரளமாகப் பேசும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர். விஞ்ஞாபனங்களை ஆங்கிலத்தில் எழுதும் போது எடுத்தடி மடக்காய் நின்றநிலையில் சரமாரியாகப் பொழியக் கூடியவர்.

இவரின் முத்த மெந்தன் பாலசுப்பிரமணியம் இலங்கை நிருவாக சேவை உத்தியோகத்தராகக் கடமையாற்றுகின்றார். அடுத்த மகஞிய நடராசா பட்டதாரி ஆசிரியராகக் கடமை ஆற்றுகின்றார்.

கார்த்திகேய உபாத்தியாயர்:—இவர் களபுமிச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் பாடசாலைத் தலைமை ஆசிரியர். இப்பாடசாலையின் உயர்ச்சிக்குக் காரண கருத்தாவாக இருந்தவர். தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் பரிசளிப்பு விழா நடாத்துவதற்கு முன்னேடியாய் இப்பாடசாலையில் ஆண்டுதோறும் பரிசளிப்பு விழா நடாத்திக் காட்டியவர். இவருக்குப் புத்திரர் ஒருவர். பெயர் சிவசெந்தில்நாதன் அப்போதிக்கரியாகக் கடமையாற்றுகிறார். இவர் செல்லப்பா வேலுப் பிள்ளையின் மகளை வதுவை செய்துள்ளார்.

அருளம்பலவானுர் சு. பண்டி தூர்:— காரைநகர் உயர் குடியில் பிறந்த அருளம்பலவானுரின் தந்தையார் பெயர் சவாமிநாதன். சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலையில் ஆரம்பகல்வி உயர்தர கல்வி இரண்டினையும் பஞ்சாட்சர ஐயர், சுப்பிரமணிய தேசிகர் முதலாம் நல்லாசிரியர்களிடம் கற்றுத் தேர்ச்சியடைந்தனர்.

கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியிற்குமின்று ஆசிரியரானார். தாம் படித்த சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலையிலேயே, தம்மைப் படிப்பித்த குரவர்களுடன் பல ஆண்டுகள் படிப்பித்தனர்.

1963ம் ஆண்டில் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்திய பண்டிதார் பரிட்சையிற் சித்தியடைந்தனர்.

பேரும்பாறைற்றுப்படை, பதிற்றுப்பத்து திருவாசகம் முதலாம் நால்களுக்கு விரிந்த உரைகள் எழுதிப் பேரும் புகழும் பெற்றனர்.

பதிற்றுப்பத்தின் உரைவளங்கள்டு இலங்கைக் காகிதத்திய மன்றலத்தினர் ஆயிரம் ரூபா பரிசாக அளித்தனர். காரைநகர் மக்கள் இதனைப் பாராட்டி விழா எடுத்துப்

பொன்னுடை போர்த்துப் பொற்கிழியும் வழங்கி “சங்க நூற் செல்வர்” என்ற பட்டமும் அளித்தனர்.

1910 சித்திரை 11ம் நாளன்று பிறந்த அருளம்பலவ ஞர் 1966ம் ஆண்டு வைகாசித் திங்கள் 7ம் நாள் இறைவன் திருவடி நீழலையடைந்தனர்.

பண்டிதர் அவர்களின் முத்த மகன் - பட்டதாரி - மகேக்ஸவரநாதன் உள்நாட்டு இறைவரித்துறையிற் பதவி உத்தியோகத்தராகக் கடமையாற்றுகின்றார். மகனும் ஒரு வர் பட்டதாரி; மற்றுமோர் மகனும் பட்டதாரி.

நமசிவாயம் நடராசா K. C. 1897—1947. சிதம் பரப்பிள்ளை வீரகத்தி திரு. நடராசா அவர்களின் பிதாப் பிதா. நமசிவாயம் இவரின் தந்தையார் பெயர். தந்தையார் மலாயாவில் உத்தியோகம் புரிந்தவர். அக்காலத்தில் காரைநகரிற் கூடிய இளைப்பாற்றிச் சம்பளம் பெற்றவர் இவராவார்.

திரு. நடராசா அவர்கள் உயர் நீதி மன்றத்தில் திறமை மிக்க அப்புக்காத்தாகத் தொழில் புரிந்தவர். இவரின் சட்டநுணுக்கப் பயிற்சியினையும் தொழிலாற்றுந் திறமையினையும் உணர்ந்த அரசாட்சியார் K. C. பட்டமு மளித்து இவரை உயர்நீதிமன்ற நீதியரசராக நியமித்தனர். நியமிப்புப் பெற்றுச் சில ஆண்டுகளால் இறைவனடி சேர்ந்தனர்.

பயபத்தியிற் சிறந்தவர்; நல்லொழுக்கம் நிறைந்தவர்; செல்வம் படைத்தவர். திருவாசகத்தில் பெரிதும் ஈடுபாடு டையவர். படைத்த செல்வம் முழுவதையும் தமது அருமைப்பாரியாரிடத்து ஓப்படைத்து நிறைவெய்தினார். பாரியாரும் கணவன் பணித்த வழி நின்று தான் தருமங்கள் புரிந்து அறவழியிற் சம்பாதித்ததைப் புண்ணியகருமங்களிற் செலவு செய்வதற்காகக் காப்பாற்றி நற்பெரும் பணிகள் ஆற்றி வருகின்றார்.

இந்துக் கல்லூரிக்கு நடராசா ஞாபகார்த்த மண்டபம் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மண்டபத்தோடு

சேர்ந்த நிலமும் பாடசாலைக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாடசாலையின் பாங்கரின் பிரசவமணை, மருந்தகம், கட்டப் பட்டு அரசாங்கத்திற்குக் கையளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவரின் சொந்தப் புத்தகாலயத்து நூல்கள் யாவும் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அளிக்கப்படலாயின.

யாவற்றிற்கும் மேலாக இலட்சத்திற்கு மேலாகச் செலவு செய்து சிவன் கோவிலின் அண்மையில் சிவ ஆச்சிரமம் கட்டப்பட்டுப் பாரியாரால் வேகு கண்ணியமாகவும் திறமையாகவும் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகிறது. அன்னதானம் நித்தியம் நடைபெற்று வருகிறது.

நடராசா அவர்களுக்குச் சகோதரர் ஒருவரிருந்தனர். சின்னத்துரை என்பது அவரின் நாமம். மருத்துவத்துறையில் இவரின் நாமம் விளங்குகின்றது. கீழைத் தேசங்களிலுள்ள ஆங்கில வைத்தியாக்களில் முதன்மையான பட்டங்கள் பெற்றவர். நீதாசன முறையோடு சம்பந்தப்பட்ட வைத்திய பரிசோதனைகளிற் திறமை வாய்ந்தவர். உத்தியோகக் கடமையாற்றுங் காலத்து அகால மரணத்துக்காளானார்.

பிறக்கிராசியார் அருமைநாயகம்:— தில்லையம் பலம் நொத்தாரிசிவின் மகன். அல்லின் ஏபிரகாமின் மருமகன். அமைதியாக வழக்கறிஞர் தொழில் புரிந்து காரைநகரில் வாழ்ந்திருந்தவர். பின்னிட்ட காலத்திலே யாழ்ப்பாண நகரிற் குடிபதியாய் வாழ்ந்தவர். அப்புத்துரைச் சட்டம்பியாரின் முத்த மகனுகைய திரு. மதியாபரணம் B. A. இவரின் மகளை வதுவை செய்துள்ளார்.

பிறக்கிராசியார் ஆறுமுகம்:— காரைநகர் வலந்தலையிற் பிறந்து வளர்ந்தவர். இளம் வயதிற் ‘கிறிக்கெற்’ ஆட்டத்திற் திறமை மிக்கவர். முதுமையிலும் எங்களுடன் சேர்ந்து விலையாடினவர்.

சைவசமய பத்தர். தேவார திருவாசகங்களை இவர் எப்பொழுதும் பாடிக் கொண்டிருப்பர். கோட்டிலும் வீட்டிலும் பாடுவார். வெள்ளிக் கிழமை தோறும் காலைப்

பூசையில், காரைநகர் சிவன் கோவிலில் இவர் பாடுவதை மக்கள் கேட்டு அனுபவித்துள்ளார்கள். சயம்புச் சட்டம்பி யாரின் பசனைக் கோட்டியுடன் சேர்ந்தும்பாடுவார்.

கோட்டுக்குப் போகும் போது குதிரை வண்டியிற் செல்வார். குதிரை வண்டிக்காலம் போன்னின் சிறிய மோட்டார்க்காரொன்று வைத்திருந்தனர்.

ஆண்முகன்; சிவந்தமேனியன்; சுற்றியுடுத்த உடையி னன். புத்திரிகளிருவர். முத்தமகளைத் திரு. ச. சுந்தர மூர்த்தி அவர்கள் விவாகங்க் செய்தவர். இவர் இனமுறை யாலும் மருகர்; மணமுறையாலும் மருகர். இளைய மகளை மருமகன் முறையான மா. வேலுப்பிள்ளை மணம் முடித் தனர். இவர் பிறக்கிராசியாராகத் தொழில் புரிந்தவர்.

சங்கரப்பிள்ளை சுந்தரமுர்த்தி:— பிறக்கிராசி ஆறுமுகத்தின் மருகர். காட்டர் சங்கரப்பிள்ளையின் மகன். கொழும்பு பெரிய தபாற் கந்தோரிற் பெரும் பதவி யினராகக் கடமையாற்றிய சி. க. சண்முகம் அவர்களின் மைத்துனர்.

அரசாங்க உத்தியோகத்திலிருந்து இளைப்பாறிய பின்னர் சமய அலுவல்களில் ஈடுபட்டு ஈழத்துச் சிதம்பரம் எனப்படும் சிவன் கோவில் நந்தவனத்தைச் செம்மைப் படுத்துவதிற் பெரிதும் முயன்றவர்.

சிதம்பரப்பிள்ளை கந்தப்பர் சண்முகம்:— சண்முகத்தின் பிதாப்பிதா சிதம்பரப்பிள்ளை. சிதம்பரப்பிள்ளைக்கு இருவர் புத்திரர் வீரகத்தியும், கந்தப்பரும். கந்தப்பர் நீதியரசர் ந. நடராசா K. C. அவர்களுக்குப் பேரன் முறையினர். கந்தப்பருக்குப் புத்திரர் நால்வர். சிதம்பரப்பிள்ளை, சோமசுந்தரம், நாகலிங்கம், சண்முகம். ஆச்சிப்பிள்ளை என்ற ஒரேயொரு மகள். முத்தவராகிய சிதம்பரப்பிள்ளை இலண்டன் சென்று பாரிஸ்ரர் பட்டம் பெற்றவர். இறங்குன் பினங்கு என்ற இடங்களிற் நியாயதுரந்தராகத் தொழில் புரிந்தவர்.

சோமசுந்தரம் மலாயாவில் மருத்துவப் பகுதியில் உத்தியோகம் புரிந்து இளைப்பாறி ஊர்திரும்பிப் பெருமதிப்புடன் வாழ்ந்தவர். இந்துக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக உழைத்தவர். இவரின் சிக்கன வாழ்க்கையினிமித்தம் இவரைச் செட்டியார் என்பர். பகுத்தறிவு வாதியாகத் திகழ்ந்தவர். இவரின் மூத்த மகன் பிறக்ரார் இராமச்சந்திரன். சிவராமன் இன்னேர் மகன்.

நாகலிங்கம் மலாயாவில் பெருந்தோட்ட அதிபராக இருந்தவர். இவரின் மூத்தகுமாரராகிய வைத்தியகலாநிதி சம்பந்தர் இன்று மூளாய்க்கூட்டுறவு ஆசப்பத்திரியில் யாவரும் மெச்சும் பான்மையில் இடாக்குத்தராகக் கடமையாற்றுகின்றார்.

கந்தப்பரின் இளைய புத்திரனே சண்முகம். இவரை இனசனத்தார் 'அப்பு' என்று அழைப்பார். இலங்கைத் தபாற்கந்தோர்ச் சேவையிற் சிரேட்ட பதவி வகித்தவர். காரரநகர் மக்களிற்பலர் இவர் உதவி பெற்றுத் தபாற்கந்தோர்ப் பகுதியில் நல்ல உத்தியோகத்திலிருந்து வருகின்றனர்.

வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதிக்குப் போட்டியிட்ட சுந்தரசிவம் M. A. சண்முகத்தின் மூத்தகுமாரனுவார். மூத்த மகளை யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி அதிபராகிய திரு. ந. சபாரத்தினம் B. A. விவாகஞ் செய்துள்ளார்.

அனுஞாசலம் சண்முகப்:— காரரநகரிற் பிறந்து வளர்ந்து படித்து மலாயாவில் உத்தியோகம் பார்த்து இளைப்பாறிப் பின்னர் பிறந்தகம் வந்து யாழ்ப்பாணம் பறங்கித் தெருவில் நகை அடைவு பிடிக்கும் தொழிலைச் செய்தவர். காரரநகரில் இப்போதிருக்கும்நகை அடைவு பிடிகாரர் யாவரும் இவரைப் பின்பற்றியே இத் தொழிலைச் செய்கின்றனர். இவரின் தமிழ்மார் தமிழ்ப்பிள்ளை, தம்பையா இவர்களும் இத்தொழிலைச் சிறப்புற நடாத்துகின்றனர்.

இவர் சிதம்பரப்பிள்ளை கந்தப்பரின் ஏக புத்திரியாகிய ஆச்சிப்பிள்ளையை வதுவை செய்தவர். வைத்திய கலாநிதி

சம்பந்தன் அவர்கள் இனத்தாலும் மணத்ததாலும் இவருக்கு மருகர்.

இவர் வித்திட்டு வளர்த்த தொழிலை முத்த மகனையை மகாதேவா மேலும் விருத்தி செய்து தொழில் புரிகின்றார்.

மலாயாவிலிருந்து ஊர் திரும்பியதும் பொதுச் சேவையிலீடுபட்டு முதலிற் சிவன் கோவிற் திருப்பணி சேவையிற் காலமும் பொருளுஞ் சேவை செய்பவராயினார். முன் னர் சின்னப் பொடியர் வேலுப்பிள்ளை தொடக்கிவைத்து இக் கைங்கரியத்தில் இவர் பெரிதும் ஈடுபட்டுமைத்தனர். ‘காரைநகர் த் திண்ணபுரம் சுந்தரேசுவரர் ஆலய உற்பத்தி வரலாறும் திருப்பணி வேண்டுகோளும்’ என்ற நூலினைப் பிரசுரித்துத் திருப்பணி புரிந்தவர். சிவன் கோவில் உள்வீதி மண்டபம் சண்முகம் அவர்களின் உபயமாகும்.

அருணசலம் முருகேஸ்:- அருணசலத்தின் மகன் இவராவர். முற்கூறிய சண்முகத்தின் சகோதரர். தபாற் கந்தோர்ப் பகுதியில் பெரும்பதவி உத்தியோகத்திலமர்ந் திருந்து இளைப்பாறியவர். கடமை தவறுத உத்தமர். காரைநகர் மக்களிற்பலர் தபாற் கந்தோர்ப் பகுதியில் உத்தியோகம் பார்க்க வாய்ப்பளித்தவர். சண்முகம் வேலுப்பிள்ளையின் ஏகபுத்திரியாகிய நேசரத்தினத்தை வதுவை செய்தவர்.

இவருக்கு புத்திரிகள் நால்வர். முத்த புத்திரியை திரு. பத்மநாதன் விவாகம் முடித்திருக்கின்றார். இவரும் தபாற் கந்தோர்ப் பகுதியில் பதவி உத்தியோகத்திலிருக்கின்றார். இளைய மகளை வைத்திய கலாந்தி மு. கண்தராயர் மணம் முடித்துள்ளார்.

நா. பொன்னப்பலம்:- காரைநகர் வலந்தலை நடுத் தெருவிற் பிறந்து வளர்ந்தவர். காரைநகர் சப்பிரமணிய வித்தியாகாலையிற் தமிழ் படித்துப் பின்னர் இந்துக் கல்லூரியில் ஆங்கிலம் கற்று அதன் மேற்படிப்புக்காக யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியிற் சேர்ந்து படித்துத் தேறியவர்.

அரசாங்க இலிகிதர் சேவையிற் சேர்ந்து கணக்காளர் என்ற பெரும்பதவிக்கு உயர்த்தப்பட்டவர்.

காரைநகர் இந்துக்கல்லூரியின் பழைய மாணுக்கர் சங்கத்தை உருவாக்கியவர் இவரே. இவரே அச்சபையின் முதற் செயலாளர். இவருடன் சேர்ந்து உழைத்தவர் மொறக்கோ சுப்பிரமணியம் எனப்போற்றப்பட்டுவந்த K. K. சுப்பிரமணியம்.

பழைய மாணுக்கர் சங்க ஆதரவில் காரைநகரிற் பெரிய விளையாட்டுப் போட்டிகளை நடாத்துவதில் வெற்றி தண்டவர்.

சுதுமலையில் விவாகம் முடித்தவர். மாவட்ட வித்தியா தரிசியாக இருந்த திரு. தமிழ்ப்பிள்ளையின் புத்திரியே இவரின் பாரியார்.

எல்லோரும் போற்ற இல்லற வாழ்க்கையை நடாத்திய காலத்தே அகால மரணத்திற்குள்ளானார்.

ஞனத்தாற் குன்று. நடையால் அமைதி; சிந்தனையாற் சீரியர், உணவாற் சைவம்.

வைமுத்து வைத்தியர்:- சளிபுரத்தில் வாழ்ந்த பெரிய பரியாரியாரின் மகனே இந்த வைத்தியர். ஏதோத்தகராறு காரணமாகக் காரைநகரில் வந்து வசித்தவர்.

பெயராலும் தொழிலாலும் வைத்தியர் ஆகிய இவர் இருதாரக்காரன். முதற்தாரத்து மகன் நாகலிங்கம் என்பவருக்கு முத்ததம்பி அல்லது தம்பையா, கந்தையா (குஞ்சர்) சுப்பிரமணியம் (துரையர்) பரமசாமி என்ற புத்திரர் களிருந்தனர். இவர்கள் யாவரும் தொழிலால் வைத்தியர். சுப்பிரமணியம் என்பவருடைய மகனே சமாதான நீதவானும் வைத்தியரும், பிறப்பிறப்பு விவாகப் பதிவாளருமாகிய இராசசேகரம்.

வைமுத்து வைத்தியர் இரண்டாந்தாரமாகச் சிவன் கோவில் மணியகாரனுக இருந்த சண்முகத்தார் மகளை

விவாகஞ் செய்து செல்லையா, இராமலிங்கம், முத்தர் என்ற புத்திரர் களையும் மற்றும் புத்திரிமார் நால்வரையும் பெற்றார். செல்லையாவின் மகனுகைப் கணகசபை சயம்புச் சட்டம்பியாரின் பாடசாலையிற் படிப்பித்து வருகையில் இளம்பிராயத்தில் அகால மரணமடைந்தனர். என்னுடைய ஆசிரியருமாவார்.

இரண்டாந்தாரத்துப் புத்திரிகளிலிருவரை ஒருவர் பின் ஞெருவராக எட்டியாந்தோட்டைச் செல்லப்பா மணம் முடித்தனர். இ லட்சமி இரண்டாந்தார மனைவியின் பெயர். செல்லப்பாவிற்கும் இலட்சமிக்கும் பிறந்த மகனே கே. எஸ். வேலுப்பிள்ளை ஆவார்.

வாயு மண்டலப் பகுதியிற் கடமையாற்றும் வைத்தி லிங்கம் என்பவர் மேலே கூறிய இராமலிங்கம் என்பவரின் மகனுவர். இராமலிங்கம் மலாயாப் பெஞ்சனியர்.

வெரழுத்து வைத்தியர் சுளிபுரத்திலிருந்து வந்தமையால் அங்கு அவர் குடும்பத்தினருக்குச் சிறைக் குடும்பங்களிருந்தன. காரைநகரில் இவரிருந்த காலத்தும் அவர்கள் வந்து தொண்டுகள் செய்தனர். இப்பொழுது அவர்கள் இட்டம் போய்விட்டனர் போலும்.

பரியாரி செல்லர்:- செல்லையா என்பதே இவரின் பெயர். மக்களின் செல்லப் பெயரே செல்லர். இவர் பிறப்பு இறப்பு, விவாகப் பதிவுகாரராக இருந்தனராயினும் பரியாரி என்றே அழைக்கப்படுவார். கட்டுகளுக்குப் போடும் சேர்வை மிகவும் பேர்போனது, மேலை நாட்டோடு சேர்ந்த வைத்தியத்திற் பயிற்சியுடையவர். சிரங்கிற்குப் பூசும் கெந்தக எண்ணைய் இவரின் பாரம்பரியச் சொத்து.

இவர் சிதம்பரப்பிள்ளையின் மகளை விவாகஞ் செய்தவர். சிதம்பரப்பிள்ளைக்கு மூவர் புத்திரர். கந்தர், ஐயம் பிள்ளை, சின்னப்பு எனப்படுவார். கந்தரின் முத்தமகன் கணபுதிப்பிள்ளை. இவர் மலாயாவில் உத்தியோகம் பார்த்து இளைப்பாறியிருக்கின்றார். கணபதிப்பிள்ளையின் முத்தமக

ஞகைய பாலகிருஷ்ணன் புகையிரதப்பகுதியிற் கடமையாற் றுகிறார். அடுத்த மகன் மகேசன் பட்டதாரி ஆசிரியர்.

ஜூயம்பிளொயின் மகன் சிவலிங்கம் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியராகி இளைப்பாறியுள்ளார்.

சின்னப்பு என்பார் யாழ்ப்பாணப் பட்டி எத் திற் சென்று வாழ்ந்தார். இவருடைய மக்களில் ஒருவர் எஞ்சி னியராக இருக்கின்றார். புத்திரிகள் பட்டதாரிகளாகி ஆசிரியர்களாக இருக்கின்றனர். செல்லரின் மக்கள் அருமை நாயகம், அருளம்பலம், சூணநாயகம், விசுவநாதன் என்பவர்களாவார். மகள் ஒருவருளர்.

இராமலிங்கம் வைத்தியலிங்கப் : - காரை நகர் கிழக்கு விதானையாராகக் கடமை பார்த்தவர். சைவப் பெருமக்கள் குடியில் 1885 ஆடியிற் பிறந்தவர்.

‘‘காரை நகர் திண்ணபுர மாண்மியம்’’ என்ற நூலினை முதியவர்.

24-5-61ல் விதானையாக இருந்து இளைப்பாறிக் கொண்டிருக்குங்காலையில் மரணத் திரையால் மறைக்கப் பட்டனர்.

பழுத்த சைவம். நீதி நியாயம் பேணிக் காத்தவர். யாவருக்குமொப்ப விதானையாராகக் கடமை புரிந்தவர். ஊரின் பொது அலுவல்களில் மற்றும் பெரியோர்களுடன் சேர்ந்து நன்கு உழைத்தவர்.

இவருக்கு இராமநாதன், சோமசுந்தரம், பொன்னம் பலம் என்ற மூவரும் புத்திரர். இராமநாதன் ஆசிரியராக இருந்து இறந்து விட்டனர். சோமசுந்தரம், பொன்னம் டலம் அரசாங்க உத்தியோகத்திலிருந்து இளைப்பாறியிருக்கின்றனர்.

தேர்க்காரக் கந்தையா:— வாரிவளைப் பிள்ளையார் கோயிற் தேரினச் சித்திரமயமாக ஆக்கிய பெருமை இவருக்குரியது. எனவே தேர்க்காரக் கந்தையா என்பார். வாரி வளைப் பிள்ளையார் கோயில் இவருக்கும், இந்தத் தேருக்கும் பின்னரே வெகு பிரசித்தமடையலாயிற்று. சித்திரை வருடப் பிறப்பன்று தேர்த்திருவிழா நடைபெற்று வருகின்றது.

திரு. கந்தையா அவர்கள் நீர்கொழும்பு கொச்சிக் கடையில் வியாபாரஞ் செய்து வந்து பெருஞ் செல்வம் படைத்தவர். படைத்த செல்வத்தையும் நல்ல வழியிற் பயன்படுத்தியவர்.

இவரின் மகன் கணேசன் நீர்கொழும்பிலே பெரும் வியாபாரத்தில் ஊக்கஞ் செலுத்தித் தந்தையின் நற் பெயரை நிலைநிறுத்தி வருகின்றார்.

சிறுப்பர் வேலுப்பிள்ளை:— முச்சிலும், பேச்சிலும் காரைநகர் அபிவிருத்தி பற்றியே பேசுவதில் மிகவும் ஆர் வங் காட்டியவர். காரைநகர் வேதரடைப்பில் பிறந்து வளர்ந்தவர். சிறுப்பர் உத்தியோகத்திலிருந்தவர். ஏறிய வயதடையு முன்னரே இறைவனடியைத் தழுவிக் கொண்டனர்.

கந்தப்பர் குமாரவேலு சங்கரப்பிள்ளை:— யாழ்ப் பாணத்தில் பிரபல வியாபார தாபனத்தை உருவாக்கிய வர். இன்று அவருடைய மகன் இரத்தினம் அதனை நிருவ கித்து வருகின்றார். இரத்தினம் உறுவான்வளை நாகமுத்து வின் மகளை வதுவை செய்துள்ளார்.

சங்கரப்பிள்ளை மருதடிப் பிள்ளையார் கோயிலடியில் வசித்தவர். பிள்ளையார் கோயிலுக்குப் பல ஏக்கர் நெல்விளை நிலத்தை எழுதியுள்ளார்.

சங்கரப்பிள்ளை மனைவியின் சகோதரி மகனே பிறக்ரார் எஸ். கே. பொன்னம்பலம். இவர் கொழும்பு மாநகரிற் தொழில் புரிகின்றார்.

சிவபூரி சு. சுரவணபவக்ருக்கள்:— (பெரிய குருக்கள்) — இவர்கள், 1864ம் ஆண்டு ஆனி மாசத்தில் ஐனனமானார்கள். இவர் காரைநகரிலிருந்த கார்த்திகேயப் புலவரிடத்திலும், வடவியடைப்பு என்னும் ஊரிலிருந்த வேலுப்பிள்ளை உபாத்தியாயரிடத்திலும் கல்வி கற்றார். வியாவில் ஜயனார் கோவிலிலும், மன்றகாடு மாரியம் மன் கோவிலிலும் பூசகராகவும், ஸ்தானிகராகவும் இருந்தார். பின் ஈழத்துச் சிதம்பரம் என வழங்கும் சிவன் கோவிலில் பூசகராக நியமிக்கப் பெற்றார். பூசகராகக்கடமையாற்றிய இவர் சில வருஷங்களின் பின் இந்தியாவுக்குச் சென்று வைத்தீஸ்வரன் கோவிலிலுள்ள சிவசப்பிரமணியக்குருக்களால் ஆசாரியாபிஷேகம் செய்யப் பெற்ற பின் சிவன் கோவிலில் துவஜாரோகணம் முதலிய நெமித்திக்ககிரியைகள் இவர்களாலே செய்யப்பெற்றன. சரித்திரப் பெருமை வாய்ந்த (ஸழத்துச் சிதம்பரம்) ஜயனார் கோவிலில் புனராவர்த்தன கும்பாபிஷேகமும் இவர்களாலேயே செய்யப் பெற்றது. இவர்கள் புராண படனத்திலும் சிறந்து விளங்கினார்கள்.

இவர்களுக்கு சோமசுந்தர ஜயர், வள்ளியம்மா, தெய்வநாயகி அம்மா, இலட்சமி அம்மா, கணபதீஸ்வரக்குருக்கள் முத்துக்குமாரசவாமி ஜயர் என்னும் பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள். இவர் சென்ற பிரமாதி வருஷம் கார்த்திகை மாதம் சிவலோகப் பிராப்தியாயினர்.

சிவபூரி சு. கணபதீஸ்வரக் குருக்கள்:— (சின்னக்குருக்கள்) (1888 — 1967) நீர் வளமும் நில வளமும் மலை வளமும் மிககுப்பொலிந்து திகழும் ஈழமணித்திருநாட்டிலே யாழ்ப்பாணத்துக் காரைநகர்ப் பெரும்பதியிலே, ஈழத்துச் சிதம்பர தேவஸ்தானத்திலிருந்து எழும் வேத, கீத நாதங்கள் திக்கெட்டும் பரவித் திருவருணைப் பொழுகின்றன. இத் தேவஸ்தானத்தின் உயிராய், உள்ளமாய், உணர்வாய் இருந்து, அவளுளாலே அவன் தாள் வணங்கி அல்லும் பகலும் அரங்டுணிபுரிந்து, அன்மையில் அவன் தாள் அடைந்தவர் சிவபூரி சு. கணபதீஸ்வரக் குருக்கள்,

‘‘இறைமலி நகர்’’ எனப் பல்லோராலும் பேற்றப் படும் காஞ்சிபுரம் அறைநெறி தழைக்க இறைபணி ஒம்பும் அந்தணர்கள் நிறைந்த திருப்பதி. இவ்வந்தணர்களுள் ஒழுக்கத்தால் மேம்பட்ட சில குடும்பத்தினர், இராமநாத புர மன்னர் சோமசுந்தர சேதுபதி மஹாராசாவின் வேண்டுகோளின்படி திருவுத்தரகோசமங்கைக்கு வந்து அங்குள்ள ஆலயத்திற் சந்ததி சந்ததியாகப் பூசை செய்து வரலாயினர். பல்லாண்டுகளின் பின்னர் இங்கே வைசூரி நோயும், கலகமும் ஏற்படவே இவர்கள் திருவுத்தரகோச மங்கையை விட்டு நீங்கி இராமேஸ்வரம் வந்தார்கள்.

சமுத்து ஜயனார் கோவிலிற் பூசை செய்வதற்கு, அறிவும் ஆற்றலும் தகுதியும் தண்ணீரியும் நிறைந்த குருக்கள் மாரை அழைத்து வரும்படி முத்துமாணிக்களுக்கு செட்டியார் என்பவர் இந்தியாவுக்குச் சென்றார். உத்தரகோசமங்கையிலிருந்து இராமேஸ்வரம் வந்திருந்த ஒரு குருக்கள் குடும்பத்தினர், செட்டியாரின் அழைப்பின் பேரில் சமுநாட்டுக்கு வந்து வியாவில் ஜயனார் கோவிலின் பூசைப் பொறுப்பை ஏற்றனர்.

போர்த்துக்கீசர், தம் இந்துமத எதிர்ப்புக் கொள்கையினால், வியாவில் ஜயனார் கோவிலை இடித்துச் சேதப்படுத்தினர். அந்நிய ஆட்சியாளரின் அட்டுழியங்களைச் சகிக்க முடியாமல், அக்காலத்திலிருந்த குருக்கள்மார், ஜயனார் கோவிலை விட்டு நீங்கி மணற்காட்டு மாரியம்மன் கோவி லுக்கு வந்தனர். பழம்பெருமை மிகக் இக் குருக்கள் பரம் பரையிலே தோன்றியவர்தான் சிவஸ்ரீ ச. கணபதீசுவரக் குருக்கள் அவர்கள்.

இவர், 10-3-1888-ல் சிவஸ்ரீ சரவணபவக் குருக்கள் திருவேங்கடம்மா ஆகியோரின் புத்திரராகப் பிறந்தார். ஆரம்பத் தமிழ்க் கல்வியை, காரைநகர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலையில் திரு. அருணைசல உபாத்தியார், திரு. நாகமுத்து உபாத்தியார் ஆகியோரிடம் கற்றார். (யாழ்ப் பாணத்திலே ஒரு சைவாசியர் கலாசாலை உதயமாவதற்கு மூலபுரஞ்சியராக இருந்தவர் இந்த அருணைசல உபாத்தியாயர் அவர்களே). காரைநகரைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ இ. முருகேச

ஜியர் என்பவரிடம் சமஸ்கிருதம் பயின்றார். பின் னர் துணைவி அப்பாத்துரைக் குருக்கள், வடவியடைப்பு அருணை சல சாஸ்திரிகள் கந்தரோடை வைத்தியநாத சாஸ்திரிகள் ஆகியோரிடம் சமஸ்கிருதம் கற்றுவிட்டு அல்வாய் இராம விங்கக் குருக்கள் (மாப்பிளைக் குருக்கள்) அவர்களிடம் குருகுல முறையில், சைவசமயக் கிரியா விஷயங்களைத் துறைபோகக் கற்றார். மாப்பிளைக் குருக்களிடம் பயின்ற பலருள் இவரே முதன் மாணுக்கர். தன் மாணுக்கனின் மதி நுட்பத்தையும் கிரியைகளிலுள்ள ஈடுபாட்டையும் கண்டு வியந்து மகிழ்ந்த மாப்பிளைக் குருக்கள், தாம் கடமைபுரி யச் செல்லும் ஆலயங்களுக்கெல்லாம் தம் பிரதம உதவியாளராகவும் பத்திவாசிப்பவராகவும் ஸ்ரீ கணபதீசுவரக் குருக்கள் அவர்களையே அழைத்துச் செல்வார்.

சமுத்தின் சிறந்த தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்ந்த கார்த்திகேயப் புலவரின் பேர்த்தியும், சிறந்த தமிழ்நிருாகிய சிவசிதம்பராஜயரின் மகனும், காரைநகரிற் பிரபல நொத்தாரிசாக விளங்கிய மஹேஶ்சர்மா அவர்களின் சோதரியமாகிய சிவயோகசுந்தராம்பாள் அவர்களை 16.3.1906-ல் கணபதீசுவரக் குருக்கள் திருமணஞ்சு செய்தார். 8.4.1915-ல் காஞ்சிபுரம் சென்று, சிவஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்களால் ஆசாரியாபிதேஷ்கம் செய்யப் பெற்றார். இதேயானால் ஆனித்திங்களில் காஞ்சிபுரம் குமரகோட்டத்துச் சுப்பிரமணிய ஸ்வாமி கோவிலில் நடந்த 33 குண்ட உத்தம மஹாயாகத்தை உடனிருந்து கவனிக்கும் பேறு பெற்றார்.

ஓவ்வொரு நாளும் சிவபூஷையும் ஆலய வழிபாடும் செய்து முடித்த பின்னரே உணவு உட்கொள்ளும் வழக்க முடையவர் இவர். கோவிற் பணிக்கென ஆலயக்கதவுகளைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே சென்றார் என்றால், அப்பணிகளை ஓழுங்காகவும் வேத, ஆகம, நெறிப்படியும் செய்து நிறைவேற்றிம்வரை, உணவோ, நீராகாரமோ எதுவுமே உட்கொள்ளாது சுறுசுறுப்புடன் இயங்குவார். இவர் ஆசாரசீலர்; அறவொழுக்கமுடியவர்; நேர்மை மிக்கவர்; ஆயிரந்தான் கொடுத்தாலும் தன் நற்கொள்கை

யினின்று சிறிதும் தவற மாட்டார். சைவர்கள் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய விரதங்களுட்பெரும்பாலானவற்றை முறைதவருது அனுஷ்டித்து வந்தார். கோபுரவாசலுக்குள்ளே செல்லும் எவரையும் இவர் சமமாகவே நடாத்துவார். உயர்நீதி மன்றத்து நீதியரசராக இருந்தாலென்ன, சாதாரண ஏழைக் குடிமகன் என்றாலென்ன, இறைவன் சன்னிதியில் இவர் எவ்வித தாரதம்மியமும் காட்டமாட்டார்.

தன் உடல், பொருள், ஆவி, ஆகிய அனைத்தையும் ஈழத்துச் சிதம்பரேஸ்வரனுக்கு அர்ப்பணித்த பெரியார் இவர். இத்தேவஸ்தானத்திலே தொடர்ச்சியாக 64 ஆண்டுகள் சேவை செய்த பெரும் பேறு வாய்க்கப் பெற்ற வர் இவர்.

மற்றைய தேவாலயங்களையும் இவர் மறக்கவில்லை. அழைப்பு வந்தவுடன் அகமிக மகிழ்ந்து அவ்வாலயங்களுக்குச் சென்று தம் பணியைச் செவ்வனே செய்து முடிப்பார். நல்லூர்க் கைலாசபிளையார் கோவில், திருமலைப் பத்திரகாளி கோவில், சாந்தையர்மடம் பிளையார் கோவில், முதலிய பல கோவில்களின் கும்பாபிஷேகம் குருக்களவர்களாற் செய்யப்பட்டன. நயினுதீவு நாகபூஷணி அம்பாள் கோவில் புங்குடுதீவுச் சிவன்கோவில் திருமலைச் சிவன் கோவில், சித்தன்கேணி மஹா கண பதி பிப்ரி லையார் கோவில் முதலிய ஆலயங்களின் கும்பாபிஷேகத்தில் இவர் சர்வபோதகராகச் சிறப்புடன் பணியாற்றினார். சைவ சமயக் குருக்கள்மார் பலருக்கு ஆசாரியாபிஷேகம் செய்து வைத்து, அவர்களை ஆலயப்பணி செய்ய வைத்த பெருமைக்குரிய இவர், கர்வம் சிறிதுமின்றி எந்நாளும் அடக்கமேயுரவாக வாழ்ந்து வந்தார். இவர் பிரதம குருவாக இருந்து சிறப்புடன் நடாத்திவைத்த உபநயனங்கள், விவாகங்கள் சாந்திகள் எண்ணிலடங்கா.

�ழத்துச் சிதம்பரம் தேவஸ்தானத்தின் வடக்கு ரதவீதியிலமைந்த பூர்ணபதீசவரக் குருக்களவர்களின் இல்லம், ஒரு சமயச் சர்வகலாசாலையைப் போன்றே விளக்கிப் பெனலாம். ஆயிரக்கணக்கான ரூபா மதிப்புடைய ஏடு

கள், பத்ததிகள், தமிழ், சமஸ்கிருத நூல்கள் இங்குள்ளன. மற்றையோரிடம் இல்லாத பல அடூர்வ ஏடுகள் இவரிட மூல்ளன. இக்காலத்தில் அச்சுவாகனம் ஏறிய நூல்கள் பல, குருக்களவர்களிடம் ஏட்டுருவிலேயே இருக்கின்றன வென்றால், அவற்றின் தொன்மையை ஒருவாறு ஊகிக்கலா யன்றே? யந்திரங்கள், ஓமகுண்டங்கள் முதலியவற்றைப் பல்வேறு வர்ண மையினால், மிகவும் தெளிவாகச் சித்திரமாகத் தீட்டி வைத்திருக்கின்றார். சமய சம்பந்தமான சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு இலங்கையின் பல பாகங்களிலுமிருந்து இவரிடம் பலர் வந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

‘‘ஸழத்துச் சிதம்பரம்’’ என்ற பெயரில் குருக்களவர்கள் எழுதிய நூல், சமய வரலாற்றுப் பிரியர்களுக்குப் பெருவிருந்தாயமைந்துள்ளது. ஸழத் தமிழர்களின் வரலாற்றை அறிய விரும்புவோர்க்குப் பல முக்கியமான செய்திகள் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்தியா, இலங்கைப் பத்திரிகைகள் பலவும், இலங்கை வானேலியும் சைவத் தமிழ் அறிஞர் பலரும் இந்நூலைப் பெரி தும்பாராட்டியுள்ளனர். இந்துசாதனம், ஞானதீபம், சுவதரூப போதம் போன்ற பத்திரிகைகளில் குருக்களவர்களின் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் பல வெளிவந்துள்ளன.

ஸ்ரீ கணபதிசுவரர்க் குருக்கள் அவர்கள், அகில இலங்கைச் சைவ சமயத் குருமார் சபையின் தலைவராக 14 ஆண்டுகள் கடமையாற்றினார். இந்து ஆலய பரிபாலனச் சட்டத்தை எதிர்த்து, குருக்களவர்களின் தலைமையில் அ. இ. சைவசமயக் குருமார் சபை, அப்போதைய பிரதமரான கௌரவ டி. எஸ். சேனநாயக்கா அவர்களைப் பேட்டி கண்டு, தம் முயற்சியினால் ஓரளவு வெற்றியும் பெற்றது. திருக்கேதில்வர குருகுல பஞ்சாயத்துச் சபையில் குருக்கள் வர்கள் ஓர் அங்கத்தவராக இருந்து சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் போன்ற பெரியோர்களுடன் உழைத்தார். அகில இலங்கைச் சிவப்பிரராமன் சங்கம், அகில இலங்கைப் பிரராமன் குரு சமூக சேவா சங்கம், அகில இலங்கைக் குருப்பிரம்ம வித்தியார்த்தி சபா, ஸழத்துச்

சிதம்பரம் திருப்பணிச் சபை, காரைநகர் மணிவாசகர் சபை முதலியவற்றின் போஷகராகவும் இவர் இருந்து வந்தார்.

சைவ சமயக் கிரிகைகளில் ஒப்பாரும் மிக்காருமின்றி விளங்கிய ஸ்ரீ கணபதிசுவரக் குருக்கள் அவர்களை, பழனி வேதாகம பாடசாலை அதிபர் ஈசான சிவாச்சாரியார், அச்சுவேலி சிவஸ்ரீ ச. குமாரசாமிக் குருக்கள் போன்ற பெரியார்கள் மனமாரப் பாராட்டியுள்ளனர். குருக்கள் அவர்களின் தலைமையில், கந்தரோடை வட்டாக்கையம் மன் கோவிலில் சொற்பொழிவாற்றிய சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துச் சமஸ்கிருதப் பேராசிரியர் ஸ்ரீ துரைசாமி சாஸ் திரிகள், குருக்களவர்களின் ஆழ்ந்த சமஸ்கிருத அறிவை யும் தெளிவான உச்சசிரிப்பையும் பாராட்டினர். சைவ சமயத்துக்குக் குருக்களவர்கள் செய்த சேவையைப் பாராட்டி அகில இலங்கைக் கைவ சமய குருமார் சபையும், சைவாபி மானிகளும் 21-10-62 இல் இவருக்குப் போன்னைடை போர்த்திப் பொற்பதக்கழும் கூட்டினர். ‘வேதாகம கிரியா பூஷணம்’ என்ற பாட்டமும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. அகில இலங்கை குருப்பிரம்ம வித்தியார்த்தி சபையினரால் யாழ்ப்பாணத்தில் நடாத்தப்படும் வேதாகம பாடசாலை, குருக்களவர்களின் பெயரால் — கணபதிசுவர குருக்கு வித்தியாலயம் என வழங்கப்படுகின்றது.

அல்லும் பகலும் ஈழத்துச் சிதம்பரேஸ்வரரின் திருவடிகளையே எண்ணிய ஸ்ரீ கணபதிசுவரக் குருக்களவர்கள் 1967-ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 13 ந் திகதி பிற்பகல் 3 மணியளவில் இறைவன் திருவடி நீழலையடைந்தார்.

சிதம்பரப்பிள்ளை ஆறுமுகம்:— சின்னாச்சியைச் சிதம்பரப்பிள்ளை விவாகஞ்ச செய்து ஆறு ஆண்களையும் இரண்டு பெண்களையும் பெற்றனர். ஆண்களுள் இளைய வரே ஆறுமுகம்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் வியாபாரத்தில் ஆர்வங் கொண்டு யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தில் வர்த்தக தாபனத்தை நிறுவி

ஞா. ப. க. சி. ஆறுமுகம் என்ற விலாசத்தை உடையது அத் தாபனம். சாமி கந்தையாவும் இவருடன் வியாபாரத் தில் சேர்ந்திருந்தவர்.

திரு. ப. க. சி. ஆறுமுகத்தின் மகனுகிய நடராசா பட்டதாரியாகிய பின்னர் ஆ. ச. சங்கரப்பிள்ளை சகோ தரர்களில் ஒருவரான திரு. ஆறுமுகம் என்பவரின் மூத்த மகளை வதுவை செய்துள்ளார்.

சிதம்பரப்பிள்ளையின் மூன்றாவது மகன் பரமாந்தி. பரமாந்தியின் சிரேட்ட புத்திரன் ஆறுமுகம் உபாத்தியாய ராக இருக்கின்றார். இலைய மகன் சிதம்பரப்பிள்ளை வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்.

சிதம்பரப்பிள்ளையின் நான்காவதுமகன் சண்முகம். சண்முகத்தின் மகன் கனகரத்தினம் யாழ்ப்பாண நகரில் ‘சீ. எஸ். கனகரத்தினம்’ என்னும் விலாசத்தில் வியாபாரத் தொழிலை நடாத்தி வருகின்றார்.

சின்னையா பொன்னையா:— பொன்னையா அரசாங்க உத்தியோகத்திலைமர்ந்திருந்தவர். ஜெயிலராகக் கடமையாற்றியவர். பொன்னையாவிற்கு மூவர் புத்திரர். மகள் ஒருவர். ஆண்களில் ஒருவர் டாக்ரராகவும் மற்றையவர் எஞ்சினியராகவும் இருக்கின்றனர். மகள் பட்டதாரியாக விளங்குகிறார்.

பொன்னையாவிற்குச் சகோதரிகள் மூவர். சுந்தரி, தங்கம்மா, பொன்னு என்போர் அவர்கள். சுந்தரி என்பாரின் பேரப் பிள்ளையே சோதிநாதன் என்ற கிரிக்கேற்று விளையாட்டு வீரன். தங்கமாவின் மகன் தான் டாக்ரர் வைத்தி விங்கம். பொன்னுவின் மகளே திரு. ஆ. ச. ஆறுமுகத்தின் மனைவியார்.

ஆறுமுகம் சன்முகம் சங்கரப்பிள்ளை:—1907—

1959. இலங்கையிலே ஏ. எஸ். சங்கரப்பிள்ளை சகோதரர் கள் வர்த்தக தாபனங்களை அறியாதார் யாரும் இருக்க முடியாது. கண்டி மாநகரிலே வீடிக்கடையை உருவாக்கி அதனைப் பிரடல வியாபாரமாக்கிய பெருமை சங்கரப் பிள்ளை, கந்தையா, ஆறுமுகம் என்ற சகோதரர் முவர்க்கு முரியது. ‘வீடிக்கடைச் சங்கரப்பிள்ளை’ எனப் பேரும் புக முமாக வர்த்தக உலகிலிருந்தவர்.

காரைநகர் களாழுமியிற் பிறந்து வளர்ந்தவர்; கல்வி யில் ஈடுபடாது தொழிலில் நாட்டமுடையவராய் 1934ம் ஆண்டிலே கண்டி மாநகரிலே ‘ए. எஸ். சங்கரப்பிள்ளை சகோதரர்கள்’ என்ற விலாசத்திலே வர்த்தக தாபனம் ஒன்று உருவாயது. நாலு வருடக் கடும் உழைப்பின் பயனாக 1938ல் கொழும்பு நகரில் பென்னம் பெரியதோர் வீடிக்கடைத்தாபனம் அமைக்கப்படலாயிற்று.

வியாபாரப் பெருக்கம் ஏற்படப் பற்பல இடங்களிலும் கிளைத்தாபனங்களும் பெருகச் செல்வஞ் செல்வாக்கொடு பெருமதிப்புமுண்டாக இலங்கை அரசாங்கமும் இவரது தொழில் மேன்மை நோக்கி 1956ல் இவருக்கு ‘‘முகாந்தி ரம்’’ என்னும் பட்டமளித்துக் கொரவித்தது. அரசும் மகிழ்ச்சியடைந்தது; மக்களும் பெருமகிழ்ச்சியுற்றனர்.

திரு. ஆ. ச. சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் உற்றிரும் உறவினரும் மற்றும் பொதுமக்களும் வாடிக் கலக்கமுறும் வண்ணம் நடுத்தர வயதிலே 1959ம் ஆண்டிலே நற்பெருங்கதி அடையலானார் இவரின் பூத உடல் ஒழிந்தாலும் புகமுடப்பு இன்றும் என்றும் நிலவும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை.

யாழ்ப்பாணம், தம்புள்ளை, கலகா, எழுதுமட்டுவாள், காரைநகர் முதலாமிடங்களிலுள்ள கிளைத்தாபனங்களும் தம்புள்ளை, வவனியா, பரந்தன், பளை, யாழ்ப்பாணம், எழுதுமட்டுவாள் புன்னைல் முதலாம் இடங்களிலுள்ள பெற்றேல் தானங்களும் இவரின் பெயரை நிலை நிறுத்தும்.

காரைநகரில் சம்பந்தர், நாவுக்கரசர், சுந்தரர் என்ற மூவர் பேராலும் பாடசாலைகளுள். சயம்புச் சட்டம்பியாரின் ஆங்கில பாடசாலை திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயகர் பாடசாலையாகும். வியாவிற் சைவபரிபாலன பாடசாலை; திருநாவுக்கரசர் பாடசாலை; களபூமிப் பாடசாலை சுந்தரமூர்த்திநாயகர் பாடசாலை; மணிவாசகருக்கு மோர் பாடசாலை ஆகவேண்டுமென்று கருதிய திரு. ஆ. ச. சங்கரப்பிள்ளை பாலாவோடையில் அவர் பேரால் ஒரு பாடசாலை கட்டியெழுப்பிக் காரைநகரில் நால்வருக்கும் பாடசாலைகளிருக்கும் வகை செய்த புண்ணிய சீலர். பாலாவோடையில் பாடசாலை கட்டியதுடன் திருத்தியடையாது அங்குள்ள பழையை வாய்ந்த அம்மன் கோவிலையும் அழகுறக் கட்டி எழுப்பியுள்ளார். உள்ளீதி மண்டபம் பெருஞ் செலவிற் கட்டப்பட்டுண்டு. தேருங்கட்டப்பட்டு வருகிறது.

இவருக்குப் பெண்கள் மூவர்; ஆண்கள் நால்வர். முதலாவது மகளினை வைத்திய கலாநிதி வைத்திலிங்கம் வதுவை செய்துள்ளார். முத்தமகனுகிய இராசரத்தினம் தந்தையாரின் தொழிலில் ஈடுபட்டுழைக்கின்றார். ஞானப் பிரகாசம் என்ற பெயருடைய இரண்டாவது மகன் இலண்டன் மாநகரில் கணக்காளருக்கான கல்வி கற்று வருகின்றார். இளையவர்கள் இருவரும் செலவராசா, பாலச்சநிதிரன்; தந்தையாரின் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள்.

திரு ஆ. ச. சங்கரப்பிள்ளைக்குத் தம்பிமார் இருவர். கந்தையா என்பவர் ஒருவர். மற்றையவர் ஆறுமுகம். திரு. ஆ. ச. சந்தையா (1909-1957) யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியிற் கல்வி பயின்று தபாற் கந்தோர் அதிபராகக் கடமையாற்றிப் பின்னர் இளைப்பாறித் தமையனுரின் வர்த்தகத்தில் பெரிதும் முயன்றுழைத்தவர். காரைநகர் கிராமச் சபைத் தலைவராக இருந்தவர். அரசாங்கம் இவருக்கு சமாதான நீதவான் பட்டம் வழங்கியுள்ளது. இவரும் நடுத்தர வயதில் அகால மரணத்திற்காளானார். இவரின் புத்திரர் களாகிய இராசநாயகம், பாலசுப்பிரமணியம் தந்தையாரின் தொழிலை நடத்தி வருகின்றனர்.

சங்கரப்பிள்ளை, கந்தையா என்பவர்களின் இலைய சகோதரராகிய திரு.ஆறுமுகம், சகோதரர்கள் பேரில் நிறுவப்பட்டதாபனங்களைக் கவனித்துக்கொண்டு வருகின்றார். மூவரின் பெயராலும் நிறுவப்பட்ட தாபனங்களின் சொத்து முதல் இவையெல்லாம் இன்றும் மூவரின் பேரிலும் பங்குப் பிரிவினை செய்யப்படாது யாவருக்குஞ் சொந்தமென்ற அடிப்படையில் நிருவகிக்கப்பட்டுவரும் பான்மை மெச்சதலுக்கும் பெருமைக்குமிரியதாகும்.

திரு. ஆ. ச. ஆறுமுகம் அவர்களுக்கு ஐந்து பெண்களும் ஆண்களிருவருமார். ஆண்களிலொருவர் இராசசிலங்கம்; ஞானமலர் களஞ்சியம் என்ற தாபனத்தை நிருவித்து வருகின்றார். மற்றையவர் பாலேந்திரன்; பட்டதாரியாகியிருக்கின்றார். பெண்மக்களில் முத்த புத்திரியாகிய இராசமலரை இரஞ்சன அச்சக முதல்வர் திரு. ஆ. நடராசா வதுவை செய்துள்ளார், இரண்டாவது புத்திரியாகிய பாலாம்பிகையை இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையில் ஆராய்ச்சியாளராகக் கடமையாற்றும் ந. கண்நாதன் வதுவை செய்துள்ளார்.

புதுவை திருவாகி (ii)

புதுவை திருவாகி (iii)

புதுவை திருவாகி (iv)

புதுவை திருவாகி (v)

புதுவை திருவாகி (vi)

புதுவை திருவாகி (vii)

புதுவை திருவாகி (viii)

புதுவை திருவாகி (ix)

புதுவை திருவாகி (x)

புதுவை திருவாகி (xi)

புதுவை திருவாகி (xii)

வகையும் தூதகையும்

நூலாசிரியர்கள்:

1. ശുപ്പൈയർ:

- (i) நல்லைநாயக நான்மணிமாலை.
 (ii) காரைக் குறவுஞ்சி.

2. മുരുക്കേഴ്ചയർ:

- (i) தன்னியமக அந்தாதி.
 - (ii) திக்கையந்தாதி.
 - (iii) மாவிந்தம்.

3. கார்த்திகேயப்புலவர்: 1819—1898.

- (i) திருப்போசை வெண்பா — 1924.
 - (ii) நகுலேஸ்வரி யமக அந்தாதி.
 - (iii) வண்ணைத் திரிபந்தாதி.
 - (iv) திண்ணைபுரத் திரிபந்தாதி.
 - (v) குருக்கேத்திரன் போர் — நாடகம்.
 - (vi) சூரபன்மன் நாடகம்.
 - (vii) சந்திரவண்ணன் நாடகம்.
 - (viii) திருத்தில்லைப் பல்சந்தமாலை.

4. கா. சிவசீதம்பர ஜயர்:

(i) காலிக்கதிரேசர் அடைக்கலப்பத்து — 1887.

5. நாகமுத்துப் புலவர்: 1857 — 1939.

(i) திருமங்கல வாழ்த்துச் சிட்டுக்கவித்திரட்டு — 1914.

(ii) காரைநகர்த் திண்ணபுர சுந்தரேசர் திருப்பதிகம், திருவுஞ்சல்.

(iii) மலாய்நாட்டு மனோரங்சிதக் கும்மி.

(iv) கவிகால வேடிக்கைக் கும்மி.

6. இ. வைத்தியலிங்கம்:— 1885 — 1961

(i) காரைநகர் திண்ணபுர மான்மியம் — 1960.

7. ச. பஞ்சாட்சர ஜயர்: 1889—1953.

(i) மருதடி இரட்டைமணிமாலை.

(ii) திண்ணபுர வெண்பா.

8. அரு. சண்முகம்:

(i) காரைநகர்த் திண்ணபுரம் சுந்தரேசவரர் ஆலய உற்பத்தி வரலாறு — 1947.

6. கணபதீசவரக்குருக்கள்: 10. 3. 1888—13. 3. 1967.

(i) ஈழத்துச்சிதம்பரம் — 1961.

உரையாசிரியர்கள்

கா. சிவசீதம்பர ஜயர்

I. சுந்தரபுராணம் — சில படலங்கள்

பண்டிதர் சு. அருளம்பலவுர்: 11.4.1910—20.5.1966.

I. பத்துப்பாட்டு

அ. திருமுருகாற்றுப்பன்ட

ஆ. பெரும்பானைற்றுப்பன்ட

II. பதிற்றுப்பத்து

III. திருவாசகம்

பதிப்பாரியர்கள்

I. மு. கார்த்திகேயப்புலவர்—1819—1898

1. விதானமாலை

II. கா. சிவசிதம்பர ஜயர்

1. தட்சின கைலாசபுராணம்—1887.

பத்திரிகை ஆசிரியர்

சாமரத்தின ஜயர்

கவிகாலதீபம்

ஆசிரியர்கள்

1. அருணசலச்சட்டம்பியார்

2. சயம்புச்சட்டம்பியார்

3. அம்பலச்சட்டம்பியார்

4. நாகமுத்துச்சட்டம்பியார்

5. அப்புத்துரைச்சட்டம்பியாரும் அவர் பாரியாரும்

6. சபாபதிச்சட்டம்பியார்—சிவலீல

7. சபாபதிச்சட்டம்பியார்—கறுவல்

8. பேரார் ஆறுமுகம்

9. வேலுப்பிள்ளை உபாத்தியாயர்—சம்பராழூர் த்தி கேணியடி

10. கா. சி. மகேச சர்மா

11. செல்லீயா கனகசபை

12. பொன்னுடையார் வேலுப்பிள்ளை

13. ஆறுமுகம்

14. வீரகத்திப்பிள்ளை

15. பஞ்சாட்சரஜியர்
16. சுப்பிரமணியதேசிகர்
17. அல்லின் ஏபிரகாம்
18. வே. ச. வேலுப்பிள்ளை
19. ஆ. கணபதிப்பிள்ளை
20. ஆ. சங்கரப்பிள்ளை
21. வி. துரையப்பா
22. மு. இரத்தினசிங்கம்
23. எஸ். ஏ. நாதன்
24. கார்த்திகேய உபாத்தியாயர்
25. கே. கணபதிப்பிள்ளை

**நியாய துரந்தரர்கள் — பிறக்கிராசிமார்,
அப்புக்காத்துமார்.**

1. முருகேசர் திசைநாயகம்
 2. ஏ. ஆர். சுப்பிரமணியம் — மாவட்ட நீதிபதி
 3. ந. நடராசா K. C. உயர்நீதிமன்ற நீதியரசர்
 4. ஐ. ஆறுமுகம்
 5. தி. அருமைநாயகம்
 6. கே. கே. சுப்பிரமணியம் (மொறக்கோ)
 7. மா. வேலுப்பிள்ளை
- அப்புக்காத்தர்

மணியகாரர்

1. காப்புக்காரப் பெரியமணியகாரன் —
(இயற்பெயர் தெரியவில்லை)

உடையார்மார்

1. சின்னத்தம் பி அம்பலவாணன் 1840
2. சண்முகம் கந்தப்பன்
3. பரமு உடையார்

4. காசிநாத உடையார்
5. தில்லைநாத உடையார்
6. இராமலிங்க உடையார்
7. பொன்னுடையார்

விதாணிமார்

1. கந்தர் வேலுப்பிள்ளை
2. வைத் திலிங்கம் — குஞ்ச விதாணியார்
3. ப. சன்முகம்
4. இ. வைத்தியலிங்கம்

நொத்தாரிசமார்

1. வினாசித்தம்பிச் சட்டம்பியார் – களழுமி.
2. சின்னத்தம்பி கந்தர் – களழுமி – 1840
3. சங்கரப்பிள்ளை - சின்னேணிச் சட்டம்பியார்
4. சங்கரப்பிள்ளை – களழுமி.
5. வீ. ஈ. டி. தில்லையம்பலத்தார்
6. கா. சி. மகேசசர்மா

பிறப்பு திறப்பு விவாகப் பதிவுகாரர்

1. பரியாரி செல்லர்
2. க. ஞானப்பிரகாசம்

பதவி உத்தியோகத்தர்கள்

1. முகாந்திரம் முத்துக்குமாரு
2. தி. கணக்கந்தரம்
3. மு. பரமநாதர்
4. சி. க. சன்முகம்

5. ச. சுந்தரமூர்த்தி
6. நா. பொன்னம்பலம்
7. அ. முருகேசு
8. சாமி. கதிரவேலு
9. ஜிருப்பர் திருச்சிற்றம்பலம்

பிரபல ஒப்பந்தக்காரர் வர்த்தகர்கள் முதலியோர்

1. கந்தப்பர் சுப்பிரமணியம்
 2. ஆ. சங்கரப்பிள்ளை
 3. ஆ. ச. சங்கரப்பிள்ளை
 4. எட்டியாந்தோட்டைச் செல்லப்பா
 5. எட்டியாந்தோட்டைச் சிவகுருநாதர்
 6. பண்டாரவளை ச. வேலுப்பிள்ளை
 7. வேலாயுதர் சண்முகம்
 8. வேலாயுதர் ஆறுமுகம்
 9. வைரமுத்து சபாபதிப்பிள்ளை
 10. வைரமுத்து ஆறுமுகம்
 11. கந்தாணக் கந்தையா
 12. சண்முகம் வேலுப்பிள்ளை பொன்னம்பலம்
 13. சி. க. ஆறுமுகம்
 14. சண்முகம் வேலுப்பிள்ளை
 15. நகைக்கார ஆறுமுகம்
 16. க. கு. சங்கரப்பிள்ளை
 17. ப. க. ஆறுமுகம்
 18. தெர்க்காரக் கந்தையா
 19. ஹோரணை வைத்திலிங்கம்
 20. இங்கிரியா கணபதிப்பிள்ளை
-

ମୁଗ୍ରେକସାର

வெட்டு

ମେଲେଶକ୍ରମ ରୁଚି ପାଇଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତମ

கணபதிப்பிள்ளை செலவு
-> முத்துர் |

ପ୍ରକାଶକ

49

د

காத்திருவூர் நெடுஞ்செழி அசிலாண் டி

卷之三

இரத்தினசிங்கப

କୁନ୍ତପାର୍ ଚନ୍ଦ୍ରପାଲିଙ୍ଗା
ଶିଳ୍ପିଙ୍କୁଟ୍ ଶିଳ୍ପିଙ୍କୁଟ୍

ଚେସ ଲ୍ୟାମ୍‌ପା

ప్రాణికాల

卷之三

१५८

६

சிதம்பரப்பன்னோ
சோமசுந்தரம்
நாகவிங்கம்
சனமுகம்
ஆசிச்சிப்பிள்ளை

ၫ၅

துங்கப்படில்லை அன்னம்மா

ଅଗ୍ରଲାଙ୍ଘନ୍ତମ

ପାଲେମ୍ ତରି

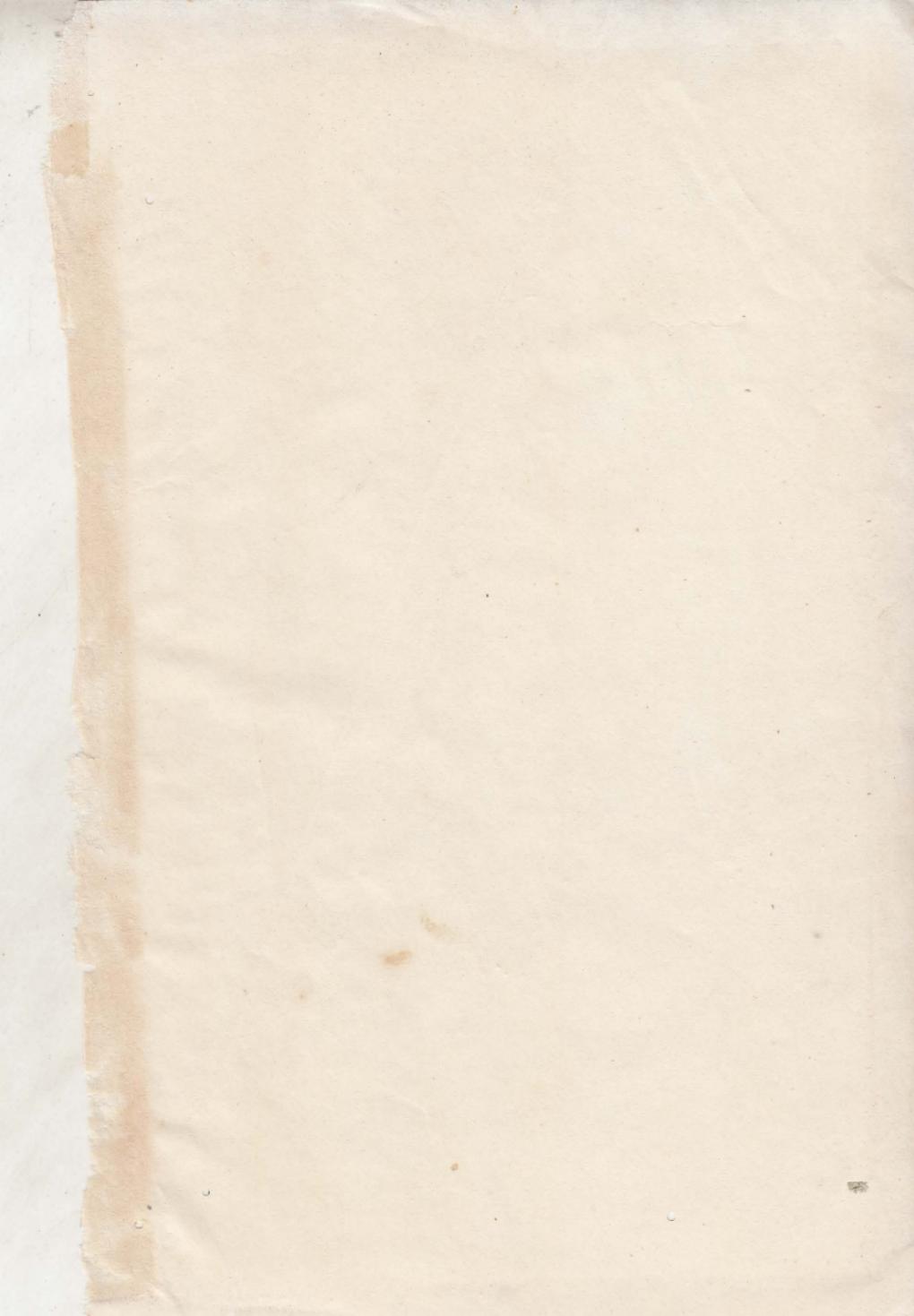
(இந்துஸ்ரீயர்)

ஆழசிரியரைப் பற்றி.....

விருத்தம்

1. செந்தமிழின் பண்ணையெனச் சிறங்தோங்கும் காரைநகர் செம்மை வீற வந்தலரும் நல்லிசையார் வள்ளாலுயர் செல்லிசையா நல்கும் மைங்த சிங்கதெசையல் மிகத்தூயோய் திறனுய்வும் புலமார்க்கோய் செங்காச் செல்வ தங்கதயினும் தண்ணளியோய் நடராச நின்புலமை தழைத்து வாழி.
2. அலகில்சுவைத் தீங்கதமிழை ஆய்ந்துணர்க்க நடராச அறிஞர் உள்ளாம் நிலவுபுலம் நிழலாட நிப்பைத்த நூற்கிறப்பை நினைந்து போற்றித் தலைமைபெறும் ஈழத்துச் சாகித்திய மண்டலத்தார் தமிழ்த்தாய் வாழுக் கலைஞருளம் கனிபூப்பப் பரிசிலனித் துழைமதித்தல் கண்டோம் வாழி.
3. முன்னுரையைப் புதுக்கியுரை மொழியாமல் முதல் நூல்கள் முழுதும் ஆய்ந்து கண்ணலினும் இனியசுவைத் தமிழ்க்கடலுள் கலைச்சொற்கள் காணும் பண்பால் தண்ணைநிகர் தானான தமிழ் அறிஞ நடராசச் சான்றேய் உன்னன அன்னையிவள் காரைநகர் ஆணந்தத் தேன்பருகி ஆர்ந்தாள் வாழி.
4. ஈழமுந்த மிழுமெனாநிர் இயற்றியருள் நூல்வழியை இனிது போற்றி ஆழமுடன் ஆராய்வும் அமைந்தபெரும் நூலென்றை ஆக்கும் வண்ணம் வாழுவே பல்லாண்டு செந்தமிழ்த்தாய் தூழறத்தின் பயன்பெருகத் தொண்டாற்றும் நடராச தொழுதொம் வாழி.
5. அற்புதமும் ஆராய்வும் அருள் நெறியும் அலையெறியும் ஆன்றேர் வாழ்வின் பொற்புணரும் நடராச புதுக்கலங்கள் தமிழ்னை புனைந்து வாழ நற்பனுவல் பலபடைத்து நாவலன்போல் தமிழ்மரபை நாளூங் காத்துக் கற் பஜனக்கும் எட்டாத முழுமுதலின் கருணையினுல் கனிந்து வாழி.

வித்துவான் க. வேந்தனுர்

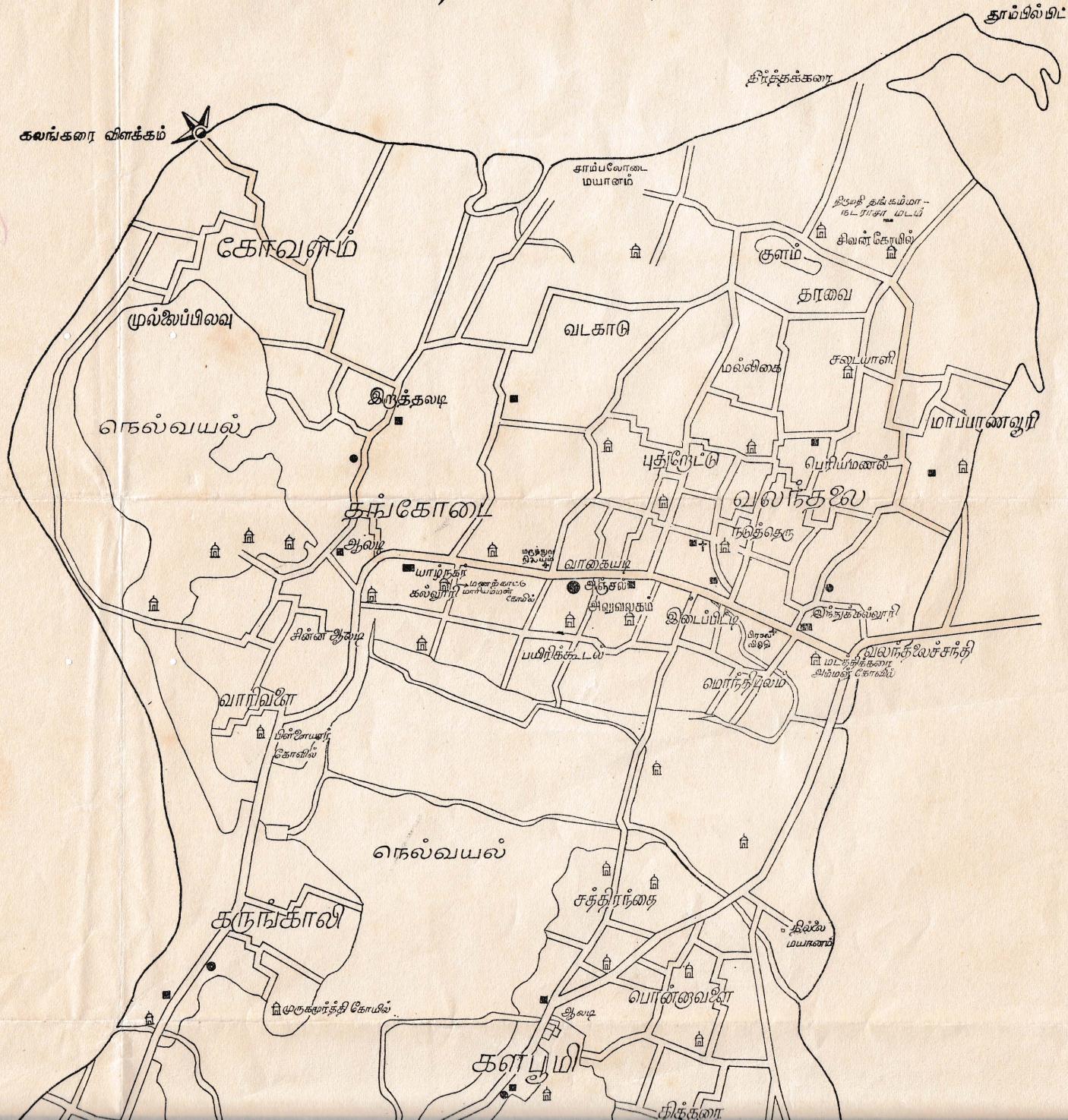

இரஞ்சன அச்சகம்,
98, விவேகானந்தர் மேடு,
கொழும்பு - 13.

காரைநகர்

தூம்பில்டெடு

ಕರ್ನಾಟಕ

